

235/2004 Sb.

Zákon

ze dne 1. dubna 2004

O dani z přidané hodnoty

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o DPH určuje, kdo musí odvádět daň z přidané hodnoty a jak se počítá. Zákon č. 235/2004 Sb., známý jako **zákon o dani z přidané hodnoty** nebo zkráceně **zákon o DPH**, upravuje, kdy a jak se odvádí **DPH** při nákupu a prodeji zboží a služeb. Týká se podnikatelů, firem i některých neziskových subjektů, kteří překročí určitou hranici obratu nebo se dobrovolně zaregistrují jako **plátcí DPH**.

Zákon stanovuje, které zboží a služby podléhají **základní, první nebo druhé snížené sazbě DPH**, a jak má vypadat **daňový doklad** (faktura). Řeší i povinnosti při obchodování v rámci EU a při dovozu ze třetích zemí.

Běžný člověk se s DPH setká denně – je součástí ceny většiny nákupů. Pro podnikatele je klíčové znát pravidla pro **odpočet DPH**, výpočet daně a **podávání kontrolního hlášení**.

Zákon také upravuje lhůty pro podání přiznání a placení daně, specifikuje výjimky z osvobození a pravidla pro tzv. přenesení daňové povinnosti mezi dodavatelem a odběratelem.

DPH je významnou součástí státního rozpočtu, a tento zákon hraje zásadní roli v každodenním fungování podnikán v Česku.

Vyhlášeno dne 23. dubna 2004, datum poslední novelizace 1. července 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

HLAVA I

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie ¹⁾ a upravuje daň z přidané hodnoty.

§ 2

Předmět daně

(1) Předmětem daně je

- a) dodání zboží za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
- b) poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, s místem plnění v tuzemsku,
- c) pořízení
 - 1. zboží z jiného členského státu za úplatu s místem plnění v tuzemsku osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani,
 - 2. nového dopravního prostředku z jiného členského státu za úplatu s místem plnění v tuzemsku osobou nepovinnou k dani,
- d) dovoz zboží s místem plnění v tuzemsku.

(2) Zdanitelné plnění je plnění, které

- a) je předmětem daně a
- b) není osvobozené od daně.

§ 2a

Vynětí z předmětu daně

(1) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, jestliže dodání tohoto zboží

- a) by v tuzemsku bylo osvobozeno od daně podle § 68 odst. 1 až 8 a 10 nebo by byla vrácena daň podle § 80, nebo
- b) je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží předmětem daně s použitím
 - 1. zvláštního režimu pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi,

2. přechodného režimu pro použité dopravní prostředky, nebo

3. zvláštního režimu pro prodej veřejnou dražbou.

(2) Předmětem daně není pořízení zboží z jiného členského státu, pokud celková hodnota pořízeného zboží nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce 326 000 Kč a pořízení zboží je uskutečněno

a) osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem ani osobou uskutečňující pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, jejíž obrat v tuzemsku v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce překročil částku podle § 6 odst. 1 nebo jejíž obrat v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku podle § 6 odst. 2 písm. b),

b) osobou povinnou k dani se sídlem nebo provozovnou v jiném členském státě, která

1. je osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat a která jedná jako taková, nebo

2. není osobou podle bodu 1 ani plátcem a která je ve všech jiných členských státech osobou s obdobným postavením jako v tuzemsku osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem,

c) osobou povinnou k dani, na kterou se v jiném členském státě vztahuje společný režim daňového paušálu pro zemědělce, nebo

d) právnickou osobou nepovinnou k dani.

(3) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se zahrnuje

a) celková hodnota pořízeného zboží z jiného členského státu bez daně, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska, a

b) celková hodnota zboží bez daně pořízeného při prodeji zboží na dálku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno do tuzemska.

(4) Do celkové hodnoty pořízeného zboží podle odstavce 2 se nezahrnuje hodnota pořízeného

a) nového dopravního prostředku,

b) zboží, které je předmětem spotřební daně,

c) zboží uvedeného v odstavci 1.

(5) Odstavce 1 a 2 se nevztahují na pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, a pořízení nového dopravního prostředku.

§ 2b

Volba předmětu daně

Osoba, která uskutečňuje pořízení zboží z jiného členského státu, které není předmětem daně podle § 2a odst. 2, se může rozhodnout, že toto pořízení je předmětem daně. Na pořízení zboží z jiného členského státu uskutečněné touto osobou do konce kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla, se nevztahuje § 2a odst. 2.

§ 3

Územní působnost

(1) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

- a) tuzemskem území České republiky,
- b) členským státem území členského státu Evropské unie s výjimkou jeho území, na které se nevztahuje Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie,
- c) jiným členským státem členský stát s výjimkou tuzemska,
- d) třetí zemí území mimo území Evropské unie,
- e) územím Evropské unie souhrn území členských států.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se za území členského státu Evropské unie nepovažuje

- a) hora Athos,
- b) Kanárské ostrovy,
- c) francouzská území uvedená v čl. 349 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- d) Ålandy,
- e) Normanské ostrovy,
- f) ostrov Helgoland,
- g) území Büsingen,
- h) Ceuta,
- i) Melilla,
- j) Livigno,
- k) Campione d' Italia,
- l) italské vody jezera Lugano.

(3) Území Monackého knížectví se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za území Francouzské republiky a území ostrova Man se považuje za území Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, území Akrotiri a

Dhekelie se považují za území Kypru.

§ 4

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí:

- a) úplatou peněžitě nebo nepeněžitě protiplnění poskytnuté v přímé souvislosti s plněním včetně dotace přímo vázané k ceně plnění,
- b) jednotkovou cenou cena za jednotku množství zboží nebo cena za službu,
- c) daní na výstupu daň uplatněná plátcem za zdanitelné plnění podle § 13 až 20 nebo z přijaté úplaty vztahující se k tomuto plnění,
- d) nadměrným odpočtem daň odpovídající rozdílu mezi daní na výstupu a odpočtem daně za zdaňovací období v případě, že daň na výstupu je nižší než odpočet daně,
- e) uskutečněným plněním dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková,
- f) osobou registrovanou k dani osoba, které bylo přiděleno daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty v rámci obchodování mezi členskými státy,
- g) zahraniční osobou osoba povinná k dani, která nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,
- h) u fyzické osoby
 - 1. bydlištěm adresa vedená v základním registru obyvatel nebo v jiné obdobné evidenci, anebo adresa, kterou fyzická osoba uvedla správci daně, pokud neexistuje důkaz, že tato adresa neodpovídá skutečnosti,
 - 2. místem, kde se obvykle zdržuje, místo, kde fyzická osoba obvykle žije z důvodu osobních nebo profesních vazeb; má-li tato osoba profesní vazby v jiné zemi, než ve které má své osobní vazby, je místo, kde se fyzická osoba obvykle zdržuje, určeno osobními vazbami,
 - 3. místem pobytu bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje,
- i) sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby a kde se schází její vedení, a adresa sídla, které je zapsáno ve veřejném rejstříku, s tím, že pokud nelze určit pouze jednu adresu, je sídlem adresa místa, kde jsou přijímána zásadní rozhodnutí týkající se řízení osoby; nelze-li v případě fyzické osoby takto sídlo určit, je jejím sídlem adresa místa jejího pobytu,
- j) provozovnou organizační složka osoby povinné k dani, která může uskutečňovat dodání zboží nebo poskytnutí služby, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje,
- k) zbožím, které je předmětem spotřební daně, zboží, které je předmětem některé ze spotřebních daní, předmětem daně z pevných paliv nebo předmětem daně ze zemního plynu a některých dalších plynů, s výjimkou

plynu dodávaného prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

l) osobou neusazenou v tuzemsku osoba povinná k dani, která

1. nemá sídlo v tuzemsku,
2. uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku a
3. v tuzemsku nemá provozovnu nebo v tuzemsku má provozovnu, která se tohoto plnění neúčastní,

m) kapitálově spojeným seskupením seskupení osob, na nichž jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech druhé osoby, anebo jedna osoba má přímo nebo nepřímo podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech více osob,

n) personálně spojeným seskupením seskupení osob, na jejichž vedení se podílí alespoň jedna shodná osoba,

o) provozovatelem elektronického rozhraní osoba povinná k dani, která za použití elektronického rozhraní, zejména elektronického tržiště, platformy, portálu nebo obdobného prostředku, usnadňuje dodání zboží nebo poskytnutí služby podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

(2) Zbožím se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí hmotná věc.

(3) Za zboží se pro účely daně z přidané hodnoty

a) považuje také

1. živé zvíře,
2. lidské tělo a část lidského těla,
3. právo stavby,
4. plyn, elektřina, teplo a chlad,

b) nepovažují peníze a cenné papíry s výjimkou

1. bankovek a mincí české nebo cizí měny vyrobených pro Českou národní banku nebo obdobnou osobu podle právních předpisů jiného státu,
2. bankovek, státovek a mincí české nebo cizí měny prodávaných pro sběratelské účely za ceny vyšší, než je jejich nominální hodnota nebo přepočtení jejich nominální hodnoty na českou měnu; pro tento přepočtení se odstavec 8 použije obdobně,
3. cenných papírů vyrobených pro emitenta.

(4) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určeny k přepravě osob nebo zboží z

jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner,

b) obchodním majetkem majetkové hodnoty, které slouží osobě povinné k dani a jsou touto osobou určeny k uskutečňování ekonomické činnosti,

c) dlouhodobým majetkem obchodní majetek, který je

1. hmotným majetkem podle zákona upravujícího daně z příjmů; hmotný majetek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému hmotnému majetku bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele,

2. odpisovaným nehmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví,

3. pozemkem, který je dlouhodobým hmotným majetkem podle právních předpisů upravujících účetnictví; pozemek přenechaný k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno, že vlastnické právo k užívanému pozemku bude převedeno na jeho uživatele, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dlouhodobý majetek uživatele, nebo

4. technickým zhodnocením podle zákona upravujícího daně z příjmů v případě technického zhodnocení hmotného majetku, nebo technickým zhodnocením podle právních předpisů upravujících účetnictví v případě technického zhodnocení dlouhodobého nehmotného majetku,

d) osobním automobilem dopravní prostředek, který má v registru silničních vozidel zapsanou kategorii M₁ nebo M₁G; pokud zápis kategorie chybí, vymezuje se tato kategorie zvláštním právním předpisem^{4a)},

e) nájmem také podnájem, pacht a podpacht; nájmem se rozumí také zřízení, trvání nebo zánik věcného břemene zřízeného k nemovité věci, pokud jsou naplněny znaky nájmu,

f) přepravou zboží také přeprava peněz a cenných papírů.

g) dodáním zboží s instalací nebo montáží dodání zboží spojené s instalací nebo montáží osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo jí zmocněnou třetí osobou,

h) dodáním zboží soustavami nebo sítěmi dodání

1. plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nacházející se na území Evropské unie anebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené,

2. elektřiny, tepla nebo chladu sítěmi.

(5) Přemístěním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí odeslání nebo přeprava zboží, které je součástí obchodního majetku osoby povinné k dani, mezi členskými státy do členského státu, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno pro účely uskutečňování ekonomické činnosti této osoby, pokud je toto zboží odesláno nebo přepraveno touto osobou nebo jí zmocněnou třetí osobou.

(6) Za přemístění zboží se pro účely tohoto zákona nepovažuje odeslání nebo přeprava zboží pro účely

- a) prodeje zboží na dálku do členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží,
- c) dodání zboží na palubě lodi, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie,
- d) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- e) uskutečnění plnění osvobozeného od daně podle § 64, 66 nebo 68, nebo obdobně osvobozeného od daně podle právního předpisu členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží,
- f) poskytnutí služby pro osobu povinnou k dani, zahrnující práce na zboží fyzicky uskutečněné v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží za podmínky, že zboží po provedení prací je vráceno zpět osobě povinné k dani do členského státu, ze kterého bylo zboží původně odesláno nebo přepraveno,
- g) přechodného užití zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží pro účely poskytnutí služby osobou povinnou k dani, nebo
- h) přechodného užití zboží na dobu nepřekračující 24 měsíců na území členského státu, ve kterém by se na dovoz stejného zboží ze třetí země pro přechodné užití vztahoval celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od cla.

(7) Nejde-li nadále o odeslání nebo přepravu zboží pro účely, pro které se odeslání nebo přeprava zboží nepovažují podle odstavce 6 za přemístění zboží, považují se takové odeslání nebo přeprava zboží za přemístění zboží. V takovém případě se má za to, že přemístění zboží nastává v okamžiku, kdy dotčená podmínka přestane být plněna.

(8) Pro přepočtení cizí měny na českou měnu se použije kurz platný pro osobu provádějící přepočtení ke dni vzniku povinnosti přiznat daň, nebo přiznat uskutečnění plnění, a to

a) kurz, který je

1. kurzem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou, nebo
2. referenčním směnným kurzem zveřejněným Evropskou centrální bankou; přepočtení mezi českou měnou a měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru, nebo

b) v případě, že kurz není pro danou měnu vyhlášován nebo zveřejňován podle písmene a), kurz ostatních měn vyhlášený Českou národní bankou.

(9) Prodejem zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, pokud

a) je zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu odlišného od členského státu ukončení jeho odeslání nebo přepravy

1. osobou povinnou k dani, která zboží dodává, nebo
2. třetí osobou, zasahuje-li podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, osoba povinná k dani, která zboží dodává, do tohoto odeslání nebo přepravy,

b) je zboží dodáno osobě, pro kterou pořízení zboží není v členském státě ukončení jeho odeslání nebo přepravy předmětem daně, a

c) nejde o dodání nového dopravního prostředku ani o dodání zboží s instalací nebo montáží.

(10) Prodejem dovezeného zboží na dálku se pro účely tohoto zákona rozumí prodej zboží na dálku s tím, že je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země na území Evropské unie.

§ 4a

Obrat v tuzemsku

(1) Obratem v tuzemsku se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí souhrn úplat bez daně, které osobě povinné k dani náleží za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku, jde-li o úplaty za

a) zdanitelné plnění a plnění, které by bylo zdanitelné, pokud by v tuzemsku nebylo osvobozeno v režimu pro malé podniky,

b) plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, nebo

c) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 54 až 56a nebo dodání nemovité věci osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně podle § 62, jestliže nejsou doplňkovou činností uskutečňovanou příležitostně.

(2) Za úplatu, která osobě povinné k dani náleží za plnění podle odstavce 1, se považuje rovněž výše základu daně stanovená podle § 36 odst. 6 písm. a) nebo b) pro dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až c) a § 13 odst. 6 nebo poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4.

(3) Do obratu v tuzemsku se nezahrnuje úplata za dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, není-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti osoby povinné k dani.

§ 4b

Zvláštní ustanovení

(1) Pro účely tohoto zákona se ustanovení o obchodním závodu použijí i na část obchodního závodu tvořící samostatnou organizační složku.

(2) Pro účely tohoto zákona se na svěřenský fond, podílový fond, podfond investičního fondu a organizační složku státu, která je účetní jednotkou, hledí jako na právnickou osobu.

(3) Ustanovení tohoto zákona o jednotce a o nemovité věci se použijí obdobně i na jednotku, která je vymezena podle zákona o vlastnictví bytů, spolu se s ní spojeným podílem na společných částech domu, a pokud je s ní spojeno vlastnictví k pozemku nebo k právu stavby, tak i spolu s podílem na tomto pozemku nebo právem stavby.

(4) Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i městská část hlavního města

HLAVA II

Uplatňování daně

DÍL 1

Daňové subjekty

§ 5

Osoby povinné k dani

(1) Osobou povinnou k dani je osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, nebo skupina. Osobou povinnou k dani, pokud samostatně uskutečňuje ekonomickou činnost, je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.

(2) Za samostatně uskutečňovanou ekonomickou činnost se nepovažuje činnost

a) zaměstnance nebo jiné osoby vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu,

b) jiných osob než osob podle písmene a), pokud jsou příjmy z této činnosti příjmy ze závislé činnosti podle zákona upravujícího daně z příjmů.

(3) Ekonomickou činností se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a výkonu svobodných a jiných obdobných povolání podle jiných právních předpisů, za účelem získávání pravidelného příjmu. Za ekonomickou činnost se považuje zejména činnost spočívající ve využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získávání pravidelného příjmu.

(4) Stát, kraj, obec ani jiná veřejnoprávní osoba se nepovažují za osoby povinné k dani v souvislosti s činnostmi nebo plněními, při nichž vystupují jako orgány veřejné moci, a to i v případě, kdy v souvislosti s těmito činnostmi vybírají poplatky nebo jiné úhrady.

(5) Osoba podle odstavce 4 se však považuje za osobu povinnou k dani, pokud uskutečňuje činnosti,

a) které jsou uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo

b) při jejichž výkonu se má za to, že dochází k výraznému narušení hospodářské soutěže tím, že osoba podle odstavce 4 nebyla považována nebo není považována za osobu povinnou k dani; tyto činnosti stanoví vláda nařízením.

Skupina

§ 5a

- (1) Skupinu může vytvořit personálně spojené seskupení nebo kapitálově spojené seskupení, pokud podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje alespoň 40 %. Členem skupiny může být pouze osoba, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.
- (2) Jako na kapitálově spojené seskupení, které může vytvořit skupinu, se hledí na seskupení
- a) organizační složky státu a jí zřízené příspěvkové organizace, nebo
 - b) územně samosprávného celku a jím zřízené příspěvkové organizace.
- (3) Skupina vzniká registrací kapitálově nebo personálně spojeného seskupení jako plátce.
- (4) Pokud má člen skupiny
- a) provozovnu mimo tuzemsko, není tato provozovna součástí skupiny,
 - b) sídlo mimo tuzemsko, může být součástí skupiny pouze jeho provozovna v tuzemsku.
- (5) Odstavec 4 platí obdobně i pro seskupení podle právních předpisů jiného členského státu obdobné skupině, pokud členové tohoto seskupení mají sídlo nebo provozovnu v tuzemsku.
- (6) Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny. Člen skupiny není po dobu svého členství ve skupině osobou povinnou k dani.

§ 5b

- (1) Pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.
- (2) Členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny v oblasti daně z přidané hodnoty. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení, po zániku nebo zrušení jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.

§ 5c

- (1) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osob, které se staly členy skupiny, přecházejí na skupinu dnem registrace skupiny.
- (2) Práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty osoby, která přistoupila ke skupině, přecházejí na skupinu dnem přistoupení této osoby.

Plátci

§ 6

(1) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku nebo osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko je plátcem od prvního dne kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrat v tuzemsku překročil částku 2 000 000 Kč.

(2) Osoba podle odstavce 1 je plátcem dnem následujícím

a) po dni překročení částky podle odstavce 1, pokud správci daně ve včas podané přihlášce k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem, nebo

b) po dni, kdy její obrat v tuzemsku překročil v příslušném kalendářním roce částku 2 536 500 Kč.

(3) Osoba podle odstavce 1, která uskutečňuje pouze plnění, u kterých by neměla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, se nestane plátcem podle odstavce 1 nebo 2, ale je plátcem

a) prvním dnem kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1, pokud tato osoba uskuteční plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v kalendářním roce tohoto překročení, nebo

b) dnem následujícím po dni uskutečnění plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že toto plnění se uskutečnilo poté, co

1. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1 a správci daně ve včas podané přihlášce k registraci sdělila, že se chce stát plátcem tímto dnem,

2. v příslušném kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 2 písm. b), nebo pokud uskutečněním tohoto plnění došlo k překročení této částky, nebo

3. v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

(4) Osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, které byla zrušena registrace z důvodu, že jako plátce přestala uskutečňovat ekonomickou činnost, je plátcem ode dne, ve kterém uskutečnila plnění, u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, v případě, že v příslušném nebo bezprostředně předcházejícím kalendářním roce její obrat v tuzemsku překročil částku podle odstavce 1.

§ 6b

(1) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne nabytí majetku, pokud nabývá tento majetek

a) pro účely uskutečňování ekonomické činnosti na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby, nebo

b) od plátce nabytím obchodního závodu.

(2) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku nebo jemu odpovídající evidence vedené podle právních předpisů příslušného státu, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění zanikající nebo rozdělované právnické osoby, která byla plátcem.

(3) Právnícká osoba, která při změně právní formy na jinou formu nezaniká ani nepřechází její jmění na právního nástupce, pouze se mění její vnitřní právní poměry a právní postavení jejích společníků, nepřestává být plátcem.

§ 6c

(1) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne uskutečnění zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, nebo plnění, na která se použije zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne dodání zboží do jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska touto osobou, pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, a to osobě, pro kterou je pořízení zboží v jiném členském státě předmětem daně.

(3) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo v tuzemsku a která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, je plátcem ode dne dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží z tuzemska do jiného členského státu, pokud je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě pro tuto osobu předmětem daně.

§ 6d

Osoba povinná k dani, která je členem skupiny a která uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku svou částí umístěnou mimo tuzemsko, s výjimkou plnění, u kterých je povinna přiznat daň osoba, které jsou tato plnění poskytována, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto plnění.

§ 6e

(1) Dědic, který majetek nabytý po zemřelém plátcovi a který pokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti, je plátcem ode dne přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

(2) Pokračováním v uskutečňování ekonomické činnosti se pro účely tohoto zákona rozumí pokračování v podnikání na základě živnostenského nebo jiného oprávnění nebo pokračování v jiné ekonomické činnosti.

§ 6ea

(1) Provozovatel elektronického rozhraní, který uskuteční zdanitelné plnění dodání zboží podle § 13a s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa, je plátcem ode dne uskutečnění tohoto zdanitelného plnění.

(2) Zahraniční osoba, která uskuteční dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní podle § 13a odst. 2 s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne dodání tohoto zboží.

§ 6f

(1) Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která uskutečňuje nebo bude uskutečňovat plnění, u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

(2) Osoba povinná k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku, která není registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko a která bude uskutečňovat plnění s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku, je plátcem ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

Identifikované osoby

§ 6g

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani jsou identifikovanými osobami ode dne uskutečnění prvního pořízení zboží z jiného členského státu, které je předmětem daně; to neplatí pro

- a) pořízení zboží prostřední osobou při dodání zboží při třístranném obchodu, nebo
- b) pořízení zboží z jiného členského státu, které je osvobozeno od daně podle § 71l.

§ 6h

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne přijetí zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku od osoby neusazené v tuzemsku, nebo ode dne poskytnutí úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň, a to od toho dne, který nastane dříve, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží a tato osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce, nebo
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi.

§ 6i

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, která je v jiném členském státě osvobozena od daně, nebo ode dne, ve kterém byla přijata úplata za poskytnutí této služby před jejím poskytnutím, pokud je tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě, a to od toho dne, který nastane dříve.

§ 6j

(1) Osoba povinná k dani, která není plátcem a která bude uskutečňovat vybraná plnění v rámci režimu Evropské unie, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

- a) má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
- b) je v tuzemsku zahájeno odeslání nebo přeprava zboží, pokud je dodání tohoto zboží vybraným plněním, nebo
- c) má v Norském království sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo ani provozovnu.

(2) Osoba povinná k dani, která není plátcem, má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo, a která bude jako zprostředkovatel plnit jménem a na účet osoby uskutečňující vybraná plnění povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována.

§ 6k

Osoba povinná k dani, která není plátcem, nebo právnická osoba nepovinná k dani, které budou v tuzemsku pořizovat zboží z jiného členského státu, jsou identifikovanými osobami ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým jsou tyto osoby registrovány.

§ 6l

Osoba povinná k dani se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která není plátcem, je identifikovanou osobou ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována, pokud

a) od osoby neusazené v tuzemsku bude přijímat zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi, nebo

b) bude poskytovat službu s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně.

DÍL 2

Místo plnění

ODDÍL 1

Stanovení místa plnění při dodání zboží

§ 7

Místo plnění při dodání zboží

(1) Místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.

(2) Místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.

(3) Pokud je totéž zboží předmětem po sobě jdoucích dodání v řetězci, v rámci kterých je toto zboží odesláno nebo přepraveno z členského státu do členského státu od něj odlišného, a to od prvního dodavatele přímo poslední osobě v tomto řetězci, pro kterou se dodání tohoto zboží uskutečňuje, platí, že k odeslání nebo přepravě tohoto zboží došlo pouze při jeho dodání

a) prostředníkovi, nebo

b) prostředníkem, pokud tento prostředník sdělil svému dodavateli své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, které mu bylo přiděleno členským státem zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

(4) Pro účely odstavce 3 se prostředníkem rozumí dodavatel v rámci po sobě jdoucích dodání v řetězci, který

a) není prvním dodavatelem v rámci těchto dodání a

b) zboží odesílá nebo přepravuje sám, nebo jím zmocněná třetí osoba.

(5) Odstavec 3 se nepoužije na dodání zboží podle § 13a.

(6) Při dodání zboží s instalací nebo montáží se za místo plnění považuje místo, kde je zboží instalováno nebo smontováno.

(7) Při dodání zboží na palubě lodě, letadla nebo vlaku během přepravy osob uskutečněné na území Evropské unie se za místo plnění považuje místo zahájení přepravy osob. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

(8) Pro účely odstavce 7 se rozumí

a) místem zahájení přepravy osob první místo, kde mohly nastoupit osoby na území Evropské unie,

b) místem ukončení přepravy osob poslední místo, kde mohly vystoupit osoby na území Evropské unie,

c) přepravou osob uskutečněnou na území Evropské unie část přepravy uskutečněná bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a ukončení přepravy osob.

(9) Při dodání nemovité věci je místem plnění místo, kde se nemovitá věc nachází; v případě práva stavby je tímto místem místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 7a

Místo plnění při dodání plynu, elektřiny, tepla nebo chladu

(1) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi obchodníkovi je místo, kde má tento obchodník sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

(2) Obchodníkem se pro účely odstavce 1 rozumí osoba povinná k dani, která nakupuje plyn, elektřinu, teplo nebo chlad zejména za účelem jejich dalšího prodeje a jejíž vlastní spotřeba tohoto zboží je zanedbatelná.

(3) Místem plnění při dodání zboží soustavami nebo sítěmi jiné osobě než osobě uvedené v odstavci 1 je místo, kde osoba, které je zboží dodáno, toto zboží spotřebovává. Pokud osoba, které je takto zboží dodáno, nespotevbuje všechno dodané zboží, považuje se za místo plnění pro toto nespotevbované zboží místo, kde má tato osoba sídlo nebo kde má provozovnu, které je toto zboží dodáno.

§ 8

Místo plnění při prodeji zboží na dálku

(1) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy

(2) Místem plnění při prodeji zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází v době, kdy jeho odeslání nebo přeprava začíná, pokud

a) osoba povinná k dani, která zboží prodává, má sídlo

1. v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo

2. mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,

b) zboží je odesláno nebo přepraveno z členského státu, ve kterém má osoba, která zboží prodává, sídlo nebo provozovnu, a

c) celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně při použití směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro den 5. prosince 2017 (dále jen „ekvivalent v jiné měně“); celkovou hodnotou příslušných plnění se pro účely určení místa plnění rozumí hodnota

1. zboží prodaného na dálku, pokud jsou splněny podmínky podle písmen a) a b), a

2. telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby poskytnutých osobě nepovinné k dani, pokud jsou splněny podmínky podle § 10i odst. 3.

(3) Místem plnění při prodeji zboží na dálku, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, je místo plnění podle odstavce 1.

(4) Osoba, která prodává zboží na dálku podle odstavce 2, se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(5) Rozhodnutí podle odstavce 4 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 10i odst. 5.

§ 8a

Místo plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku

Místem plnění při prodeji dovezeného zboží na dálku je místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy, pokud je

- a) zboží odesláno nebo přepraveno do členského státu odlišného od členského státu dovozu, nebo
- b) na tento prodej použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

ODDÍL 2

Stanovení místa plnění při poskytnutí služby

§ 9

Základní pravidla pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která jedná jako taková, je místo, kde má tato osoba sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta provozovně osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna. Za tuto provozovnu se považuje organizační složka této osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat služby, které jsou poskytovány pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde má osoba poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny osoby povinné k dani, nacházející se v jiném místě, než kde je její sídlo, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby se za osobu povinnou k dani, která jedná jako taková, považuje

- a) osoba povinná k dani ve vztahu ke všem službám, které jí jsou poskytnuty, i když jsou poskytnuty pro činnost, která není předmětem daně,
- b) právnická osoba nepovinná k dani, která je identifikovanou osobou nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Základní pravidlo pro stanovení místa plnění při poskytnutí služby podle odstavců 1 a 2 se použije, pokud tento zákon nestanoví jinak.

§ 9a

Místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi

Za místo plnění při poskytnutí služby osobě povinné k dani, která má sídlo nebo provozovnu ve třetí zemi a která je plátcem, s výjimkou poskytnutí služby osvobozeného od daně, se považuje tuzemsko, pokud

a) je místo plnění stanoveno podle § 9 odst. 1 ve třetí zemi a

b) ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku.

§ 10

Místo plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci

(1) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k nemovité věci, včetně služby znalce, odhadce a realitní kanceláře, služby ubytovací, udělení práv na užívání nemovité věci a služby při přípravě a koordinaci stavebních prací, jako jsou zejména služby architekta a stavebního dozoru, je místo, kde se nemovitá věc nachází.

(2) Službou vztahující se k nemovité věci se pro účely stanovení místa plnění rozumí služba, která má dostatečnou přímou souvislost s danou nemovitou věcí podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

(3) Místem plnění při poskytnutí služby vztahující se k právu stavby je místo, kde se nachází pozemek zatížený právem stavby.

§ 10a

Místo plnění při poskytnutí přepravy osob

Místem plnění při poskytnutí služby přepravy osob je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

§ 10b

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě povinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby spočívající v oprávnění ke vstupu na kulturní, uměleckou, sportovní, vědeckou, vzdělávací, zábavní nebo podobnou akci nebo služby přímo související s tímto vstupem osobě povinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Odstavec 1 se nepoužije na oprávnění ke vstupu na akci v případě virtuální účasti osoby povinné k dani.

§ 10ba

Místo plnění při poskytnutí služby v oblasti kultury, umění, sportu, vědy, vzdělávání a zábavy osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby nebo vedlejší služby vztahující se ke kulturní, umělecké, sportovní, vědecké, vzdělávací, zábavní nebo podobné akci, včetně poskytnutí služby organizátorem této akce, osobě nepovinné k dani je místo, kde se tato akce skutečně koná.

(2) Místem plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1, která je přenášena nebo jinak zpřístupňována virtuálně, je místo, kde má osoba nepovinná k dani

a) sídlo v případě právnické osoby, nebo

b) místo pobytu v případě fyzické osoby.

§ 10c

Místo plnění při poskytnutí stravovací služby

(1) Místem plnění při poskytnutí stravovací služby je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta.

(2) Pokud je však poskytnuta stravovací služba na palubě lodi nebo letadla anebo ve vlaku během úseku přepravy osob uskutečněného na území Evropské unie, je místem plnění místo zahájení přepravy osob.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí stravovací služby podle odstavce 2 se rozumí

a) úsekem přepravy osob uskutečněným na území Evropské unie úsek přepravy uskutečněný bez zastávky ve třetí zemi mezi místem zahájení a místem ukončení přepravy osob,

b) místem zahájení přepravy osob místo prvního plánovaného nastoupení osob na území Evropské unie po případném přerušení cesty ve třetí zemi,

c) místem ukončení přepravy osob místo posledního plánovaného vystoupení osob na území Evropské unie, které nastoupily na území Evropské unie před případným přerušením cesty ve třetí zemi.

(4) V případě zpáteční cesty se přeprava zpět považuje za samostatnou přepravu.

§ 10d

Místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku

(1) Místem plnění při poskytnutí krátkodobého nájmu dopravního prostředku je místo, kde osoba, které je služba poskytnuta, dopravní prostředek skutečně fyzicky přebírá. Krátkodobým nájmem dopravního prostředku se pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku rozumí nepřetržité držení nebo užívání dopravního prostředku po dobu nepřesahující 30 dní a u lodí nepřesahující 90 dní.

(2) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu dopravního prostředku osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}.

(3) Místem plnění při poskytnutí jiného než krátkodobého nájmu rekreační lodi osobě nepovinné k dani je místo, kde

tato osoba loď skutečně fyzicky přebírá za podmínky, že osoba, která službu poskytuje, má v tomto místě sídlo nebo provozovnu, je-li služba poskytnuta prostřednictvím provozovny.

(4) Je-li místo plnění při poskytnutí nájmu dopravního prostředku stanoveno podle odstavců 1 až 3

- a) v tuzemsku a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází ve třetí zemi, za místo plnění se považuje třetí země,
- b) ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10e

Místo plnění při poskytnutí služby zprostředkovatelem osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, je místo, kde je místo plnění zajišťovaného plnění.

§ 10f

Místo plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani je místo, kde se příslušný úsek přepravy uskutečňuje.

(2) Pokud je však poskytnuta služba přepravy zboží mezi členskými státy osobě nepovinné k dani, je místem plnění místo zahájení přepravy.

(3) Pro účely stanovení místa plnění při poskytnutí služby přepravy zboží osobě nepovinné k dani se rozumí

- a) přepravou zboží mezi členskými státy přeprava zboží, pokud místo zahájení přepravy a místo ukončení přepravy je na území dvou různých členských států,
- b) místem zahájení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně začíná, bez ohledu na vzdálenost překonanou na místo, kde se zboží nachází,
- c) místem ukončení přepravy zboží místo, kde přeprava zboží skutečně končí.

§ 10g

Místo plnění při poskytnutí služby přímo související s přepravou zboží a služby oceňování movité hmotné věci a práce na movité hmotné věci osobě nepovinné k dani

Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo, kde je tato služba skutečně poskytnuta, pokud jde o

- a) službu přímo související s přepravou zboží, jako je nakládka, vykládka, manipulace a podobná činnost,

b) službu práce na movité hmotné věci nebo službu oceňování movité hmotné věci.

§ 10h

Místo plnění při poskytnutí služeb osobě nepovinné k dani do třetí země

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud je toto místo ve třetí zemi a jde o

- a) převod nebo postoupení autorského práva, patentu, licence, ochranné známky nebo podobného práva,
- b) reklamní službu,
- c) poradenskou, inženýrskou, konzultační, právní, účetní nebo jinou podobnou službu, stejně jako zpracování dat nebo poskytnutí informací,
- d) bankovní, finanční nebo pojišťovací služby, s výjimkou nájmu bezpečnostních schránek,
- e) poskytnutí pracovníků,
- f) nájem movitého hmotného majetku, s výjimkou dopravních prostředků,
- g) poskytnutí přístupu do přepravní nebo distribuční soustavy pro plyn nacházející se na území Evropské unie nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, do elektroenergetické soustavy anebo do sítí tepla nebo chladu a poskytnutí přepravy či distribuce plynu, tepla nebo chladu anebo poskytnutí přenosu či distribuce elektřiny prostřednictvím těchto soustav nebo sítí, včetně poskytnutí přímo souvisejících služeb,
- h) zavázání se k povinnosti zdržet se zcela nebo zčásti uskutečňování ekonomické činnosti nebo práva uvedených v písmenech a) až g).

(2) Je-li místo plnění při poskytnutí služby podle odstavce 1 písm. c), d) nebo f) stanovené podle odstavce 1 ve třetí zemi a ke skutečnému užití nebo spotřebě dochází v tuzemsku, za místo plnění se považuje tuzemsko.

§ 10i

Místo plnění při poskytnutí telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytované služby osobě nepovinné k dani

(1) Místem plnění při poskytnutí služby osobě nepovinné k dani je místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, pokud jde o

- a) telekomunikační službu,
- b) službu rozhlasového a televizního vysílání, nebo

c) elektronicky poskytovanou službu.

(2) Pro účely daně z přidané hodnoty se rozumí

a) telekomunikační službou služba spojená s přenosem, vysíláním nebo příjmem signálů, textových dokumentů, obrázků, zvuků nebo jakékoliv informace prostřednictvím kabelu, rádia, optických nebo elektromagnetických systémů, včetně příslušného přenosu nebo stanovení práva využívat kapacitu pro tento přenos, vysílání nebo příjem nebo přístup k informačním sítím,

b) službou rozhlasového a televizního vysílání služba sestávající ze zvukového nebo audiovizuálního obsahu, jako jsou rozhlasové nebo televizní pořady pro simultánní poslech nebo sledování na základě programové skladby poskytované veřejnosti prostřednictvím komunikačních sítí poskytovatelem mediálních služeb pod jeho redakční odpovědností,

c) elektronicky poskytovanou službou služba poskytovaná prostřednictvím veřejné datové sítě nebo elektronické sítě, s výjimkou pouze samotné komunikace prostřednictvím elektronické adresy, a to zejména

1. hostitelství internetových stránek,
2. poskytnutí programového vybavení a jeho aktualizace,
3. poskytnutí obrázků, textů nebo informací anebo zpřístupňování databází,
4. poskytnutí hudby, filmů nebo her, poskytnutí politických, kulturních, uměleckých, sportovních, vědeckých nebo zábavních pořadů nebo událostí, s výjimkou programů, které jsou službou rozhlasového a televizního vysílání, nebo
5. poskytnutí služby výuky na dálku.

(3) Odstavec 1 se nepoužije na poskytnutí služby, pokud

a) osoba povinná k dani, která službu poskytuje, má sídlo

1. v členském státě a nemá provozovnu v ostatních členských státech, nebo
2. mimo území Evropské unie a provozovnu pouze v jednom členském státě,

b) místo příjemce služby určené podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, je v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba poskytující službu sídlo nebo provozovnu, a

c) celková hodnota příslušných plnění bez daně nepřekročila v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně.

(4) Místem plnění při poskytnutí služby, kterým celková hodnota příslušných plnění bez daně překročila částku 10 000 EUR nebo její ekvivalent v jiné měně, osobě nepovinné k dani, je místo plnění podle odstavce 1.

(5) Osoba poskytující službu podle odstavce 3 se může rozhodnout, že místo plnění se určí podle odstavce 1. V takovém případě je povinna tak postupovat alespoň do konce druhého kalendářního roku následujícího po

kalendářním roce, ve kterém se takto rozhodla.

(6) Rozhodnutí podle odstavce 5 se považuje rovněž za rozhodnutí o určení místa plnění podle § 8 odst. 4.

ODDÍL 3

Stanovení místa plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

§ 11

Místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo, kde se zboží nachází po ukončení jeho odeslání nebo přepravy pořizovateli.

(2) Za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje členský stát, který vydal daňové identifikační číslo, pod nímž pořizovatel zboží pořídil, pokud ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v členském státě odlišném od členského státu, který vydal toto daňové identifikační číslo, a jestliže pořizovatel neprokáže, že u tohoto pořízení, které bylo předmětem daně v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, splnil v tomto členském státě povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Je-li místo plnění stanoveno podle věty první v tuzemsku, pořizovatel nemá nárok na odpočet daně uplatněné při tomto pořízení zboží z jiného členského státu. Tímto ustanovením není dotčeno ustanovení odstavce 1.

(3) Pokud je však pořízení zboží z jiného členského státu předmětem daně podle odstavce 1 v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží následně potom, co byla z tohoto pořízení v tuzemsku přiznána daň nebo přiznáno plnění podle odstavce 2, je pořizovatel oprávněn snížit základ daně v tuzemsku o základ daně, z kterého byla zaplacená daň, nebo o hodnotu přiznaného plnění v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží; obdobně se postupuje v případě, že nevznikla povinnost přiznat plnění. Pro snížení základu daně platí obdobně § 42 odst. 11.

(4) Je-li však dodáno zboží při třístranném obchodu, za místo plnění při pořízení zboží z jiného členského státu se považuje místo stanovené podle odstavce 1, pokud

a) pořizovatel

1. uskutečnil pořízení zboží z jiného členského státu za účelem následného dodání zboží v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží podle odstavce 1,
2. uvedl na daňovém dokladu údaj „daň odvede zákazník“ a
3. podal souhrnné hlášení a

b) osoba, které bylo zboží následně dodáno v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je osobou, která je povinna přiznat daň z tohoto následného dodání v tomto členském státě.

ODDÍL 4

Stanovení místa plnění při dovozu zboží

§ 12

Místo plnění při dovozu zboží

(1) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, na jehož území se zboží nachází v době, kdy vstupuje ze třetí země na území Evropské unie.

(2) Místem plnění při dovozu zboží je členský stát, ve kterém se na toto zboží přestanou vztahovat příslušná celní opatření, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie

a) dočasně uskladněno, nebo

b) propuštěno do celního režimu

1. vnějšího tranzitu,
2. uskladnění v celním skladu nebo svobodného pásma,
3. dočasné použití s úplným osvobozením od cla, nebo
4. aktivního zušlechťovacího styku.

DÍL 3

Vymezení plnění

ODDÍL 1

Vymezení dodání zboží

§ 13

Dodání zboží

(1) Dodáním zboží se pro účely tohoto zákona rozumí převod práva nakládat se zbožím jako vlastníkem.

(2) Dodáním zboží do jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí dodání zboží, které je skutečně odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu.

(3) Za dodání zboží se pro účely tohoto zákona považuje

a) převod nebo přechod vlastnického práva k majetku za úplatu i na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo vyplývající ze zvláštního právního předpisu,

b) dodání zboží prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto dodání zboží se považuje za

1. dodání zboží zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a

2. dodání zboží zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě,

c) přenechání zboží k užití na základě smlouvy, pokud je ujednáno a ke dni uzavření této smlouvy je zřejmé, že vlastnické právo k užívanému zboží bude za obvyklých okolností převedeno na jeho uživatele.

(4) Za dodání zboží za úplatu se také považuje

a) použití zboží pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce, pokud byl u tohoto zboží nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě ve zboží, pokud byl u tohoto zboží nebo jeho části uplatněn odpočet daně,

c) vložení nepeněžitě vkladu ve zboží, pokud vkladatel při nabytí tohoto zboží uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vložení zboží, které je součástí vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně,

d) dodání vratného obalu spolu se zbožím v tuzemsku plátcem, který uvádí vratné obaly spolu se zbožím na trh^{10a)}, jestliže vratný obal stejného druhu nebyl tomuto plátcovi vrácen k poslednímu dni příslušného účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví. Pro účely tohoto zákona jsou za vratné obaly stejného druhu považovány také vratné obaly se shodnou výší zvláštní peněžní částky účtované při dodání vratného obalu spolu se zbožím. Toto ustanovení se nevztahuje na dodání vratných obalů spolu se zbožím, u kterého by se uplatnilo osvobození od daně podle § 63.

(5) Použitím zboží pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro jeho osobní potřebu nebo pro osobní potřebu jeho zaměstnanců,

b) přenechání zboží, které je obchodním majetkem, plátcem bez úplaty, nebo

c) trvalé použití zboží, které je obchodním majetkem, plátcem pro účely nesouvisející s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti.

(6) Za dodání zboží za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje také přemístění zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu.

(7) Za dodání zboží se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

a) pozbytí obchodního závodu,

b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾

c) poskytnutí dárku v rámci ekonomické činnosti, pokud jeho pořizovací cena bez daně nepřesahuje 500 Kč, nebo poskytnutí obchodních vzorků bez úplaty v rámci ekonomické činnosti,

- d) dodání vratného obalu, který je dodáván spolu se zbožím kupujícímu za úplatu, pokud je tato úplata přímo vázána k vratnému obalu a kupujícímu je při dodání zboží zaručeno vrácení této úplaty v plné výši po vrácení vratného obalu^{10a}), nebo
- e) vrácení vratného obalu bez úplaty či za úplatu.

§ 13a

Dodání zboží usnadněné provozovatelem elektronického rozhraní

(1) Prodej dovezeného zboží na dálku, jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR, který usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za

- a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
- b) prodej dovezeného zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní.

(2) Dodání zboží zahraniční osobou osobě nepovinné k dani na území Evropské unie, které usnadňuje provozovatel elektronického rozhraní, se považuje za

- a) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní uskutečněné bez odeslání nebo přepravy a
- b) prodej zboží na dálku provozovatelem elektronického rozhraní nebo dodání zboží provozovatelem elektronického rozhraní osobě nepovinné k dani uskutečněné s odesláním nebo přepravou.

ODDÍL 2

Vymezení poskytnutí služby

§ 14

Poskytnutí služby

(1) Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí všechny činnosti, které nejsou dodáním zboží. Poskytnutím služby se pro účely tohoto zákona rozumí také

- a) pozbytí nehmotné věci,
- b) přenechání zboží k užití jinému,
- c) zřízení, trvání a zánik věcného břemene,
- d) zavázání se k povinnosti zdržet se určitého jednání nebo strpět určité jednání nebo situaci.

(2) Za poskytnutí služby se pro účely tohoto zákona považuje

- a) poskytnutí služby za úplatu i na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci nebo vyplývající ze zvláštního

právního předpisu,

b) poskytnutí služby prostřednictvím zastupující osoby, která jedná vlastním jménem na účet zastoupené osoby; toto poskytnutí služby se považuje za

1. poskytnutí služby zastoupenou osobou nebo třetí osobou zastupující osobě a
2. poskytnutí služby zastupující osobou třetí osobě nebo zastoupené osobě.

(3) Za poskytnutí služby za úplatu se pro účely tohoto zákona také považuje

- a) poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce,
- b) vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku v nepeněžitě podobě v nehmotném majetku,²⁾ pokud byl u majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně,
- c) vložení nepeněžitého vkladu v nehmotném majetku, pokud vkladatel při nabytí majetku uplatnil u něj nebo u jeho části odpočet daně, s výjimkou vkladu obchodního závodu; vkladatel i nabyvatel v takovém případě odpovídají za splnění povinnosti přiznat daň společně a nerozdílně.

(4) Poskytnutím služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) dočasné použití zboží, které je obchodním majetkem plátce, s výjimkou dlouhodobého majetku, pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud byl u tohoto majetku nebo jeho části uplatněn odpočet daně, nebo
- b) poskytnutí služby plátcem bez úplaty pro jeho osobní potřebu nebo pro potřebu jeho zaměstnanců nebo jiné účely než účely související s uskutečňováním jeho ekonomické činnosti, pokud u přijatého plnění přímo souvisejícího s poskytnutím této služby byl uplatněn odpočet daně.

(5) Za poskytnutí služby se však pro účely tohoto zákona nepovažuje

- a) pozbytí obchodního závodu,
- b) vydání nebo poskytnutí majetku v nepeněžitě podobě jako náhrady nebo vypořádání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾
- c) postoupení vlastní pohledávky vzniklé plátcí.

ODDÍL 3

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě poukazu

§ 15

Poukaz

(1) Poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí listina,

a) se kterou je spojena povinnost ji přijmout jako úplatu nebo část úplaty za dodání zboží nebo poskytnutí služby
a

b) na níž nebo v jejíž související dokumentaci jsou uvedeny tyto údaje:

1. zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta, nebo
2. osoba, která má uskutečnit dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby.

(2) Jednouúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz, u kterého jsou v okamžiku jeho vydání o dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se vztahuje, známy alespoň tyto údaje:

- a) sazba daně v případě zdanitelného plnění nebo skutečnost, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a
- b) místo plnění.

(3) Víceúčelovým poukazem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí poukaz jiný než jednouúčelový poukaz.

(4) POUKAZ JE VYDÁN OKAMŽIKEM, KDY SE PŘEVEDE NA PRVÉHO NABYVATELE.

§ 15a

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě jednouúčelového poukazu

(1) Převod jednouúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, uskutečněné osobou povinnou k dani, jejímž jménem je převod proveden.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě jednouúčelového poukazu uskutečněná osobou povinnou k dani, která tento poukaz vlastním jménem

- a) vydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, nebo
- b) nevydala a přijme jej jako úplatu, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje, touto osobou osobě, která poukaz vlastním jménem vydala.

(3) Přijme-li osoba povinná k dani jednouúčelový poukaz jako část úplaty za skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě tohoto poukazu, platí odstavec 2 pro skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby v části odpovídající této části úplaty.

§ 15b

Dodání zboží nebo poskytnutí služby v případě víceúčelového poukazu

(1) Převod víceúčelového poukazu se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(2) Skutečné předání zboží nebo skutečné poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu uskutečňená osobou povinnou k dani, která tento poukaz přijme jako úplatu nebo část úplaty, se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dodání zboží nebo poskytnutí služby, na něž se poukaz vztahuje.

(3) Je-li v přímé souvislosti s převodem víceúčelového poukazu osobou povinnou k dani jinou než osobou, která má povinnost tento poukaz přijmout jako úplatu nebo část úplaty, poskytnuta samostatná služba, odstavec 1 se na poskytnutí této služby nepoužije.

ODDÍL 4

Vymezení pořízení zboží z jiného členského státu

§ 16

Pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona rozumí nabytí práva nakládat jako vlastník se zbožím od osoby, která uskutečňuje dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

a) osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo jí zmocněnou třetí osobou, nebo

b) pořizovatelem, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí osoba, která pořizuje zboží z jiného členského státu, nebo jím zmocněnou třetí osobou.

(2) Osobou, která uskutečňuje dodání zboží, se pro účely odstavce 1 rozumí osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo osoba, které vznikla nejpozději dnem dodání tohoto zboží registrační povinnost v jiném členském státě s výjimkou osoby, která je v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tento stát.

(3) Pokud je zboží pořízeno právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, odesláno nebo přepraveno ze třetí země a dovoz zboží je uskutečněn touto osobou do členského státu odlišného od členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, považuje se pro účely tohoto zákona zboží za odeslané nebo přepravené z členského státu, do kterého je dovoz zboží uskutečněn. Pokud je dovoz zboží uskutečněn právnickou osobou nepovinnou k dani, pro kterou je pořízení zboží předmětem daně, do tuzemska, má tato osoba nárok na vrácení zaplacené daně při dovozu zboží, pokud prokáže, že pořízení tohoto zboží bylo předmětem daně v členském státě, ve kterém je ukončeno odeslání nebo přeprava tohoto zboží. Při vrácení daně se postupuje přiměřeně podle § 82 až 82b.

(4) Za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu se pro účely tohoto zákona považuje

a) přemístění zboží z jiného členského státu do tuzemska plátcem nebo identifikovanou osobou,

b) přemístění zboží osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo v tuzemsku, nebo zahraniční osobou z jiného členského státu do tuzemska,

c) přidělení zboží z jiného členského státu do tuzemska ozbrojeným silám České republiky, které se podílejí na

obránném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky nebo které se podílejí na společném obranném úsilí v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy, pokud

1. toto zboží bylo přiděleno pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí a
2. dodání tohoto zboží v jiném členském státě těmito ozbrojeným silám ani dovoz tohoto zboží do jiného členského státu těmito ozbrojenými silami nepodléhá zdanění v tomto jiném členském státě.

(5) Za pořízení zboží z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona nepovažuje nabytí

a) práva nakládat jako vlastník se zbožím, které se

1. dodává s instalací nebo montáží,
2. dodává soustavami nebo sítěmi, nebo
3. prodává na dálku,

b) vratného obalu za úplatu.

ODDÍL 5

Vymezení třístranného obchodu

§ 17

Třístranný obchod

(1) Třístranným obchodem je obchod, který uzavřou tři osoby registrované k dani ve třech různých členských státech a předmětem obchodu je dodání téhož zboží mezi těmito třemi osobami s tím, že zboží je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do členského státu kupujícího.

(2) Prodávajícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží, která v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží nevyužívá režim pro malé podniky.

(3) Kupujícím se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží, která kupuje zboží od prostřední osoby.

(4) Prostřední osobou se pro účely třístranného obchodu rozumí osoba registrovaná k dani v členském státě odlišném od členského státu prodávajícího a členského státu kupujícího, která

- a) nemá sídlo nebo provozovnu v členském státě kupujícího a
- b) pořizuje zboží od prodávajícího v členském státě kupujícího s cílem následného dodání zboží kupujícímu v tomto členském státě.

(5) Pořízení zboží z jiného členského státu, které je uskutečněno prostřední osobou s místem plnění v tuzemsku, při

třístranném obchodu je osvobozeno od daně za těchto podmínek:

a) prostřední osoba

1. není plátcem ani identifikovanou osobou a
2. je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě,

b) pořízení zboží z jiného členského státu je uskutečněno prostřední osobou za účelem následného dodání zboží v tuzemsku,

c) zboží pořízené prostřední osobou je přímo odesláno nebo přepraveno z členského státu prodávajícího do tuzemska a je určeno pro kupujícího, pro kterého prostřední osoba uskutečňuje následné dodání zboží,

d) prostřední osoba uvede na daňovém dokladu

1. stejné daňové identifikační číslo, které sdělila prodávajícímu, a
2. údaj „daň odvede zákazník“,

e) kupující je plátcem nebo identifikovanou osobou a sdělil prostřední osobě daňové identifikační číslo, které mu bylo přiděleno v tuzemsku.

ODDÍL 6

Režim skladu uvnitř území Evropské unie

§ 18

Dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie

(1) Přemístěním zboží v režimu skladu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přemístění zboží prodávajícím za účelem následného dodání tohoto zboží kupujícímu v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, pokud

a) v době zahájení odeslání nebo přepravy tohoto zboží

1. prodávající zná daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží a
2. má být jeho následné dodání uskutečněno na základě ujednání kupujícího a prodávajícího a

b) prodávající uvede

1. přemístění tohoto zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty a
2. daňové identifikační číslo kupujícího vydané členským státem ukončení odeslání nebo přepravy zboží v souhrnném hlášení.

(2) Pro účely dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie se rozumí

- a) prodávajícím osoba registrovaná k dani v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží uskutečňující přemístění zboží v režimu skladu, která nemá v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží sídlo nebo provozovnu,
- b) kupujícím osoba registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží, na kterou má být podle odstavce 1 následně převedeno právo nakládat se zbožím jako vlastník.

(3) Přemístění zboží v režimu skladu se nepovažuje za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.

(4) Pokud ve lhůtě 12 měsíců ode dne ukončení odeslání nebo přepravy zboží (dále jen „lhůta pro dodání“) dojde k následnému převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník prodávajícím na kupujícího a podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 jsou stále splněny, považuje se tento převod práva za

- a) dodání zboží do jiného členského státu prodávajícím a
- b) pořízení zboží z jiného členského státu kupujícím.

(5) Pokud ve lhůtě pro dodání dojde k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu povinnou k dani než kupujícího, která je registrovaná k dani v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy přemísťovaného zboží, považuje se tento převod práva za dodání zboží do jiného členského státu a pořízení zboží z jiného členského státu podle odstavce 4, pokud jsou stále splněny ostatní podmínky pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavců 1 a 2 a prodávající zaznamená změnu pořizovatele v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(6) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání dojde k vrácení zboží, které bylo přemístěno v režimu skladu, do členského státu, ze kterého bylo odesláno nebo přepraveno, aniž by došlo k převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník podle odstavce 4 nebo 5, a prodávající uvede toto vrácení zboží v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, nepovažuje se toto vrácení zboží za přemístění zboží.

(7) Pokud před uplynutím lhůty pro dodání přestane být plněna některá z podmínek pro přemístění zboží v režimu skladu podle odstavce 1 nebo 2, aniž by došlo k převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník podle odstavce 4 nebo 5, nebo k vrácení zboží podle odstavce 6, považuje se přemístění zboží v režimu skladu za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu v okamžiku, ve kterém daná podmínka přestane být plněna; okamžikem, ve kterém daná podmínka přestane být plněna, je v případě

- a) převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník prodávajícím na jinou osobu než kupujícího nebo osobu povinnou k dani podle odstavce 5 okamžik bezprostředně předcházející tomuto převodu práva nakládat se zbožím jako vlastník,
- b) odeslání nebo přepravy zboží do členského státu odlišného od členského státu, ze kterého bylo toto zboží původně odesláno nebo přepraveno, okamžik bezprostředně předtím, než jsou odeslání nebo přeprava do tohoto odlišného členského státu zahájeny, nebo

c) zničení, ztráty nebo odcizení den, kdy

1. bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno, nebo
2. byly zničení, ztráta nebo odcizení zjištěny, pokud nelze zjistit, kdy bylo zboží skutečně zničeno, ztraceno nebo odcizeno.

(8) Pokud se na přemístění zboží v režimu skladu nepoužijí odstavce 4 až 7, dnem následujícím po dni uplynutí lhůty pro dodání se považuje toto přemístění zboží za dodání zboží za úplatu a za pořízení zboží z jiného členského státu za úplatu.

ODDÍL 7

Vybraná ustanovení o novém dopravním prostředku

§ 19

Nový dopravní prostředek

(1) Novým dopravním prostředkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zboží, které je

a) motorovým pozemním vozidlem se zdvihovým objemem motoru větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud

1. je dodání uskutečněno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
2. má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 6 000 km; nepřihlíží se ke kilometrům najetým v tento den po předání tohoto vozidla,

b) lodí delší než 7,5 m, pokud je dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má ke dni uskutečnění dodání najeto nejvýše 100 hodin s tím, že se nepřihlíží k hodinám najetým v tento den po předání této lodi, a pokud se nejedná o loď užívanou k

1. plavbě na volném moři k přepravě cestujících za úplatu, obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,
2. poskytování záchrany nebo pomoci na moři, nebo
3. pobřežnímu rybolovu, nebo

c) letadlem o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu za úplatu, pokud

1. je dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu, nebo
2. má ke dni uskutečnění dodání nalétáno nejvýše 40 hodin; nepřihlíží se k hodinám nalétaným v tento den po předání tohoto letadla.

(2) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u motorového pozemního vozidla považuje

a) den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státě výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost této vozidlo

a) den, kdy bylo vozidlo registrováno k provozu ve státě výrobce, nebo den, kdy nastala povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, a to ten den, který nastane dříve, nebo

b) v případě, že není stanovena povinnost toto vozidlo registrovat ve státě výrobce, den, kdy

1. došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto vozidlem jako vlastník,
2. vozidlo bylo výrobcem poprvé použito pro předváděcí účely, pokud tento den nastal dříve než den podle bodu 1, nebo
3. bylo na prodejce převedeno právo nakládat s vozidlem jako vlastník v případě, že není prodejci ani kupujícímu znám den podle bodu 1 ani 2.

(3) Pro účely odstavce 1 se za den prvního uvedení do provozu u lodě nebo letadla považuje den, kdy

- a) došlo poprvé k převodu práva nakládat s tímto dopravním prostředkem jako vlastník, nebo
- b) byl tento dopravní prostředek výrobcem poprvé použit pro předváděcí účely, pokud tento den nastal dříve než den podle písmene a).

§ 19a

Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu plátcem

(1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplaty plátcem osobě, která mu nesdělila své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

- a) je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou tímto plátcem nebo pořizovatelem a
- b) plátcem splnil povinnost přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku k daňovému přiznání.

(2) V případě dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu podle odstavce 1 je plátcem povinen přiložit k daňovému přiznání hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu.

§ 19b

Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu osobou, která není plátcem

(1) Dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplaty osobou, která není plátcem, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud je tento dopravní prostředek odeslán nebo přepraven do jiného členského státu

- a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,

b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo

c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).

(2) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a není identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

(3) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1 a je identifikovanou osobou, je povinna do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku podat daňové přiznání, ve kterém uvede toto plnění. K daňovému přiznání tato osoba přiloží hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

(4) Pro účely dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu za úplaty se na osobu, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, hledí jako na osobu povinnou k dani, která jedná jako taková.

(5) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, je oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně, kterou v tuzemsku zaplatila při nabytí nového dopravního prostředku, a to nejvýše ve výši daně, kterou by byl povinen přiznat plátce, pokud by dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu touto osobou bylo zdanitelným plněním v tuzemsku. Úplata, kterou osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, obdržela nebo má obdržet za uskutečněné osvobozené plnění, představuje pro účely zjištění nejvyšší výše daně, kterou by byl povinen přiznat plátce, základ daně; výše daně se stanoví podle § 37 písm. a).

(6) Osoba, která dodá nový dopravní prostředek podle odstavce 1, může nárok na odpočet daně uplatnit v daňovém přiznání, které podá do 10 dnů ode dne dodání nového dopravního prostředku; nárok na odpočet daně zaniká, pokud nebyl v této lhůtě uplatněn. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o dodání nového dopravního prostředku a kopii

a) daňového dokladu nebo dokladu o nákupu nového dopravního prostředku a

b) dokladu o prodeji nového dopravního prostředku.

§ 19c

Pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu

(1) Pořízením zboží z jiného členského státu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí také nabytí práva nakládat s novým dopravním prostředkem jako vlastník od jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno z jiného členského státu do členského státu od něj odlišného

a) osobou, která tento dopravní prostředek dodává,

b) osobou, která tento dopravní prostředek pořizuje, nebo

c) třetí osobou zmocněnou osobou podle písmene a) nebo b).

(2) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořizují za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu od

jiné osoby než osoby podle § 16 odst. 2, jsou k daňovému přiznání povinni přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21.

(3) Osoba nepovinná k dani, která pořizuje v tuzemsku za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu, je povinna podat daňové přiznání do 10 dnů ode dne uskutečnění tohoto pořízení; toto pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečněné dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. K daňovému přiznání je tato osoba povinna přiložit hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Daň je splatná dvacátý pátý den následující po dni, kdy byla vyměřena.

(4) Osoba, která pořizuje za úplaty nový dopravní prostředek z jiného členského státu, který bude zapsán v registru silničních vozidel, může před podáním daňového přiznání podat hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a zaplatit zálohu ve výši daně z pořízení nového dopravního prostředku. K hlášení o pořízení nového dopravního prostředku je povinna přiložit kopii daňového dokladu nebo dokladu o prodeji nového dopravního prostředku. Zaplacení zálohy správce daně na žádost pořizovatele potvrdí.

(5) Pro účely vydání potvrzení o zaplacení daně v případě pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu se záloha podle odstavce 4 považuje za zaplacenou plátcem, pokud

- a) tento dopravní prostředek vložil plně do obchodního majetku,
- b) mu vznikl u tohoto přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v plné výši,
- c) jde o vybraný osobní automobil, je daň na vstupu stanovena podle § 72 odst. 3 písm. b),
- d) s hlášením o pořízení nového dopravního prostředku sdělí skutečnosti podle písmen a) až c) správci daně,
- e) není nespolehlivým plátcem a
- f) nemá evidovaný nedoplatek na dani z přidané hodnoty s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

§ 19d

Lhůty v případě dodání nebo pořízení nového dopravního prostředku

Lhůty podle § 19b a 19c nelze prodloužit ani povolit jejich navrácení v předešlý stav.

ODDÍL 8

Vymezení dovozu zboží

§ 20

Dovoz zboží

(1) Dovozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí vstup zboží z třetí země na území Evropské unie.

(2) Za dovoz zboží se pro účely tohoto zákona považuje také vstup zboží na území Evropské unie z území podle § 3 odst. 2. U dovozu tohoto zboží postupuje celní úřad tak, jako by se jednalo o dovoz zboží ze třetí země.

DÍL 4

Uskutečnění plnění a vznik povinnosti daň přiznat nebo zaplatit

§ 20a

Vznik povinnosti přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Povinnost přiznat daň při dodání zboží nebo poskytnutí služby vzniká ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění přijata úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího přijetí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(3) Dodání zboží nebo poskytnutí služby je pro účely tohoto zákona známo dostatečně určitě, jsou-li známy alespoň tyto údaje:

- a) zboží, které má být dodáno, nebo služba, která má být poskytnuta,
- b) sazba daně v případě zdanitelného plnění a
- c) místo plnění.

§ 21

Uskutečnění zdanitelného plnění při dodání zboží a poskytnutí služby

(1) Při dodání zboží se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné

- a) dnem dodání tohoto zboží, nebo
- b) dnem přenechání zboží k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c).

(2) Při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyrozumění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. c) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.

(3) Při poskytnutí služby se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu na přijatou úplatu, a to tím dnem, který nastane dříve.

(4) Zdanitelné plnění se považuje za uskutečněné

a) dnem převzetí díla nebo jeho dílčí části při zdanitelném plnění uskutečněném podle smlouvy o dílo,

b) dnem

1. vyhotovení dokladu o vyúčtování při dodání elektřiny, plynu, tepla nebo chladu, sdílení elektřiny nebo poskytnutí související služby v elektroenergetice, související služby v plynárenství nebo jiné služby poskytované za podmínek stanovených energetickým zákonem, nejpozději však uplynutím lhůty pro poskytnutí takového vyúčtování podle energetického zákona, nebo dnem zjištění skutečné spotřeby, pokud energetický zákon nestanoví povinnost poskytovat takové vyúčtování,

2. zjištění skutečné spotřeby při dodání vody nebo odstranění odpadních vod, nebo

3. zjištění rozsahu poskytnutých služeb při poskytnutí služeb elektronických komunikací,

c) dnem zjištění skutečné výše částky za službu poskytovanou v přímé souvislosti s nájmem nemovité věci, která byla v souvislosti s tímto nájmem přijata, pokud se nejedná o službu podle písmene b),

d) dnem použití majetku nebo využití služby při použití zboží nebo poskytnutí služby pro účely nesouvisející s uskutečňováním ekonomické činnosti plátce,

e) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva k nepeněžitému vkladu, popřípadě jiných práv k tomuto vkladu, při vložení majetkového vkladu v nepeněžitě podobě, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

f) dnem, ke kterému dochází k pozbytí vlastnického práva, popřípadě jiných práv k vydávanému majetku, při vydání vypořádacího podílu na obchodní korporaci nebo podílu na likvidačním zůstatku, s výjimkou nemovité věci, kdy se postupuje podle odstavce 2,

g) dnem dodání zboží v případě dodání zboží podle § 13 odst. 3 písm. b)

1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při dodání zboží zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při dodání zboží zastupující osobou zastoupené osobě,

h) dnem poskytnutí služby v případě poskytnutí služby podle § 14 odst. 2 písm. b)

1. zastupující osobou třetí osobě, a to i při poskytnutí služby zastoupenou osobou zastupující osobě, nebo

2. třetí osobou zastupující osobě, a to i při poskytnutí služby zastupující osobou zastoupené osobě,

i) dnem převodu jednoúčelového poukazu, nebo

j) dnem přijetí úplaty určeným podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, v případě

1. dodání zboží podle § 13a,

2. prodeje dovezeného zboží na dálku, na který je použit dovozní režim zvláštního režimu jednoho správního místa.

(5) Zdanitelné plnění uskutečňované prostřednictvím prodejních automatů, popřípadě jiných obdobných přístrojů uváděných do chodu mincemi, bankovkami, známkami nebo jinými platebními prostředky nahrazujícími peníze, a v případech, kdy se úplata za zdanitelná plnění uskutečňuje platebními prostředky nahrazujícími peníze, se považuje za uskutečnění dnem, kdy plátce vyjme peníze nebo platební prostředky nahrazující peníze z přístroje nebo jiným způsobem zjistí výši obratu.

(6) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) vzniká povinnost přiznat daň ke dni jeho uskutečnění. Zdanitelné plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) se považuje za uskutečnění k poslednímu dni účetního období daného plátce nebo k poslednímu dni kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví.

(7) Dílčím plněním se rozumí zdanitelné plnění, které se podle smlouvy uskutečňuje ve sjednaném rozsahu a ve sjednaných lhůtách a nejedná se přitom o celkové plnění, na které je uzavřena smlouva. Dílčí plnění se považuje za uskutečnění dnem uvedeným ve smlouvě. U dílčích plnění uskutečněných podle smlouvy o dílo se zdanitelné plnění považuje za uskutečnění i dnem podle odstavce 4 písm. a), a dnem uskutečnění zdanitelného plnění je ten den, který nastane dříve.

(8) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku po dobu delší než 12 měsíců, považuje se zdanitelné plnění za uskutečnění posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí

a) pro kalendářní rok, v němž došlo k uskutečnění zdanitelného plnění,

b) pro kalendářní rok, v němž došlo k přijetí úplaty nebo úplat, ze kterých plátcí vznikla povinnost přiznat daň, ve výši alespoň 10 % z celkové úplaty, kterou má plátce obdržet za uskutečnění zdanitelné plnění; není-li výše celkové úplaty známa dostatečně určitě, určí se kvalifikovaným odhadem,

c) v případech podle odstavce 4 písm. b) nebo j), nebo

d) v případě služby, která je poskytována na základě zákona nebo na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci třetí osobě, pokud úplatu za poskytnutí této služby hradí stát nebo jde-li o službu spočívající ve výkonu funkce insolvenčního správce.

(9) Odstavec 8 se nepoužije na plnění uskutečňované plátcem v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravní infrastruktury na základě smlouvy, kterou uzavřel se státem zastoupeným Ministerstvem dopravy nebo s právnickou osobou anebo s organizační složkou státu, u nichž funkci zakladatele nebo zřizovatele vykonává Ministerstvo dopravy, jsou-li na financování nebo předfinancování úhrad poskytovaných v rámci partnerství veřejného a soukromého sektoru v oblasti dopravní infrastruktury podle zákona upravujícího Státní fond dopravní infrastruktury použity finanční prostředky, s nimiž hospodaří Státní fond dopravní infrastruktury.

(10) Pro stanovení dne uskutečnění plnění u plnění osvobozených od daně platí odstavce 1 až 8 obdobně. U nájmu nemovité věci osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně se považuje plnění za uskutečnění nejpozději posledním dnem každého kalendářního roku.

§ 22

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží do jiného členského

státu osvobozeném od daně

(1) Při dodání zboží do jiného členského státu nebo dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, na která se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost přiznat uskutečnění tohoto dodání k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo dodání zboží uskutečněno, je plátce povinen přiznat uskutečnění tohoto dodání ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží, se považuje za uskutečněné

a) dnem přemístění zboží do jiného členského státu, nebo

b) dnem, kterým se toto přemístění stane dodáním zboží za úplatu, pokud se jedná o přemístění zboží, které se považuje za dodání zboží za úplatu až po ukončení jeho odeslání nebo přepravy.

(3) Dodání zboží do jiného členského státu s použitím přemístění zboží v režimu skladu podle § 18 odst. 4 a 5 se považuje za uskutečněné dnem převodu práva nakládat s tímto zbožím jako vlastník na pořizovatele.

§ 23

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží

(1) Zdanitelné plnění je uskutečněno a povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží vzniká

a) propuštěním zboží do celního režimu

1. volného oběhu,

2. dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, nebo

3. konečného užití,

b) nesplněním některé z povinností stanovených v celních předpisech pro

1. vstup zboží, které není zbožím Evropské unie, na území Evropské unie,

2. dočasné uskladnění,

3. celní režim tranzitu,

4. celní režim uskladnění,

5. celní režim dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla,

6. celní režim zušlechtnění, nebo

7. nakládání se zbožím, které není zbožím Evropské unie,

c) nesplněním podmínky, na jejímž základě může být zboží, které není zbožím Evropské unie, propuštěno do

celního režimu, s výjimkou celního režimu konečného užití,

d) odnětím zboží, které není zbožím Evropské unie, celnímu dohledu, nebo

e) porušením podmínek stanovených v povolení k použití zvláštního celního režimu.

(2) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a), je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do příslušného celního režimu propuštěno.

(3) Bylo-li plátcí rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je plátce povinen přiznat daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(4) Pokud byly porušeny podmínky pro osvobození od daně podle § 71g, je plátce povinen přiznat daň v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do celního režimu volného oběhu propuštěno.

(5) Bylo-li osobě, která není plátcem, rozhodnutím celního úřadu zboží propuštěno podle odstavce 1 písm. a) bod 2, je tato osoba povinna zaplatit daň ve výši, která by byla vyměřena při propuštění zboží do celního režimu volného oběhu v době dovozu zboží.

(6) Plátce splnil povinnost přiznat daň při dovozu zboží, pokud daň zaplatil celnímu úřadu v souladu s tímto zákonem jako osoba povinná zaplatit daň.

§ 24

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při dodání zboží a poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Při poskytnutí zdanitelného plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku osobou neusazenou v tuzemsku, je-li osobou povinnou přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, kterým je dané plnění poskytnuto, vzniká povinnost přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Zdanitelné plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné

a) dnem uskutečnění plnění stanoveným podle § 21, nebo

b) při poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1 dnem poskytnutí této služby.

(3) Je-li před uskutečněním zdanitelného plnění podle odstavce 1 poskytnuta úplata, vzniká povinnost přiznat daň z této úplaty ke dni jejího poskytnutí. To neplatí, není-li zdanitelné plnění ke dni poskytnutí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li uskutečňováno zdanitelné plnění podle odstavce 1 spočívající v poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto zdanitelné plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto zdanitelného plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k

- a) uskutečnění zdanitelného plnění, nebo
- b) přijetí úplaty, ze které plátcí nebo identifikované osobě vznikla povinnost přiznat daň.

§ 24a

Uskutečnění plnění a povinnost přiznat plnění při dodání zboží a poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko

(1) Při poskytnutí služby nebo dodání zboží s místem plnění mimo tuzemsko vzniká povinnost přiznat plnění ke dni uskutečnění tohoto plnění, pokud se jedná o

- a) poskytnutí služby nebo dodání zboží, v souvislosti s jejichž uskutečněním bylo přijato
 - 1. zdanitelné plnění, u kterého je plátce oprávněn k odpočtu daně na vstupu podle § 72 odst. 1 písm. c) nebo d),
 - 2. plnění, u kterého má plátce nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1,
- b) dodání zboží s instalací nebo montáží,
- c) dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
- d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení,
- e) dodání zboží prostřední osobou při třístranném obchodu,
- f) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, v souvislosti s jehož uskutečněním bylo přijato zdanitelné plnění nebo plnění, u kterého má plátce nárok na vrácení daně podle § 82 odst. 1.

(2) Plnění podle odstavce 1 se považuje za uskutečněné dnem

- a) uskutečnění plnění stanoveným podle § 21 obdobně,
- b) poskytnutí služby s místem plnění mimo tuzemsko podle § 9 odst. 1, na které se vztahuje povinnost podat souhrnné hlášení.

(3) Je-li před uskutečněním plnění spočívajícího v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dodání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f), u něhož vznikla povinnost přiznat plnění, přijata úplata, vzniká povinnost přiznat tuto přijatou úplatu ke dni jejího přijetí. To neplatí, není-li plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě.

(4) Je-li poskytováno plnění s místem plnění mimo tuzemsko spočívající v poskytnutí služby podle odstavce 1 nebo dodání zboží podle odstavce 1 písm. b), c) nebo f) po dobu delší než 12 měsíců, považuje se toto plnění za uskutečněné posledním dnem každého kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, ve kterém bylo uskutečňování tohoto plnění započato; to neplatí pro kalendářní rok, v němž došlo k

- a) uskutečnění plnění, nebo

b) přijetí úplaty, ze které plátcí nebo identifikované osobě vznikla povinnost ji přiznat.

§ 25

Uskutečnění zdanitelného plnění a povinnost přiznat daň při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň k patnáctému dni v měsíci, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno. Pokud však byl daňový doklad vystaven před patnáctým dnem měsíce, který následuje po měsíci, v němž bylo zboží pořízeno, vzniká plátcí nebo identifikované osobě povinnost přiznat daň ke dni vystavení daňového dokladu.

(2) Pořízení zboží z jiného členského státu se považuje za uskutečnění dnem, ke kterému by bylo uskutečněno zdanitelné plnění při dodání zboží podle § 21. Pořízení zboží z jiného členského státu podle § 16 odst. 4 a § 18 odst. 4, 5, 7 a 8 se však považuje za uskutečnění dnem, ke kterému by bylo uskutečněno takové plnění při dodání zboží do jiného členského státu podle § 22.

DÍL 5

Daňové doklady

ODDÍL 1

Obecná ustanovení o daňových dokladech

§ 26

Daňový doklad

(1) Daňovým dokladem je písemnost, která splňuje podmínky stanovené v tomto zákoně.

(2) Daňový doklad může mít listinnou nebo elektronickou podobu.

(3) Daňový doklad má elektronickou podobu tehdy, pokud je vystaven a obdržen elektronicky. S použitím daňového dokladu v elektronické podobě musí souhlasit osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(4) Za správnost údajů na daňovém dokladu a za jeho vystavení ve stanovené lhůtě odpovídá vždy osoba, která plnění uskutečňuje.

ODDÍL 2

Vystavování daňových dokladů

§ 27

Určení pravidel pro vystavování daňových dokladů

(1) Vystavování daňových dokladů při dodání zboží nebo poskytnutí služby podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je místo plnění.

(2) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, pokud je místo plnění

a) v členském státě odlišném od členského státu, ve kterém má osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo provozovnu, je-li plnění uskutečněno prostřednictvím této provozovny, a pokud osobou povinnou přiznat daň je osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, a tato osoba nebyla zmocněna k vystavení daňového dokladu, nebo

b) ve třetí zemi.

(3) Vystavování daňových dokladů podléhá pravidlům členského státu, ve kterém je osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

§ 28

Pravidla pro vystavování daňových dokladů v tuzemsku

(1) Plátce je povinen vystavit daňový doklad v případě

a) dodání zboží nebo poskytnutí služby osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, s výjimkou plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně,

b) prodeje zboží na dálku do tuzemska s místem plnění v tuzemsku; to neplatí pro prodej zboží na dálku, na který je použit zvláštní režim jednoho správního místa,

c) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

d) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat uskutečnění plnění ke dni přijetí úplaty.

(2) Plátce je povinen v případě uskutečnění plnění podle § 13 odst. 4 písm. a) a d) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a) vystavit doklad o použití.

(3) Osoba povinná k dani je povinna vystavit daňový doklad v případě

a) uskutečnění plnění pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno, pokud jde o

1. poskytnutí služby,

2. dodání zboží s instalací nebo montáží, nebo

3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

b) poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

c) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění podle písmene a) nebo b) vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty.

(4) Zahraniční osoba nebo osoba povinná k dani se sídlem ve třetí zemi, pokud se její provozovna na území Evropské unie neúčastní daného plnění, jsou povinny vystavit daňový doklad v případě

a) uskutečnění zdanitelného plnění, u kterého má podle § 108 odst. 3 povinnost přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, nebo

b) přijetí úplaty, pokud před uskutečněním zdanitelného plnění podle písmene a) vznikla povinnost přiznat daň ke dni přijetí úplaty.

(5) Osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce je povinna namísto plátce vystavit daňový doklad při prodeji tohoto majetku, a to obdobně podle odstavce 1 písm. a), a poskytnout daňový doklad tomuto plátcovi.

(6) Nuceným prodejem obchodního majetku se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí prodej obchodního majetku

a) soudem při provádění výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu,

b) soudním exekutorem při provádění exekuce podle exekučního řádu,

c) správcem daně při provádění daňové exekuce podle daňového řádu,

d) dražebníkem při provádění nucené dražby podle zákona upravujícího veřejné dražby,

e) orgánem veřejné moci, nejde-li o prodej obchodního majetku podle písmen a) až d) nebo o prodej obchodního majetku tohoto orgánu veřejné moci.

(7) Dochází-li k nucenému prodeji obchodního majetku plátce takovým způsobem, že se jej účastní více osob podle odstavce 6, má povinnost vystavit doklad o tomto prodeji a poskytnout jej plátcovi ta osoba, jejímž prostřednictvím osoba podle odstavce 6 odpovědná za provedení nuceného prodeje obchodního majetku plátce tento prodej zabezpečuje.

(8) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů ode dne, kdy vznikla povinnost přiznat daň, nebo přiznat plnění.

(9) Daňový doklad musí být vystaven do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

a) se uskutečnilo dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,

b) se uskutečnilo poskytnutí služby, dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění v členském státě, ve kterém nemá osoba povinná k dani, která plnění uskutečňuje, sídlo nebo ve kterém nemá umístěnu provozovnu, prostřednictvím které je toto plnění uskutečněno,

c) se uskutečnilo poskytnutí služby nebo dodání zboží s instalací nebo montáží pro osobu povinnou k dani nebo právnickou osobu nepovinnou k dani, je-li místo plnění ve třetí zemi, nebo

d) byla přijata úplata, pokud před uskutečněním plnění podle písmen b) nebo c) vznikla povinnost vystavit daňový doklad v důsledku přijetí úplaty.

(10) Vystavit daňový doklad může namísto osoby povinné k dani jiná osoba, a to na základě jejich ujednání; v tomto rozsahu má tato jiná osoba stejná práva a povinnosti jako tato osoba povinná k dani. Správce daně může tuti jinou osobu vyzvat k prokázání existence takového ujednání.

(11) Osoba povinná k dani je povinna ve lhůtě pro vystavení daňového dokladu vynaložit úsilí, které po ní lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro doklad o použití.

ODDÍL 3

Náležitosti daňových dokladů

§ 29

Náležitosti daňového dokladu

(1) Daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,

b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,

c) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,

e) evidenční číslo daňového dokladu,

f) rozsah a předmět plnění,

g) den vystavení daňového dokladu,

h) den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat daň nebo přiznat plnění, pokud se liší ode dne vystavení daňového dokladu,

i) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,

j) základ daně,

k) sazbu daně,

l) výši daně; tato daň se uvádí v české měně.

(2) Daňový doklad musí obsahovat rovněž tyto údaje:

- a) odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, ustanovení předpisu Evropské unie nebo jiný údaj uvádějící, že plnění je od daně osvobozeno, je-li plnění osvobozeno od daně,
- b) „vystaveno zákazníkem“, je-li osoba, pro kterou je plnění uskutečněno, zmocněna k vystavení daňového dokladu,
- c) „daň odvede zákazník“, je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno,
- d) údaj, že se jedná o nový dopravní prostředek, a údaje podle § 19 odst. 1 tuto skutečnost potvrzující, pokud se jedná o dodání nového dopravního prostředku do jiného členského státu,
- e) sdělení, že se jedná o třístranný obchod, jde-li o daňový doklad vystavený prostřední osobou kupujícímu při třístranném obchodu.

(3) Daňový doklad nemusí obsahovat tyto údaje:

- a) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, není-li jí přiděleno,
- b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje, není-li jí přiděleno,
- c) rozsah plnění, není-li v případě přijetí úplaty znám,
- d) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně, pokud vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění ke dni přijetí úplaty,
- e) sazbu daně a výši daně,
 - 1. jedná-li se o plnění osvobozené od daně, nebo
 - 2. je-li osobou povinnou přiznat daň osoba, pro kterou je plnění uskutečněno.

(4) Označením se pro účely daňových dokladů rozumí

- a) obchodní firma nebo jméno,
- b) dodatek ke jménu a
- c) sídlo.

§ 29a

Náležitosti daňového dokladu skupiny

(1) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného skupinou, uvede se na daňovém dokladu namísto označení skupiny, která uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, který uskutečňuje plnění.

(2) Pokud je daňový doklad vystaven v případě plnění uskutečněného pro skupinu, uvede se na daňovém dokladu

namísto označení skupiny, pro kterou se uskutečňuje plnění, označení člena skupiny, pro kterého se uskutečňuje plnění.

ODDÍL 4

Zjednodušený daňový doklad

§ 30

Vystavování zjednodušeného daňového dokladu

(1) Daňový doklad lze vystavit jako zjednodušený daňový doklad, pokud celková částka za plnění na daňovém dokladu není vyšší než 10 000 Kč.

(2) Daňový doklad nelze vystavit jako zjednodušený daňový doklad v případě

- a) dodání zboží do jiného členského státu, na které se vztahuje osvobození od daně s nárokem na odpočet daně,
- b) prodeje zboží na dálku nebo prodeje dovezeného zboží na dálku do tuzemska s místem plnění v tuzemsku,
- c) uskutečnění plnění, u něhož je povinna přiznat daň osoba, pro kterou se plnění uskutečňuje, nebo
- d) prodeje zboží, které je předmětem spotřební daně z tabákových výrobků, za jiné než pevné ceny pro konečného spotřebitele.

§ 30a

Náležitosti zjednodušeného daňového dokladu

(1) Zjednodušený daňový doklad nemusí obsahovat

- a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- c) jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
- d) základ daně,
- e) výši daně.

(2) Neobsahuje-li zjednodušený daňový doklad výši daně, musí obsahovat částku, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem.

ODDÍL 5

Zvláštní daňové doklady

§ 31

Splátkový kalendář

Splátkový kalendář je daňovým dokladem, pokud

- a) obsahuje náležitosti daňového dokladu a
- b) tvoří součást nájemní smlouvy nebo je na něj v těchto smlouvách výslovně odkazováno.

§ 31a

Platební kalendář

(1) Platební kalendář je daňovým dokladem, pokud

- a) obsahuje náležitosti daňového dokladu,
- b) osoba, pro niž je uskutečňováno zdanitelné plnění, poskytuje úplatu před uskutečněním zdanitelného plnění a
- c) je na něm uveden rozpis plateb na předem stanovené období.

(2) Platební kalendář nemusí obsahovat den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty.

§ 31b

Souhrnný daňový doklad

(1) Souhrnný daňový doklad lze vystavit za

- a) více samostatných zdanitelných plnění, která plátce uskutečňuje pro stejnou osobu v rámci kalendářního měsíce; tento doklad může obsahovat i jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v tomto kalendářním měsíci od této osoby, nebo
- b) jedno samostatné zdanitelné plnění a jednu nebo více úplat, ze kterých vznikla povinnost přiznat daň, přijatých v rámci kalendářního měsíce, v němž došlo k uskutečnění tohoto plnění, pokud se toto plnění uskutečnilo a tyto úplaty se vztahují ke zdanitelnému plnění, které se poskytuje pro jednu osobu.

(2) Souhrnný daňový doklad se vystavuje do 15 dnů od konce kalendářního měsíce, ve kterém

- a) se uskutečnilo první plnění uvedené na tomto souhrnném daňovém dokladu, nebo
- b) byla přijata první úplata uvedená na tomto souhrnném daňovém dokladu.

(3) Údaje společné pro všechna samostatná zdanitelná plnění nebo úplaty mohou být na souhrnném daňovém dokladu uvedeny pouze jednou.

(4) Souhrnný daňový doklad musí vždy obsahovat tyto údaje, a to samostatně pro

a) každé samostatné zdanitelné plnění

1. rozsah a předmět plnění,
2. den uskutečnění plnění,
3. jednotkovou cenu bez daně a slevu, není-li obsažena v jednotkové ceně,
4. základ daně,
5. sazbu daně a
6. výši daně,

b) každou úplatu

1. rozsah a předmět plnění; rozsah plnění se uvede pouze v případě, je-li znám,
2. den přijetí úplaty,
3. základ daně,
4. sazbu daně a
5. výši daně.

§ 32

Doklad o použití

(1) Doklad o použití je daňový doklad vystavený v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. a) a d) nebo podle § 14 odst. 3 písm. a).

(2) Doklad o použití neobsahuje tyto údaje:

- a) označení osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- b) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje.

(3) V dokladu o použití se rovněž uvede sdělení o účelu použití.

§ 32a

Potvrzení při nuceném prodeji obchodního majetku

Potvrzení vystavené při nuceném prodeji obchodního majetku plátce je daňovým dokladem, pokud obsahuje

a) náležitosti daňového dokladu a

b) sdělení, že se jedná o prodej prostřednictvím osoby určené k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce.

ODDÍL 6

Daňové doklady při dovozu a vývozu zboží

§ 33

Daňový doklad při dovozu

(1) Za daňový doklad při dovozu zboží do tuzemska se považuje

- a) rozhodnutí o propuštění zboží do celního režimu, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň, nebo
- b) jiné rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

(2) Za daňový doklad při vrácení zboží zpět do tuzemska se považuje rozhodnutí o vyměřené dani vydané celním úřadem, pokud je daň zaplacená.

§ 33a

Daňový doklad při vývozu

Za daňový doklad při vývozu zboží se považuje daňový doklad vystavený podle § 28 odst. 1 písm. a).

ODDÍL 7

Zajištění věrohodnosti původu, neporušenosti obsahu a čitelnosti daňových dokladů

§ 34

(1) U daňového dokladu musí být od okamžiku jeho vystavení do konce doby stanovené pro jeho uchovávání zajištěna

- a) věrohodnost jeho původu,
- b) neporušenost jeho obsahu a
- c) jeho čitelnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) věrohodností původu skutečnost, že je zaručena totožnost osoby, která plnění uskutečňuje nebo která daňový

doklad oprávněně vystavila,

b) neporušeností obsahu skutečnost, že obsah daňového dokladu požadovaný podle tohoto zákona nebyl změněn,

c) čitelností skutečnost, že je možné se seznámit s obsahem daňového dokladu přímo nebo prostřednictvím technického zařízení.

(3) Zajištění věrohodnosti původu daňového dokladu, neporušenosti jeho obsahu a jeho čitelnosti lze dosáhnout prostřednictvím kontrolních mechanismů procesů vytvářejících spolehlivou vazbu mezi daňovým dokladem a daným plněním.

(4) Věrohodnost původu daňového dokladu v elektronické podobě a neporušenost jeho obsahu lze vedle kontrolních mechanismů procesů zajistit také

a) uznávaným elektronickým podpisem,

b) uznávanou elektronickou pečetí, nebo

c) elektronickou výměnou informací (EDI)²¹), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost obsahu.

ODDÍL 8

Uchovávání daňových dokladů

§ 35

Obecné ustanovení o uchovávání daňových dokladů

(1) Povinnost uchovávat daňové doklady má uchovatel, kterým je osoba povinná k dani, která

a) daňový doklad vystavila nebo jejímž jménem byl daňový doklad vystaven, pokud jde o daňové doklady za uskutečněná plnění, nebo

b) má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku a která je plátcem nebo identifikovanou osobou, pokud jde o daňové doklady za všechna plnění přijatá v souvislosti se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku.

(2) Daňové doklady se uchovávají po dobu 10 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se plnění uskutečnilo.

(3) Uchovatel se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku je povinen uchovávat daňové doklady v tuzemsku. To neplatí, pokud je uchovává způsobem umožňujícím nepřetržitý dálkový přístup.

(4) Pokud má uchovatel sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, je povinen předem oznámit správci daně místo uchovávání daňových dokladů v případě, že toto místo není v tuzemsku.

(5) Uchovatel je povinen na žádost správce daně zajistit český překlad daňového dokladu vystaveného v cizím jazyce.

§ 35a

Elektronické uchovávání daňových dokladů

- (1) Daňový doklad lze převést z listinné podoby do elektronické a naopak.
- (2) Daňový doklad lze uchovávat elektronicky prostřednictvím elektronických prostředků pro zpracování a uchovávání dat.
- (3) Při uchovávání daňových dokladů prostřednictvím elektronických prostředků musí být rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu daňových dokladů a neporušenost jejich obsahu.
- (4) Pokud uchovatel uchovává daňové doklady prostřednictvím elektronických prostředků zaručujících nepřetržitý dálkový přístup k uchovávaným datům, je povinen zajistit pro správce daně bezodkladně přístup k těmto dokladům, možnost stahovat je a používat je, pokud jde o
 - a) daňové doklady uchovávané osobou povinnou k dani, která má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, nebo
 - b) daňové doklady za uskutečněná plnění s místem plnění v tuzemsku uchovávané osobou povinnou k dani, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

DÍL 6

Základ daně a výpočet daně, oprava základu daně a oprava výše daně

ODDÍL 1

Základ daně a výpočet daně

§ 36

Základ daně

- (1) Základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce za uskutečněné zdanitelné plnění, včetně částky na úhradu spotřební daně od osoby, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, a to bez daně za toto zdanitelné plnění.
- (2) Základem daně v případě přijetí úplaty před uskutečněním zdanitelného plnění je částka přijaté úplaty snížená o daň.
- (3) Základ daně také zahrnuje
 - a) jiné daně, poplatky nebo jiná obdobná peněžitá plnění,
 - b) vedlejší výdaje, které jsou účtovány osobě, pro kterou je uskutečňováno zdanitelné plnění, při jeho uskutečnění,
 - c) při poskytnutí služby i materiál přímo související s poskytovanou službou,
 - d) při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě nebo spojených s

výstavbou stavby konstrukce, materiál, stroje a zařízení, které se do stavby jako její součást stavebními nebo montážními pracemi zabudují nebo zamontují.

(4) Za vedlejší výdaje se pro účely základu daně považují zejména náklady na balení, přepravu, pojištění a provize.

(5) Základ daně se sníží o slevu z ceny bez daně, pokud je poskytnuta ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Do základu daně se nezahrnuje částka vzniklá zaokrouhlením celkové výše úplaty při dodání zboží nebo poskytnutí služby na celou korunu.

(6) Základem daně je v případě, že se jedná o

a) dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) až c) a § 13 odst. 6 a

1. plátce toto zboží nabyt úplatně, pořizovací cena zboží snižena o hodnotu jeho opotřebení ke dni uskutečnění zdanitelného plnění bez daně,

2. plátce toto zboží nabyt bezúplatně nebo vyrobil, cena obdobného zboží bez daně ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, nebo

3. není možné základ daně určit podle bodu 1 ani 2, výše celkových nákladů bez daně vynaložených na toto dodání zboží ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

b) poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 a 4, výše celkových nákladů bez daně vynaložených na poskytnutí služby ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

c) dodání zboží nebo poskytnutí služby v případech, kdy byla úplata poskytnuta zcela formou nepeněžitého plnění, obvyklá cena bez daně tohoto dodání nebo poskytnutí ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,

d) dodání zboží nebo poskytnutí služby, kdy byla úplata poskytnuta zčásti formou nepeněžitého plnění a zčásti v peněžních prostředcích,

1. obvyklá cena tohoto zdanitelného plnění bez daně ke dni jeho uskutečnění, pokud je vyšší nebo rovna částce poskytnutých peněžních prostředků, nebo

2. částka poskytnutých peněžních prostředků, pokud je vyšší než obvyklá cena tohoto zdanitelného plnění bez daně ke dni jeho uskutečnění,

e) dodání zboží nebo poskytnutí služby v případech, kdy byla úplata poskytnuta zcela nebo zčásti virtuálním aktivem podle právního předpisu upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu s výjimkou poskytnutí úplaty virtuálním aktivem, které je plněním osvobozeným od daně podle § 54 až 55, obvyklá cena tohoto dodání nebo poskytnutí bez daně ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(7) Základem daně při dodání zboží nebo poskytnutí služby na základě víceúčelového poukazu je vše, co jako úplatu za víceúčelový poukaz uhradila nebo má uhradit osoba, pro kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo třetí osoba, a to bez daně za toto zdanitelné plnění. Není-li tato úplata známa, je základem daně částka uvedená na víceúčelovém poukazu nebo v související dokumentaci snižena o daň.

(8) Je-li víceúčelový poukaz přijat jako část úplaty za uskutečněné zdanitelné plnění, stanoví se základ daně za

toto plnění jako součet částky stanovené podle odstavce 7 pro část úplaty odpovídající víceúčelovému poukazu a částky stanovené podle odstavce 1 pro zbývající část úplaty.

(9) Pokud se za uskutečněná plnění stanoví celková cena nebo hodnota, která zahrnuje dodání zboží nebo poskytnutí služby s různými sazbami daně, popřípadě osvobozená od daně, základ daně se pro jednotlivá zdanitelná plnění stanoví v poměrné výši odpovídající poměru cen určených podle právních předpisů upravujících oceňování majetku jednotlivých plnění k celkovému součtu těchto určených cen. Tato celková cena nebo hodnota se považuje za částku obsahující daň.

(10) Pokud je při oceňování majetku vyžadován posudek více znalců, použije se pro zjištění poměru cen cena z posudku, v němž je cena nejvyšší, která se považuje za cenu obsahující daň.

(11) U zdanitelného plnění podle § 21 odst. 8 nebo § 24 odst. 4 se základ daně připadající na příslušný kalendářní rok stanoví kvalifikovaným odhadem.

(12) Základem daně při dodání platných bankovek, státovek a mincí, které jsou pro sběratelské účely prodávány za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu vyšší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, je rozdíl mezi cenou, za kterou jsou prodávány, a jejich nominální hodnotou. Tento rozdíl se považuje za částku obsahující daň. Pokud jsou prodávány za cenu nižší, než je jejich nominální hodnota, nebo za cenu nižší, než je přepočet jejich nominální hodnoty na českou měnu, základem daně je nula.

(13) U zdanitelného plnění podle § 13 odst. 4 písm. d) je základem daně peněžní částka, za kterou plátce vratný obal, který je dodáván spolu se zbožím, dodává, bez daně. Základem daně je tato peněžní částka i v případě, že vratný obal je dodán plátcem spolu se zbožím bezúplatně, pokud zákon dále nestanoví jinak. Jestliže plátce dodává v tuzemsku vratné obaly stejného druhu spolu se zbožím všem svým odběratelům bezúplatně, je základem daně peněžní částka, za kterou je obal stejného druhu plátcem pořízen, snižená o daň. V případě, že peněžní částka není známa, je základem daně cena vratného obalu stejného druhu určená podle právních předpisů upravujících oceňování majetku. Celkový základ daně u vratných obalů stejného druhu, z kterého se zjistí daň, se vypočte jako rozdíl mezi celkovým počtem vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, a celkovým počtem vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, přičemž tento rozdíl je vynásoben částkou platnou pro vratný obal stejného druhu dodávaný v tuzemsku společně se zbožím, zjištěnou podle tohoto ustanovení. V případě, že celkový počet vratných obalů stejného druhu dodaných plátcem všem svým odběratelům během příslušného účetního období nebo příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, je nižší než celkový počet vratných obalů stejného druhu, které byly tomuto plátcovi vráceny během příslušného účetního období nebo během příslušného kalendářního roku u plátce, který nevede účetnictví, jsou základ daně a příslušná daň uváděné na dokladu o použití se záporným znaménkem. Stejným způsobem se záporný základ daně a daň zohlední i v daňovém přiznání podle § 101.

(14) Do základu daně se nezahrnuje částka, kterou plátce obdržel od jiné osoby na úhradu částky vynaložené jménem a na účet této jiné osoby. Podmínkou je, že přijatá částka nepřevyší uhrazené částky za jinou osobu a plátce si u plnění uhrazeného za jinou osobu neuplatní nárok na odpočet daně.

(15) Obvyklou cenou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí celá částka, kterou by za účelem pořízení zboží

nebo přijetí služby musela osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, nacházející se na stejném obchodním stupni, na jakém se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňuje, zaplatit v podmínkách volné hospodářské soutěže nezávislému dodavateli nebo poskytovateli v tuzemsku, aby v daném okamžiku toto zboží pořídila nebo tuto službu přijala; pokud nelze srovnatelné dodání zboží nebo poskytnutí služby zjistit, rozumí se obvyklou cenou

a) v případě zboží částka, která

1. není nižší než kupní cena daného nebo podobného zboží, nebo
2. odpovídá nákladové ceně určené k okamžiku dodání zboží, pokud nelze určit částku podle bodu 1,

b) v případě služby částka, která není nižší než výše celkových nákladů osoby povinné k dani na toto poskytnutí služby.

§ 36a

Základ daně ve zvláštních případech

(1) Základem daně je obvyklá cena bez daně, určená ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, je-li zdanitelné plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata za zdanitelné plnění

a) nižší než obvyklá cena a osoba, pro kterou bylo zdanitelné plnění uskutečněno, nemá nárok na odpočet daně nebo nemá nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

b) vyšší než obvyklá cena a plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(2) Hodnotou plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně je obvyklá cena určená ke dni jeho uskutečnění, je-li plnění uskutečněno pro osobu uvedenou v odstavci 3 a je-li úplata nižší než obvyklá cena a plátce, který uskutečnil plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, je povinen krátit nárok na odpočet daně podle § 76 odst. 1.

(3) Osobami, na které se vztahují odstavce 1 a 2, jsou

a) osoby v kapitálově spojeném seskupení, pokud podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje alespoň 25 %,

b) osoby v personálně spojeném seskupení; to neplatí, pokud jsou podmínky pro personálně spojené seskupení splněny tím, že je jedna osoba členem dozorčích rad obou osob,

c) osoby blízké,

d) společníci téže společnosti,

e) v případě, že jde o dodání nemovité věci,

1. zaměstnanci nebo jiné osoby vykonávající činnost vyplývající z pracovněprávního vztahu, služebního poměru nebo jiného obdobného vztahu,

2. osoby blízké osobě podle bodu 1.

§ 37

Výpočet daně u dodání zboží a poskytnutí služby

Daň se vypočte jako

a) součin základu daně a sazby daně, nebo

b) rozdíl mezi

1. částkou odpovídající výši úplaty za zdanitelné plnění, která je včetně daně, nebo výši částky stanovené podle § 36 odst. 6, která je včetně daně, bez zahrnutí částky vzniklé zaokrouhlením celkové výše úplaty podle § 36 odst. 5 a
2. částkou, která se vypočítá jako podíl částky podle bodu 1 a koeficientu 1,21 v případě základní sazby daně nebo 1,12 v případě snížené sazby daně.

§ 37a

Základ daně při uskutečnění zdanitelného plnění, pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění

(1) Základem daně při uskutečnění zdanitelného plnění v případě, že vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním tohoto zdanitelného plnění, je rozdíl mezi základem daně podle § 36 odst. 1 a souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2.

(2) Je-li základ daně vypočtený podle odstavce 1

- a) kladný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočtení cizí měny na českou měnu platné ke dni uskutečnění zdanitelného plnění,
- b) záporný, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění sazba daně a kurz pro přepočtení cizí měny na českou měnu, které byly uplatněny při přiznání daně z úplaty přijaté přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění.

(3) V případě, že základ daně podle odstavce 1 je záporný a pro výpočet daně při přijetí úplat přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění byly uplatněny různé sazby daně, uplatní se při uskutečnění zdanitelného plnění tytéž sazby daně, a to pro tu část z přijaté úplaty, kterou vznikl nebo byl navýšen kladný rozdíl mezi souhrnem základů daně podle § 36 odst. 2 a základem daně podle § 36 odst. 1; obdobně se postupuje, byly-li uplatněny různé kurzy pro přepočtení cizí měny na českou měnu.

§ 38

Základ daně a výpočet daně při dovozu zboží

(1) Základem daně při dovozu zboží podle § 20 je součet

- a) základu pro vyměření cla, včetně cla, dávek a poplatků splatných z důvodu dovozu zboží, pokud již nejsou zahrnuty do základu pro vyměření cla,
- b) vedlejších výdajů vzniklých do prvního místa určení v tuzemsku, popřípadě do dalšího místa určení na území Evropské unie, pokud je toto místo při uskutečnění zdanitelného plnění známo, pokud nejsou zahrnuty do základu daně podle písmena a),
- c) příslušné spotřební daně, pokud není stanoveno v § 41 jinak.

(2) Prvním místem určení se pro účely odstavce 1 rozumí místo uvedené v přepravním dokladu, na jehož základě je zboží dováženo do dovážejícího členského státu. Pokud není první místo určení uvedeno na přepravním dokladu, považuje se za první místo určení místo prvního přeložení dováženého zboží v dovážejícím členském státě.

(3) U propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla nebo vrácení zboží se daň vypočte podle § 37 písm. a). U zboží propuštěného do celního režimu volného oběhu z celního režimu pasivního zušlechťovacího styku se základ daně vypočte podle odstavce 1 bez zahrnutí hodnoty služby poskytnuté osobou neusazenou v tuzemsku s místem plnění v tuzemsku podle § 9 odst. 1.

(4) Pro účely stanovení základu daně při dovozu zboží se pro přepočet cizí měny na českou měnu použije kurz stanovený podle přímo použitelných předpisů Evropské unie upravujících clo.

§ 39

Základ daně a výpočet daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku

(1) Základ daně při poskytnutí služby osobou neusazenou v tuzemsku se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 40

Základ daně a výpočet daně při pořízení zboží z jiného členského státu

(1) Základ daně při pořízení zboží z jiného členského státu se stanoví obdobně podle § 36.

(2) Pokud je pořizovateli vrácena spotřební daň zaplacená v členském státě, ze kterého bylo zboží odesláno nebo přepraveno, dodatečně po pořízení zboží z tohoto členského státu, provede se oprava základu daně.

(3) Plátce je povinen si sám daň vypočítat podle § 37 písm. a).

§ 41

Základ daně a výpočet daně u zboží, které je v režimu podmíněného osvobození od

spotřební daně

- (1) Základ daně při dovozu zboží, které je propuštěno do celního režimu volného oběhu s následným umístěním do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se stanoví podle § 38 bez zahrnutí spotřební daně.
- (2) U zboží, které je při pořízení z jiného členského státu v tuzemsku umístěno do režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, se základ daně stanoví obdobně podle § 36 bez zahrnutí spotřební daně.
- (3) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13, aniž by zboží bylo uvedeno do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.
- (4) U zboží, které se nachází v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, a plátce uskutečňuje jeho dodání podle § 13 při uvedení zboží do volného daňového oběhu, se základ daně stanoví podle § 36.

§ 41a

Hodnota plnění s místem plnění mimo tuzemsko

- (1) Při stanovení hodnoty uskutečněného plnění s místem plnění mimo tuzemsko nebo hodnoty úplaty přijaté před uskutečněním takového plnění, pokud je toto plnění ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě, se postupuje podle § 36 a § 37a odst. 1 obdobně.
- (2) Při opravě hodnoty uskutečněného plnění s místem plnění mimo tuzemsko nebo hodnoty úplaty podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 42a obdobně.

ODDÍL 2

Oprava základu daně a oprava výše daně

§ 42

Oprava základu daně

- (1) Plátce opraví základ daně, pokud
 - a) ode dne uskutečnění zdanitelného plnění nastala skutečnost, na základě které dojde ke změně základu daně,
 - b) nedojde k převodu vlastnického práva ke zboží na jeho uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), nebo
 - c) přede dnem uskutečnění zdanitelného plnění dojde ke změně výše přijaté úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň.
- (2) Opravu základu daně z důvodu reorganizace nebo preventivní restrukturalizace nelze provést u plnění, které není jako pohledávka zahrnuto do schváleného
 - a) reorganizačního plánu v případě reorganizace, nebo

b) restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě preventivní restrukturalizace.

(3) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné

a) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně,

b) dnem účinnosti reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto plánu,

c) dnem zrušení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto zrušení,

d) dnem přeměny reorganizace v konkurs v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě této přeměny,

e) dnem účinnosti restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto plánu, nebo

f) dnem účinnosti rozhodnutí o zrušení účinnosti restrukturalizačního plánu podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě, že k opravě základu daně dochází z důvodu změny výše základu daně na základě tohoto zrušení.

(4) Při opravě základu daně plátce

a) vystaví opravný daňový doklad, nebo

b) provede opravu základu daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce

1. neměl povinnost vystavit daňový doklad nebo

2. vystavil daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu mu není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

(5) Plátce je povinen vystavit opravný daňový doklad a vynaložit úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění do 15 dnů ode dne uvedeného v odstavci 3.

(6) Oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se tato oprava považuje za uskutečněnou. Pokud je snižován základ daně a plátce má povinnost vystavit opravný daňový doklad, oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění se uvede v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém plátce vynaložil úsilí, které po něm lze rozumně požadovat, k tomu, aby se tento daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění; to neplatí pro samostatné zdanitelné plnění uskutečněné podle odstavce 3 písm. b) až f).

(7) V případě opravy základu daně je plátce povinen provést opravu výše daně. Pro opravu základu daně a související opravu výše daně se použije v případě opravy podle

a) odstavce 1 písm. a) nebo b) sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění a

1. kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu platný ke dni vzniku povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění, nebo
2. kurz platný pro první pracovní den kalendářního roku, ve kterém vznikl důvod opravy; tento kurz lze použít, pouze pokud byl vystaven opravný daňový doklad podle § 45 odst. 4, nebo

b) odstavce 1 písm. c)

1. sazba daně platná ke dni přijetí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň, a
2. kurz pro přepočet cizí měny na českou měnu platný ke dni přijetí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň.

(8) Opravu základu daně nelze provést, pokud den uvedený v odstavci 3 nastane po konci sedmého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního uskutečněného zdanitelného plnění, nebo po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém došlo k přijetí úplaty, ze které vznikla povinnost přiznat daň, pokud se zdanitelné plnění ještě neuskutečnilo. V případě přenechání zboží k užití na základě smlouvy podle § 13 odst. 3 písm. c) lze opravu základu daně provést po celou dobu tohoto přenechání zboží.

(9) Oprava základu daně se provede rovněž do uplynutí sedmého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém

- a) došlo k převzetí celkového díla, a to v případě, že byla poskytována dílčí plnění,
- b) došlo k převodu vlastnického práva ke zboží na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), nebo
- c) nastala skutečnost, na jejímž základě nedošlo k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c).

(10) V případě opravy základu daně, pokud nedojde k převedení vlastnického práva na uživatele podle § 13 odst. 3 písm. c), plátce sníží výši daně o částku daně vypočítanou podle § 37 písm. a) ze základu daně stanoveného jako rozdíl mezi úplatou bez daně, která plátcí náleží za plnění podle § 13 odst. 3 písm. c), a částkou bez daně, která plátcí náleží do dne zániku závazku převést vlastnické právo k užívanému zboží jiným způsobem než splněním.

(11) Při pořízení zboží z jiného členského státu nebo při dovozu zboží provede plátce nebo identifikovaná osoba opravu základu daně podle odstavců 1 až 8 obdobně.

(12) Při dovozu zboží, kdy vyměří daň celní úřad a je nesprávně uplatněn základ daně nebo sazba daně, plátce tuto skutečnost oznámí celnímu úřadu, který daň původně vyměřil.

§ 42a

Oprava základu daně osobou povinnou k dani, která přestala být plátcem nebo identifikovanou osobou

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti související s opravou základu daně i v případě, že přestala být plátcem nebo identifikovanou osobou. Tato oprava se nepovažuje za

samostatné zdanitelné plnění.

(2) Oprava základu daně podle odstavce 1 se uvede v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém v případě

a) opravy základu daně podle § 42 odst. 3 písm. a) osoba podle odstavce 1 vynaložila úsilí, které po ní lze rozumně požadovat, k tomu, aby se daňový doklad dostal do dispozice příjemce plnění, pokud je snižován základ daně a osoba povinná k dani má povinnost vystavit opravný daňový doklad, nebo

b) jiných oprav základu daně než podle písmene a) by se tato oprava považovala za uskutečněnou, pokud by byla samostatným zdanitelným plněním.

(3) V případě opravy základu daně podle odstavce 1 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) V případě opravy základu daně podle odstavce 1 lze daň stanovit ve lhůtě 2 let, která začne běžet dnem, kdy uplynula lhůta pro podání dodatečného daňového přiznání podle odstavce 2, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(5) Oprava základu daně podle odstavce 1 se nezahrne do výpočtu koeficientu podle § 76 odst. 2.

(6) Pokud osoba povinná k dani provede opravu základu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2 povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 43

Oprava výše daně

(1) V případě, kdy plátce nebo identifikovaná osoba přiznala daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím zvýšila daň na výstupu, je oprávněna provést opravu v dodatečném daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém byla nesprávně uplatněna daň. Opravu lze provést nejdříve ke dni, ve kterém plátce nebo identifikovaná osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, obdržela opravný daňový doklad, nebo ve kterém byla provedena oprava v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(2) V případě opravy výše daně podle odstavce 1 plátce nebo identifikovaná osoba

a) vystaví opravný daňový doklad, nebo

b) provedou opravu výše daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty, pokud plátce nebo identifikovaná osoba

1. neměli povinnost vystavit daňový doklad nebo

2. vystavili daňový doklad, ale pro účely vystavení opravného daňového dokladu jim není osoba, pro kterou se původní plnění uskutečnilo, dostatečně známa.

- (3) U opravy výše daně se uplatní sazba daně platná ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění. Pro přepočet cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný osobou provádějící přepočet ke dni povinnosti přiznat daň u původního plnění.
- (4) Opravu výše daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost přiznat daň u původního plnění.
- (5) Osoba, která není plátcem a již vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na vystaveném dokladu, je oprávněna při opravě daně postupovat přiměřeně podle odstavců 1 až 4.
- (6) Při poskytnutí úplaty, z níž vznikla povinnost přiznat daň, platí odstavce 1 až 4 obdobně.

§ 45

Opravný daňový doklad

(1) Opravný daňový doklad je daňový doklad, který se vystavuje při opravě základu nebo výše daně; tento doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení osoby, která uskutečňuje plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění,
- d) daňové identifikační číslo osoby, pro kterou se plnění uskutečňuje,
- e) evidenční číslo původního daňového dokladu,
- f) evidenční číslo opravného daňového dokladu,
- g) důvod opravy,
- h) rozdíl mezi opraveným a původním základem daně,
- i) rozdíl mezi opravenou a původní daní,
- j) rozdíl mezi opravenou a původní částkou, kterou osoba, která plnění uskutečňuje, získala nebo má získat za uskutečňované plnění celkem,
- k) den uvedený v § 42 odst. 3.

(2) Pokud byl původní daňový doklad vystaven jako zjednodušený daňový doklad a osoba, pro kterou se plnění uskutečnilo, není plátcem dostatečně známa, nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. c), d), h) a i).

(3) Při opravě základu daně podle § 42 odst. 11 nemusí opravný daňový doklad obsahovat náležitosti podle odstavce 1 písm. i) a j).

(4) Pokud se oprava základu daně nebo oprava výše daně týká více zdanitelných plnění, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou. V případě, že na opravném daňovém dokladu nejsou uvedena evidenční čísla původních daňových dokladů, musí být na opravném daňovém dokladu ve vazbě na původní uskutečněná zdanitelná plnění uvedeno takové vymezení těchto plnění, aby souvislost mezi původním a opraveným zdanitelným plněním byla jednoznačně určitelná. Dále plátce na opravném daňovém dokladu uvede souhrnně rozdíly mezi opravenými a původními základy daně a tomu odpovídající částky daně za veškerá opravovaná zdanitelná plnění.

(5) Opravný daňový doklad lze vystavit i v případě, že je opravou zvyšována výše daně, pokud plátce přiznal daň jinak, než stanoví tento zákon, a tím snížil daň na výstupu.

ODDÍL 3

Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

§ 46

Základní ustanovení o opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud

a) pohledávka ze zdanitelného plnění je vymáhána v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu, ve kterém nebyla dosud zcela vymožena, a od vydání prvního exekučního příkazu v tomto řízení uplynul nejméně 1 rok; opravu základu daně nelze provést, pokud exekuci není možné provést z důvodu stanoveného právním předpisem upravujícím jiné řízení než exekuční řízení podle exekučního řádu,

b) pohledávka ze zdanitelného plnění byla vymáhána v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu a tato exekuce skončila zastavením pro nemajetnost dlužníka,

c) proti dlužníkovi bylo zahájeno insolvenční řízení, věřitel přihlásil svoji pohledávku ze zdanitelného plnění nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, tato pohledávka byla zjištěna a v insolvenčním řízení se k ní přihlíží a insolvenční soud

1. rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo o přeměně reorganizace v konkurs,

2. schválil oddlužení a ze zprávy pro oddlužení je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena, nebo

3. zastavil insolvenční řízení z důvodu zamítnutí, odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, neschválení oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení, pokud je z těchto rozhodnutí zřejmé, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

d) došlo ke smrti dlužníka a z výsledků skončeného řízení o pozůstalosti je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena; v případě likvidace pozůstalosti musí být pohledávka ze zdanitelného plnění uvedena v seznamu pohledávek a pokud jde o pohledávku, která se zjišťuje, musí se jednat o pohledávku ze zdanitelného plnění, která je zjištěna,

e) bylo zahájeno a dosud neskončilo řízení podle písmen a) až d), věřitel uplatnil svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky, ale dosud nenastaly všechny skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně podle písmen a) až d) a uplynuly 3 roky od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění

f) proti dlužníkovi bylo zahájeno insolvenční řízení, věřitel mohl v tomto řízení přihlásit pohledávku ze zdanitelného plnění, ale nepřihlásil ji nejpozději ve lhůtě stanovené rozhodnutím soudu o úpadku, a insolvenční soud

1. rozhodl o prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo o přeměně reorganizace v konkurs,
2. schválil oddlužení a ze zprávy pro oddlužení je zřejmé, že pohledávka ze zdanitelného plnění nebude zcela nebo zčásti uspokojena, nebo
3. zastavil insolvenční řízení z důvodu zamítnutí, odmítnutí nebo zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení, neschválení oddlužení nebo zrušení schváleného oddlužení, pokud je z těchto rozhodnutí zřejmé, že majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

g) uplynul třetí kalendářní měsíc bezprostředně následující po kalendářním měsíci, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu byla vymáhána jiná pohledávka tohoto věřitele vůči tomuto dlužníkovi a exekuce skončila v období od začátku kalendářního roku bezprostředně předcházejícího kalendářnímu roku, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, zastavením pro nemajetnost dlužníka,

h) uplynul třetí kalendářní měsíc bezprostředně následující po kalendářním měsíci, ve kterém se pohledávka ze zdanitelného plnění stala splatnou, v exekučním řízení vedeném proti dlužníkovi podle exekučního řádu byla vymáhána a nebyla dosud zcela vymožena jiná pohledávka tohoto věřitele vůči tomuto dlužníkovi a od vydání prvního exekučního příkazu uplynul nejméně 1 rok, nebo

i) věřitel dlužníka alespoň dvakrát písemně vyzval ke splnění povinnosti uhradit pohledávku ze zdanitelného plnění, vynaložil úsilí, které lze rozumně vyžadovat, aby se takové výzvy dostaly do dispozice dlužníka, a

1. jde o pohledávku nepřesahující 10 000 Kč včetně daně,
2. jde o pohledávku, která je alespoň 6 měsíců po splatnosti,
3. souhrn pohledávek tohoto věřitele vůči jednomu dlužníkovi, u kterých věřitel provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, nebude přesahovat 20 000 Kč včetně daně za kalendářní rok, a
4. nenastala některá ze skutečností podle písmen a) až h).

(2) Věřitel je povinen provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nastanou skutečnosti podle odstavce 1 zakládající provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky; podmínky pro provedení takové opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jsou splněny i v případě, že podle zprávy pro oddlužení nebo podle výsledků skončeného řízení o pozůstalosti bude pohledávka ze zdanitelného plnění plně uspokojena.

(3) Opravu základu daně nelze provést, pokud

a) oprava základu daně již byla provedena z jiného důvodu uvedeného v odstavci 1, a to v rozsahu, v jakém byla tato oprava a opravy s ní související provedeny,

b) dlužník není věřiteli dostatečně znám,

c) věřitel nejpozději k datu dodání zboží nebo poskytnutí služby věděl, že zdanitelné plnění nebude řádně zaplaceno, nebo to s přihlédnutím k okolnostem obchodního vztahu, na základě kterého bylo poskytnuto zdanitelné plnění, vědět měl a mohl, pokud by v průběhu obchodního vztahu postupoval s péčí odpovídající péči řádného hospodáře,

d) věřitel neopravil základ daně podle § 42 v případě přeměny reorganizace v konkurs poté, co na základě schválení reorganizačního plánu opravil základ daně podle § 42, nebo

e) před jejím provedením nastala některá ze skutečností podle § 46d odst. 1.

(4) Má se za to, že podmínky podle odstavce 3 písm. c) jsou splněny, pokud

a) věřitel a dlužník jsou nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění byli

1. osobami v kapitálově spojeném seskupení a podíl na základním kapitálu nebo hlasovacích právech představuje nebo ke dni uskutečnění zdanitelného plnění představoval alespoň 25 %, nebo

2. osobami blízkými,

b) věřitel a dlužník jsou nebo v době uskutečnění zdanitelného plnění byli společníky téže společnosti a toto plnění bylo uskutečněno na základě příslušné společenské smlouvy, nebo

c) dlužník ke dni uzavření smlouvy, podle které je poskytováno zdanitelné plnění, jehož se oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky týká, byl nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou.

(5) Opravu základu daně nelze provést po uplynutí 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

(6) Lhůta pro opravu základu daně podle odstavce 5 neběží

a) po dobu exekučního řízení vedeného za účelem vymožení pohledávky věřitele,

b) po dobu insolvenčního řízení, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,

c) po dobu insolvenčního řízení, ve kterém se věřitel podle odstavce 1 písm. f) mohl domáhat uspokojení pohledávky,

d) po dobu řízení o pozůstalosti, ve kterém se věřitel domáhá uspokojení pohledávky,

e) po dobu správního, soudního nebo rozhodčího řízení vedeného za účelem nebo v souvislosti se vznikem exekučního titulu, pokud věřitel následně na základě výsledků těchto řízení uplatnil v řízeních podle odstavce 1 písm. a) až d) svá procesní práva směřující k uspokojení pohledávky,

f) od zahájení likvidace dlužníka do zahájení insolvenčního řízení, pokud se věřitel v řízení o likvidaci dlužníka

domáhá uspokojení pohledávky a v průběhu likvidace je zjištěn úpadek dlužníka,

g) po dobu účinnosti všeobecného nebo individuálního moratoria podle zákona o preventivní restrukturalizaci v případě pohledávek osob, na které se toto moratorium vztahuje, nebo

h) v případě dotčené pohledávky dotčené strany podle zákona o preventivní restrukturalizaci, a to po dobu, po níž je pohledávka zahrnuta do preventivní restrukturalizace podle zákona o preventivní restrukturalizaci.

(7) Věřitelem se pro účely opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a oblasti související s touto opravou rozumí osoba,

a) která jako plátce uskutečnila zdanitelné plnění, z něhož jí vznikla povinnost přiznat daň,

b) která daň z tohoto plnění přiznala,

c) která neobdržela úplatu nebo její část za toto plnění a

d) jejíž právo na plnění z pohledávky nezaniklo.

(8) Dlužníkem se pro účely opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a oblasti související s touto opravou rozumí osoba, která přijala od věřitele zdanitelné plnění, za které nebyla poskytnuta úplata nebo její část, a jejíž povinnost poskytnout úplatu za toto zdanitelné plnění nezanikla.

(9) Věřitel opraví základ daně u pohledávky podle odstavce 1 písm. i) v posledním zdaňovacím období kalendářního roku, ve kterém dojde ke splnění podmínek této opravy.

§ 46a

Výše opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky se provede ve výši základu daně stanoveného z

a) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, která nebyla vymožena v exekčním řízení,

b) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě prohlášení konkursu na majetek dlužníka nebo při přeměně reorganizace v konkurs,

c) předpokládané neobdržené úplaty podle zprávy pro oddlužení v případě schválení oddlužení,

d) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění v případě zastavení insolvenčního řízení,

e) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění na základě výsledku skončeného řízení o pozůstalosti; opravu základu daně nelze provést do výše, v jaké povinnost k úhradě dluhů věřitele přešla na dědice,

f) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění určené kvalifikovaným odhadem na základě dosavadního výsledku a průběhu příslušného řízení, jde-li o opravu základu daně podle § 46 odst. 1 písm. e),

g) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, kterou by věřitel podle § 46 odst. 1 písm. f) neobdržel, i kdyby pohledávku v insolvenčním řízení přihlásil; výše neobdržené úplaty se určí kvalifikovaným odhadem, nebo

h) neobdržené úplaty za zdanitelné plnění, jde-li o opravu základu daně podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(2) Při stanovení výše základu daně podle odstavce 1 se neobdržená úplata sníží o částku v peněžních prostředcích nebo hodnotu nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(3) Pokud po provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky došlo ke skutečnostem zakládajícím provedení další opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, věřitel při stanovení výše této další opravy zohlední všechny změny základu daně provedené předešlou opravou základu daně v případě nedobytné pohledávky a opravami nebo změnami s ní souvisejícími.

(4) Pokud nebyla pohledávka v insolvenčním řízení v rámci přezkoumání přihlášených pohledávek zjištěna v hodnotě, kterou měla v době svého vzniku, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky zjištěné na přezkumném jednání nebo při přezkumu provedeném insolvenčním správcem v oddlužení.

(5) Pokud byla pohledávka přezkoumávána v rámci likvidace pozůstalosti, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z hodnoty pohledávky, v jaké je pohledávka v řízení o pozůstalosti považována za zjištěnou.

(6) Pokud je úplata za zdanitelné plnění bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny určené ke dni jeho uskutečnění, je věřitel oprávněn provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše základu daně stanoveného z této obvyklé ceny.

(7) Byl-li u původního zdanitelného plnění stanoven základ daně v nesprávné výši, může věřitel provést opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky pouze do výše odpovídající správně stanovenému základu daně.

(8) Dojde-li před provedením opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky k opravě základu daně, opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo opravě výše daně, vychází se při opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky z opraveného základu daně nebo opravené výše daně.

§ 46b

Změna výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem

(1) Věřitel je povinen změnit výši opravy základu daně určenou kvalifikovaným odhadem, pokud

a) nastaly skutečnosti zakládající oprávnění k provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky podle § 46 odst. 1 písm. a) až d) a

b) z těchto skutečností vyplývá, že skutečná výše základu daně stanoveného z neobdržené úplaty neodpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem.

(2) Změnit výši opravy základu daně podle odstavce 1 nelze, pokud je absolutní hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určenou kvalifikovaným odhadem nižší než 1 000 Kč.

(3) Je-li hodnota rozdílu mezi skutečnou výší opravy základu daně a výší opravy určenou kvalifikovaným odhadem

- a) kladná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
- b) záporná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

§ 46c

Dodatečná oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b sníží poslední známá neobdržená úplata.

(2) První dodatečnou opravu podle odstavce 1 v případě oddlužení je věřitel povinen provést poté, co skutečná výše uspokojení přesáhla výši předpokládanou schválenou zprávou pro oddlužení po schválení oddlužení.

(3) Do snížení poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1 nebo 2 se započte rovněž částka v peněžních prostředcích nebo hodnota nepeněžitého plnění, které věřitel obdržel v souvislosti s postoupením pohledávky nebo v souvislosti s pojištěním nebo zajištěním pohledávky.

(4) Věřitel je oprávněn provést dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se po provedení opravy základu daně podle § 46 nebo po změně výše opravy základu daně podle § 46b zvýší poslední známá neobdržená úplata.

(5) Je-li hodnota rozdílu mezi základem daně stanoveným z poslední známé neobdržené úplaty a základem daně stanoveným z neobdržené úplaty po změně poslední známé neobdržené úplaty podle odstavce 1, 2 nebo 4

- a) kladná, věřitel sníží výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu,
- b) záporná, věřitel zvýší výši opravy základu daně o absolutní hodnotu tohoto rozdílu.

(6) Dodatečnou opravu základu daně nelze provést po uplynutí 5 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně považuje jako samostatné zdanitelné plnění za uskutečněné. Pro počítání této lhůty se použije § 46 odst. 6 obdobně.

§ 46d

Zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky

(1) Věřitel je povinen provést zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky z důvodu prohlášení konkursu na majetek dlužníka a insolvenční soud zrušil konkurs z důvodu

- a) zjištění, že nebyl ani dodatečně osvědčen dlužníkův úpadek,
- b) zjištění, že není žádný přihlášený věřitel a všechny pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň jsou uspokojeny, nebo

c) souhlasu všech věřitelů a insolvenčního správce s návrhem dlužníka na zrušení konkursu.

(2) Zrušení opravy základu daně podle odstavce 1 provede věřitel ve výši poslední známé neobdržené úplaty.

§ 46e

Opravné daňové doklady v případě nedobytné pohledávky

(1) Rozhodne-li se věřitel opravit základ daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen vystavit základní opravný daňový doklad do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých se rozhodl tuto opravu provést.

(2) Věřitel je povinen vystavit opravný daňový doklad

- a) v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost změnit výši opravy základu daně určenou kvalifikovaným odhadem,
- b) v případě dodatečné opravy základu daně do 30 dnů ode dne snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, nebo
- c) při zrušení opravy základu daně do 30 dnů ode dne zjištění skutečností, na základě kterých mu vznikla povinnost provést zrušení opravy základu daně.

(3) Základní opravný daňový doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení věřitele,
- b) daňové identifikační číslo věřitele,
- c) označení dlužníka,
- d) daňové identifikační číslo dlužníka,
- e) odkaz na příslušné ustanovení § 46 odst. 1, podle kterého je oprava základu daně prováděna,
- f) informaci o tom, že se jedná o další opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud se jedná o opravu základu daně podle § 46 odst. 2,
- g) spisovou značku insolvenčního řízení, je-li oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,
- h) evidenční číslo základního opravného daňového dokladu,
- i) den vystavení základního opravného daňového dokladu,
- j) den uskutečnění opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně,
- k) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to
 - 1. evidenční číslo daňového dokladu,

2. den uskutečnění původního zdanitelného plnění,

3. výši úplaty,

4. základ daně,

5. sazbu daně a

6. výši daně,

l) informace vztahující se k předchozí opravě základu daně, změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravě základu daně a zrušení opravy základu daně, pokud byly provedeny, a to

1. evidenční číslo základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,

2. den vystavení základního opravného daňového dokladu a opravných daňových dokladů,

3. den uskutečnění zdanitelného plnění,

4. výši předchozí opravy základu daně, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně a zrušení opravy základu daně,

5. výši opravy poslední známé daně,

m) informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to

1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění,

2. výši opravy základu daně,

3. daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění,

n) datum splatnosti pohledávky ze zdanitelného plnění, pokud byla oprava základu daně provedena podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(4) Opravný daňový doklad v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,

b) daňové identifikační číslo věřitele,

c) označení dlužníka,

d) daňové identifikační číslo dlužníka,

e) informaci o tom, že jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,

f) spisovou značku insolvenčního řízení, pokud je oprava základu daně prováděna z důvodu insolvenčního řízení,

g) evidenční číslo

1. daňového dokladu,
2. základního opravného daňového dokladu,
3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,

h) den

1. uskutečnění původního zdanitelného plnění,
2. uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,
3. vystavení opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
4. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud touto změnou došlo ke snížení výše opravy základu daně,

i) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to

1. výši úplaty,
2. základ daně,
3. sazbu daně a
4. výši daně,

j) informace vztahující se k opravě základu daně v případě nedobytné pohledávky, a to

1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění určenou kvalifikovaným odhadem,
2. výši opravy základu daně,
3. daň vypočtenou z neobdržené úplaty za původní zdanitelné plnění,

k) informace vztahující se ke změně výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, a to

1. neobdrženou úplatu za původní zdanitelné plnění podle § 46a odst. 1 písm. a) až e),
2. rozdíl mezi výší neobdržené úplaty podle bodu 1 a výší neobdržené úplaty, která odpovídá výši opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem,
3. sazbu daně,
4. základ daně stanovený z rozdílu podle bodu 2,
5. daň vypočtenou z rozdílu podle bodu 2,

l) datum splatnosti pohledávky ze zdanitelného plnění, pokud byla oprava základu daně provedena podle § 46 odst. 1 písm. g) až i).

(5) Opravný daňový doklad v případě dodatečné opravy základu daně obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,

b) daňové identifikační číslo věřitele,

c) označení dlužníka,

d) daňové identifikační číslo dlužníka,

e) informaci o tom, že jde o dodatečnou opravu základu daně,

f) evidenční číslo

1. daňového dokladu,

2. základního opravného daňového dokladu,

3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,

4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,

g) den

1. uskutečnění původního zdanitelného plnění,

2. uskutečnění opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky,

3. uskutečnění změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,

4. vystavení opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně,

5. uskutečnění dodatečné opravy základu daně, pokud touto opravou došlo ke snížení výše opravy základu daně.

h) snížení nebo zvýšení poslední známé neobdržené úplaty, které je důvodem pro dodatečnou opravu základu daně,

i) výši poslední známé neobdržené úplaty,

j) výši neobdržené úplaty po jejím snížení nebo zvýšení podle § 46c,

k) rozdíl mezi

1. výši poslední známé neobdržené úplaty a

2. výši neobdržené úplaty po jejím snížení podle § 46c,

l) sazbu daně,

m) základ daně stanovený z rozdílu podle písmene k),

n) daň vypočtenou z rozdílu podle písmene k).

(6) Opravný daňový doklad při zrušení opravy základu daně obsahuje tyto údaje:

a) označení věřitele,

b) daňové identifikační číslo věřitele,

c) označení dlužníka,

d) daňové identifikační číslo dlužníka,

e) informaci o tom, že jde o zrušení opravy základu daně,

f) evidenční číslo

1. daňového dokladu,

2. základního opravného daňového dokladu,

3. opravného daňového dokladu v případě změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, pokud byla tato změna provedena,

4. opravného daňového dokladu v případě dodatečné opravy základu daně, pokud byla tato oprava provedena,

5. opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,

g) den

1. vystavení opravného daňového dokladu při zrušení opravy základu daně,

2. den uskutečnění zrušení opravy základu daně,

3. den provedení opravy podle § 46 odst. 1,

h) základ daně a daň u původního zdanitelného plnění,

i) výši poslední známé neobdržené úplaty,

j) sazbu daně,

k) základ daně a daň ve výši, v jaké je provedeno zrušení opravy základu daně.

(7) Povinnost podle odstavce 1 nebo 2 nevzniká věřiteli, který neměl povinnost vystavit a nevystavil daňový doklad za zdanitelné plnění, u kterého provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky. V takovém případě věřitel provede opravu základu daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty.

(8) Pokud se oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky, změna výše opravy základu daně určená kvalifikovaným odhadem, dodatečná oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky týká více zdanitelných plnění uskutečněných pro stejnou osobu, ke kterým byly vystaveny samostatné daňové doklady, mohou být údaje, které jsou společné pro všechny opravy, uvedeny na opravném daňovém dokladu pouze jednou.

§ 46f

Opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky jako samostatné zdanitelné plnění

(1) Oprava základu daně se považuje za samostatné zdanitelné plnění uskutečněné

- a) dnem doručení základního opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek snížení základu daně,
- b) dnem doručení opravného daňového dokladu dlužníkovi, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečnou opravu základu daně, které mají za následek snížení opraveného základu daně,
- c) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek snížení základu daně, a věřitel neměl povinnost vystavit a nevystavil základní opravný daňový doklad,
- d) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečné opravy základu daně, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečnou opravu základu daně, které mají za následek snížení základu daně, a věřitel neměl povinnost vystavit a nevystavil opravný daňový doklad,
- e) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud jde o opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, která má za následek zvýšení opraveného základu daně, nebo
- f) dnem, kdy nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, pokud jde o změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečnou opravu základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opraveného základu daně.

(2) Věřitel, který provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání

- a) kopie všech vystavených daňových dokladů, na kterých jsou uvedena zdanitelná plnění, u kterých provedl tuto opravu, nebo
- b) seznam těchto dokladů s uvedením všech náležitostí uvedených na těchto daňových dokladech.

(3) Povinnost podle odstavce 2 nevzniká věřiteli, který neměl povinnost vystavit a nevystavil daňový doklad za zdanitelné plnění, u kterého provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky. Tento věřitel je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání přehled zdanitelných plnění, u kterých provedl opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, s uvedením náležitostí, které by byl povinen uvést na daňovém dokladu, pokud by měl povinnost jej vystavit, a které jsou mu známy.

§ 46fa

Oprava základu daně v případě nedobytné pohledávky, pokud věřitel přestal být plátcem

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti věřitele související s opravou základu daně v případě nedobytné pohledávky i v případě, že přestala být plátcem.

(2) Pokud věřitel provede opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky, změnu výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečnou opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky a není plátcem ke dni jejich uskutečnění, uvede zvýšení nebo snížení základu daně v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém se tato oprava, změna výše opravy nebo zrušení opravy považují za uskutečněné.

(3) Věřiteli podle odstavce 2 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) Oprava základu daně podle odstavce 2 se nezahrne do výpočtu koeficientu podle § 76 odst. 2.

(5) Pokud osoba povinná k dani provede opravu základu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2 povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 46g

Společné ustanovení pro opravu základu daně v případě nedobytné pohledávky

V případě opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky nebo zrušení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky plátce opraví výši poslední známé daně, pro kterou použije sazbu daně platnou ke dni povinnosti přiznat daň u původního zdanitelného plnění. Pro přepočtení cizí měny na českou měnu se použije kurz uplatněný u původního zdanitelného plnění.

DÍL 7

Sazby daně

§ 47

Sazby daně u zdanitelného plnění

(1) U zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty se uplatňuje

a) základní sazba daně ve výši 21 %, nebo

b) snížená sazba daně ve výši 12 %.

(2) U zdanitelného plnění se uplatní sazba daně platná ke dni vzniku povinnosti přiznat daň. U přijaté úplaty za zdanitelné plnění se uplatní sazba daně platná pro toto zdanitelné plnění ke dni vzniku povinnosti přiznat daň z přijaté úplaty.

(3) U zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U zboží uvedeného v příloze č. 3, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba daně.

(4) U služeb se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak. U služeb uvedených v příloze č. 2 se uplatňuje snížená sazba daně.

(5) U služeb spočívajících v opravě nebo úpravě zdravotnických prostředků podle přílohy č. 3 k tomuto zákonu se uplatňuje snížená sazba daně.

(6) U elektronicky poskytovaných služeb spočívajících v poskytnutí novin, časopisů a periodik, na jejichž dodání by se uplatnila snížená sazba daně, pokud by byly obsaženy na hmotném nosiči, včetně jejich zpřístupnění v rámci veřejných knihovnických a informačních nebo dalších služeb poskytovaných podle knihovního zákona nebo obdobných služeb poskytovaných podle jiného právního předpisu, se uplatní snížená sazba daně.

(7) Osoba, která je povinna přiznat daň, se může rozhodnout, že

a) u zdanitelného plnění, které obsahuje soubor vzájemně rovnocenného a od sebe neoddělitelného zboží, se uplatní nejvyšší ze sazeb daně, pokud tento soubor obsahuje zboží, které pokud by bylo samostatně dodáno, tak by taková dodání podléhala

1. různým sazbám daně, nebo

2. sazbě daně a osvobození od daně podle § 71i, nebo

b) namísto uskutečnění zdanitelného plnění podle písmene a) uskuteční samostatná dodání zboží, která soubor podle písmene a) obsahuje.

(8) U dovozu zboží, u kterého se uplatňuje paušální celní sazba a který obsahuje druhy zboží, jež podléhají různým sazbám daně, zařazené do různých podpoložek celního sazebníku, se uplatní základní sazba daně.

(9) U základu daně podle § 36 odst. 13 vztahujícímu se k vratným obalům se použije sazba daně platná pro tento zálohovaný obal.

§ 47a

Předmět závazného posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je zdanitelné plnění z hlediska sazby daně správně zařazeno do základní nebo snížené sazby daně podle § 47 odst. 1.

§ 47b

Žádost o závazné posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení určení sazby daně u zdanitelného plnění.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

- a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 48

Stavba pro bydlení

(1) Stavbou pro bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba bytového domu,
- b) stavba rodinného domu,
- c) stavba, která
 - 1. slouží k využití stavby bytového domu nebo stavby rodinného domu a
 - 2. je zřízena na pozemku, který se stavbou bytového domu nebo rodinného domu podle bodu 1 tvoří funkční celek,
- d) obytný prostor,
- e) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene d), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(2) Stavbou bytového domu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí stavba, která

- a) je zapsána v základním registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „registr územní identifikace“) se způsobem využití bytový dům, nebo
- b) není v registru územní identifikace zapsána, ale lze důvodně předpokládat, že do registru územní identifikace bude se způsobem využití bytový dům zapsána.

(3) Stavbou rodinného domu se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí stavba, která

- a) je zapsána v registru územní identifikace se způsobem využití rodinný dům, nebo
- b) není v registru územní identifikace zapsána, ale lze důvodně předpokládat, že do registru územní identifikace bude se způsobem využití rodinný dům zapsána.

(4) Pozemkem, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek, který slouží k provozu stavby pevně spojené se zemí nebo slouží k plnění její funkce anebo který je využíván spolu s takovou stavbou. Touto stavbou není síť technické infrastruktury ve vlastnictví jiné osoby než vlastníka pozemku.

(5) Obytným prostorem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí soubor místností, popřípadě jedna obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny.

(6) Stavba se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dokončenou dnem

- a) nabytí právní moci prvního kolaudačního rozhodnutí, nebo
- b) splnění podmínek k trvalému užívání stavby, pokud se pro stavbu kolaudační rozhodnutí nevydává.

§ 48a

Stavba pro sociální bydlení

(1) Stavbou pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba bytového domu, v níž je více než polovina podlahové plochy tvořena obytným prostorem pro sociální bydlení,
- b) stavba rodinného domu, jejíž podlahová plocha nepřesahuje 350 m², nebo
- c) obytný prostor pro sociální bydlení.

(2) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také

- a) ubytovací zařízení pro ubytování příslušníků bezpečnostních sborů podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů nebo pro ubytování státních zaměstnanců,
- b) zařízení sociálních služeb poskytující pobytové služby podle zákona upravujícího sociální služby,
- c) školské zařízení pro výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy a školské zařízení pro preventivně výchovnou péči podle zákona upravujícího výkon ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a preventivně výchovnou péči ve školských zařízeních,
- d) internát školy samostatně zřízené pro žáky se zdravotním postižením podle právních předpisů upravujících školská výchovná a ubytovací zařízení a školská účelová zařízení,

- e) zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc a zařízení pro výkon pěstounské péče poskytující péči podle zákona upravujícího sociálně-právní ochranu dětí,
- f) speciální lůžkové zařízení hospicového typu podle zákona upravujícího veřejné zdravotní pojištění, nebo
- g) domov péče o válečné veterány podle zákona upravujícího válečné veterány.

(3) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také stavba, u níž součet podlahové plochy prostorů využívaných pro účely podle odstavce 2 a podlahové plochy obytných prostorů pro sociální bydlení činí více než polovinu celkové podlahové plochy. Do tohoto součtu se započítá i podíl podlahové plochy společných částí domu s těmito prostory spojený.

(4) Za stavbu pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také jiná stavba, která

- a) slouží výhradně k využití stavby podle odstavce 1 písm. a) nebo b) anebo odstavce 2 nebo 3 a
- b) je zřízena na pozemku, který se stavbou podle písmene a) tvoří funkční celek.

(5) Obytným prostorem pro sociální bydlení se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) obytný prostor, jehož podlahová plocha nepřesahuje 120 m², nebo
- b) místnost užívaná spolu s obytným prostorem podle písmene a), která se nachází ve stejné stavbě pevně spojené se zemí.

(6) Způsob výpočtu podlahové plochy pro účely daně z přidané hodnoty stanoví Ministerstvo financí vyhláškou.

§ 49

Sazba daně u stavby pro bydlení

(1) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací spojených s výstavbou stavby, která je stavbou pro sociální bydlení.

(2) Snížená sazba daně se uplatní také při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, kterými se stavba nebo prostor, které nejsou dokončenou stavbou pro bydlení nebo pro sociální bydlení mění na stavbu pro sociální bydlení.

(3) Snížená sazba daně se uplatní u dodání

- a) stavby pro sociální bydlení, a to i pokud není dokončená,
- b) pozemku, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení, a to i pokud není dokončená,
- c) práva stavby, jehož součástí není jiná stavba než stavba pro sociální bydlení, a to i pokud není dokončená, nebo
- d) jednotky, která nezahrnuje jiný prostor než obytný prostor pro sociální bydlení.

(4) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené

stavbě pro bydlení nebo pro sociální bydlení. To neplatí, pokud se poskytnutím těchto prací tato stavba mění na stavbu nebo prostor, které nejsou stavbou pro bydlení nebo pro sociální bydlení.

(5) Snížená sazba daně se uplatní při poskytnutí stavebních nebo montážních prací provedených na dokončené stavbě, která není stavbou pro bydlení ani pro sociální bydlení, pokud jsou tyto práce provedeny na částech těchto staveb, které jsou určeny nebo slouží výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení podle § 48a odst. 1 písm. c) nebo § 48a odst. 2 nebo 4. Základ daně u poskytnutí prací na částech stavby, které jsou určeny nebo slouží výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení, a částech stavby určených nebo sloužících k jinému účelu, se stanoví podle poměru podlahových ploch prostorů určených nebo sloužících výhradně k bydlení nebo sociálnímu bydlení a prostorů určených nebo sloužících k jinému účelu k celkovému součtu těchto podlahových ploch.

DÍL 8

Osvobození od daně

ODDÍL 1

Osvobození v režimu pro malé podniky v tuzemsku

§ 50

Plnění osvobozená v režimu pro malé podniky v tuzemsku

(1) V tuzemsku je v režimu pro malé podniky od daně osvobozeno plnění uskutečněné osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, nebo osobou povinnou k dani se sídlem v tuzemsku, která není plátcem, které by bylo zdanitelným plněním, pokud by jej uskutečnil plátec.

(2) Je-li stanovena povinnost přiznat plnění podle odstavce 1, vzniká tato povinnost ke dni jeho uskutečnění. Pro určení dne uskutečnění plnění podle odstavce 1 se díl 4 této hlavy použije obdobně.

(3) Při stanovení hodnoty plnění podle odstavce 1 se § 36 použije obdobně.

ODDÍL 2

Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně

§ 51

Plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

(1) Při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 jsou od daně bez nároku na odpočet daně osvobozena tato plnění:

- a) základní poštovní služby a dodání poštovních známek (§ 52),
- b) rozhlasové a televizní vysílání (§ 53),
- c) finanční činnosti (§ 54),

- d) penzijní činnosti (§ 54a),
- e) pojišťovací činnosti (§ 55),
- f) dodání pozemku (§ 55a),
- g) dodání vybrané nemovité věci (§ 56),
- h) nájem nemovité věci (§ 56a),
- i) výchova a vzdělávání (§ 57),
- j) zdravotní služby a dodání zdravotního zboží (§ 58),
- k) sociální pomoc (§ 59),
- l) provozování hazardních her (§ 60),
- m) ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně (§ 61),
- n) dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně (§ 62).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně bez nároku na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění. Je-li před uskutečněním plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně přijata úplata, vzniká povinnost přiznat tuto přijatou úplatu ke dni jejího přijetí; to neplatí, není-li plnění osvobozené od daně ke dni přijetí úplaty známo dostatečně určitě. Při stanovení hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 nebo hodnoty úplaty za takové plnění, u které vznikla povinnost ji přiznat, se postupuje podle § 36 a 37a odst. 1 obdobně. Při opravě hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 nebo hodnoty úplaty za takové plnění, u které vznikla povinnost ji přiznat, se postupuje podle § 42 obdobně.

§ 52

Základní poštovní služby a dodání poštovních známek

(1) Základní poštovní službou se pro účely tohoto zákona rozumí základní služba podle zákona upravujícího poštovní služby poskytovaná držitelem poštovní licence obsažená v této licenci.

(2) Dodáním poštovních známek se pro účely tohoto zákona rozumí dodání poštovních známek platných pro použití v rámci poštovních služeb v tuzemsku nebo dodání dalších obdobných cenin s tím, že částka za tato dodání nepřevyšuje nominální hodnotu nebo částku podle poštovních ceníků.

§ 53

Rozhlasové a televizní vysílání

Rozhlasovým nebo televizním vysíláním se pro účely osvobození od daně rozumí poskytování rozhlasového nebo

televizního vysílání prováděné provozovateli vysílání ze zákona podle zákona upravujícího provozování rozhlasového a televizního vysílání, s výjimkou vysílání obchodního sdělení, nebo poskytování obdobného vysílání z jiného členského státu nebo ze třetí země.

§ 54

Finanční činnosti

(1) Finančními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod cenných papírů včetně zaknihovaných cenných papírů, podílů v obchodních korporacích,
- b) přijímání vkladů od veřejnosti,
- c) poskytování úvěrů a peněžních zápůjček,
- d) platební služby a vydávání elektronických peněz,
- e) vydávání a správa platebních prostředků, jestliže se nejedná o poskytování platebních služeb nebo vydávání elektronických peněz podle písmene d),
- f) poskytování a převzetí peněžních záruk a převzetí peněžních závazků,
- g) otevření, potvrzení a avizování akreditivu,
- h) obstarávání inkasa,
- i) směnárenská činnost,
- j) operace týkající se peněz,
- k) dodání zlata České národní bance a přijímání vkladů Českou národní bankou od bank, včetně zahraničních bank nebo od státu,
- l) organizování regulovaného trhu s investičními nástroji,
- m) přijímání nebo předávání pokynů týkajících se investičních nástrojů na účet zákazníka,
- n) provádění pokynů týkajících se investičních nástrojů na cizí účet,
- o) obchodování s investičními nástroji na vlastní účet,
- p) upisování nebo umísťování emisí investičních nástrojů,
- q) vedení evidence investičních nástrojů,
- r) vypořádání obchodů s investičními nástroji,
- s) obchodování s devizovými hodnotami na vlastní účet nebo na účet zákazníka,

t) úplatné postoupení pohledávky postoupené jiným subjektem; osvobozeno od daně není poskytování služeb, jejichž předmětem je vymáhání dluhů a faktoring,

u) obhospodařování nebo administrace investičního fondu, důchodového fondu, účastnického fondu, transformovaného fondu nebo obdobných zahraničních fondů,

v) vybírání rozhlasových nebo televizních poplatků,

w) výplata dávek důchodového pojištění nebo vybírání opakujících se plateb obyvatelstva,

x) sjednání nebo zprostředkování činností podle písmen a) až j) nebo l) až t).

(2) Osvobození podle odstavce 1 písm. c) v případě operací souvisejících se správou úvěru nebo peněžní zápůjčky může uplatnit pouze osoba poskytující úvěr nebo peněžní zápůjčku.

(3) Osvobození podle odstavce 1 písm. e) v případě operací souvisejících s vydáváním platebních karet, zejména správy nebo blokace platební karty, může uplatnit pouze vydavatel tohoto platebního prostředku.

§ 54a

Penzijní činnosti

Penzijními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování doplňkového penzijního spoření podle zákona upravujícího doplňkové penzijní spoření,
- b) poskytování penzijního připojištění podle zákona upravujícího penzijní připojištění,
- c) zprostředkování doplňkového penzijního spoření nebo penzijního připojištění.

§ 55

Pojišťovací činnosti

Pojišťovacími činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) poskytování pojištění,
- b) poskytování zajištění,
- c) služby související s pojištěním nebo zajištěním poskytované osobami zprostředkovávajícími pojištění nebo zajištění.

§ 55a

Dodání pozemku

(1) Od daně je osvobozeno dodání pozemku, který

- a) netvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí a
- b) není stavebním pozemkem.

(2) Stavebním pozemkem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí pozemek,

- a) na kterém lze na základě územně plánovací dokumentace vydané obcí, vymezení zastavěného území nebo rozhodnutí stavebního úřadu podle stavebního zákona umístit stavbu pevně spojenou se zemí; to neplatí, pokud je zřejmé, že na pozemek nelze takovou stavbu umístit nebo je to vysoce nepravděpodobné, nebo
- b) na kterém nebo v jehož okolí byly nebo jsou prováděny stavební nebo obdobné práce za účelem budoucího umístění stavby pevně spojené se zemí na tomto pozemku.

(3) Pro účely odstavců 1 a 2 se za stavbu pevně spojenou se zemí nepovažuje stavba, která se na pozemku nachází a jejíž význam pro obvyklé užití takového pozemku je zanedbatelný.

(4) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se i u dodání pozemku podle odstavce 1 jedná o zdanitelné plnění. Pokud je příjemce tohoto plnění plátcem nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, přijali před uskutečněním zdanitelného plnění úplatu, ze které jim nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56

Dodání vybrané nemovité věci

(1) Dodání dokončené vybrané nemovité věci je osvobozeno od daně s výjimkou prvního dodání této nemovité věci uskutečněného do konce dvacátého třetího kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž se vybraná nemovitá věc považuje za dokončenou nebo v němž nastala skutečnost podle odstavce 3; pro účely určení počátku této doby je rozhodná skutečnost, která nastala později.

(2) Vybraná nemovitá věc se pro účely daně z přidané hodnoty považuje za dokončenou dnem

- a) nabytí právní moci prvního kolaudačního rozhodnutí, nebo
- b) splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci, pokud se pro tuto nemovitou věc kolaudační rozhodnutí nevydává.

(3) Za první dodání dokončené vybrané nemovité věci se pro účely daně z přidané hodnoty považuje také první dodání této nemovité věci uskutečněné po

a) dni nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí po provedení změny, benem niz doslo k podstatne zmene teto nemovité věci, nebo dnem splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny, pokud se po jejím provedení kolaudační rozhodnutí nevydává; to neplatí v případě, že

1. je kolaudační rozhodnutí vydáno jiné osobě než osobě, která tuto změnu provedla, nebo
2. podmínky k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny splnila jiná osoba než osoba, která tuto změnu provedla, nebo

b) dni, kdy se změna probíhající na této nemovité věci stala podstatnou změnou, pokud k dodání této nemovité věci dochází přede dnem

1. nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí po provedení této změny, nebo
2. splnění podmínek k trvalému užívání této nemovité věci po provedení této změny, pokud se po jejím provedení kolaudační rozhodnutí nevydává.

(4) Vybraná nemovitá věc se pro účely daně z přidané hodnoty nepovažuje za dokončenou, byla-li dokončena pouze její část.

(5) Podstatnou změnou dokončené vybrané nemovité věci se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí změna dokončené vybrané nemovité věci, jejímž cílem je změna jejího využití nebo podmínek jejího obývání, pokud skutečné náklady vynaložené na tuto změnu bez daně osobou, která uskutečňuje bezprostředně následující dodání této nemovité věci, přesáhnou 30 % základu daně při tomto bezprostředně následujícím dodání.

(6) Skutečnosti rozhodné pro počátek běhu doby podle odstavce 1 se v případě pozemku, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, nebo práva stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí, odvíjí od stavby pevně spojené se zemí, s níž pozemek tvoří funkční celek nebo která je součástí práva stavby.

(7) Vybranou nemovitou věcí se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

- a) stavba pevně spojená se zemí,
- b) jednotka,
- c) pozemek, který tvoří funkční celek se stavbou pevně spojenou se zemí, nebo
- d) právo stavby, jehož součástí je stavba pevně spojená se zemí.

(8) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se u dodání dokončené vybrané nemovité věci jedná o zdanitelné plnění, i pokud má být podle odstavce 1 osvobozeno od daně. Pokud je příjemce tohoto plnění plátcem nebo osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, lze tak učinit pouze po jeho předchozím souhlasu. Pokud plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, přijali před uskutečněním zdanitelného plnění úplaty, ze které jim nevznikla povinnost přiznat daň, stanoví se při uskutečnění zdanitelného plnění základ daně podle § 36.

§ 56a

Nájem nemovité věci

(1) Nájem nemovité věci je osvobozen od daně s výjimkou

- a) krátkodobého nájmu nemovité věci,
- b) poskytnutí ubytovacích služeb, které odpovídají číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA 55 ve znění platném k 1. lednu 2015,
- c) nájmu prostor a míst k parkování vozidel,
- d) nájmu bezpečnostních schránek,
- e) nájmu strojů nebo jiných upevněných zařízení.

(2) Krátkodobým nájmem nemovité věci se pro účely odstavce 1 písm. a) rozumí nájem pozemku, jehož součástí je stavba, stavby nebo jednotky, popřípadě spolu s vnitřním movitým vybavením nebo dodáním plynu, elektřiny, tepla, chladu nebo vody, který trvá nepřetržitě nejvýše 48 hodin.

(3) Plátce se může rozhodnout, že se jedná o zdanitelné plnění, pokud jde o nájem nemovité věci jinému plátcovi nebo osobě registrované k dani v jiném členském státě, která nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, pro účely uskutečňování jejich ekonomické činnosti.

(4) Osoba neusazená v tuzemsku, která není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se může rozhodnout, že se u nájmu nemovité věci plátcovi pro účely uskutečňování jeho ekonomické činnosti jedná o zdanitelné plnění.

(5) Odstavce 3 a 4 se nepoužijí pro nájem

- a) stavby rodinného domu,
- b) obytného prostoru,
- c) jednotky, která zahrnuje obytný prostor a nezahrnuje nebytový prostor jiný než garáž, sklep nebo komoru,
- d) stavby, v níž je alespoň 60 % podlahové plochy této stavby nebo části stavby, je-li pronajímána tato část, tvořeno obytným prostorem,
- e) pozemku, jehož součástí je stavba rodinného domu, obytný prostor nebo stavba podle písmene d), s níž je tento pozemek pronajímán,
- f) práva stavby, jehož součástí je stavba rodinného domu nebo stavba podle písmene d), s níž je právo stavby pronajímáno.

§ 57

(1) Výchovou a vzděláváním se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) výchovná a vzdělávací činnost poskytovaná v mateřských školách, základních školách, středních školách, konzervatořích, vyšších odborných školách, základních uměleckých školách a jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²⁾, dále výchovná a vzdělávací činnost v rámci praktického vyučování nebo praktické přípravy podle školského zákona,
- b) školské služby poskytované ve školských zařízeních, které jsou zapsány ve školském rejstříku⁴²⁾ a které doplňují nebo podporují vzdělávání ve školách podle písmene a) nebo s ním přímo souvisejí; dále zajištění ústavní nebo ochranné výchovy anebo preventivně výchovné péče⁴⁴⁾,
- c) vzdělávací činnost poskytovaná na vysokých školách podle zákona o vysokých školách
 - 1. v akreditovaných studijních programech,
 - 2. v programech celoživotního vzdělávání,
- d) činnost prováděná za účelem rekvalifikace nebo poskytování služeb odborného výcviku podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, poskytovaná
 - 1. osobou, která získala akreditaci k provádění této činnosti,
 - 2. osobou, která má pro výkon této činnosti akreditovaný vzdělávací program,
 - 3. osobou, která vykonává tuto činnost ze zákona, nebo
 - 4. školou v oblasti oboru vzdělávání, který má zapsaný v rejstříku škol a školských zařízení,
- e) výchovná a vzdělávací činnost v rámci plnění povinné školní docházky žáků v zahraničních školách zřízených na území České republiky a nezapsaných do školského rejstříku, v nichž Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy povolilo plnění povinné školní docházky,
- f) jazykové vzdělání poskytované v
 - 1. jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou vzdělávacími institucemi působícími v oblasti jazykového vzdělávání uznanými Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, které poskytují jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou, nebo
 - 2. přípravných kurzech pro vykonání standardizovaných jazykových zkoušek uznaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy^{44f)},
- g) výchovné, vzdělávací a volnočasové aktivity poskytované dětem a mládeži, pokud jsou poskytovány
 - 1. státem,
 - 2. krajem,
 - 3. obcí,

4. organizační složkou státu, kraje nebo obce,
5. dobrovolným svazkem obcí,
6. hlavním městem Prahou nebo jeho městskou částí,
7. příspěvkovou organizací, nebo
8. právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

h) poskytování služby péče o dítě v dětské skupině podle zákona upravujícího poskytování služby péče o dítě v dětské skupině nebo poskytování péče o děti do 4 let v denním režimu, pokud jsou poskytovány

1. státem,
2. krajem,
3. obcí,
4. organizační složkou státu, kraje nebo obce,
5. dobrovolným svazkem obcí,
6. hlavním městem Prahou nebo jeho městskou částí,
7. příspěvkovou organizací, nebo
8. právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání.

(2) Od daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečňované v rámci výchovy a vzdělávání osobou uvedenou v odstavci 1.

§ 58

Zdravotní služby a dodání zdravotního zboží

(1) Zdravotní službou se pro účely tohoto zákona rozumí zdravotní služba podle zákona upravujícího zdravotní služby poskytovaná poskytovatelem zdravotních služeb uvedená v oprávnění k poskytování zdravotních služeb, pokud se jedná o činnost s léčebným cílem nebo chránící lidské zdraví, a služba s ní úzce související.

(2) Dodáním zdravotního zboží se pro účely tohoto zákona rozumí dodání

- a) lidské krve, lidských orgánů a mateřského mléka, pokud není ke dni jejich dodání zřejmé, že budou použity pro průmyslové využití, nebo
- b) stomatologických výrobků, které jsou zdravotnickými prostředky podle zákona upravujícího zdravotnické prostředky, stomatologickými laboratořemi a oprav těchto výrobků.

(3) Dodáním zdravotního zboží pro účely tohoto zákona není výdej nebo prodej

- a) léčiv,
- b) potravin pro zvláštní výživu, nebo
- c) zdravotnických prostředků na lékařský předpis i bez lékařského předpisu.

(4) Od daně je osvobozeno zdravotní pojištění podle zákona o veřejném zdravotním pojištění⁴⁶⁾.

§ 59

Sociální pomoc

Sociální pomocí se pro účely tohoto zákona rozumí sociální služby podle zvláštního právního předpisu⁴⁷⁾. Sociální služby jsou osvobozeny od daně, pokud jsou poskytovány podle zvláštního právního předpisu^{47a)}.

§ 60

Provozování hazardních her

Provozováním hazardních her se pro účely tohoto zákona rozumí provozování hazardních her podle zákona upravujícího hazardní hry, s výjimkou služeb souvisejících s jejich provozováním zajišťovaných pro provozovatele jinými osobami.

§ 61

Ostatní plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně

Od daně jsou dále osvobozena tato plnění:

- a) poskytnutí služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího jako protihodnoty členského příspěvku pro vlastní členy právnických osob, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání a jejichž povaha je politická, odborová, náboženská, vlastenecká, filozofická, dobročinná nebo občanská, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,
- b) poskytnutí služeb a dodání zboží úzce souvisejícího s ochranou a výchovou dětí a mládeže orgány sociálně-právní ochrany dětí a dalšími orgány nebo osobami, které zajišťují výkon sociálně-právní ochrany dětí podle zvláštního právního předpisu^{48a)},
- c) poskytnutí pracovníků náboženskými nebo obdobnými organizacemi k činnostem uvedeným v písmenu b) a v § 57 až 59, a to s přihlédnutím k duchovní péči,
- d) poskytování služeb úzce souvisejících se sportem nebo tělesnou výchovou právnickými osobami, které nebyly založeny nebo zřízeny za účelem podnikání, osobám, které vykonávají sportovní nebo tělovýchovnou činnost,
- e) poskytnutí kulturních služeb a dodání zboží s nimi úzce souvisejícího krajem, obcí, právnickou osobou zřízenou

zákonem, právnickou osobou zřízenou Ministerstvem kultury nebo právnickou osobou, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání,

f) poskytování služeb a dodání zboží osobami, jejichž činnosti jsou osvobozeny od daně podle písmen a), b), c), d) a e) a podle § 57, 58 a 59 za podmínky, že se jedná pouze o dodání zboží nebo poskytnutí služeb při příležitostných akcích pořádaných výlučně za účelem získání finančních prostředků k činnostem, pro které jsou tyto osoby založeny nebo zřízeny, pokud toto osvobození od daně nenarušuje hospodářskou soutěž,

g) poskytování služeb nezávislým seskupením osob, které je osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, se sídlem v tuzemsku, svým členům, kteří uskutečňují plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně podle písmen a) až f), § 52 odst. 1, § 53 nebo § 57 až 59 nebo činnosti, při jejichž uskutečňování nejsou osobou povinnou k dani, pokud

1. jsou tyto služby přímo nezbytné k tomu, aby tito členové mohli uskutečňovat uvedená plnění nebo činnosti,
2. úhrada za poskytnuté služby odpovídá nákladům na jejich poskytnutí podle podílů členů na poskytnuté službě a
3. toto poskytování služeb nenarušuje tím, že se jedná o plnění osvobozené od daně, hospodářskou soutěž.

§ 62

Dodání zboží, které bylo použito pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně, a zboží, u něhož nemá plátce nárok na odpočet daně

(1) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží použitého plátcem výlučně k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně; to neplatí pro dodání stavebního pozemku nebo dodání dokončené vybrané nemovité věci, které není osvobozeno od daně podle § 56 odst. 1.

(2) Plněním osvobozeným od daně je dodání zboží, při jehož pořízení nebo použití neměl plátce nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 6.

(3) Plátce nebo osoba neusazená v tuzemsku, která není registrována jako plátce a není osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, která může tento režim využívat, se mohou rozhodnout, že se i u dodání pozemku podle § 55a odst. 1 nebo u dodání dokončené vybrané nemovité věci, která jsou osvobozena od daně podle odstavce 1, jedná o zdanitelné plnění; § 55a odst. 4 a § 56 odst. 8 se použijí obdobně.

ODDÍL 3

Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně

§ 63

Plnění osvobozená od daně s nárokem na odpočet daně

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně jsou osvobozena dále uvedená osvobozená plnění za podmínek

stanovených v § 64 až 71l:

- a) dodání zboží do jiného členského státu (§ 64),
- b) pořízení zboží z jiného členského státu (§ 65),
- c) vývoz zboží (§ 66),
- d) poskytnutí služby do třetí země (§ 67),
- e) osvobození ve zvláštních případech (§ 68),
- f) přeprava a služby přímo vázané na dovoz a vývoz zboží (§ 69),
- g) přeprava osob (§ 70),
- h) dovoz zboží (§ 71),
- i) dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a dovoz pohonných hmot cestujícím (§ 71a až 71f),
- j) dovoz zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně (§ 71g),
- k) dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní (§ 71h),
- l) dodání knihy a poskytnutí obdobné služby (§ 71i),
- m) pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu a zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit (§ 71l).

(2) U plnění, které je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, vzniká povinnost jej přiznat ke dni jeho uskutečnění, pokud zákon nestanoví jinak. Při stanovení hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 36 obdobně. Při opravě hodnoty plnění osvobozeného od daně podle odstavce 1 se postupuje podle § 42 a 42a obdobně.

§ 64

Osvobození při dodání zboží do jiného členského státu

(1) Dodání zboží do jiného členského státu plátcem osobě registrované k dani v jiném členském státě, pro kterou je pořízení tohoto zboží v jiném členském státě předmětem daně, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně pokud

- a) tato osoba sdělila plátcí své daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty,
- b) je zboží odesláno nebo přepraveno z tuzemska do jiného členského státu plátcem, pořizovatelem nebo třetí osobou zmocněnou plátcem nebo pořizovatelem a

c) plátce uvede dodání zboží v souhrnném hlášení.

(2) Dodání zboží, které je předmětem spotřební daně, do jiného členského státu plátcem osobě povinné k dani, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, nebo právnické osobě, která není osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska plátcem nebo pořizovatelem nebo zmocněnou třetí osobou, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud odeslání nebo přeprava zboží je uskutečněna podle zákona upravujícího spotřební daně, a povinnost platit spotřební daň vzniká pořizovateli v členském státě ukončení odeslání nebo přepravy zboží.

(3) Dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud by takové dodání zboží bylo osvobozeno od daně podle odstavců 1 a 2 v případě, že by se uskutečnilo pro jinou osobu registrovanou k dani v jiném členském státě.

(4) Pro účely uplatňování osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se má za to, že zboží bylo odesláno nebo přepraveno do jiného členského státu, stanoví-li tak přímo použitelný předpis Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

§ 65

Osvobození při pořízení zboží z jiného členského státu

Pořízení zboží z jiného členského státu je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud

- a) dodání takového zboží plátcem v tuzemsku by bylo v každém případě osvobozeno od daně,
- b) dovoz takového zboží by byl v každém případě osvobozen od daně podle § 71 odst. 1 až 6, nebo
- c) pořizovatel by měl v každém případě nárok na vrácení daně na vstupu podle § 82a a 82b, nebo podle § 83, s výjimkou nároku na vrácení daně v poměrné výši.

§ 66

Osvobození od daně při vývozu zboží

(1) Vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí výstup zboží z území Evropské unie na území třetí země.

(2) Vývoz zboží je osvobozen od daně, pokud jde o dodání zboží, které je odesláno nebo přepraveno z tuzemska do třetí země

- a) prodávajícím nebo jím zmocněnou osobou, nebo
- b) kupujícím nebo jím zmocněnou osobou, jestliže kupující nemá v tuzemsku sídlo ani místo pobytu, ani provozovnu, s výjimkou zboží přepravovaného kupujícím za účelem vybavení nebo zásobení rekreačních lodí nebo letadel, popřípadě jiného prostředku pro dopravu pro soukromé použití.

(3) Při vývozu zboží, který je osvobozen od daně, se pro účely tohoto zákona za den uskutečnění plnění považuje

den výstupu zboží z území Evropské unie.

(4) Výstup zboží z území Evropské unie je plátce povinen prokázat

a) rozhodnutím celního úřadu, u kterého je potvrzen výstup zboží z území Evropské unie, o propuštění do celního režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, vnějšího tranzitu, nebo o zpětném vývozu, nebo

b) jinými důkazními prostředky.

§ 67

Osvobození při poskytnutí služby do třetí země

(1) Poskytnutí služby do třetí země osobě, která nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, s místem plnění v tuzemsku, je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně.

(2) Službou podle odstavce 1 jsou práce na movitém majetku, který je pořízen nebo dovezen za účelem provedení těchto prací v tuzemsku a následně je odeslán nebo přepraven do třetí země osobou, která tyto služby poskytl, nebo osobou, pro kterou jsou tyto služby poskytnuty, nebo zmocněnou třetí osobou.

§ 68

Osvobození ve zvláštních případech

(1) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení lodí

a) používaných k plavbě po volném moři a přepravujících osoby za úplatu nebo používaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti,

b) používaných k poskytnutí záchrany a pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu, s výjimkou dodání palubních zásob lodím používaným k pobřežnímu rybolovu,

c) válečných, pokud opouštějí tuzemsko a směřují do zahraničních přístavů a kotvišť.

(2) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem námořních lodí, včetně nájmu námořních lodí s posádkou, uvedených v odstavci 1 písm. a) a b),

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení včetně rybářského vybavení, které je na těchto lodích instalováno nebo používáno.

(3) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno

a) dodání, úprava, oprava, údržba nebo nájem letadel, včetně nájmu letadel s posádkou, které jsou užívány leteckými společnostmi provozujícími zejména mezinárodní leteckou dopravu za úplatu,

b) dodání, nájem, oprava nebo údržba zařízení, které je na těchto letadlech instalováno nebo používáno.

(4) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží pro zásobení letadel uvedených v odstavci 3.

(5) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 2, která bezprostředně souvisí s námořními loděmi uvedenými v odstavci 2 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem.

(6) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby, s výjimkou služeb uvedených v odstavci 3, která bezprostředně souvisí s letadly uvedenými v odstavci 3 nebo bezprostředně souvisí s přepravovaným nákladem. Za takové poskytnutí služby, se nepovažuje zejména ubytování cestujících z důvodu zpoždění v letecké dopravě, nájem salónku a kancelářských prostor na letišti nebo odbavení cestujících.

(7) Subjektem Evropské unie se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí:

- a) orgány Evropské unie,
- b) Evropské společenství pro atomovou energii,
- c) Evropská investiční banka,
- d) subjekt založený Evropskou unií.

(8) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby diplomatické misi, konzulárnímu úřadu, mezinárodní organizaci, zastoupení mezinárodní organizace a jejich členům a úředníkům, a to v mezích a za podmínek upravených v mezinárodních smlouvách zakládajících tyto mise, úřady nebo organizace, v dohodách o umístění jejich sídla nebo zastoupení nebo v jiných právních předpisech, pokud mají tyto mise, úřady, organizace nebo zastoupení sídlo nebo umístění v jiném členském státě. Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby subjektům Evropské unie se sídlem v jiném členském státě, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu, v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla nebo zastoupení těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž. Osvobození od daně se uplatní, pouze pokud plátce uskutečňující tato dodání nebo poskytnutí prokáže nárok na osvobození těchto dodání nebo poskytnutí osvědčením o osvobození od daně potvrzeným příslušným orgánem členského státu, na jehož území je sídlo nebo umístění těchto misí, úřadů, organizací, zastoupení anebo subjektů.

(9) Správce daně na žádost osoby požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2 potvrdí osvědčení o osvobození od daně, pokud

- a) má být této osobě v jiném členském státě dodáno zboží nebo poskytnuta služba a má se u takového plnění uplatnit osvobození od daně s nárokem na odpočet daně a
- b) by u dodání zboží nebo poskytnutí služby podle písmene a) v případě jejich uskutečnění s místem plnění v tuzemsku byla daň zaplacená v ceně tohoto zboží nebo služby vrácena této osobě podle § 80.

(10) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby ozbrojeným silám jiného státu

- a) uskutečněné v tuzemsku určené pro použití těmito ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je

doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud jde o ozbrojené síly

1. jiného členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky,
2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí; osvobozeno není dodání zboží nebo poskytnutí služby ozbrojeným silám České republiky, nebo,
3. státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou,

b) do jiného členského státu pro použití ozbrojenými silami nebo civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud nejde o ozbrojené síly státu určení a jde o ozbrojené síly

1. členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky,
2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí, nebo
3. státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou.

(11) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný členský stát, se prokazuje osvědčením o osvobození od daně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}). Toto osvědčení potvrzuje pro účely osvobození od daně

a) Ministerstvo obrany podle odstavce 10 písm. a), nebo

b) příslušný orgán členského státu určení podle odstavce 10 písm. b).

(12) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 10 se v případě ozbrojených sil, které vyslal jiný než členský stát, prokazuje čestným prohlášením potvrzeným příslušným orgánem státu, který ozbrojené síly vyslal, nebo jinou písemností, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu.

(13) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zlata centrálním bankám jiných států.

(14) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží humanitárním a dobročinným organizacím, které je v rámci své humanitární, dobročinné nebo vzdělávací činnosti mimo území Evropské unie odešlou nebo přepraví do třetí země.

(15) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno poskytnutí služby osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění plnění osvobozeného od daně podle § 66 až 69, s výjimkou odstavce 16, nebo plnění uskutečněného ve třetí zemi.

(16) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozena přeprava zboží mezi členskými státy, pokud se jedná o přepravu nebo odeslání zboží na ostrovy tvořící autonomní oblasti Azory a Madeira, z těchto ostrovů nebo mezi

těmito ostrovy.

(17) Od daně s nárokem na odpočet daně je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby agentuře nebo subjektu, které byly založeny podle práva Evropské unie, nebo Evropské komisi, pokud je toto plnění pořízeno nebo přijato v rámci plnění úkolů, které jim byly svěřeny právem Evropské unie za účelem reakce na vznik a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2, s výjimkou případů, kdy je toto plnění použito touto agenturou, tímto subjektem nebo Evropskou komisí pro účely dalšího dodání zboží nebo poskytnutí služby za úplatu.

(18) Nárok na osvobození od daně podle odstavce 17 se prokazuje osvědčením o osvobození od daně podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}). Toto osvědčení potvrzuje pro účely osvobození od daně příslušný orgán jiného členského státu, v němž se nachází sídlo, zastoupení nebo umístění Evropské komise, agentury nebo subjektu, pro které je plnění uskutečněno; to neplatí, pokud se jedná o dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku Evropské komisi, agentuře nebo subjektu, které mají v tuzemsku sídlo, zastoupení nebo umístění.

(19) Zjistí-li plátce, že u dodání zboží nebo poskytnutí služby, na které se uplatnilo osvobození od daně podle odstavce 17, již nejsou splněny podmínky pro uplatnění tohoto osvobození, vzniká mu povinnost vystavit opravný daňový doklad; pro vystavení opravného daňového dokladu se § 45 použije obdobně. Plátce použije u zdanitelného plnění sazbu daně platnou ke dni, kdy přestaly platit podmínky pro uplatnění tohoto osvobození.

(20) Z daně stanovené na základě zjištění, že již nejsou splněny podmínky pro uplatnění osvobození od daně podle odstavce 17, nevzniká úrok z prodlení do dne splatnosti daně za zdaňovací období, v němž plátce zjistil tuto skutečnost.

§ 69

Osvobození poskytnutí služeb vázaných na dovoz zboží a vývoz zboží

(1) Při vývozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby přímo vázané na vývoz zboží.

(2) Při dovozu zboží je osvobozeno od daně poskytnutí služby

- a) vztahující se k dovozu zboží, je-li hodnota této služby zahrnuta do základu daně při dovozu zboží, nebo
- b) přímo vázané na dovoz zboží, pokud je toto zboží při vstupu na území Evropské unie dočasně uskladněno nebo propuštěno do celního režimu podle § 12 odst. 2 písm. b).

(3) Osvobození od daně při uskutečňování přepravy při dovozu zboží nebo vývozu zboží je plátce, který uskutečňuje přepravu při dovozu zboží nebo vývozu zboží, povinen doložit

- a) přepravním dokladem,
- b) smlouvou o přepravě věci, nebo
- c) jinými důkazními prostředky.

Osvobození přepravy osob

Přeprava osob a jejich zavazadel mezi jednotlivými členskými státy a dále mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně služeb přímo souvisejících s touto přepravou, je v tuzemsku osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Za služby přímo související s touto přepravou osob se považují zejména služby zajištění přepravy osob jménem a na účet jiné osoby, prodej přepravních dokladů, vystavení dokladů, vytvoření rezervace a její změna a výměna přepravních dokladů. Tato přeprava je osvobozena, i když je prováděna osobami, které jsou registrovány k dani v jiném členském státě, nebo zahraniční osobou. Zpáteční přeprava se považuje za samostatnou přepravu.

Osvobození od daně při dovozu zboží

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud by dodání tohoto zboží plátcem v tuzemsku bylo v každém případě osvobozeno od daně.

(2) Od daně je osvobozen dovoz zboží, jestliže je dováženému zboží přiznáno osvobození od cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie⁴⁹⁾, pokud se jedná o:

a) zboží dovážené v zásilkách neobchodní povahy, jde-li o dovoz kávy nebo čaje, vztahuje se osvobození od daně na množství do

1. 500 g kávy, nebo 200 g kávového extraktu a esence,
2. 100 g čaje, nebo 40 g čajového extraktu a esence,

b) osobní majetek fyzických osob,

1. které se stěhují ze zahraničí do tuzemska,
2. dovážený při příležitosti sňatku,
3. nabytý děděním,

c) výbavu, studijní potřeby a vybavení obývaných domácností žáků nebo studentů,

d) přemístění obchodního majetku a ostatního zařízení při přemístění obchodního závodu,

e) léčivé látky, léčivé přípravky, laboratorní zvířata, biologické nebo chemické látky,

1. laboratorní zvířata a biologické nebo chemické látky určené k výzkumu,
2. léčivé látky lidského původu a činidla k určování krevní skupiny a tkání,
3. referenční látky pro kontrolu jakosti přípravků,

4. farmaceutické výrobky používané při mezinárodních sportovních událostech,

f) zboží určené charitativním nebo dobročinným subjektům,

1. zboží dovážené pro uskutečnění obecných záměrů, základní životní potřeby pouze bezúplatně nabyté,
2. bezúplatně nabyté zboží dovážené ve prospěch osob se zdravotním postižením pro účely vzdělávání, zaměstnávání a sociální rozvoj,
3. zboží dovážené ve prospěch obětí katastrof,

g) dovoz v rámci mezinárodních vztahů,

1. čestná vyznamenání nebo ceny,
2. dary obdržené v rámci mezinárodních vztahů,
3. zboží určené k užívání hlavou státu,

h) zboží dovážené k podpoře obchodní činnosti,

1. vzorky zboží nepatrné hodnoty,
2. tiskoviny a reklamní materiál,
3. zboží používané nebo spotřebované v průběhu výstavy nebo podobné události,

i) zboží dovážené ke zkouškám, analýzám nebo pokusům,

j) různý dovoz, a to

1. zásilky určené subjektům příslušným ve věcech ochrany autorských práv nebo průmyslového či obchodního vlastnictví,
2. turistický propagační materiál,
3. různé dokumenty a zboží,
4. materiál k upevnění a ochraně zboží při přepravě,
5. stelivo, píce a krmivo pro zvířata během jejich přepravy,
6. pohonné hmoty a maziva nacházející se v silničních motorových vozidlech a speciálních kontejnerech,
7. zboží určené na výstavbu, údržbu nebo výzdobu památníků nebo hřbitovů válečných obětí,
8. rakve, urny a smuteční ozdoby.

(3) Od daně je dále osvobozen dovoz

a) čistokrevných koní starých nejvýše šest měsíců, narozených ve třetí zemi nebo na třetím území ze zvířete, které

bylo na území Evropské unie pokryto a poté dočasně vyvezeno k porodu,

b) sbírkových a uměleckých předmětů vzdělávací, vědecké nebo kulturní povahy, které nejsou určeny k prodeji a které dovážejí muzea a galerie, pokud jsou dováženy bezúplatně, nebo pokud jsou dováženy za úplatu a nejsou dodány osobou povinnou k dani,

c) oficiálních publikací vydávaných orgány veřejné moci země nebo území vývozu, mezinárodními organizacemi, veřejnými samosprávami a veřejnoprávními subjekty usazenými v zemi nebo na území vývozu a tiskovin šířených při příležitosti voleb do Evropského parlamentu nebo při příležitosti vnitrostátních voleb v zemi, z níž tiskovina pochází, zahraničními politickými organizacemi úředně uznanými v členských státech, pokud tyto publikace a tiskoviny podléhaly dani v zemi nebo na území vývozu a nevyužily vrácení daně při vývozu,

d) vratných obalů bez úplaty či za úplatu,

e) úlovku do přístavu, který nebyl zpracován nebo který již byl konzervován za účelem prodeje, ale dosud nebyl dodán, pokud byl uskutečněn osobou podnikající v námořním rybářství, nebo

f) plynu prostřednictvím přepravní nebo distribuční soustavy nebo vpuštěním z plavidla převážejícího plyn do soustavy zemního plynu nebo těžební plynovodní sítě, dovoz elektřiny, tepla nebo chladu prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí.

(4) Od daně je dále osvobozen dovoz zboží

a) osobě podle § 80 odst. 1 nebo 2, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla,

b) uskutečněný subjekty Evropské unie, a to v mezích a za podmínek upravených v protokolu a v dohodách o jeho provádění nebo v dohodách o umístění sídla těchto subjektů, pokud tím není narušena hospodářská soutěž,

c) uskutečněný mezinárodními organizacemi jinými než uvedenými v písmenu b), které jsou za mezinárodní organizace uznávány úřady hostitelského členského státu, nebo uskutečněný členy těchto organizací v mezích a za podmínek upravených mezinárodními smlouvami zakládajícími tyto organizace nebo dohodami o umístění jejich sídla; toto ustanovení se pro zastoupení mezinárodní organizace použije obdobně,

d) ozbrojenými silami pro jejich použití nebo použití civilními zaměstnanci, kteří je doprovázejí, anebo k zásobení jejich jídelen, pokud jde o ozbrojené síly

1. jiného členského státu, které se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky, nebo

2. státu, který je členem Organizace Severoatlantické smlouvy, které se podílejí na společném obranném úsilí; osvobozen není dovoz zboží ozbrojenými silami České republiky, nebo

e) ozbrojenými silami státu, se kterým má Česká republika uzavřenou mezinárodní smlouvu, která je součástí českého právního řádu, nebo osobami podle § 86a odst. 1, a to v rozsahu stanoveném takovou mezinárodní smlouvou.

(5) U vráceného zboží je přiznán nárok na osvobození od daně pouze osobě, která předmětné zboží vyvezla, pokud bylo tomuto zboží přiznáno osvobození od cla.

(6) Od daně je osvobozen dovoz zlata Českou národní bankou.

(7) Od daně je osvobozen dovoz zboží, pokud je

a) daň při prodeji dovezeného zboží na dálku přiznána v dovozním režimu zvláštního režimu jednoho správního místa a

b) v celním prohlášení ve věci propuštění tohoto zboží do celního režimu volného oběhu uvedeno daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu zvláštního režimu jednoho správního místa.

(8) Od daně je osvobozen dovoz zboží uskutečněný agenturou nebo subjektem, které byly založeny podle práva Evropské unie, nebo Evropskou komisí, pokud je toto zboží dováženo v rámci plnění úkolů, které jim byly svěřeny právem Evropské unie za účelem reakce na vznik a rozšíření onemocnění COVID-19 způsobeného koronavirem označovaným jako SARS CoV-2, s výjimkou případů, kdy je toto zboží použito touto agenturou, tímto subjektem nebo Evropskou komisí pro účely dalšího dodání zboží za úplatu. Zjistí-li plátce, že u dovozu zboží, na který se uplatnilo toto osvobození od daně, již nejsou splněny podmínky pro uplatnění tohoto osvobození, použije u zdanitelného plnění sazbu daně platnou ke dni, kdy přestaly platit podmínky pro uplatnění tohoto osvobození.

Osvobození od daně při dovozu zboží v osobních zavazadlech cestujícího nebo člena posádky letadla a při dovozu pohonných hmot cestujícím

§ 71a

(1) Od daně je v tuzemsku osvobozen příležitostný dovoz zboží v osobních zavazadlech cestujícího, pokud je toto zboží určeno k osobnímu užívání cestujícím, k užívání členy jeho rodiny nebo jako dar a z povahy ani množství zboží nelze usuzovat, že je dováženo pro obchodní účely (dále jen „dovoz zboží cestujícím“), a pokud jsou splněny podmínky uvedené v § 71b až 71d a v § 71f.

(2) Osobními zavazadly cestujícího se pro účely tohoto zákona rozumí zavazadla, která cestující předkládá při svém příjezdu celnímu úřadu, a zavazadla, která celnímu úřadu předloží později, pokud prokáže, že byla zapsána jako doprovodná zavazadla v okamžiku jeho odjezdu u společnosti, která zajišťovala jeho přepravu.

(3) Za dovoz zboží cestujícím se nepovažuje dovoz zboží, u kterého cestující prokáže, že bylo pořízeno na území Evropské unie, a u kterého nebyla v žádném členském státě vrácena daň nebo spotřební daň.

§ 71b

(1) Dovoz zboží cestujícím v letecké dopravě je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 430 EUR na osobu.

(2) Dovoz zboží cestujícím v rámci rekreačního nebo sportovního létání^{49c)} je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(3) Při dovozu zboží cestujícím mladším patnácti let se částka uvedená v odstavcích 1 a 2 snižuje na částku 200 EUR na osobu.

(4) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 nelze započítat jen část hodnoty některého dovezeného zboží.

(5) Do celkové výše hodnoty zboží osvobozeného od daně podle odstavců 1 až 3 se nezapočítává hodnota

- a) zboží uvedeného v § 71c, 71d a 71f,
- b) zboží, které je dočasně dovezeno cestujícím do tuzemska,
- c) zboží dováženého nazpět po jeho dočasném vývozu cestujícím,
- d) léčiv nezbytných pro osobní potřebu cestujícího.

(6) Pro přepočet hodnoty zboží na českou měnu se použije kurz platný první pracovní den měsíce října roku předcházejícího dovozu zboží zveřejněný v Úředním věstníku Evropské unie. Takto přepočítaná hodnota zboží na českou měnu se zaokrouhlí na stokoruny.

§ 71c

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz tabákových výrobků podle zákona upravujícího spotřební daně, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

- a) 200 cigaret,
- b) 100 doutníků o hmotnosti jednoho kusu nejvýše 3 gramy,
- c) 50 doutníků o hmotnosti jednoho kusu vyšší než 3 gramy, nebo
- d) 250 g tabáku ke kouření.

(2) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz zahřívaných tabákových výrobků, ostatních tabákových výrobků a výrobků souvisejících s tabákovými výrobky podle zákona upravujícího spotřební daně, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

- a) 100 g náplní do zahřívaných tabákových výrobků,
- b) 100 g ostatních tabákových výrobků,
- c) 20 ml náplní do elektronických cigaret,
- d) 100 g nikotinových sáčků,
- e) 100 g ostatních nikotinových výrobků.

(3) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci

množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71d

(1) Dovoz zboží cestujícím v případě, že se jedná o dovoz alkoholu a alkoholických nápojů, s výjimkou tichého vína a piva, je v tuzemsku osvobozen od daně nejvýše v rozsahu

a) 1 litru alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah lihu přesahuje 22 % objemových, nebo nedenaturovaného alkoholu s obsahem lihu nejméně 80 % objemových, nebo

b) 2 litrů alkoholického nápoje, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesahuje 22 % objemových.

(2) Pro účely osvobození od daně představuje každé množství jednotlivých druhů výrobků uvedené v odstavci 1 100 % celkového množství, které lze osvobodit od daně. Osvobození od daně lze uplatnit na jakoukoli kombinaci množství těchto výrobků, pokud součet jejich procentních podílů využitých pro dovoz nepřesáhne 100 %.

(3) Při dovozu tichého vína a piva je v tuzemsku osvobozen od daně dovoz zboží cestujícím v množství nejvýše 4 litry tichého vína na osobu a 16 litrů piva na osobu.

(4) Osvobození od daně podle odstavců 1 až 3 se nevztahuje na zboží dovezené cestujícím mladším sedmnácti let.

§ 71e

(1) Dovoz zboží při výkonu práce členem posádky letadla, které je používáno k přepravě mezi třetími zeměmi a tuzemskem, nebo dovoz zboží členem posádky letadla v rámci rekreačního nebo sportovního létání, je v tuzemsku osvobozen od daně do výše hodnoty zboží odpovídající částce 300 EUR na osobu.

(2) Ustanovení § 71a až 71d se pro dovoz zboží členem posádky letadla uvedeného v odstavci 1 použijí obdobně.

§ 71f

Od daně je v tuzemsku osvobozen dovoz pohonných hmot v běžné nádrži motorového dopravního prostředku a dovoz pohonných hmot v množství nejvýše 10 litrů v přenosné nádrži v jednom motorovém dopravním prostředku.

§ 71g

Osvobození od daně při dovozu zboží, které je přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy tohoto zboží je v jiném členském státě a dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně

(1) Od daně je osvobozen dovoz zboží, při kterém vzniká povinnost přiznat daň v tuzemsku, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno ze třetí země, a ukončení odeslání nebo přepravy zboží je v jiném členském státě a

dodání tohoto zboží do jiného členského státu je osvobozeno od daně podle § 64.

(2) Pokud se však jedná o dodání zboží do jiného členského státu podle § 64 odst. 1 nebo o dodání zboží za úplatu, které je přemístěním zboží plátcem, podle § 64 odst. 3, je dovoz zboží osvobozen od daně, pokud plátce v okamžiku propuštění zboží do celního režimu volného oběhu poskytne celnímu úřadu

a) své daňové identifikační číslo,

b) daňové identifikační číslo osoby registrované k dani v jiném členském státě, které je zboží odesláno nebo přepraveno, popřípadě své daňové identifikační číslo, přidělené pro účely daně z přidané hodnoty v jiném členském státě, která jsou uvedena v celním prohlášení ve věci propuštění zboží do celního režimu volného oběhu, a

c) podklady dokazující, že dovezené zboží je bezprostředně určeno k odeslání nebo přepravě do jiného členského státu.

(3) Plátce je povinen uvést dovoz zboží osvobozený od daně podle odstavce 1 do daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém bylo zboží do tohoto celního režimu propuštěno.

(4) Pokud nejsou splněny podmínky podle odstavce 1, vzniká plátcovi povinnost přiznat daň podle § 23.

§ 71h

Osvobození při dodání zboží provozovateli elektronického rozhraní

Od daně je osvobozeno dodání zboží zahraniční osobou provozovateli elektronického rozhraní, pokud jde o dodání zboží podle § 13a odst. 2 písm. a).

§ 71i

Osvobození od daně při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

(1) Knihou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí kniha, obrázková kniha, předloha ke kreslení, omalovánka, brožura, leták, hudebnina nebo kartografický výrobek, včetně zvukového záznamu přednesu jejich obsahu, pokud se jedná o zboží,

a) které je uvedeno pod kódem nomenklatury celního sazebníku, ve znění platném k 1. lednu 2018, v čísle 4901, 4903 až 4905, 4911 nebo 8523,

b) u kterého reklama podle zákona upravujícího regulaci reklamy nepředstavuje více než 50 % jeho obsahu a

c) které výlučně nebo převážně nesestává z hudebního zvukového nebo audiovizuálního obsahu.

(2) Službou obdobnou dodání knihy se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí

a) elektronicky poskytovaná služba spočívající v poskytnutí knihy, jejíž dodání by bylo osvobozeno od daně, pokud by byla obsažena na hmotném nosiči, včetně jejího zpřístupnění v rámci veřejných knihovnických a informačních

nebo dalších služeb poskytovaných podle knihovního zákona nebo obdobných služeb poskytovaných podle jiného právního předpisu,

b) půjčování nebo nájem knihy, pokud se jedná o veřejné knihovnické a informační nebo další služby poskytované podle knihovního zákona nebo obdobné služby poskytované podle jiného právního předpisu.

(3) Osvobození od daně s nárokem na odpočet daně při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby se na dodání zboží nebo poskytnutí služby uplatní, pokud nelze na takové plnění uplatnit osvobození od daně bez nároku na odpočet daně nebo jiné osvobození od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 71j

Předmět závazného posouzení pro uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

Předmětem závazného posouzení je určení, zda je dodání zboží nebo poskytnutí služby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby podle § 71i.

§ 71k

Žádost o závazné posouzení pro uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost osoby rozhodnutí o závazném posouzení o uplatnění osvobození od daně s nárokem na odpočet při dodání knihy a poskytnutí obdobné služby podle § 71i na určitá dodání zboží nebo poskytnutí služby.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí podle odstavce 1 osoba uvede

- a) popis zboží nebo služby, jichž se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést jednu položku zboží nebo služby,
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

§ 71l

Osvobození od daně při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu a zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit

(1) Od daně je osvobozeno pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu nebo pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu osobou požívající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2, pokud by v případě jejich dodání s místem plnění v tuzemsku byla daň zaplacená v ceně tohoto zboží nebo

nového dopravního prostředku vrácena této osobě podle § 80.

(2) Pokud je pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu nebo pořízení zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu, osvobozeno od daně podle odstavce 1, je osoba používající výsad a imunit podle § 80 odst. 1 nebo 2 povinna uvést toto plnění v daňovém přiznání pro vrácení daně, ve kterém by toto plnění mohla nejdříve uvést, pokud by žádala o vrácení daně podle § 80.

(3) Ustanovení § 80 odst. 12, 14 a 15 se použijí při osvobození podle odstavce 1 obdobně. K daňovému přiznání podle odstavce 2 je osoba podle § 80 odst. 1 nebo 2 povinna přiložit doklad o prodeji nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně.

DÍL 10

Odpočet daně

§ 72

Nárok na odpočet daně

(1) Plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci své ekonomické činnosti použije pro účely uskutečňování

- a) zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,
- b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,
- c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,
- d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až t) a x) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo
- e) plnění uvedených v § 13 odst. 7 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

(2) Daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění se rozumí daň uplatněná podle tohoto zákona

- a) na zboží, které plátci bylo nebo má být dodáno, nebo službu, která mu byla nebo má být poskytnuta, nebo
- b) na zboží, které bylo plátcem pořízeno z jiného členského státu anebo dovezeno ze třetí země.

(3) U pořízení vybraného osobního automobilu, který je dlouhodobým majetkem plátce, se pro účely daně z přidané hodnoty za částku daně na vstupu považuje

- a) částka 420 000 Kč, pokud daň na vstupu podle odstavce 2 je u pořízení tohoto automobilu nejméně 420 000 Kč, nebo
- b) daň na vstupu podle odstavce 2, pokud není částka daně na vstupu určena podle písmene a).

(4) U technického zhodnocení vybraného osobního automobilu, který je dlouhodobým majetkem, podle § 4 odst. 4

písm. c) bodu 4 se pro účely daně z přidané hodnoty za částku daně na vstupu považuje

a) částka 0 Kč, pokud součet daně na vstupu podle odstavce 2 u pořízení vybraného osobního automobilu, u něhož bylo technické zhodnocení provedeno, a daně na vstupu podle odstavce 2 u předcházejících technických zhodnocení je nejméně 420 000 Kč,

b) daň na vstupu podle odstavce 2 v případě kladného nebo nulového rozdílu mezi

1. částkou 420 000 Kč a

2. součtem daně na vstupu podle odstavce 2 u pořízení vybraného osobního automobilu, u něhož bylo technické zhodnocení provedeno, a daně na vstupu podle odstavce 2 u předcházejících technických zhodnocení a u tohoto technického zhodnocení, nebo

c) daň na vstupu podle odstavce 2 snižená o absolutní hodnotu rozdílu určeného postupem podle písmene b), pokud se rozdíl určený postupem podle písmene b) stane po provedení daného technického zhodnocení záporným.

(5) Nárok na odpočet daně vzniká plátcí okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

(6) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění použitého pro reprezentaci, které nelze podle zvláštního právního předpisu⁵³⁾ uznat za výdaje vynaložené k dosažení, zajištění a udržení příjmů, s výjimkou plnění podle § 13 odst. 7 písm. c).

(7) Je-li plátce osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, která může tento režim využívat, nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, které použije pro účely uskutečňování plnění v postavení osoby, která využívá režim pro malé podniky.

(8) Plátce má nárok na odpočet daně v plné výši u přijatého zdanitelného plnění, které použije výhradně pro uskutečňování plnění uvedených v odstavci 1.

(9) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, tak pro jiné účely, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen v části připadající na použití s nárokem na odpočet daně (dále jen „odpočet daně v částečné výši“), pokud zákon nestanoví jinak. Příslušná výše odpočtu daně v částečné výši se stanoví postupem podle § 75 nebo 76.

(10) Vybraným osobním automobilem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí vozidlo kategorie M₁ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel⁷⁸⁾, které není sanitním ani pohřebním automobilem, není pořízeno za účelem provozování silniční motorové dopravy na základě koncese ani není sportovním vozidlem podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

§ 73

Podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně

(1) Pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

- a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
- b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
- c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 2 až 4, daň přiznat a mít daňový doklad, nebo
- d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 2 až 4, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad.

(2) Plátce je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně nejdříve za zdaňovací období, ve kterém jsou splněny podmínky podle odstavce 1.

(3) Nárok na odpočet daně nelze uplatnit po uplynutí druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém nárok na odpočet daně vznikl. Po uplynutí této lhůty je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, pokud mu vznikla povinnost z tohoto plnění přiznat daň.

(4) Plátce, který má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v částečné výši, je oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně u tohoto plnění nejpozději za poslední zdaňovací období kalendářního roku, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve. Lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně podle odstavce 3 tím není dotčena. Lhůta podle věty první se neuplatní, pokud plátce má u přijatého zdanitelného plnění nárok na odpočet daně v krácené výši a vypořádací koeficient podle § 76 odst. 7 nebo 9 vypočtený z údajů za kalendářní rok, v jehož některém ze zdaňovacích období mohl být nárok uplatněn nejdříve, je roven nebo vyšší než 95 %, s výjimkou případu, kdy přijatým zdanitelným plněním je dlouhodobý majetek.

(5) Neobsahuje-li doklad pro prokázání nároku na odpočet daně všechny předepsané náležitosti daňového dokladu, lze nárok prokázat jiným způsobem.

(6) Převyšuje-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu výši daně, která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani, která má být uplatněna podle tohoto zákona. Je-li částka daně uvedená na přijatém daňovém dokladu nižší, než která má být uplatněna podle tohoto zákona, je plátce oprávněn uplatnit nárok na odpočet daně jen ve výši odpovídající dani uvedené na daňovém dokladu.

§ 74

Oprava odpočtu daně

(1) Pokud se plátce, pro něhož se uskutečnilo, nebo mělo být uskutečněno plnění, ve lhůtě pro opravu základu daně dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke snížení uplatněného odpočtu daně, je povinen uplatněný odpočet daně snížit. To neplatí, pokud plátce provedl opravu odpočtu daně podle odstavce 2 nebo 3. Opravu odpočtu daně plátce prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným dokladem souvisejícím s opravou, popřípadě jiným způsobem.

(2) Uplatnil-li plátce odpočet daně z částky úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z poskytnuté úplaty uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dovědět měl a mohl, že dané zdanitelné plnění se neuskuteční a úplata není vrácena, ani použita na úhradu jiného plnění, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(3) Uplatnil-li plátce odpočet daně ze zdanitelného plnění spočívajícího v převodu jednoúčelového poukazu a ve lhůtě 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém mohl nárok na odpočet daně z tohoto zdanitelného plnění uplatnit nejdříve, se dozvěděl nebo dovědět měl a mohl, že tento poukaz nepoužije jako úplatu za skutečné předání zboží nebo poskytnutí služby, ani jej nepřevéde, je povinen provést opravu odpočtu daně.

(4) Opravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 3 plátce provede za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dovědět měl a mohl.

(5) V případě přijetí zdanitelného plnění, u kterého je základ daně podle § 37a záporný, je plátce původně uplatněný odpočet daně povinen snížit za zdaňovací období, ve kterém se o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu dozvěděl nebo dovědět měl a mohl.

(6) Zjistil-li plátce, pro něhož se uskutečnilo plnění, že ve lhůtě pro opravu základu daně nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně, na základě kterých dojde ke zvýšení uplatněného odpočtu daně, je oprávněn uplatněný odpočet daně zvýšit. Tuto opravu odpočtu daně je plátce oprávněn provést nejdříve za zdaňovací období, ve kterém mu byl doručen opravný daňový doklad. Tuto opravu odpočtu daně nelze provést po uplynutí druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po kalendářním roce, ve kterém se oprava základu daně jako samostatné zdanitelné plnění považuje za uskutečněné.

(7) Byl-li plátcovi doručen opravný daňový doklad podle § 45 odst. 5, je oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud u původně uplatněného odpočtu ještě neuplynula lhůta pro uplatnění nároku na odpočet daně.

§ 74a

Oprava odpočtu daně osobou povinnou k dani, která přestala být plátcem

(1) Osoba povinná k dani má po dobu běhu lhůty pro opravu základu daně práva a povinnosti související s opravou odpočtu daně podle § 74 i v případě, že přestala být plátcem. Pokud osoba povinná k dani provede tuto opravu odpočtu daně, je povinna opravit snížení uplatněného odpočtu daně, které měla povinnost provést při zrušení její registrace plátce.

(2) Oprava podle odstavce 1 se uvede v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace, a to do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém jsou splněny podmínky pro provedení opravy odpočtu daně.

(3) Při opravě podle odstavce 1 nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace do posledního dne lhůty podle odstavce 2.

(4) V případě opravy podle odstavce 1 lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.

(5) Pokud osoba povinná k dani provede opravu odpočtu daně podle odstavce 1, je ve lhůtě podle odstavce 2

povinna podat kontrolní hlášení za poslední období, do kterého spadá poslední zdaňovací období registrace.

§ 74b

Oprava odpočtu daně v případě nedobytné pohledávky nebo pohledávky po splatnosti

(1) Pokud se dlužník, který je plátcem, dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl, že nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem nebo dodatečné opravy základu daně, na základě kterých dojde ke snížení uplatněného odpočtu daně, ve lhůtě pro daný způsob opravy základu daně, je povinen uplatněný odpočet daně snížit, a to za zdaňovací období, ve kterém se o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Provedl-li dlužník opravu odpočtu daně podle odstavce 1, je dlužník, který je plátcem, oprávněn provést opravu odpočtu daně, pokud nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, které mají za následek zvýšení opraveného odpočtu daně, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém

a) mu byl doručen opravný daňový doklad, nebo

b) nastaly skutečnosti rozhodné pro provedení opravy základu daně v případě nedobytné pohledávky, změny výše opravy základu daně určené kvalifikovaným odhadem, dodatečné opravy základu daně nebo zrušení opravy základu daně, pokud věřiteli nevznikla povinnost vystavit opravný daňový doklad.

(3) Není-li pohledávka ze zdanitelného plnění zcela uspokojena do posledního dne šestého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, v němž se stala splatnou, je dlužník, který je plátcem, povinen uplatněný odpočet daně snížit ve výši vypočtené z neposkytnuté úplaty, a to za zdaňovací období, do kterého náleží tento poslední den. U plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, povinnost snížit uplatněný odpočet daně nevzniká, pokud dojde k úplnému uspokojení pohledávky nejpozději poslední den zdaňovacího období, v němž uplynula lhůta 6 kalendářních měsíců bezprostředně následujících po kalendářním měsíci, v němž se pohledávka stala splatnou.

(4) Provedl-li dlužník opravu odpočtu daně podle odstavce 3, je dlužník, který je plátcem, oprávněn provést opravu odpočtu daně, která má za následek zvýšení opraveného odpočtu daně, pokud pohledávka ze zdanitelného plnění byla zcela nebo zčásti uspokojena, a to nejdříve za zdaňovací období, ve kterém dojde k tomuto uspokojení pohledávky. Oprava odpočtu daně se provede ve výši vypočtené z poskytnuté úplaty dlužníkem.

(5) Opravu odpočtu daně podle odstavce 2 lze provést v případě dodatečné opravy základu daně, která je provedena na základě postoupení pohledávky, pouze do výše základu daně stanoveného z částky, kterou uhradil dlužník postupníkovi.

(6) Při opravě odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 se přihlédne ke všem předchozím opravám odpočtu daně podle odstavců 1 až 4. Pokud byla oprava odpočtu daně podle odstavce 1 nebo 3 provedena ve výši uplatněného odpočtu daně, další oprava odpočtu daně podle odstavce 1 nebo 3 se neprovede.

(7) Opravu odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 dlužník prokazuje opravným daňovým dokladem nebo jiným

způsobem.

(8) Opravu odpočtu daně podle odstavce 2 lze provést do konce druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po konci zdaňovacího období, ve kterém se oprava základu daně, změna výše opravy základu daně, dodatečná oprava základu daně nebo zrušení opravy základu daně považují jako samostatná zdanitelná plnění za uskutečněná.

(9) Opravu odpočtu daně podle odstavce 4 lze provést do konce druhého kalendářního roku bezprostředně následujícího po konci zdaňovacího období, ve kterém je dlužník oprávněn provést nejdříve tuto opravu odpočtu daně.

§ 75

Způsob výpočtu odpočtu daně v poměrné výši

(1) Použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění jak pro účely svých uskutečněných plnění, tak pro jiné účely, má nárok na odpočet daně pouze v poměrné výši odpovídající rozsahu použití pro účely svých uskutečněných plnění. Tím není dotčeno ustanovení § 76.

(2) V případě přijatého zdanitelného plnění, které není pořízením dlouhodobého majetku, určeného pro uskutečněná plnění, které plátce použije zčásti rovněž pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, si plátce může zvolit, že uplatní nárok na odpočet daně v plné výši. Část přijatého zdanitelného plnění, kterou použije pro svou osobní spotřebu nebo pro osobní spotřebu svých zaměstnanců, se poté považuje za dodání zboží podle § 13 odst. 4 písm. a) nebo za poskytnutí služby podle § 14 odst. 3 písm. a).

(3) Příslušná výše odpočtu daně v poměrné výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v poměrné výši, a podílu použití tohoto plnění pro účely svých uskutečněných plnění (dále jen „poměrný koeficient“). Poměrný koeficient se vypočítá jako procentní podíl zaokrouhlený na celé procento nahoru.

(4) Nelze-li v okamžiku uplatnění odpočtu daně stanovit výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití, stanoví ji plátce kvalifikovaným odhadem; v případě, že plátce uplatnil v souladu s tímto zákonem nárok na odpočet daně v plné výši, ale zdanitelné plnění použije pro účely podle odstavce 1, platí, že stanovil kvalifikovaným odhadem poměrný koeficient roven 100 %.

(5) Plátce, který postupoval podle odstavce 4 a přijaté zdanitelné plnění, které se nestane součástí pořízeného dlouhodobého majetku, použil, stanoví výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití tohoto zdanitelného plnění pro účely uskutečněných plnění v kalendářním roce tohoto použití. Pokud je tento poměrný koeficient o více než 10 procentních bodů

a) vyšší než poměrný koeficient stanovený kvalifikovaným odhadem, je plátce oprávněn uplatněný odpočet daně v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle skutečného podílu použití opravit, nebo

b) nižší než poměrný koeficient stanovený kvalifikovaným odhadem, je plátce povinen uplatněný odpočet daně v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle skutečného podílu použití opravit.

(6) Opravu podle odstavce 5 plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém zdanitelné plnění použil.

(7) Plátce, který postupoval podle odstavce 4 u přijatého zdanitelného plnění, které se stane součástí pořízeného dlouhodobého majetku, stanoví výši poměrného koeficientu podle skutečného podílu použití tohoto majetku pro účely uskutečněných plnění v kalendářním roce

a) jeho pořízení, nebo nelze-li tento skutečný podíl stanovit, postupem podle odstavce 4 pro tento majetek ke dni jeho pořízení, nebo

b) bezprostředně následujícím po kalendářním roce, ve kterém je dlouhodobý majetek pořízen, pokud je tento plátce oprávněn uplatnit a uplatnil nárok na odpočet daně alespoň u jednoho přijatého zdanitelného plnění, které se stalo součástí tohoto majetku, nejdříve v kalendářním roce bezprostředně následujícím po kalendářním roce, ve kterém je dlouhodobý majetek pořízen, nebo nelze-li tento skutečný podíl stanovit, postupem podle odstavce 4 pro to z těchto přijatých zdanitelných plnění, u kterého plátce daně uplatnil odpočet daně nejpozději.

(8) Pokud je poměrný koeficient stanovený podle odstavce 7 odlišný od poměrného koeficientu použitého při uplatnění odpočtu daně u přijatého zdanitelného plnění, je plátce povinen uplatněný odpočet daně opravit v souladu s poměrným koeficientem stanoveným podle odstavce 7, a to za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém

a) byl dlouhodobý majetek pořízen, nebo

b) je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění v případě podle odstavce 7 písm. b).

(9) Podle odstavců 7 a 8 se postupuje v případě uplatnění odpočtu daně u úplaty poskytnuté v souvislosti s pořízením dlouhodobého majetku, ze které vznikla povinnost přiznat daň, obdobně.

§ 76

Způsob výpočtu nároku na odpočet daně v krácené výši

(1) Plátce má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně, použije-li přijaté zdanitelné plnění v rámci své ekonomické činnosti pro plnění

a) s nárokem na odpočet daně podle § 72 odst. 1 a

b) osvobozená

1. od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění podle § 72 odst. 1 písm. d), nebo

2. v režimu pro malé podniky.

(2) Příslušná výše odpočtu daně v krácené výši se vypočte jako součin daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, u kterého má plátce nárok na odpočet daně v krácené výši, a koeficientu. Dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v krácené výši podle tohoto ustanovení a nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75, použije

se pro výpočet výše odpočtu daně v krácené výši namísto částky daně na vstupu částka odpočtu daně v poměrné výši stanovená postupem podle § 75.

(3) Koeficient podle odstavce 2 věty první se vypočte jako procentní podíl, v jehož

a) čitateli je součet částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění s nárokem na odpočet daně uvedených v § 72 odst. 1,

b) jmenovateli je celkový součet hodnoty v čitateli a součtu hodnot plnění plátcem uskutečněných a osvobozených

1. od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění podle § 72 odst. 1 písm. d), a

2. v režimu pro malé podniky.

Do součtu částek základů daně nebo hodnot plnění plátcem uskutečněných plnění se započítávají také přijaté úplaty, pokud z těchto přijatých úplat plátcí vznikla povinnost přiznat daň nebo přiznat plnění. Vypočtený koeficient se zaokrouhlí na celé procento nahoru.

(4) Do výpočtu koeficientu se nezapočítávají

a) dodání nebo poskytnutí dlouhodobého majetku, pokud tento majetek plátce využíval pro svou ekonomickou činnost; to neplatí, je-li toto uskutečněné plnění nedílnou součástí obvyklé ekonomické činnosti plátce,

b) poskytnutí finančních služeb, dodání nemovité věci a nájem nemovité věci, a to pouze pokud jsou doplňkovou činností plátce uskutečňovanou příležitostně.

(5) Je-li hodnota ve jmenovateli podílu vypočteného podle odstavce 3 kladné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo záporné číslo, je koeficient 0 %. Je-li hodnota ve jmenovateli tohoto podílu nula nebo záporné číslo a hodnota v jeho čitateli nula nebo kladné číslo, je koeficient 100 %. Je-li koeficient vypočtený podle odstavce 3 roven nebo vyšší než 95 %, považuje se za roven 100 %.

(6) Pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši ve zdaňovacích obdobích aktuálního kalendářního roku plátce použije koeficient vypočtený z údajů za zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku při vypořádání odpočtu daně. Pokud plnění pro výpočet koeficientu za předcházející kalendářní rok neexistují, stanoví výši tohoto koeficientu plátce kvalifikovaným odhadem. Dojde-li ke změně hodnoty koeficientu za předcházející kalendářní rok na základě vyměření daně za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, je plátce povinen použít novou hodnotu tohoto koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v krácené výši v aktuálním kalendářním roce od zdaňovacího období následujícího po zdaňovacím období, v němž platební výměr, kterým se vyměřuje daň za poslední zdaňovací období předcházejícího kalendářního roku, nabyl právní moci.

(7) Po skončení aktuálního kalendářního roku plátce provede vypořádání odpočtu daně v krácené výši za všechna zdaňovací období tohoto roku (dále jen „vypořádávané období“). Vypořádání se vypočte jako rozdíl mezi celkovým nárokem na odpočet daně v krácené výši vypočteným z údajů za vypořádávané období a součtem uplatněných nároků na odpočet daně v krácené výši v jednotlivých zdaňovacích obdobích zahrnovaných do vypořádání. Pro

výpočet celkového nároku na odpočet daně v krácené výši za vypořádávané období plátce použije koeficient vypočtený z údajů o uskutečněných plněních za celé vypořádávané období (dále jen „vypořádací koeficient“). Vypořádání odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období vypořádávaného období.

(8) Pro vypořádání odpočtu daně v krácené výši při zrušení registrace se použije obdobně odstavec 7 s tím, že vypořádávané období je od 1. ledna kalendářního roku, ve kterém došlo ke zrušení registrace, do dne zrušení registrace.

(9) Dojde-li po vypořádání odpočtu daně k opravě uskutečněných plnění za některé ze zdaňovacích období již vypořádaného roku, výše nároku na odpočet daně v krácené výši se přepočte novým vypořádacím koeficientem vypočteným z údajů za celé vypořádávané období s promítnutím všech oprav.

(10) Plátce, který uplatnil odpočet daně z úplaty poskytnuté v souvislosti s pořízením dlouhodobého majetku, u kterého má nárok na odpočet daně v krácené výši, s použitím vypořádacího koeficientu v jiné výši než je výše vypořádacího koeficientu pro kalendářní rok pořízení tohoto majetku nebo pro kalendářní rok, ve kterém je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně, pokud je oprávněn uplatnit odpočet daně nejdříve v kalendářním roce následujícím po kalendářním roce tohoto pořízení, zahrne do částky vypořádání nároku na odpočet daně podle odstavce 7 za rok, ve kterém byl tento dlouhodobý majetek pořízen, nebo za rok, ve kterém je plátce oprávněn uplatnit odpočet daně, pokud je oprávněn uplatnit odpočet daně nejdříve v kalendářním roce následujícím po kalendářním roce tohoto pořízení, rovněž rozdíl ve výši nároku na odpočet daně vyplývající z případného rozdílu mezi hodnotami vypořádacích koeficientů za příslušné roky. V případě, že plátce z takové poskytnuté úplaty neuplatnil nárok na odpočet daně v krácené výši, ale v souladu s tímto zákonem v plné výši, považuje se vypořádací koeficient u tohoto odpočtu za roven 100 %. Obdobně se postupuje v případě uplatnění odpočtu daně u každého jednotlivého přijatého zdanitelného plnění, které se stane součástí pořízeného dlouhodobého majetku.

§ 77

Vyrovnání odpočtu daně

(1) Původní odpočet daně uplatněný u obchodního majetku před jeho použitím, s výjimkou dlouhodobého majetku, podléhá vyrovnání, pokud ve lhůtě pro uplatnění nároku na odpočet daně podle § 73 odst. 3 plátce tento majetek použije v rámci své ekonomické činnosti pro jiné účely, než které zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně.

(2) Použitím pro jiné účely se rozumí případy, kdy plátce uplatnil původní odpočet daně v

- a) plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v krácené výši nebo nárok na odpočet daně nemá,
- b) krácené výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účel pro který má nárok na odpočet daně v plné výši, nebo
- c) plné nebo částečné výši a následně u tohoto majetku došlo ke zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, a to dnem, kdy se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(3) Původní odpočet daně uplatněný u staveb a jednotek, které nejsou dlouhodobým majetkem, podléhá vyrovnání rovněž po uplynutí lhůty podle § 73 odst. 3, jsou-li splněny ostatní podmínky podle odstavce 1.

(4) Částka vyrovnání odpočtu daně se vypočte jako rozdíl mezi výší nároku na odpočet daně k okamžiku použití majetku a výší původního uplatněného odpočtu daně. Je-li vypočtená částka vyrovnání odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn vyrovnání provést, je-li záporná, je plátce povinen vyrovnání provést.

(5) Vyrovnání odpočtu daně plátce provede za zdaňovací období, ve kterém byl obchodní majetek použit a ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést toto vyrovnání.

§ 77a

Snížení odpočtu daně v případě vybraného osobního automobilu

U vybraného osobního automobilu, který při pořízení nebyl dlouhodobým majetkem a stane se dlouhodobým majetkem, je plátce povinen snížit uplatněný odpočet daně o část odpočtu daně převyšující odpočet daně, na který by měl nárok, pokud by byl tento automobil při pořízení dlouhodobým majetkem, a to za zdaňovací období, ve kterém se tento automobil stal dlouhodobým majetkem.

Úprava odpočtu daně

§ 78

(1) Původní odpočet daně uplatněný u pořízeného dlouhodobého majetku podléhá úpravě, pokud v některém z kalendářních roků následujících po roce, ve kterém byl původní odpočet uplatněn, dojde ke změně v rozsahu použití tohoto majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně. Obdobně se postupuje v případě, kdy plátce při pořízení dlouhodobého majetku nárok na odpočet daně neměl, protože daný majetek byl původně určený k použití v rámci ekonomické činnosti plátce pro účely, které nezakládají nárok na odpočet daně.

(2) Změny v rozsahu použití dlouhodobého majetku se posuzují samostatně za každý kalendářní rok v rámci lhůty pro úpravu odpočtu daně, a to ve srovnání se skutečnostmi, které plátce zohlednil při uplatnění původního odpočtu daně nebo při pořízení tohoto majetku, pokud nárok na odpočet daně neměl.

(3) Lhůta pro úpravu odpočtu daně činí 5 let a počíná běžet kalendářním rokem, v němž byl dlouhodobý majetek pořízen. V případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 a v případě pozemků se lhůta pro úpravu odpočtu daně prodlužuje na 10 let.

(4) Změnou rozsahu použití dlouhodobého majetku pro účely, které zakládají nárok na odpočet daně, se rozumí případy, kdy plátce

a) uplatnil původní odpočet daně v plné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v částečné výši nebo nárok na odpočet daně nemá,

b) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a následně tento majetek použije pro účely, pro které nárok na odpočet daně nemá, nebo pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši,

c) neměl nárok na odpočet daně a následně tento majetek použije pro účely, pro které má nárok na odpočet daně v plné výši nebo v částečné výši, nebo

d) uplatnil původní odpočet daně v částečné výši a vznikne rozdíl mezi poměrnými koeficienty nebo vypořádacími koeficienty.

(5) Pro účely úpravy odpočtu daně se technické zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 považuje za samostatný dlouhodobý majetek.

(6) Úpravu odpočtu daně plátce provede za poslední zdaňovací období kalendářního roku, ve kterém nastaly skutečnosti zakládající povinnost nebo možnost provést tuto úpravu.

§ 78a

(1) Částka úpravy odpočtu daně za příslušný kalendářní rok se vypočte ve výši jedné pětiny, popřípadě jedné desetiny v případě staveb, jednotek a jejich technického zhodnocení podle § 4 odst. 4 písm. c) bodu 4 a v případě pozemků, ze součinu

a) částky daně na vstupu u příslušného majetku a

b) rozdílu mezi ukazatelem nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž se provádí úprava odpočtu daně, a ukazatelem nároku na odpočet daně

1. ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet daně uplatněn, nebo

2. ke kalendářnímu roku, v němž byl majetek pořízen, pokud plátce nárok na odpočet daně neměl.

(2) Ukazatelem nároku na odpočet daně je

a) 0 %, nemá-li plátce nárok na odpočet daně,

b) 100 %, má-li plátce nárok na odpočet daně v plné výši, nebo

c) poměrný koeficient nebo vypořádací koeficient, má-li plátce nárok na odpočet daně pouze v částečné výši, popřípadě součin obou koeficientů, dojde-li k souběhu nároku na odpočet daně v poměrné výši podle § 75 a nároku na odpočet daně v krácené výši podle § 76.

(3) Úprava odpočtu daně se provede pouze v případě, že rozdíl mezi ukazateli nároku na odpočet daně je větší než 10 procentních bodů. Je-li vypočtená částka úpravy odpočtu daně kladná, je plátce oprávněn úpravu provést, je-li záporná, je plátce povinen úpravu provést.

(4) Při výpočtu částky úpravy odpočtu daně u dlouhodobého majetku, který plátce pořídil jako osoba povinná k dani přede dnem registrace, se postupuje obdobně podle odstavce 1 s tím, že namísto ukazatele nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, v němž byl původní odpočet uplatněn nebo majetek pořízen, se použije ukazatel nároku na odpočet daně ke kalendářnímu roku, ve kterém došlo k registraci.

(5) Používá-li plátce majetek pro změněné účely podle § 78 odst. 4 písm. a) až c) pouze po část příslušného kalendářního roku, zohlední se tato skutečnost v částce úpravy odpočtu daně vypočtené podle odstavce 1 nebo 4.

§ 78b

Pro výpočet úpravy odpočtu daně se u pořízeného dlouhodobého majetku částka daně na vstupu stanoví jako součet daně na vstupu u jednotlivých přijatých zdanitelných plnění, která se stala součástí tohoto majetku.

§ 78c

(1) Ustanovení § 78 až 78b se použijí obdobně pro úpravu odpočtu daně u

- a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
- c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně právnické osoby, nebo
- d) majetku, který plátce nabyt jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomické činnosti.

(2) Běh lhůty pro úpravu odpočtu daně podle odstavce 1 se nepřerušuje.

§ 78d

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k uskutečnění plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově a plátce ji provede za zdaňovací období, ve kterém došlo k uskutečnění plnění.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně za kalendářní rok, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1, se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %, je-li dané plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo 100 %, je-li zdanitelné.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1.

(4) Jestliže plátce ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně dodá nebo poskytne dlouhodobý majetek, u kterého byl oprávněn uplatnit původní nárok na odpočet daně v poměrné výši, jde o uskutečněné plnění rovněž v případě části tohoto majetku původně určené pro použití pro osobní spotřebu plátce nebo jeho zaměstnanců.

§ 78da

(1) Dojde-li ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k dodání nemovité věci, na které byla dokončena významná oprava, podléhá tato oprava úpravě odpočtu daně.

(2) Lhůta pro úpravu odpočtu daně v případě opravy nemovité věci činí 10 let a počíná běžet kalendářním rokem, ve kterém byla oprava dokončena.

(3) Při úpravě odpočtu daně v případě opravy nemovité věci se postupuje obdobně podle § 78d s tím, že při

stanovení částky jednorázové úpravy odpočtu se použije ukazatel původního nároku na odpočet daně ve výši podílu skutečně uplatněného odpočtu daně na celkové částce daně na vstupu u příslušné opravy.

(4) Významnou opravou podle odstavce 1 se pro účely odpočtu daně rozumí oprava podle právních předpisů upravujících účetnictví⁷ⁱ⁾, pokud hodnota veškerých přijatých zdanitelných plnění vztahující se k této opravě bez daně je vyšší než 200 000 Kč.

§ 78e

(1) Dojde-li u dlouhodobého majetku ve lhůtě pro úpravu odpočtu daně k jeho zničení, ztrátě či odcizení, které nejsou řádně doloženy ani potvrzeny, použijí se obdobně ustanovení § 78 až 78c s tím, že úprava odpočtu daně se provede jednorázově za zdaňovací období, ve kterém se plátce o těchto skutečnostech dozvěděl nebo dozvědět měl a mohl.

(2) Částka jednorázové úpravy odpočtu daně podle odstavce 1 se stanoví jako součin částky vypočtené podle § 78a odst. 1 nebo 4 a počtu roků zbývajících do konce lhůty pro úpravu odpočtu daně. Do počtu roků se započítává také rok, ve kterém je úprava odpočtu daně prováděna. Ukazatelem nároku na odpočet daně je 0 %.

(3) Úpravě odpočtu daně podléhá rovněž odpočet daně, který plátce u dlouhodobého majetku uplatnil v témže kalendářním roce, ve kterém nastaly skutečnosti podle odstavce 1.

Nárok na odpočet daně při registraci a zrušení registrace

§ 79

(1) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) se toto plnění uskutečnilo v období zahrnujícím 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, a

b) je toto plnění ke dni, kdy se tato osoba stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(2) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) se dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečnily v období zahrnujícím 60 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem,

b) se dodané zboží nebo poskytnutá služba staly součástí nedokončeného dlouhodobého majetku a tento majetek je uveden do stavu způsobilého k užívání

1. v období zahrnujícím 12 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, nebo

2. nejdříve ke dni, kdy se stala plátcem, a

c) majetek, jehož se zboží nebo služba staly součástí, je ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku.

(3) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, které není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku, pokud v období zahrnujícím 6 po sobě jdoucích měsíců přede dnem, kdy se stala plátcem, toto plnění přijala a použila jej k vývozu zboží, který je osvobozen od daně.

(4) Osoba povinná k dani má nárok na odpočet daně rovněž u přijatého zdanitelného plnění, pokud

a) toto plnění pořídila přede dnem, kdy se stala plátcem,

b) toto plnění není ke dni, kdy se stala plátcem, součástí jejího obchodního majetku a

c) měla by u tohoto plnění nárok na vrácení daně podle § 82a, 83 nebo 83a, který nemohla uplatnit, neboť pro uplatnění nároku na vrácení daně nesplnila podmínku minimální délky období pro uplatnění vrácení daně, nebo protože se plátcem stala dříve, než jej mohla uplatnit.

(5) Plátce má za obdobných podmínek jako podmínek podle odstavců 1 až 4 nárok na odpočet daně v případě jmění převáděného nebo přecházejícího při přeměně právnické osoby nabytého od osoby povinné k dani, která nebyla plátcem ke dni předcházejícímu dni zápisu přeměny do veřejného rejstříku nebo obdobné evidence podle právních předpisů jiného státu. Tento nárok lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den tohoto zápisu. V tomto daňovém přiznání uvede plátce rovněž hodnoty plnění podle § 76 odst. 1 písm. b), která uskutečnila osoba povinná k dani, která nebyla plátcem, v příslušném kalendářním roce.

(6) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 5 se uplatní způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených v § 72 až 78d. Pro výpočet částky nároku na odpočet daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(7) Nárok na odpočet daně podle odstavců 1 až 4 lze uplatnit za zdaňovací období, do něhož spadá den, kdy se osoba povinná k dani stala plátcem. V daňovém přiznání uvede plátce, který byl bezprostředně předtím, než se stal plátcem, v režimu pro malé podniky, rovněž hodnoty plnění podle § 76 odst. 1 písm. b), která uskutečnil v příslušném kalendářním roce.

(8) Plátce nemá nárok na odpočet daně u přijatého zdanitelného plnění podle odstavců 1 až 5, pokud mu z tohoto plnění vznikl nárok na vrácení částky podle § 79d nebo nárok na vrácení daně.

§ 79a

(1) Při zrušení registrace je plátce povinen snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého uplatnil odpočet daně.

(2) Částka snížení odpočtu daně u nedokončeného majetku, u úplat za zdanitelná plnění, která se do dne předcházejícího dni zrušení registrace neuskutečnila, u jednoúčelového poukazu, který nebyl do dne předcházejícího dni zrušení registrace použit jako úplata za skutečné předání zboží nebo poskytnutí služby, ani převeden, a u zásob se určí ve výši uplatněného odpočtu daně. Pro výpočet částky snížení odpočtu daně u dlouhodobého majetku se přiměřeně použije § 78d odst. 2.

(3) Částka snížení odpočtu daně u majetku, který není uveden v odstavci 2 a u kterého byl uplatněn odpočet daně alespoň ve výši 2 100 Kč, pořízeného v období zahrnujícím 11 kalendářních měsíců před zrušením registrace a

kalendářní měsíc, v němž došlo ke zrušení registrace, se vypočte jako součin výše jedné dvanáctiny uplatněného odpočtu daně a počtu celých kalendářních měsíců tohoto období, za který tento majetek nebyl obchodním majetkem plátce.

(4) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně u

- a) majetku nabytého na základě rozhodnutí o privatizaci podle zákona upravujícího podmínky převodu majetku státu na jiné osoby,
- b) majetku nabytého při nabytí obchodního závodu,
- c) majetku, který je součástí jmění přecházejícího při přeměně právnické osoby, nebo
- d) majetku, který plátce nabyl jako dědic pokračující v uskutečňování ekonomické činnosti.

(5) Plátce je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavců 1 až 4 za poslední zdaňovací období registrace.

§ 79b

Osoba spravující pozůstalost je povinna v posledním daňovém přiznání, které podává za zemřelého plátce, snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je obchodním majetkem zemřelého plátce a u kterého tento plátce uplatnil odpočet daně, pokud dědic nepokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátcí.

§ 79c

Při zrušení registrace nevzniká povinnost snížit uplatněný odpočet daně u majetku, který je ke dni zrušení registrace jeho obchodním majetkem a u kterého byl uplatněn odpočet daně, a to

- a) při zrušení právnické osoby bez likvidace,
- b) v případě, kdy fyzická osoba, která je plátcem, ukončí podnikatelskou činnost tak, že celý svůj obchodní majetek vloží do právnické osoby, která bezprostředně v činnosti pokračuje a jejíž je jediným zakladatelem,
- c) při zrušení registrace právnické osoby,
 - 1. která byla plátcem,
 - 2. která byla založena jedinou fyzickou osobou a
 - 3. v jejíž činnosti pokračuje tato fyzická osoba jako podnikatel,
- d) při sloučení, splynutí nebo rozdělení státního podniku, jestliže je plátcem,
- e) při přeměně osoby, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, jestliže je plátcem, nebo
- f) při zrušení registrace skupiny a zániku nebo zrušení členství člena skupiny.

§ 79d

(1) Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě nebo zahraniční osoba, které se daň vrací podle § 83, (dále jen „osoba, která má nárok na vrácení částky“) snížila při zrušení registrace podle § 106 odst. 1, § 106 odst. 2 písm. b) nebo § 106 odst. 3 nebo 4 jako plátce uplatněný odpočet daně u obchodního majetku, vzniká jí nárok na vrácení částky odpovídající tomuto snížení v rozsahu, v jakém tento majetek použila pro uskutečňování plnění, z nichž by plátcí vznikl nárok na odpočet daně podle § 72 odst. 1, za období 1 roku po dni zrušení registrace.

(2) Pokud se osoba, která má nárok na vrácení částky, stane v průběhu období podle odstavce 1 plátcem, má nárok na vrácení částky podle odstavce 1 za období, které končí dnem předcházejícím dni, kdy se stala plátcem.

(3) Nárok na vrácení částky podle odstavce 1 lze uplatnit podáním dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období, v němž byla osobě, která má nárok na vrácení částky, registrace zrušena, do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po skončení období stanoveného v odstavci 1 nebo 2. Není-li v této lhůtě nárok na vrácení částky podle odstavce 1 uplatněn, zaniká.

(4) Dodatečné daňové přiznání nelze podat před skončením období stanoveného v odstavci 1 nebo 2.

(5) Vznikne-li v důsledku vyměření nároku na vrácení částky podle odstavce 1 vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti do 30 dnů od tohoto vyměření.

(6) Osoba, která má nárok na vrácení částky, je daňovým subjektem.

§ 79e

(1) Při zrušení registrace je dlužník povinen snížit odpočet daně uplatněný u přijatého zdanitelného plnění, pokud ke dni zrušení registrace

a) za toto plnění neposkytl úplatu nebo její část,

b) je dluh za přijaté zdanitelné plnění splatný a nedošlo k jeho zániku,

c) nenastaly podmínky pro postup podle § 74b odst. 1 ani 3 a

d) od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění, uplynuly méně než 3 roky.

(2) Snížení odpočtu daně se provede ve výši daně stanovené z neposkytnuté úplaty za zdanitelné plnění, a to nejvýše do výše původně uplatněného odpočtu. Pokud byl odpočet daně snížen podle § 79a nebo 79b, vychází se při výpočtu výše snížení odpočtu daně z odpočtu daně sníženého podle § 79a nebo 79b.

(3) Dlužník je povinen provést snížení odpočtu daně podle odstavce 1 za poslední zdaňovací období registrace; to neplatí pro osobu spravující pozůstalost při ukončení registrace zemřelého plátce podle § 106 odst. 8 písm. b), pokud dědic pokračuje v uskutečňování ekonomické činnosti po zemřelém plátcí.

(4) Dlužník, který provedl snížení uplatněného odpočtu daně podle odstavce 1, je oprávněn opětovně zvýšit uplatněný odpočet daně, pokud do 3 let od zrušení registrace dodatečně splní svůj dluh nebo jeho část, a to

a) v dodatečném daňovém přiznání za poslední zdaňovací období registrace a

b) ve výši daně stanovené z dodatečně poskytnuté úplaty nebo její části za zdanitelné plnění, nejvýše však do výše snížení odpočtu daně provedeného podle odstavce 1.

(5) Dlužník, který provedl snížení uplatněného odpočtu daně podle odstavce 1 nebo zvýšení odpočtu daně podle odstavce 4, je povinen předložit jako přílohu k daňovému přiznání nebo dodatečnému daňovému přiznání seznam provedených změn odpočtu daně obsahující údaje o přijatém zdanitelném plnění, o původně uplatněném odpočtu daně a veškerých jeho následných změnách. Seznam musí ve vztahu ke každé provedené změně odpočtu daně obsahovat alespoň

a) označení věřitele,

b) daňové identifikační číslo věřitele,

c) informace vztahující se k původnímu zdanitelnému plnění, a to

1. den jeho uskutečnění,

2. základ daně a sazbu daně,

3. den splatnosti,

4. evidenční číslo daňového dokladu a

5. den a výši doposud poskytnuté úplaty,

d) doposud provedené opravy odpočtu daně podle § 74, 74a nebo 74b včetně údajů podle § 45 odst. 1 písm. f) a h) až k),

e) výši uplatněného odpočtu a

f) den a výši dodatečně poskytnuté úplaty.

DÍL 11

Vracení daně

§ 80

Vracení daně osobě požívající výsad a imunit

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku vzniká na základě principu vzájemnosti těmto osobám požívajícím výsad a imunit:

a) diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu s výjimkou konzulárního úřadu vedeného honorárním konzulárním úředníkem (dále jen „konzulární úřad“) akreditovaným pro Českou republiku jako orgány cizích států se sídlem v tuzemsku,

b) členovi diplomatické mise nebo konzulárního úřadu se sídlem v tuzemsku, který je akreditován pro Českou

republiku a není státním občanem České republiky, s výjimkou člena služebního personálu,

c) zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, pokud Ministerstvo zahraničních věcí udělilo souhlas s jejich zřízením podle zákona o zahraniční službě,

d) členovi zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo členovi zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, podle písmene c).

(2) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku vzniká na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí českého právního řádu, těmto osobám požívajícím výsad a imunit:

a) mezinárodní organizaci se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěnému v tuzemsku,

b) subjektu Evropské unie,

c) úředníkovi mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěného v tuzemsku akreditovanému pro Českou republiku, který není státním občanem České republiky, pokud je trvale přidělen k výkonu úřední funkce v tuzemsku,

d) členovi rodiny úředníka mezinárodní organizace se sídlem v tuzemsku nebo zastoupení mezinárodní organizace umístěného v tuzemsku podle písmene c), který není státním občanem České republiky a je registrován Ministerstvem zahraničních věcí.

(3) Nárok na vrácení daně vzniká osobě požívající výsad a imunit podle

a) odstavce 1 písm. a) nebo c) v rozsahu naplnění principu vzájemnosti, nejvýše však do výše 2 000 000 Kč za kalendářní rok, pokud má nejvýše 15 členů personálu, nebo 3 000 000 Kč za kalendářní rok, pokud má alespoň 16 členů personálu; počet členů personálu této osoby se určuje jako průměr počtu členů personálu za kalendářní rok bezprostředně předcházející kalendářnímu roku, ve kterém nárok této osobě vznikl,

b) odstavce 1 písm. b) nebo d) v rozsahu naplnění principu vzájemnosti, nejvýše však do výše

1. 200 000 Kč za kalendářní rok, a to v kalendářním roce nástupu této osoby na diplomatickou misi nebo konzulární úřad v České republice, a

2. 100 000 Kč za kalendářní rok v kalendářních letech následujících po kalendářním roce podle bodu 1,

c) odstavce 2 písm. a) až d) v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, která je součástí českého právního řádu.

(4) Pro posouzení splnění částky omezení podle odstavce 3 písm. a) nebo b) a omezení podle odstavce 7 se do výše daně, která se vrací osobě požívající výsad a imunit, započítává také daň, která by v případě nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, byla vypočtena, pokud by plnění poskytnuté pro tuto osobu nebylo osvobozeno od daně podle § 71 odst. 4 písm. a) nebo § 71l.

(5) Částka omezení podle odstavce 3 písm. a) nebo b) se nevztahuje na nákup nebo přijetí

- a) osobního automobilu splňujícího podmínky podle odstavců 7 a 8,
- b) pohonných hmot pro automobil podle písmene a) v případě, že je diplomatická registrační značka tohoto automobilu uvedena na seznamu diplomatických registračních značek osobních automobilů,
- c) telekomunikačních služeb,
- d) služeb spojených se sběrem a odvozem komunálního odpadu,
- e) elektřiny, vody, plynu a služeb s tím spojených,
- f) topných olejů pro výrobu tepla,
- g) bezpečnostních služeb v případě osoby podle odstavce 1 písm. a) nebo c),
- h) ubytování pro vrcholné návštěvy v případě osob podle odstavce 1 písm. a) nebo c),
- i) školného v případě osoby podle odstavce 1 písm. b) nebo d),
- j) služby spočívající v nájmu a údržbě nemovité věci, pokud úplatu za tuto službu poskytne osoba podle odstavce 1 písm. a) nebo c) a jedná se o nemovitou věc uznanou Českou republikou coby přijímajícím státem jako místnost mise, konzulární místnost, místnost entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, nebo místnost veřejné instituce založené podle práva cizího státu,
- k) zboží nebo služby spočívajících v nákupu, výstavbě nemovité věci nebo změně dokončené nemovité věci ve vlastnictví vysílajícího státu nebo entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, v případě osoby podle odstavce 1 písm. a) nebo c), a to pokud celková úplata za tento nákup, výstavbu nebo změnu přesáhla nebo má přesáhnout částku 100 000 Kč a tato osoba k daňovému přiznání pro vrácení daně přiloží potvrzení o splnění principu vzájemnosti uznané Českou republikou; to neplatí v případě zboží nebo služby, které byly nakoupeny nebo přijaty přede dnem uznání tohoto potvrzení Českou republikou.

(6) Osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 se vrací zaplacená daň, pokud cena zboží nebo služeb včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dni uvedená na jednom daňovém dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby je vyšší než 4 000 Kč. Toto omezení se v případě osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nevztahuje na pohonné hmoty pro osobní automobil splňující podmínky podle odstavců 7 a 8, telekomunikační služby, služby spojené se sběrem a odvozem komunálního odpadu, dodání elektřiny, vody, plynu a služby s tím spojené a topné oleje pro výrobu tepla.

(7) Osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) vznikne nárok na vrácení daně při nákupu osobního automobilu nejvýše za

- a) 2 osobní automobily v případě velvyslance, nuncia nebo vedoucího mise v rovnocenné hodnotě a 1 další osobní automobil v případě, že je tato osoba doprovázena manželem nebo partnerem, kteří jsou registrováni Ministerstvem zahraničních věcí,
- b) 1 osobní automobil v případě člena diplomatického personálu a konzulárního úředníka a 1 další osobní automobil v případě, že je tato osoba doprovázena manželem nebo partnerem, kteří jsou registrováni Ministerstvem zahraničních věcí,

c) 1 osobní automobil v případě člena administrativního a technického personálu a konzulárního zaměstnance.

(8) Při nákupu osobního automobilu lze daň vrátit osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 pouze v případě, že je osobnímu automobilu přidělena diplomatická registrační značka podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích.

(9) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) nebo c) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby použije výlučně za účelem výkonu její funkce. Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) má nárok na vrácení zaplacené daně za nakoupené zboží a služby za podmínky, že nakoupené zboží a služby jsou určeny pro osobní spotřebu této osoby nebo člena její rodiny, který tvoří součást domácnosti této osoby.

(10) Nárok na vrácení daně se uplatňuje v

a) daňovém přiznání pro osoby podle odstavce 1 nebo odstavce 2 písm. a), c) nebo d) s tím, že toto přiznání nelze podat elektronicky, nebo

b) žádosti o vrácení daně pro osoby podle odstavce 2 písm. b).

(11) Hodlá-li osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 uplatnit nárok na vrácení daně, je Ministerstvu zahraničních věcí povinna předložit daňové přiznání, přehled nakoupeného zboží a přijatých služeb k potvrzení naplnění principu vzájemnosti a seznam členů rodiny, kteří tvoří součást domácnosti této osoby a jsou na dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedeni jako osoby, pro které se uskutečňuje zdanitelné plnění. Ministerstvo zahraničních věcí potvrdí v tomto daňovém přiznání

a) naplnění principu vzájemnosti, pokud v případě nákupu zboží nebo přijetí služby

1. podle odstavce 5 je v cizím státě v souladu s principem vzájemnosti české osobě obdobné této osobě požívající výsad a imunit za nákup stejného druhu zboží nebo přijetí stejného druhu služby vrácena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby, a

2. jiných než podle odstavce 5 je v cizím státě v souladu s principem vzájemnosti české osobě obdobné této osobě požívající výsad a imunit vrácena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby,

b) skutečnost, že osoby uvedené na tomto seznamu jsou členové rodiny osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d), kteří tvoří součást domácnosti této osoby.

(12) K daňovému přiznání nebo žádosti o vrácení daně je osoba požívající výsad a imunit povinna přiložit

a) kopii daňového dokladu nebo dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby,

b) kopii osvědčení o registraci vozidla, jde-li o vrácení daně při pořízení osobního automobilu,

c) v případě, že daňové přiznání podává osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1, přehled nakoupeného zboží a přijatých služeb v členění na

1. zboží a služby podle odstavce 5 a

2. zboží a služby jiných než podle odstavce 5,

d) v případě, že nemá být podle odstavce 5 písm. k) na nákup nebo přijetí plnění použit limit podle odstavce 3 písm. a), potvrzení o splnění principu vzájemnosti uznané Českou republikou,

e) v případě osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) seznam členů rodiny, kteří tvoří součást domácnosti této osoby a jsou na dokladu o dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedeni jako osoby, pro které se uskutečňuje zdanitelné plnění.

(13) Možnost uplatnit nárok na vrácení zaplacené daně vzniká osobě požívající výsad a imunit nejdříve ve zdaňovacím období, kdy se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně osobě požívající výsad a imunit podle odstavce 1 nebo odstavce 2 písm. a), c) nebo d) zaniká, pokud není uplatněn do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. Nárok na vrácení daně subjektu Evropské unie zaniká, pokud není uplatněn do 31. prosince kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

(14) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 je povinna vrátit správci daně vrácenou daň, pokud

a) v období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky je osobní automobil, u jehož nákupu byl uplatněn nárok na vrácení daně, pronajat, zapůjčen, zastaven, zcizen, zničen nebo vyřazen podle zákona upravujícího podmínky provozu vozidel na pozemních komunikacích, nebo

b) přestane být takovou osobou; to neplatí v případě

1. osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) nebo c), pokud je osobní automobil odvezen mimo tuzemsko po uplynutí 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky,

2. osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d), pokud ukončí svůj služební pobyt v tuzemsku po uplynutí 6 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky, tento automobil odveze mimo tuzemsko a v okamžiku odvezení tohoto automobilu je jeho vlastníkem.

(15) Osoba požívající výsad a imunit podle odstavce 1 je povinna vrátit vrácenou daň do 30 dnů ode dne zjištění skutečnosti podle odstavce 14. Výše daně, kterou je tato osoba povinna vrátit, se vypočte jako součin

a) výše vrácené daně a

b) podílu

1. počtu dnů, které zbývají z období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky, a

2. období 24 měsíců ode dne přidělení diplomatické registrační značky vyjádřeného ve dnech.

(16) O porušení povinnosti mlčenlivosti nejde, poskytne-li správce daně Ministerstvu zahraničních věcí informace získané při správě daně v oblasti vrácení daně osobě požívající výsad a imunit.

(17) Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění na požádání osoby požívající výsad a imunit povinen vystavit a který obsahuje tyto údaje:

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) jméno osoby, pro kterou se uskutečňuje zdanitelné plnění,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně,
- i) výši ceny včetně daně celkem.

(18) Zdaňovacím obdobím je u osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. a) nebo c) a odstavce 2 písm. a) kalendářní měsíc a u osoby požívající výsad a imunit podle odstavce 1 písm. b) nebo d) a odstavce 2 písm. c) nebo d) kalendářní čtvrtletí. Daňové přiznání se podává jednou za zdaňovací období, a to nejdříve první den následujícího zdaňovacího období a nejpozději do 31. ledna následujícího po roce, za které se daňové přiznání podává. Žádost o vrácení daně lze podat jednou za kalendářní rok, a to nejdříve po jeho skončení.

(19) Místně příslušným správcem daně pro vrácení daně osobě požívající výsad a imunit je v případě

- a) diplomatické mise, konzulárního úřadu, zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, správce daně místně příslušný podle jejich sídla v tuzemsku,
- b) člena diplomatické mise, konzulárního úřadu, člena zastoupení veřejné instituce založené podle práva cizího státu nebo člena zastoupení entity, která z hlediska mezinárodního práva není státem, správce daně místně příslušný podle sídla osob podle písmene a),
- c) subjektu Evropské unie se sídlem v tuzemsku správce daně místně příslušný podle jeho sídla v tuzemsku,
- d) subjektu Evropské unie se sídlem mimo tuzemsko Finanční úřad pro hlavní město Prahu,
- e) mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace správce daně místně příslušný podle jejich sídla nebo umístění v tuzemsku,
- f) úředníka mezinárodní organizace nebo zastoupení mezinárodní organizace nebo člena jeho rodiny správce daně místně příslušný podle jejich místa pobytu v České republice.

§ 80a

Vrácení daně mezinárodní organizaci se sídlem mimo tuzemsko

(1) Mezinárodní organizace, jíž je Česká republika členem a která nemá v tuzemsku sídlo ani zastoupení, má nárok na vrácení daně za nakoupené zboží a služby v rozsahu uvedeném v příslušné mezinárodní smlouvě, pokud je

využije výlučně pro výkon činností v této smlouvě uvedených.

(2) Nárok na vrácení daně se uplatní podáním žádosti o vrácení daně s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky.

(3) Nárok na vrácení daně lze uplatnit nejdříve po skončení kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění, nejpozději však do 31. ledna kalendářního roku, který následuje po kalendářním roce, ve kterém se toto plnění uskutečnilo. Uplynutím tohoto dne nárok na vrácení daně osobě uvedené v odstavci 1 zaniká.

(4) Osobě uvedené v odstavci 1 se vrací daň zaplacená v cenách zboží a služeb, pokud cena za zdanitelné plnění včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom dni uvedená na jednom dokladu je vyšší než 4 000 Kč, s výjimkou pořízení pohonných hmot pro osobní automobil.

(5) Nárok na vrácení daně se prokazuje dokladem, který je plátce uskutečňující zdanitelné plnění povinen na požádání osoby uvedené v odstavci 1 vystavit. Doklad musí obsahovat tyto údaje:

- a) označení osoby, která uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) označení osoby, pro kterou se zdanitelné plnění uskutečňuje,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) základ daně,
- h) sazba daně,
- i) výši daně uvedená v české měně,
- j) výši ceny včetně daně celkem.

(6) Pro osobu uvedenou v odstavci 1 je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

§ 82

Vracení daně plátci v jiném členském státě

(1) Plátce, který má sídlo nebo provozovnu v tuzemsku, má nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v jiném členském státě, ve kterém v období pro vrácení daně neměl sídlo ani provozovnu, a to podle pravidel stanovených tímto jiným členským státem. Pokud plátce použije přijaté zdanitelné plnění pro uskutečnění plnění uvedených v § 72 odst. 9, má nárok na vrácení daně v částečné výši.

(2) Podmínkou pro vrácení daně v jiném členském státě je podání žádosti o vrácení daně tomuto jinému členskému státu prostřednictvím elektronického portálu spravovaného Generálním finančním ředitelstvím. Oprávnění k přístupu na elektronický portál přidělí místně příslušný správce daně do 15 dnů ode dne obdržení žádosti o

přidělení oprávnění k přístupu podané elektronicky a podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky; žádost o přidělení oprávnění k přístupu je formulářovým podáním.

(3) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně. Přijetí žádosti o vrácení daně bude žadateli neprodleně potvrzeno prostřednictvím elektronického portálu.

(4) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu podle § 72 odst. 9, provede plátce opravu částky daně, o kterou požádal nebo která již byla vrácena. Opravu provede plátce v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu.

(5) Žádost o vrácení daně nebude předána jinému členskému státu, pokud žadatel v období pro vrácení daně uskutečňoval pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně nebo byl osobou povinnou k dani podle § 6 odst. 1 a nebo byl osobou nepovinnou k dani. Oznámení o nepředání žádosti o vrácení daně bude sděleno prostřednictvím elektronického portálu.

(6) Okamžikem doručení v případech podle odstavců 1 až 5 se rozumí okamžik odeslání oznámení ve formě datové zprávy na adresu elektronické pošty uvedenou v žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu.

Vrácení daně v tuzemsku osobám registrovaným k dani v jiném členském státě

§ 82a

(1) Nárok na vrácení daně na vstupu z plnění s místem plnění v tuzemsku má osoba povinná k dani, která je osobou registrovanou k dani v jiném členském státě, pokud během období pro vrácení daně

- a) neměla sídlo ani provozovnu v tuzemsku,
- b) nebyla plátcem a
- c) neuskutečnila dodání zboží ani poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, s výjimkou
 - 1. plnění osvobozeného od daně podle § 51, 66, 68 nebo 69,
 - 2. dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a),
 - 3. plnění podle § 17, které uskutečnila jako prostřední osoba, nebo
 - 4. vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Nárok na vrácení daně může být uplatněn za obdobných podmínek, za nichž má plátce nárok na odpočet daně v tuzemsku. Pokud osoba registrovaná k dani v jiném členském státě má nárok na odpočet daně v poměrné výši, má

nárok na vrácení daně pouze v této poměrné výši.

(3) Nárok na vrácení daně se nevztahuje na částky daně, které byly uplatněny

- a) v rozporu s tímto zákonem,
- b) u plnění, která jsou osvobozena od daně podle § 19a, 19b, 64 nebo § 66 odst. 2 písm. b).

(4) Osoba registrovaná k dani uplatní nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění v členském státě, v němž se nachází její sídlo. Je-li zdanitelné plnění přijato provozovnou, uplatní osoba registrovaná k dani nárok na vrácení daně v členském státě, kde je umístěna tato provozovna. Nárok na vrácení daně se uplatní podáním žádosti o vrácení daně prostřednictvím elektronického portálu jiného členského státu.

(5) Žádost o vrácení daně musí obsahovat

- a) daňové identifikační číslo pro účely daně z přidané hodnoty žadatele,
- b) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu žadatele,
- c) obchodní firmu nebo jméno, sídlo, místo pobytu zástupce, pokud je ustanoven,
- d) adresu elektronické pošty,
- e) popis ekonomické činnosti žadatele, pro niž je zboží pořízeno nebo služba přijata, pomocí harmonizovaných kódů,
- f) období pro vrácení daně, na které se žádost o vrácení daně vztahuje,
- g) prohlášení žadatele o tom, že splnil podmínku stanovenou v odstavci 1 písm. c),
- h) údaje o účtu, včetně kódů IBAN, BIC, název vlastníka účtu a měny účtu,
- i) za každý daňový doklad nebo daňový doklad při dovozu zboží tyto údaje:
 - 1. daňové identifikační číslo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, nejde-li o dovoz zboží,
 - 2. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění,
 - 3. evidenční číslo daňového dokladu,
 - 4. den uskutečnění zdanitelného plnění,
 - 5. základ daně a výši daně v české měně,
 - 6. celkovou výši nároku na vrácení daně v české měně,
 - 7. koeficient pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši vyjádřený jako procentní podíl,
 - 8. druh pořízeného zboží nebo přijaté služby v členění podle kódů uvedených v odstavci 6.

(6) V žádosti o vrácení daně musí být druh zboží nebo služby popsán podle těchto kódů:

- 1 uhlovodíková paliva,
- 2 nájem dopravního prostředku,
- 3 výdaje související s dopravním prostředkem (jiné než zboží a služby uvedené pod kódy 1 a 2),
- 4 mýtné a silniční poplatky,
- 5 cestovní výlohy, jako například jízdné v taxi, jízdné ve veřejné dopravě,
- 6 ubytování,
- 7 potraviny, nápoje a restaurační služby,
- 8 vstupné na veletrhy a výstavy,
- 9 výdaje na luxusní zboží, zábavu a reprezentaci,
- 10 jiné.

(7) Žádost o vrácení daně musí žadatel doložit elektronickou kopií daňového dokladu nebo daňového dokladu při dovozu zboží, pokud základ daně převyšuje ekvivalent částky 250 EUR u uhlovodíkových paliv nebo ekvivalent částky 1 000 EUR u ostatních druhů pořízeného zboží nebo přijatých služeb.

(8) Období pro vrácení daně, za které lze podat žádost o vrácení daně, činí nejvýše jeden kalendářní rok a nejméně tři kalendářní měsíce, případně období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku. Částka daně uvedená v žádosti o vrácení daně nesmí být nižší, než je ekvivalent částky

a) 400 EUR za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než tři měsíce, nebo

b) 50 EUR za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než tři měsíce, jde-li o zbytek kalendářního roku.

(9) Pro účely tohoto ustanovení se pro přepočet částky daně v EUR na českou měnu použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou k prvnímu pracovnímu dni měsíce ledna roku, za nějž je žádost o vrácení daně podána. Přepočtená částka se zaokrouhlí na celé koruny dolů.

(10) Žádost o vrácení daně se podává nejpozději do 30. září kalendářního roku následujícího po období pro vrácení daně, jinak nárok zaniká. Žádost o vrácení daně se považuje za podanou, jen pokud žadatel uvedl všechny údaje požadované podle odstavce 5.

(11) V žádosti o vrácení daně za dané období pro vrácení daně lze uplatnit nárok na vrácení daně, pokud v tomto období pro vrácení daně

a) nastal den uskutečnění přijatého zdanitelného plnění nebo den vystavení daňového dokladu za přijaté zdanitelné plnění, jichž se nárok na vrácení daně týká, a to ten den, který nastal později, nebo

b) nastal den uskutečnění přijatého zdanitelného plnění při dovozu zboží.

(12) Žádost o vrácení daně se může vztahovat i na daňové doklady nebo daňové doklady při dovozu zboží, které

nebyly zahrnuty v předchozích žádostech o vrácení daně, pokud se tyto doklady

- a) týkají přijatých zdanitelných plnění, která se uskutečnila v kalendářním roce, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje, nebo
- b) k přijatým zdanitelným plněním dostaly do dispozice žadatele až v období pro vrácení daně, ke kterému se žádost o vrácení daně vztahuje.

(13) Pokud po podání žádosti o vrácení daně dojde ke změně ve výši koeficientu pro výpočet nároku na odpočet daně v částečné výši, provede osoba registrovaná k dani v jiném členském státě opravu částky daně, o kterou požádala nebo která již byla vrácena. Opravu provede v žádosti o vrácení daně předložené v kalendářním roce následujícím po daném období pro vrácení daně nebo pokud v tomto kalendářním roce žádost o vrácení daně nepodá, předloží opravu v samostatném prohlášení prostřednictvím elektronického portálu. Je-li podáno samostatné prohlášení, správce daně vezme v úvahu tuto opravu a postupuje obdobně jako u žádosti o vrácení daně.

§ 82b

- (1) Správcem daně pro vrácení daně osobě registrované k dani v jiném členském státě je Finanční úřad pro hlavní město Prahu.
- (2) Správce daně může namísto jiných způsobů doručování doručovat písemnosti ve věci vrácení daně elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v žádosti o vrácení daně; tato písemnost se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.
- (3) Správce daně neprodleně vyrozumí žadatele o dni obdržení žádosti o vrácení daně.
- (4) Správce daně si může do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně vyžádat doplňující údaje, a to od žadatele, příslušného orgánu jiného členského státu nebo jiné osoby. Doplňující údaje musí být správci daně poskytnuty do 1 měsíce ode dne doručení výzvy k doplnění údajů. Pokud má správce daně pochybnosti o správnosti konkrétního nároku, je oprávněn si vyžádat doplňující údaje v podobě předložení originálu nebo kopie příslušného daňového dokladu, v tomto případě se nepoužijí částky uvedené v § 82a odst. 7.
- (5) Rozhodnutí o vrácení daně vydá správce daně do 4 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně. V případě, že si správce daně vyžádá doplňující údaje podle odstavce 4, vydá správce daně rozhodnutí do 2 měsíců ode dne obdržení doplňujících údajů. Jestliže správce daně neobdrží výzvou vyžádané doplňující údaje, vydá své rozhodnutí do 2 měsíců ode dne, kdy měly být doplňující údaje zaslány. Lhůta pro rozhodnutí o celé žádosti o vrácení daně nebo její části v případě vyžádání si doplňujících údajů však neuplyne dříve než za 6 měsíců ode dne obdržení žádosti o vrácení daně správcem daně, maximálně však činí 8 měsíců.
- (6) Rozhodnutí, kterým není žádosti o vrácení daně zcela vyhověno, musí být odůvodněno. Proti takovému rozhodnutí lze podat odvolání.
- (7) Žadatel, který se ze závažného důvodu nemohl s rozhodnutím o vrácení daně doručovaným podle odstavce 2 seznámit, může požádat správce daně, který toto rozhodnutí doručoval, o vyslovení neúčinnosti tohoto doručení. Tato žádost musí být podána nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se rozhodnutí o vrácení daně považuje za

doručené. Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení rozhodnutí o vrácení daně, jinak žádost zamítne. Rozhodnutí o této žádosti správce daně doručí způsobem podle daňového řádu; je-li žádosti vyhověno, doručí správce daně společně s tímto rozhodnutím také rozhodnutí o vrácení daně.

(8) Vznikne-li v důsledku rozhodnutí o vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně žadateli do 10 pracovních dnů od uplynutí lhůty podle odstavce 5, a to na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Vratitelný přeplatek se vrací v tuzemsku nebo v jiném členském státě. Pokud je vratitelný přeplatek vrácen na účet, který je veden v jiném členském státě, jdou poplatky za převod vratitelného přeplatku k tíži žadatele. Dnem převodu u bezhotovostních převodů prováděných z účtu je den, kdy bylo uskutečněno odepsání peněžních prostředků z účtu správce daně.

(9) Není-li dodržena lhůta pro převod vratitelného přeplatku podle odstavce 8, správce daně za dobu prodlení uhradí žadateli úrok podle daňového řádu. Správce daně zašle přiznaný úrok na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Žadateli nevzniká nárok na úrok, pokud nepředložil doplňující údaje ve lhůtě podle odstavce 5 nebo dokud nepředložil doklady, které mají být poskytnuty podle § 82a odst. 7.

(10) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je žadatel povinen vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z neoprávněně vyplacené částky; povinnost uhradit úrok nevzniká, pokud osoba, které byla daň vrácena, v období, za které jí byla daň vrácena, se stala nebo byla plátcem, pokud splnila podmínky pro uplatnění nároku na odpočet daně. Úrok se počítá ve výši, jako by šlo o prodlení s úhradou daně, vypočítává se za celou dobu od vyplacení do skutečného vrácení.

(11) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok podle odstavce 10 vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, popřípadě je změni v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně přiznané částky. Povinnost vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne doručení rozhodnutí, kterým byl přiznán nárok na vrácení částky daně, jehož bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem. Není-li stanoveno jinak, neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle daňového řádu.

§ 83

Vrácení daně zahraniční osobě na základě principu vzájemnosti

(1) Nárok na vrácení daně za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku přijaté zahraniční osobou může uplatnit tato osoba, pokud v období, za které žádá o vrácení daně, v tuzemsku neuskutečňuje jiná než tato plnění:

- a) dovoz zboží,
- b) plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně,
- c) plnění podle § 69,
- d) plnění, u něhož jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, pro které je plnění poskytnuto, nebo
- e) vybrané plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(2) Na vrácení daně vztahující se k uskutečnění vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, se nepoužijí odstavce 3, 9 a 10.

(3) Daň se vrací na základě principu vzájemnosti. Princip vzájemnosti je v případě vrácení daně zahraniční osobě splněn, pokud je osobě povinné k dani se sídlem v tuzemsku na základě mezinárodní smlouvy nebo jiného ujednání vrácena daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby ve státě, ve kterém má zahraniční osoba uplatňující nárok na vrácení daně sídlo, a tento stát je uveden v seznamu států, u nichž je splněn princip vzájemnosti. Ministerstvo financí zveřejní ve Finančním zpravodaji seznam států, u nichž je princip vzájemnosti splněn. Nárok na vrácení daně může být zahraniční osobou uplatněn u zboží a služeb za obdobných podmínek, za nichž může být plátcem uplatněn nárok na odpočet daně.

(4) Nárok na vrácení daně uplatňuje zahraniční osoba podáním žádosti o vrácení daně Finančnímu úřadu pro hlavní město Prahu na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky.

(5) Žádost musí zahraniční osoba

- a) doložit daňovými doklady, které byly vystaveny plátcem,
- b) doložit daňovými doklady při dovozu zboží do tuzemska a dokladem o zaplacení,
- c) doložit potvrzením, že žadatel je osobou registrovanou k dani z přidané hodnoty nebo jiné podobné dani ve třetí zemi, které vystaví příslušný úřad ke správě daně v zemi, kde je zahraniční osoba registrována, toto potvrzení nesmí být starší než 1 rok od jeho vydání,
- d) doložit písemným prohlášením, že v období, za které žádá o vrácení daně, splnila podmínky stanovené v odstavci 1.

(6) Období pro uplatnění vrácení daně musí zahrnovat nejméně tři po sobě jdoucí kalendářní měsíce v kalendářním roce, ale ne více než jeden kalendářní rok. Období pro uplatnění vrácení daně může být kratší než tři měsíce pouze v případě, že se jedná o zbývající období kalendářního roku. Žádost o vrácení daně za zbytkové období kalendářního roku může obsahovat také nákupy zboží nebo služeb, případně dovozy zboží, které nebyly zahrnuty v předcházejících žádostech, ale týkají se příslušného kalendářního roku. Žádost nesmí obsahovat vrácení daně, které se vztahuje k předcházejícím kalendářním rokům. Žádost o vrácení daně za příslušný kalendářní rok lze podat nejpozději do 30. června následujícího kalendářního roku, jinak nárok zaniká.

(7) Správce daně může vyzvat zahraniční osobu k předložení potvrzení vydaného příslušným orgánem státu, ve kterém má tato osoba sídlo, že daň z přidané hodnoty nebo obdobná všeobecná daň ze spotřeby není v tomto státě vybírána.

(8) Správce daně vrátí schválenou částku na účet uvedený v žádosti o vrácení daně. Schválená částka se vrací v tuzemsku nebo v jakémkoli jiném státě. Pokud je schválená částka vrácena v jakémkoli jiném státě, poplatky za převod schválené částky jdou k tíži zahraniční osobě.

(9) Daň bude vrácena, pokud částka vrácené daně činí

- a) nejméně 7 000 Kč za období kratší než jeden kalendářní rok, ale ne kratší než 3 měsíce, nebo

b) nejméně 1 000 Kč za období jednoho kalendářního roku nebo období kratší než 3 měsíce, je-li to zbytek kalendářního roku.

(10) Druhy zboží a služeb, u kterých nelze daň vrátit, jsou:

- a) zboží a služby poskytované pro osobní spotřebu,
- b) cestovní náklady, náklady na ubytování a stravování zahraniční osoby,
- c) zboží a služby spojené s reprezentací zahraniční osoby,
- d) telefonní poplatky,
- e) taxislužba,
- f) pohonné hmoty.

(11) V případě, že vrácení daně bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem, je zahraniční osoba povinna vrátit neoprávněně vyplacenou částku a uhradit úrok z prodlení za každý den od vyplacení do skutečného vrácení.

(12) O povinnosti vrátit neoprávněně vyplacenou částku a zaplatit úrok z prodlení vydá správce daně rozhodnutí, ve kterém současně původní rozhodnutí o vrácení daně zruší, nebo ho změní v rozsahu odpovídajícím výši neoprávněně přiznané částky. Povinnost vrácení částky poskytnuté neprávem nebo v nesprávné výši zaniká uplynutím 3 let ode dne oznámení rozhodnutí, kterým byl přiznán nárok na vrácení částky daně, jehož bylo dosaženo podvodně nebo jiným neoprávněným způsobem. Neoprávněně vyplacená částka se spravuje jako daň podle daňového řádu.

§ 84

Vrácení daně fyzickým osobám ze třetích zemí při vývozu zboží

(1) Nárok na vrácení daně zaplacené v ceně zboží nakoupeného v tuzemsku může uplatnit osoba, která

- a) nemá místo pobytu na území Evropské unie a místo jejího pobytu ve třetí zemi je zapsáno v cestovním pasu nebo jiném dokladu totožnosti, který uznává za platný Česká republika,
- b) neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku (dále jen „zahraniční fyzická osoba“).

(2) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě vznikne, pokud

- a) nakoupené zboží nemá obchodní charakter,
- b) nakoupí zboží, jehož cena včetně daně zaplacená jednomu prodávajícímu v jednom kalendářním dnu je vyšší než 2 000 Kč,
- c) nakoupené zboží podle písmene b) do 3 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění uvedené na dokladu o prodeji zboží, vyveze v osobním zavazadle, které lze odnést.

(3) Prodávající je povinen na vyžádání zahraniční fyzické osoby vystavit doklad o prodeji zboží ve 2 vyhotoveních s tím, že na prvním uvede údaj „VAT REFUND“ a na druhém údaj „COPY“; doklad o prodeji zboží musí dále obsahovat tyto údaje:

- a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- d) evidenční číslo dokladu,
- e) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- f) sazbu daně a základ daně,
- g) výši daně,
- h) výši ceny včetně daně celkem,
- i) jméno a místo pobytu zahraniční fyzické osoby, která toto zboží vyveze.

(4) Nárok na vrácení daně nevzniká u těchto druhů zboží:

- a) uhlovodíková paliva a maziva,
- b) tabákové výrobky,
- c) alkoholické nápoje,
- d) potraviny a další zboží uvedené pod kódem nomenklatury celního sazebníku v kapitolách 01 až 21.

(5) Celní úřad potvrdí splnění podmínek podle odstavce 2 na prvním vyhotovení dokladu o prodeji zboží, nebo elektronicky. Splnění podmínky vyvezení zboží potvrdí celní úřad uvedením dne výstupu zboží z území Evropské unie.

(6) Nárok na vrácení daně se uplatňuje u plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění. Plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, je povinen daň vrátit zahraniční fyzické osobě nebo jiné osobě na základě jejího prohlášení, že jedná jménem a ve prospěch zahraniční fyzické osoby, pokud předloží potvrzené první vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo první vyhotovení dokladu o prodeji zboží a potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky.

(7) Plátce vrácenou daň uvede nejdříve v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém se vrácení daně uskutečnilo, a nejpozději do 3 let od konce zdaňovacího období, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění. První vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky, je plátce povinen uchovávat po dobu stanovenou v § 35 odst. 2.

(8) Nárok na vrácení daně zahraniční fyzické osobě zaniká, pokud nebylo první vyhotovení dokladu o prodeji zboží nebo potvrzení o tom, že splnění podmínek podle odstavce 2 bylo celním úřadem potvrzeno elektronicky,

prodávajícímu předloženo do 6 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém se uskutečnilo zdanitelné plnění.

§ 86

Vracení daně ozbrojeným silám jiného státu a Ministerstvu obrany

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku mohou u vybraných druhů zboží nebo služeb uplatnit

a) ozbrojené síly státu, který je

1. jiným členským státem, pokud se podílejí na obranném úsilí vynakládaném na provádění činnosti Evropské unie v rámci společné bezpečnostní a obranné politiky, nebo

2. členem Organizace Severoatlantické smlouvy nebo státem zúčastněným v Partnerství pro mír, pokud mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu, stanoví, že vybrané druhy zboží nebo služeb se v tuzemsku osvobodí od daně; tento nárok nemohou uplatnit ozbrojené síly České republiky,

b) Ministerstvo obrany při pořizování zboží nebo služeb hrazených z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy.

(2) Vybranými druhy zboží nebo služeb podle odstavce 1 se rozumí

a) minerální oleje pro služební vozidla, letadla a lodě ozbrojených sil a jejich civilní personál,

b) zboží nebo služby pořizované v rámci projektu bezpečnostních investic Organizace Severoatlantické smlouvy, vybavení staveb v rámci tohoto projektu a služby související s provozem tohoto zboží nebo těchto staveb.

(3) Osobám uvedeným v odstavci 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu. Osobě uvedené v odstavci 1 písm. b) nárok na vrácení daně vzniká pouze ve výši odpovídající částce hrazené z prostředků Organizace Severoatlantické smlouvy prostřednictvím příslušné kapitoly státního rozpočtu.

(4) Osoby uvedené v odstavci 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí s tím, že tuto žádost nelze podat elektronicky. Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) uplatní nárok na vrácení daně prostřednictvím Ministerstva obrany. Pokud správce daně shledá, že žádost o vrácení daně neobsahuje všechny předepsané náležitosti, nebo vzniknou-li pochybnosti o správnosti podané žádosti, vyzve osobu uvedenou v odstavci 1 písm. a) k odstranění vad či nesrovnalostí prostřednictvím Ministerstva obrany.

(5) Žádost o vrácení daně musí být doložena daňovými doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby. Daňové doklady nebo doklady o prodeji zboží nebo poskytnutí služby předložené osobou uvedenou v odstavci 1 písm. b) musí být opatřeny výraznou doložkou „nákup hrazen z prostředků NATO“.

(6) Doklad o prodeji zboží nebo poskytnutí služby vystavený plátcem musí obsahovat

a) obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,

- b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění,
- c) označení osoby uvedené v odstavci 1, v jejíž prospěch bylo zdanitelné plnění uskutečněno,
- d) rozsah a předmět zdanitelného plnění,
- e) evidenční číslo dokladu,
- f) den uskutečnění zdanitelného plnění,
- g) sazbu daně a základ daně,
- h) výši daně.

(7) Správce daně vrátí vratitelný přeplatek na účet Ministerstva obrany vedený pro tyto účely. Nárok na vrácení daně zaniká, není-li uplatněn do 12 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém nárok vznikl.

(8) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena podle odstavce 8, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna neoprávněně vyplacenou částku vrátit správci daně prostřednictvím Ministerstva obrany, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

(9) Pro osobu uvedenou v odstavci 1 je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

§ 86a

Vrácení daně příslušníkovi ozbrojených sil jiného státu a dalším osobám podle mezinárodní smlouvy

(1) Nárok na vrácení daně z přijatého zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku v rozsahu stanoveném mezinárodní smlouvou, která je součástí českého právního řádu a na základě které je osvobozeno dodání zboží nebo poskytnutí služby podle § 68 odst. 10, vzniká

- a) příslušníkovi ozbrojených sil jiného státu a členům jeho rodiny, nebo
- b) dalším osobám, o kterých tak stanoví tato mezinárodní smlouva.

(2) Osobě podle odstavce 1 vzniká nárok na vrácení daně dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

(3) Osoba podle odstavce 1 uplatní nárok na vrácení daně na tiskopise předepsaném Ministerstvem financí; tuto žádost nelze podat elektronicky.

(4) Žádost o vrácení daně musí být doložena dokladem, na který se použije § 86 odst. 7 obdobně, a další písemností, stanoví-li tak mezinárodní smlouva, která je součástí českého právního řádu.

(5) Nárok na vrácení daně zaniká, není-li uplatněn do 12 kalendářních měsíců od konce kalendářního měsíce, ve kterém nárok vznikl.

(6) Zjistí-li osoba, které byla daň vrácena, že na vrácení daně neměla nárok, je povinna neoprávněně vyplacenou částku vrátit správci daně, a to nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila.

(7) Pro osobu podle odstavce 1 je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

§ 86b

Obecná ustanovení pro nárok na vrácení daně

(1) Osoba žádající o vrácení daně je pro účely vrácení daně daňovým subjektem.

(2) Vznikne-li v důsledku vyměření nároku na vrácení daně vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do 30 dnů od tohoto vyměření.

DÍL 12

Prodej zboží za ceny bez daně z přidané hodnoty

§ 87

Prodej zboží za ceny bez daně

(1) Zboží lze prodávat fyzické osobě při jejím bezprostředním výstupu z území Evropské unie za ceny bez daně pouze

- a) na základě pravomocného povolení k prodeji za ceny bez daně,
- b) v části tranzitního prostoru mezinárodního letiště vymezené v povolení k prodeji za ceny bez daně nebo na palubě letadla během letu a
- c) po ověření, že její cílová stanice je ve třetí zemi nebo na třetím území.

(2) V případě povolení k prodeji za ceny bez daně je místně příslušným správcem daně celní úřad místně příslušný mezinárodnímu letišti.

(3) U zboží, které bylo dodáno plátcem v tuzemsku a bylo umístěno do prostor uvedených v odstavci 1 písm. b), může držitel povolení k prodeji za ceny bez daně uplatnit nárok na odpočet daně za podmínek stanovených tímto zákonem.

(4) Na povolení k prodeji za ceny bez daně se použijí ustanovení zákona o spotřebních daních upravující povolení k prodeji za ceny bez spotřební daně obdobně.

HLAVA III

Zvláštní režimy

§ 89

Zvláštní režim pro cestovní službu

(1) Zvláštní režim je povinen použít poskytovatel cestovní služby, který jedná se zákazníkem vlastním jménem, při poskytnutí cestovní služby zákazníkovi.

(2) Pro účely zvláštního režimu pro cestovní službu se rozumí

- a) poskytovatelem cestovní služby osoba povinná k dani, která poskytuje zákazníkovi cestovní službu,
- b) zákazníkem osoba, které je poskytnuta cestovní služba,
- c) cestovní službou poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje kombinace služeb cestovního ruchu ⁶¹⁾ a popřípadě zboží, pokud jsou jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; poskytnutí cestovní služby se považuje za poskytnutí jedné služby, přestože k uskutečnění cestovní služby se využije více služeb cestovního ruchu a popřípadě zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani; za cestovní službu se považuje i poskytnutí služby zákazníkovi, která zahrnuje pouze jednu nakoupenou službu cestovního ruchu ubytování nebo dopravy osob.

(3) Při poskytnutí cestovní služby je základem daně přírážka poskytovatele cestovní služby snižena o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a součtem částek, které plátce uhradil nebo má uhradit za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby.

(4) Pokud je před uskutečněním cestovní služby přijata úplata, ze které vzniká povinnost přiznat daň, stanoví se přírážka poskytovatele cestovní služby k této úplatě jako součin přijaté úplaty a koeficientu pro výpočet přírážky.

(5) Koeficient pro výpočet přírážky se vypočte jako podíl

a) rozdílu mezi

- 1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
- 2. součtem částek, které plátce již uhradil za jednotlivé služby cestovního ruchu a zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a

b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(6) Koeficient pro výpočet přírážky lze vypočítat také jako podíl

a) rozdílu mezi

- 1. celkovou peněžní částkou, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu, a
- 2. součtem částek, které plátce uhradil nebo předpokládá, že uhradí, za jednotlivé služby cestovního ruchu a

zboží nakoupené od jiných osob povinných k dani, které jsou přímo zahrnuté do cestovní služby, a

b) celkové peněžní částky, kterou jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátce od zákazníka nebo třetí osoby za poskytnutou cestovní službu.

(7) U jedné cestovní služby lze pro stanovení přírážky poskytovatele cestovní služby k úplatě použít pouze jeden způsob výpočtu koeficientu pro výpočet přírážky; v případě, že poskytovatel cestovní služby použije způsob výpočtu koeficientu podle odstavce 6, může koeficient, který pro účely stanovení přírážky vypočetl u první přijaté úplaty, použít i pro stanovení přírážky u všech úplat následujících.

(8) Je-li rozdíl podle odstavce 3, 5 nebo 6 záporný, základem daně je nula.

(9) Při poskytnutí cestovní služby je místem plnění místo, kde má poskytovatel poskytující službu sídlo. Pokud je však tato služba poskytnuta prostřednictvím provozovny, je místem plnění místo, kde je tato provozovna umístěna.

(10) Cestovní služba se považuje za uskutečněnou dnem poskytnutí cestovní služby. Za poskytnutí cestovní služby se považuje den poskytnutí poslední služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě.

(11) U cestovní služby se uplatňuje základní sazba daně.

(12) Pokud jednotlivé služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty ve třetí zemi, cestovní služba je osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně. Jestliže služby cestovního ruchu nakoupené od jiných osob povinných k dani jsou poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je cestovní služba osvobozena od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám ve třetí zemi a na území Evropské unie. Za službu cestovního ruchu poskytnutou ve třetí zemi se považuje nakoupená letecká přeprava osob s místem určení do třetí země nebo přeprava zpět na území Evropské unie.

(13) Poskytovatel cestovní služby nemá nárok na odpočet daně ani na vrácení daně v jiném členském státě u zboží a služeb cestovního ruchu nakoupených od plátců nebo od osob registrovaných k dani v jiném členském státě, které poskytuje zákazníkovi jako součást cestovní služby.

(14) Při poskytnutí cestovní služby musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – cestovní služba“. Při poskytnutí cestovní služby nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky.

(15) Plátce, kterému byla poskytnuta cestovní služba, nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v ceně za tuto poskytnutou službu.

(16) Pokud poskytovatel cestovní služby poskytuje vlastní službu nebo zboží vytvořené vlastní činností, které nesmí zahrnout do cestovní služby, je povinen uplatňovat daň u těchto zdanitelných plnění podle příslušné sazby daně a daň se vypočítá z ceny určené podle právních předpisů upravujících oceňování majetku, která se považuje za peněžní částku včetně daně.

(17) Pokud poskytovatel cestovní služby uplatňuje daň a současně je povinen použít zvláštní režim, je také povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(18) Při opravě základu daně nebo výše daně u cestovní služby plátce nevystavuje opravný daňový doklad.

(19) Pokud však plátce poskytuje cestovní služby jiné osobě povinné k dani, která není poskytovatelem cestovní

služby, pro účely uskutečňování ekonomické činnosti, nemusí uplatňovat zvláštní režim a uplatňuje u jednotlivých nakoupených služeb cestovního ruchu daň na výstupu podle příslušné sazby daně, pokud všechny nakoupené služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty v tuzemsku.

(20) Zvláštní režim není oprávněn použít plátce, který poskytuje službu spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby. Daň se vypočítá z úplaty, kterou plátce obdržel nebo má obdržet za poskytnutou službu zajištění cestovní služby, která se považuje za peněžní částku včetně daně. Poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby je osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně, pokud jednotlivé služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě jsou poskytnuty ve třetí zemi. Pokud jsou služby cestovního ruchu zahrnuté v cestovní službě poskytnuty jak ve třetí zemi, tak i na území Evropské unie, je poskytnutí služby spočívající v zajištění cestovní služby jménem a na účet jiné osoby osvobozeno od daně s nárokem na odpočet daně jen v poměru odpovídajícímu poskytnutým službám cestovního ruchu ve třetí zemi a na území Evropské unie.

§ 90

Zvláštní režim pro obchodníky s použitým zbožím, uměleckými díly, sběratelskými předměty a starožitnostmi

(1) Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) uměleckými díly, sběratelskými předměty, starožitnostmi zboží uvedené v příloze č. 4,
- b) použitým zbožím hmotný movitý majetek, který je vhodný k dalšímu použití v nezměněném stavu nebo po opravě, kromě uměleckých děl, sběratelských předmětů nebo starožitností uvedených v příloze č. 4 a kromě drahých kovů a drahokamů,
- c) obchodníkem plátce nebo osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která v rámci uskutečňování ekonomické činnosti pořizuje nebo dováží použité zboží, umělecké předměty, sběratelské předměty nebo starožitnosti za účelem dalšího prodeje, jednajíc na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, pokud ji náleží odměna.

(2) Zvláštní režim může použít obchodník při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, pokud je toto zboží obchodníkovi dodáno v rámci obchodování na území Evropské unie

- a) osobou nepovinnou k dani,
- b) osobou povinnou k dani, která může využívat režim pro malé podniky a která jedná jako osoba, která tento režim využívá, zahrnuje-li toto dodání dlouhodobý hmotný majetek,
- c) jinou osobou povinnou k dani, pro kterou je dodání tohoto zboží osvobozeno od daně podle § 62 nebo obdobně podle platného předpisu jiného členského státu, nebo
- d) jiným obchodníkem, pokud byl při dodání tohoto zboží tímto jiným obchodníkem použit zvláštní režim.

(3) Při použití zvláštního režimu je základem daně přírážka snížená o daň z přírážky. Tato přírážka se stanoví jako rozdíl mezi prodejní cenou obchodníka a pořizovací cenou tohoto zboží. Pokud je tento rozdíl záporný, základem

daně je nula. Pro účely tohoto ustanovení se rozumí

- a) prodejní cenou úplata, která byla nebo má být získaná obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, nebo od třetí strany, včetně daní, cel, poplatků a vedlejších výdajů jako provize, náklady na balné, přepravu a pojištění požadované obchodníkem od osoby, které je zboží dodáno, s výjimkou částek uvedených v § 36 odst. 5 a 14,
- b) pořizovací cenou úplata stanovená v písmenu a), která byla nebo má být získaná od obchodníka osobou, která mu zboží dodává.

(4) Pokud jednotková pořizovací cena zboží nepřevyšuje 1 000 Kč, je možné přírážku stanovit za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně. V tomto případě se přírážka stanoví jako rozdíl mezi celkovou prodejní cenou za dodané zboží a celkovou pořizovací cenou za nakoupené zboží, uskutečněné za zdaňovací období, v rozdělení podle příslušné sazby daně.

(5) Obchodník se může rozhodnout pro používání zvláštního režimu při dodání

- a) uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce,
- c) uměleckého díla, které mu dodala osoba povinná k dani jiná než obchodník.

(6) Při stanovení přírážky postupuje obchodník podle odstavce 3 nebo 4 za celé zdaňovací období.

(7) Pokud obchodník postupuje podle odstavce 5, je povinen stanovit základ daně podle odstavce 3. Pořizovací cena pro výpočet přírážky při dovozu zboží podle odstavce 5 písm. a) se stanoví jako součet základu daně při dovozu tohoto zboží a daně vyměřené při dovozu zboží.

(8) Postup podle odstavce 5 je obchodník povinen oznámit správci daně. Obchodník je povinen postupovat podle zvláštního režimu nejméně dva následující po sobě jdoucí kalendářní roky ode dne oznámení.

(9) Pokud při dodání použitého zboží, uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti jsou splněny podmínky pro osvobození vývozu zboží podle § 66, je dodání tohoto zboží, jestliže je předmětem zvláštního režimu, také osvobozeno od daně.

(10) Plátce nemá nárok na odpočet daně z přírážky, kterou je povinen zaplatit v prodejní ceně zboží, které mu bylo dodáno obchodníkem, pokud je dodání tohoto zboží předmětem zvláštního režimu.

(11) Obchodník při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nemá nárok na odpočet daně

- a) u uměleckého díla, sběratelského předmětu nebo starožitnosti, které sám dovezl,
- b) u uměleckého díla, které mu dodal autor díla nebo jeho právní nástupce.

(12) Pokud se použije zvláštní režim při dodání zboží mezi členskými státy, nepoužijí se § 8, 8a a 64. Zvláštní režim nelze použít při dodání nového dopravního prostředku z tuzemska do jiného členského státu. Zvláštní režim nelze také použít při dodání zboží, pokud byl při jeho pořízení uplatněn nárok na odpočet daně.

(13) Pokud obchodník uplatňuje daň a současně používá zvláštní režim, je povinen vést v evidenci pro účely daně z

přidané hodnoty samostatně plnění podle jednotlivých způsobů uplatňování daně.

(14) Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, musí být na daňovém dokladu uveden údaj „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“ Při dodání zboží, které je předmětem zvláštního režimu, nesmí být na daňovém dokladu samostatně uvedena daň týkající se přírážky.

(15) Obchodník má nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění dodání zboží, nepoužije-li při jeho následném dodání zvláštní režim, pokud jde o

- a) umělecké dílo, sběratelský předmět nebo starožitnost, které sám dovezl,
- b) umělecké dílo, které mu
 - 1. dodal autor díla nebo jeho právní nástupce, nebo
 - 2. dodala jiná osoba povinná k dani, která při tomto dodání nepoužila zvláštní režim.

(16) Nárok na odpočet daně podle odstavce 15 vzniká obchodníkovi okamžikem, ke kterému je povinen přiznat daň z tohoto dodání zboží.

(17) U knihy, která je zbožím podle odstavce 1 písm. a) nebo b), se ustanovení upravující zvláštní režim použijí obdobně.

§ 92

Zvláštní režim pro investiční zlato

(1) Investičním zlatem se rozumí

- a) zlato připouštěné na světové trhy zlata ve tvaru uzančních slitků v podobě cihly nebo destičky s
 - 1. vlastním číslem,
 - 2. ryzostí nejméně 995 tisícín,
 - 3. hmotností připouštěnou na těchto trzích a
 - 4. označením výrobce, ryzosti a hmotnosti,
- b) zlaté mince, které
 - 1. mají ryzost nejméně 900 tisícín,
 - 2. byly vyraženy po roce 1800,
 - 3. jsou nebo byly v zemi svého původu zákonným platidlem a
 - 4. jsou obvykle prodávány za cenu, která nepřevyšuje volnou tržní hodnotu jejich zlatého obsahu o více než 80

%.

(2) Zlatá mince uvedená v seznamu zveřejněném Evropskou komisí v Úředním věstníku Evropské unie se pro kalendářní rok, na který je tento seznam zveřejněn, považuje za zlatou minci podle odstavce 1 písm. b).

(3) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozeno dodání investičního zlata v tuzemsku, pořízení z jiného členského státu a jeho dovoz. Osvobození od daně bez nároku na odpočet daně se vztahuje i na

a) investiční zlato s osvědčením pro fyzicky alokované a nealokované zlato,

b) investiční zlato obchodované na zlatých účtech, a to zejména úvěry a swapy zakládající k investičnímu zlatu vlastnické právo nebo právní nárok, nebo

c) termínované obchody s investičním zlatem, včetně futures a forwardů, které zahrnují převod vlastnického práva nebo právního nároku k investičnímu zlatu.

(4) Od daně bez nároku na odpočet daně je osvobozena služba osobou, která jedná jménem a na účet jiné osoby, která spočívá v zajištění dodání investičního zlata, jeho pořízení z jiného členského státu nebo jeho dovozu.

(5) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, se může rozhodnout, že uplatní daň u dodání investičního zlata, které by bylo osvobozeno podle odstavce 3, jinému plátcovi s místem plnění v tuzemsku.

(6) U zprostředkovatelské služby, která spočívá v obstarání dodání investičního zlata podle odstavce 4, může být uplatněna daň, pokud plátce při dodání investičního zlata uplatnil daň podle odstavce 5.

(7) Plátce, který dodává investiční zlato osvobozené od daně, má nárok na odpočet daně v plné výši

a) při nakoupení investičního zlata, u něhož byla uplatněna daň podle odstavce 5,

b) při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zlata, které není investičním zlatem, a které následně plátce nebo jím zmocněná třetí osoba přemění na investiční zlato, nebo

c) při nakoupení služby, spočívající ve změně formy, hmotnosti nebo ryzosti zlata, včetně investičního zlata.

(8) Plátce, který investiční zlato vyrobí nebo zlato přemění na investiční zlato, má nárok na odpočet daně v plné výši při nakoupení, pořízení z jiného členského státu nebo dovozu zboží nebo služby, přímo související s výrobou investičního zlata nebo přeměnou zlata na investiční zlato.

(9) Plátce, který přijme službu podle odstavce 6, nebo který dodává investiční zlato osvobozené od daně a má nárok na odpočet daně podle odstavce 7 písm. b) a c), nebo který vyrobil investiční zlato nebo zlato přeměnil na investiční zlato a má nárok na odpočet daně podle odstavce 8, je povinen

a) vystavit doklad o dodání fyzické osobě nepovinné k dani, který obsahuje tyto údaje:

1. obchodní firmu nebo jméno, dodatek ke jménu a sídlo osoby, která uskutečňuje plnění,

2. daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění,

3. evidenční číslo dokladu,

4. rozsah a předmět plnění,

5. den vystavení dokladu,

6. den uskutečnění plnění nebo den přijetí úplaty, pokud před uskutečněním plnění vznikla povinnost ke dni přijetí úplaty přiznat uskutečnění plnění, pokud se liší ode dne vystavení dokladu,

7. celkovou částku za plnění, hmotnost a ryzost zlata,

8. jméno, datum narození a místo pobytu fyzické osoby nepovinné k dani,

b) uchovávat doklad podle písmene a) po dobu 10 let,

c) uvést na daňovém dokladu vystaveném plátcí nebo osobě povinné k dani rovněž hmotnost a ryzost zlata.

(10) Ustanovení odstavce 9 písm. a) a b) se nevztahuje na dodání investičního zlata podle odstavce 1 písm. b) vydaného Českou národní bankou.

HLAVA IV

Režim přenesení daňové povinnosti

DÍL 1

Obecná ustanovení

§ 92a

Základní ustanovení

(1) V režimu přenesení daňové povinnosti je plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněno, povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije, pokud ke dni uskutečnění zdanitelného plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(3) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije na zdanitelné plnění, pokud ke dni přijetí úplaty přede dnem uskutečnění tohoto plnění příjemce tohoto plnění nejedná jako osoba povinná k dani.

(4) Režim přenesení daňové povinnosti se nepoužije na zdanitelné plnění, pokud se jedná o nucený prodej obchodního majetku plátce.

(5) Plátce, pro kterého je zdanitelné plnění v režimu přenesení daňové povinnosti uskutečněno, je povinen doplnit výši daně v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty. Za správnost vypočtené daně odpovídá plátce, pro kterého je plnění uskutečněno.

(6) Režim přenesení daňové povinnosti nelze použít v případě, že o plátcí, který uskutečnil nebo přijal zdanitelné plnění, nebyla ke dni uskutečnění tohoto plnění zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je plátcem, a to do dne, ve kterém je tato skutečnost o těchto plátcích zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový

přístup.

(7) Pokud vznikla povinnost přiznat daň z úplaty přijaté před uskutečněním zdanitelného plnění v režimu přenesení daňové povinnosti, použije se režim přenesení daňové povinnosti při uskutečnění zdanitelného plnění na daň vypočtenou ze základu daně stanoveného podle § 37a odst. 1.

(8) Mají-li plátce, který uskutečnil zdanitelné plnění, a plátce, pro kterého bylo zdanitelné plnění uskutečněno, důvodně za to, že toto zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti, a tento režim k tomuto plnění použijí, považuje se toto plnění za zdanitelné plnění podléhající režimu přenesení daňové povinnosti.

DÍL 2

Trvalé použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92b

Dodání zlata

(1) Za zlato se pro účely tohoto ustanovení považuje

- a) zlato o ryzosti 333 tisícín nebo vyšší, s výjimkou investičního zlata, v podobě neopracované, zejména slitku, cihly, prutu, valounu, zrna, granule, granálie, lístku, drátu, prášku, zlomků, smetků nebo odpadu,
- b) investiční zlato při dodání podle § 92 odst. 5.

(2) Při dodání zlata plátcí, s výjimkou České národní banky, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(3) Při poskytnutí zprostředkovatelské služby podle § 92 odst. 6 plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92c

Dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu

Při dodání zboží uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu, včetně dodání tohoto zboží po zpracování v podobě čištění, leštění, třídění, řezání, štěpení, lisování nebo odlévání do ingotů plátcí, použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92d

Dodání nemovité věci

Při dodání nemovité věci plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud se na základě rozhodnutí podle § 55a odst. 4, § 56 odst. 8 nebo § 62 odst. 3 jedná o zdanitelné plnění.

§ 92e

Poskytnutí stavebních nebo montážních prací

(1) Při poskytnutí stavebních nebo montážních prací, které odpovídají kódům 41 až 43 klasifikace produkce CZ-CPA ve znění platném k 1. lednu 2015, plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

(2) Při poskytnutí pracovníků pro stavební nebo montážní práce plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92ea

Použití režimu přenesení daňové povinnosti v ostatních případech

Plátce použije režim přenesení daňové povinnosti při poskytnutí zdanitelného plnění plátcí, pokud se jedná o:

- a) dodání zboží poskytovaného jako záruka při realizaci této záruky, nebo
- b) dodání zboží po postoupení výhrady vlastnictví nabyvateli a výkon tohoto práva nabyvatelem.

DÍL 3

Dočasné použití režimu přenesení daňové povinnosti

§ 92f

Dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu

Při dodání zboží nebo poskytnutí služby uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud tak vláda stanoví nařízením.

§ 92g

Mechanismus rychlé reakce

(1) Při dodání zboží nebo poskytnutí služby plátcí použije plátce režim přenesení daňové povinnosti, pokud v případě, kdy Evropská komise za účelem boje proti náhlým a rozsáhlým daňovým podvodům potvrdila, že proti použití režimu přenesení daňové povinnosti při dodání tohoto zboží nebo poskytnutí této služby nemá námitky, tak vláda stanoví nařízením.

(2) Režim přenesení daňové povinnosti podle odstavce 1 se použije po dobu nepřesahující 9 měsíců.

DÍL 4

Závazné posouzení

§ 92h

Předmět závazného posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

Předmětem závazného posouzení je určení, zda se při poskytnutí určitého zdanitelného plnění použije režim přenesení daňové povinnosti.

§ 92i

Žádost o závazné posouzení pro použití režimu přenesení daňové povinnosti

(1) Generální finanční ředitelství vydá na žádost rozhodnutí o závazném posouzení určitého zdanitelného plnění pro použití režimu přenesení daňové povinnosti.

(2) V žádosti o vydání rozhodnutí o závazném posouzení žadatel uvede

- a) popis zdanitelného plnění, jehož se žádost o vydání rozhodnutí o závazném posouzení týká; v žádosti lze uvést pouze jedno zdanitelné plnění,
- b) návrh výroku rozhodnutí o závazném posouzení.

HLAVA V

Správa daně v tuzemsku

DÍL 1

Obecná ustanovení o správě daně

§ 93

Správa daně celními úřady

(1) Celní úřad vykonává správu daně

- a) ve věci povolení k prodeji za ceny bez daně,
- b) při dovozu zboží s výjimkou případů, kdy povinnost přiznat daň při dovozu zboží vzniká plátcí podle § 23 odst. 2 až 4,
- c) ve zvláštním režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(2) Při správě daně podle odstavce 1 písm. b) a c) se použijí právní předpisy upravující správu cel.

§ 93a

Místní příslušnost

- (1) Místně příslušný skupině je správce daně, který je místně příslušný jejímu zastupujícímu členovi.
- (2) Pro osobu povinnou k dani, která nemá v tuzemsku sídlo podle daňového řádu nebo místo pobytu podle daňového řádu anebo provozovnu, je místně příslušným správcem daně Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj.
- (3) Pro osobu povinnou k dani, která je plátcem podle § 6d, je místně příslušným správcem daně finanční úřad místně příslušný její části, která je součástí skupiny.

§ 94

Povinná registrace plátce

- (1) Osoba podle § 6 odst. 1 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne překročení částky podle § 6 odst. 1 nebo § 6 odst. 2 písm. b).
- (2) Osoba podle § 6 odst. 3 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne uskutečnění plnění, které spadá do jejího obratu v tuzemsku a u kterého by měla nárok na odpočet daně, pokud by byla plátcem.
- (3) Osoba podle § 6 odst. 4 je povinna podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne uskutečnění zdanitelného plnění.
- (4) Plátce podle § 6b až 6ea je povinen podat přihlášku k registraci do 10 pracovních dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.

§ 94a

Dobrovolná registrace plátce

- (1) Osoba podle § 6f může podat přihlášku k registraci pouze v případě, že není nespolehlivou osobou.
- (2) Lhůta pro vydání rozhodnutí o registraci osoby povinné k dani podle odstavce 1 neběží po dobu řízení o její nespolehlivosti.

§ 95a

Skupinová registrace

- (1) V přihlášce k registraci skupiny určí osoby v kapitálově nebo personálně spojeném seskupení, které budou členy skupiny, osobu, která bude zastupujícím členem skupiny. Přihlášku k registraci podá osoba určená za zastupujícího člena skupiny u správce daně místně příslušného podle § 93a.
- (2) Skupina se stává plátcem od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku, pokud je přihláška k registraci skupiny podána nejpozději do 31. října příslušného kalendářního roku. Přihláška k registraci skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je

neúčinná.

(3) Plátce se při splnění podmínek podle § 5a stává členem skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku, pokud skupina podá s jeho souhlasem žádost o přistoupení plátce do skupiny nejpozději do 31. října příslušného kalendářního roku. Žádost o přistoupení plátce do skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je neúčinná.

(4) Osoba, která není plátcem, se při splnění podmínek stanovených v § 5a stává členem skupiny od prvního dne druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém skupina podá s jejím souhlasem žádost o přistoupení osoby do skupiny.

(5) Osoba povinná k dani je členem skupiny ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

a) zanikajícího člena skupiny, pokud není v okamžiku zániku člena skupiny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo

b) rozdělovaného člena skupiny, pokud je v okamžiku přeměny nově vznikající osobou povinnou k dani.

(6) Osoba povinná k dani je plátcem ode dne zápisu přeměny právnické osoby do veřejného rejstříku, pokud na ni při této přeměně přechází nebo je převáděno jmění

a) zanikajících nebo rozdělovaných členů více skupin, pokud není v okamžiku jejich přeměny samostatnou osobou povinnou k dani, nebo

b) zanikajícího nebo rozdělovaného člena skupiny, která je v okamžiku jeho přeměny osobou povinnou k dani.

(7) Přihlášku k registraci je plátce podle odstavce 6 povinen podat do 15 dnů ode dne zápisu přeměny do veřejného rejstříku.

(8) V případě přistoupení osoby povinné k dani jako člena do skupiny podle odstavce 4 je skupina oprávněna uplatnit nárok na odpočet daně podle § 79 odst. 1 a 2. Nárok na odpočet daně se uplatní v daňovém přiznání za první zdaňovací období po dni přistoupení tohoto člena.

(9) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci skupiny nebo rozhodne o žádosti o přistoupení plátce do skupiny podle odstavce 3 nejdříve 1. listopadu kalendářního roku, ve kterém byla podána přihláška k registraci skupiny nebo tato žádost; den předcházející tomuto dni se považuje za den, kdy správce daně tuto žádost obdržel.

§ 95b

Přestoupení člena skupiny

(1) Skupina může podat do 31. října příslušného kalendářního roku žádost o přestoupení člena skupiny z původní skupiny, které je členem, se souhlasem původní skupiny a přestupujícího člena.

(2) Členovi skupiny zaniká členství v původní skupině k poslednímu dni příslušného kalendářního roku a vzniká členství ve skupině, která podala žádost podle odstavce 1, k 1. lednu kalendářního roku bezprostředně

následujícího po tomto kalendářním roce.

(3) Žádost podle odstavce 1 může skupina podat, pokud ke dni přestoupení člena skupiny bude jeho členství v původní skupině trvat alespoň 1 kalendářní rok.

(4) Žádost o přestoupení do skupiny od 1. ledna bezprostředně následujícího kalendářního roku podaná po 31. říjnu příslušného kalendářního roku je neúčinná.

§ 96

Povinný registrační údaj

(1) V přihlášce k registraci plátce je osoba povinná k dani povinna uvést také čísla všech svých účtů u poskytovatelů platebních služeb, pokud jsou používány pro ekonomickou činnost.

(2) Osoba povinná k dani je oprávněna určit, která čísla účtů podle odstavce 1 budou zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) V přihlášce k registraci plátce nebo identifikované osoby je zahraniční osoba povinna uvést také adresu elektronické pošty. Neuvedení adresy elektronické pošty zahraniční osobou není v případě povinné registrace plátce nebo identifikované osoby důvodem pro zamítnutí registrace.

§ 97

Registrace identifikované osoby

Identifikovaná osoba je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stala identifikovanou osobou.

§ 97a

Dobrovolná registrace identifikované osoby

Osoba podle § 6j až 6l může podat přihlášku k registraci.

§ 97b

Zvláštní ustanovení o registračním řízení

(1) Podala-li osoba povinná k dani přihlášku k registraci do 30. září příslušného kalendářního roku z důvodu, že její obrát v tuzemsku v příslušném kalendářním roce překročil částku podle § 6 odst. 1 a nesdělila, že se chce stát plátcem dnem následujícím po překročení této částky, správce daně prověří uvedené údaje do 30 dnů ode dne podání této přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad. Pokud osoba povinná k dani splňuje podmínky podle § 6 odst. 1, správce daně ji o tomto výsledku prověření v této lhůtě vhodným způsobem vyrozumí.

(2) Podala-li osoba povinná k dani přihlášku k registraci do 30. září příslušného kalendářního roku z důvodu, že jsou naplněny podmínky podle § 6 odst. 3 písm. a), správce daně prověří uvedené údaje do 30 dnů ode dne podání této přihlášky, popřípadě ode dne odstranění jejích vad. Pokud osoba povinná k dani splňuje podmínky podle § 6 odst. 3 písm. a), správce daně ji o tomto výsledku prověření v této lhůtě vhodným způsobem vyrozumí.

(3) Lhůtu podle odstavce 1 nebo 2 může ve zvlášť složitých případech prodloužit nejbližší nadřízený správce daně.

(4) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci podle odstavce 1 nebo 2 do konce příslušného kalendářního roku, nejdříve však 1. prosince.

(5) Stala-li se osoba povinná k dani po vydání rozhodnutí o registraci plátce nebo identifikované osoby plátcem k dřívějšímu dni, správce daně nahradí původní rozhodnutí o registraci novým.

§ 98

Zveřejnění údajů z registru plátců a identifikovaných osob

Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup údaje z registru plátců a identifikovaných osob, a to

- a) daňové identifikační číslo plátce nebo identifikované osoby,
- b) obchodní firmu nebo jméno a dodatek ke jménu,
- c) sídlo plátce nebo identifikované osoby,
- d) číslo účtu určené v přihlášce k registraci plátce ke zveřejnění nebo údaj, že žádné takové číslo účtu nebylo určeno a
- e) skutečnost, že se jedná o plátce, který nemá sídlo ani provozovnu v tuzemsku.

§ 98a

Omezení volby zmocněnce pro účely doručování

(1) Pro účely doručování písemností v oblasti daně z přidané hodnoty si mohou plátce nebo identifikovaná osoba, kteří mají zpřístupněnu datovou schránku, zvolit zmocněnce pouze v případě, že má tento zmocněnec zpřístupněnu datovou schránku, která se zřizuje ze zákona; to

- a) platí také v případě zmocněnce při zvolení dalšího zmocněnce,
- b) neplatí v případě pověření zprostředkovatele osobou uskutečňující vybraná plnění ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Zahraniční osoba si může zvolit pouze jednoho zmocněnce pro doručování písemností v oblasti daně z přidané hodnoty.

§ 98b

Zmocněnec pro doručování

(1) Zahraniční osoba je povinna si nejpozději ke dni, kterým uplyne lhůta pro podání přihlášky k registraci plátce nebo identifikované osoby, nebo ke dni podání přihlášky v případě dobrovolné registrace zvolit zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku zřízenou ze zákona; to neplatí, pokud má tato zahraniční osoba zpřístupněnu datovou schránku. Neuvedení zmocněnce pro doručování v přihlášce k registraci není v případě povinné registrace plátce nebo identifikované osoby důvodem pro zamítnutí registrace.

(2) Zahraniční osoba, která je plátcem nebo identifikovanou osobou, je povinna si zvolit zmocněnce pro doručování podle odstavce 1 do 30 dnů ode dne

a) zániku zmocnění pro doručování, nebo

b) znepřístupnění datové schránky této zahraniční osoby nebo jejího zmocněnce.

(3) Plátcem nebo identifikované osobě, kteří nesplnili povinnost zvolit si zmocněnce pro doručování nebo si zvolili zmocněnce pro doručování po stanovené lhůtě, vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč za každý den,

a) který následuje po dni oznámení rozhodnutí o registraci v případě nesplnění povinnosti podle odstavce 1, kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 1, nebo

b) kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 2.

(4) V případě, že bylo rozhodnuto o registraci zahraniční osoby, která nesplnila povinnost podat včas přihlášku k registraci, vzniká plátcem nebo identifikované osobě, kteří nesplnili povinnost zvolit si zmocněnce, povinnost uhradit pokutu podle odstavce 3 za každý den od desátého dne následujícího po dni vydání rozhodnutí o jejich registraci, kdy není splněna povinnost zvolit si zmocněnce podle odstavce 1.

(5) Správce daně rozhodne o povinnosti uhradit pokutu platebním výměrem. Pokud nadále trvají podmínky pro vznik pokuty, může správce daně rozhodnout o povinnosti uhradit dosud vzniklou část pokuty platebním výměrem. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

§ 98c

Zvláštní ustanovení o doručování zahraničním osobám

(1) V případě, že zahraniční osoba nemá zpřístupněnu datovou schránku ani nemá zvoleného zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku, může správce daně namísto jiných způsobů doručování doručovat této zahraniční osobě písemnosti na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci; tato písemnost se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

(2) Správce daně může zahraniční osobě doručit namísto jiných způsobů doručování písemnost veřejnou vyhláškou v případě, že tato zahraniční osoba nemá zpřístupněnu datovou schránku, nemá zmocněnce pro doručování, který má zpřístupněnu datovou schránku, ani neuvedla adresu elektronické pošty v přihlášce k registraci. V tomto

případě veřejnou vyhlášku nezveřejňuje obecní úřad v místě adresátova posledního známého pobytu nebo sídla.

§ 99

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je kalendářní měsíc.

§ 99a

Změna zdaňovacího období

(1) Plátce se může rozhodnout, že jeho zdaňovacím obdobím pro příslušný kalendářní rok je kalendářní čtvrtletí, pokud

- a) jeho obrat v tuzemsku za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl 15 000 000 Kč,
- b) není nespolehlivým plátcem,
- c) není skupinou a
- d) změnu zdaňovacího období oznámí správci daně do konce měsíce ledna příslušného kalendářního roku.

(2) Plátce nemusí změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 oznámit správci daně, pokud v bezprostředně předcházejícím kalendářním roce bylo jeho zdaňovacím obdobím kalendářní čtvrtletí.

(3) Změnu zdaňovacího období podle odstavce 1 nelze učinit pro kalendářní rok, v němž byl plátce registrován, ani pro bezprostředně následující kalendářní rok. Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně na žádost plátce podanou do konce měsíce října roku, v němž byl plátce registrován, rozhodnout, že změnu zdaňovacího období lze učinit pro bezprostředně následující kalendářní rok; takto podaná žádost se považuje za oznámení podle odstavce 1 písm. d).

(4) Stane-li se plátce, jehož zdaňovacím obdobím je kalendářní čtvrtletí, nespolehlivým plátcem, je od následujícího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy se stal nespolehlivým plátcem, jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(5) Obrat v tuzemsku se pro účely změny zdaňovacího období stanoví

- a) při fúzi právnických osob jako součet obrátů v tuzemsku právnických osob zúčastněných na fúzi,
- b) při rozdělení právnických osob
 1. rozštěpením jako součet obrátů v tuzemsku zanikající právnické osoby připadající na nástupnickou právnickou osobu a obrátů v tuzemsku této nástupnické právnické osoby,
 2. odštěpením nebo vyčleněním jako součet obrátů v tuzemsku vyčleněné části rozdělované právnické osoby připadající na nástupnickou právnickou osobu a obrátů v tuzemsku této nástupnické právnické osoby,

c) při převodu jmění na společníka obchodní společnosti jako součet obrátu v tuzemsku obchodní společnosti, která se zrušuje bez likvidace, a obrátu v tuzemsku společníka, na nějž se převádí jmění této společnosti.

§ 99b

Zdaňovací období v insolvenci

(1) Zdaňovací období, v němž nastala účinnost rozhodnutí o úpadku, končí posledním dnem kalendářního měsíce, v němž nastala účinnost tohoto rozhodnutí. Pro období po skončení měsíce, ve kterém nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, do skončení insolvenčního řízení, je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(2) Pro období po skončení měsíce, ve kterém bylo skončeno insolvenční řízení, do konce kalendářního roku je zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc.

(3) Plátce nemůže změnit zdaňovací období pro kalendářní rok bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém došlo ke skončení insolvenčního řízení.

§ 100

Evidence pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

a) veškeré údaje vztahující se k jejich daňovým povinnostem, a to v členění potřebném pro sestavení daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení, a

b) u plnění jiných než podle písmene a), která nejsou předmětem daně a souvisejí s jejich daňovými povinnostmi, údaje v rozsahu obdobném rozsahu údajů, které mají povinnost vést v evidenci v případě plnění podle písmene a), která nejsou předmětem daně.

(2) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně, také daňové identifikační číslo osoby, která uskutečňuje plnění, s výjimkou plnění, u nichž byly vystaveny zjednodušené daňové doklady.

(3) Plátce je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje o obchodním majetku, a to alespoň označení obchodního majetku, den, kdy se majetková hodnota stala obchodním majetkem a v jakém rozsahu.

(4) V evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vede člen skupiny odděleně plnění, která uskutečnil pro ostatní členy skupiny.

(5) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni zajistit, aby údaje podle odstavců 1 až 3 byly v evidenci řádně zaznamenány nejpozději

a) ve lhůtě pro podání daňového přiznání, souhrnného hlášení nebo kontrolního hlášení, ve kterých jsou obsaženy, nebo

b) do konce zdaňovacího období, ve kterém vznikla povinnost je evidovat, pokud se nejedná o údaje podle písmene a).

§ 100a

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří pořízují zboží z jiného členského státu, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaj o hodnotě pořízeného zboží v členění na pořízení zboží z jednotlivých jiných členských států.

(2) Osoba, která uskutečňuje prodej zboží na dálku z tuzemska, je povinna vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaj o hodnotě zboží prodaného na dálku v členění podle jednotlivých jiných členských států, popřípadě o volbě podle § 8 odst. 4.

(3) Plátce, který je prodávajícím v rámci dodání a pořízení zboží s použitím přemístění zboží v režimu skladu uvnitř území Evropské unie, a plátce nebo identifikovaná osoba, kteří jsou kupujícím nebo osobou povinnou k dani podle § 18 odst. 5 v rámci tohoto dodání a pořízení, jsou povinni vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}).

§ 100b

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty vedené provozovatelem elektronického rozhraní

(1) Provozovatel elektronického rozhraní je povinen vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e}), vztahující se k dodání zboží nebo poskytnutí služby, která usnadňuje.

(2) Provozovatel elektronického rozhraní je povinen údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno, a

b) poskytnout na žádost správce daně nebo správce daně příslušného jiného členského státu elektronicky.

§ 101

Obecná ustanovení o daňovém přiznání

(1) Daňové přiznání má povinnost podat

a) plátce,

b) identifikovaná osoba,

- c) osoba, která není plátcem a které vznikla povinnost přiznat daň, kterou uvedla na jí vystaveném dokladu, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém doklad vystavila, nebo
- d) osoba, která není plátcem, které vznikla povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 4 písm. h), a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plátcem deklarováno osvobozené dodání zboží do jiného členského státu.

(2) Lhůty podle odstavce 1 nelze prodloužit.

(3) Plátce je povinen podat daňové přiznání i v případě, že mu nevznikla povinnost přiznat daň.

(4) Plátce, který nemá v tuzemsku sídlo ani provozovnu, je povinen podat daňové přiznání pouze za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně. Nevznikla-li tomuto plátcovi ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň nebo povinnost přiznat plnění osvobozené od daně, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

(5) Nevznikla-li identifikované osobě ve zdaňovacím období povinnost přiznat daň, nesděluje tuto skutečnost správci daně.

(6) Plátce nebo identifikovaná osoba, kterým vznikla povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa, přiznají daň pouze v daňovém přiznání podle § 110zc, a to i pokud se jedná o daň za zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku. To platí i v případě, že povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa vznikla jejich zprostředkovateli.

(7) Plátce, kterému vznikla povinnost podat daňové přiznání ve zvláštním režimu jednoho správního místa nebo jehož zprostředkovateli vznikla povinnost podat takové daňové přiznání, uvede v daňovém přiznání i základ daně z vybraného plnění, na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa.

§ 101a

Elektronická forma podání

(1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni podat elektronicky

- a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,
- b) kontrolní hlášení nebo souhrnné hlášení.

(2) Pouze elektronicky lze podat přihlášku k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů.

(3) Podání podle odstavce 1 nelze učinit způsobem spočívajícím v jeho podání prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty.

(4) Podání podle odstavce 1 nebo 2 obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

§ 101b

Zvláštní ustanovení o podávání daňového přiznání

(1) Daňové přiznání za zdaňovací období, v němž došlo k účinnosti rozhodnutí o úpadku plátce nebo člena skupiny, se podává do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku, pokud ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání uplynulo méně než 30 dnů.

(2) Rozhodl-li soud o úpadku člena skupiny, je skupina povinna podat nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku tohoto člena skupiny daňové přiznání za část zdaňovacího období, která uplynula do dne předcházejícího dni účinnosti tohoto rozhodnutí.

(3) Daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, se podává pouze za celé zdaňovací období.

(4) Osoba spravující pozůstalost je povinna podat daňové přiznání za zdaňovací období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, do

a) 3 měsíců ode dne smrti zůstavitele, nebo

b) 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, jehož zdaňovacím obdobím bylo kalendářní čtvrtletí, pokud od posledního dne lhůty podle písmene a) do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke smrti zůstavitele, uplynulo méně než 25 dnů.

(5) Ve lhůtě podle odstavce 4 vzniká povinnost podat daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, které nebylo dosud podáno za předcházející zdaňovací období, v případě, kdy původní lhůta pro jeho podání dosud neuplynula.

(6) Lhůty podle odstavců 1, 2 a 4 nelze prodloužit.

§ 101c

Povinnost podat kontrolní hlášení

Plátce je povinen podat kontrolní hlášení, pokud

a) uskutečnil zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku, nebo přijal přede dnem uskutečnění takového plnění úplatu, ze které vznikla povinnost přiznat daň,

b) ze zdanitelného plnění s místem plnění v tuzemsku, které přijal, nebo z úplaty, kterou přede dnem uskutečnění takového plnění poskytl,

1. vznikla tomuto plátcovi povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2, 3 nebo § 108 odst. 4 písm. a) nebo

2. uplatňuje nárok na odpočet daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce,

c) ve zvláštním režimu pro investiční zlato

1. přijal zprostředkovatelskou službu, u které byla uplatněna daň podle § 92 odst. 6,

2. uskutečnil dodání investičního zlata osvobozené od daně, u kterého má nárok na odpočet daně podle § 92 odst. 7 písm. b) a c), nebo
3. investiční zlato vyrobil nebo zlato přeměnil na investiční zlato podle § 92 odst. 8.

§ 101d

Náležitosti a způsob podání kontrolního hlášení

- (1) V kontrolním hlášení je plátce povinen kromě obecných náležitostí podání uvést
 - a) identifikační a kontaktní údaje plátce,
 - b) údaje týkající se plnění a úplat, pokud tato plnění a úplaty zakládají povinnost podat kontrolní hlášení,
 - c) údaje týkající se uplatnění nároku na odpočet daně,
 - d) identifikační údaje odběratele nebo dodavatele.
- (2) Pokud je kontrolní hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání kontrolního hlášení.

§ 101e

Lhůty pro podání kontrolního hlášení

- (1) Plátce, který je právnickou osobou, podává kontrolní hlášení za kalendářní měsíc, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce.
- (2) Plátce, který je fyzickou osobou, podává kontrolní hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.
- (3) Lhůty podle odstavců 1 a 2 nelze prodloužit.

§ 101f

Opravné a následné kontrolní hlášení

- (1) Před uplynutím lhůty k podání kontrolního hlášení může plátce nahradit kontrolní hlášení, které již podal, opravným kontrolním hlášením; k předchozímu kontrolnímu hlášení se nepřihlíží.
- (2) Zjistí-li plátce po uplynutí lhůty k podání kontrolního hlášení, že v tomto kontrolním hlášení uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat následné kontrolní hlášení, ve kterém tyto nedostatky napraví.
- (3) Pro následné kontrolní hlášení se použijí obdobně ustanovení o kontrolním hlášení, nestanoví-li zákon jinak.

§ 101g

Postup při nesplnění povinnosti související s kontrolním hlášením

- (1) Nebylo-li podáno kontrolní hlášení ve stanovené lhůtě, vyzve správce daně plátce k jeho podání v náhradní lhůtě do 5 dnů od oznámení této výzvy; i pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla, sdělí tuto skutečnost v této lhůtě správci daně prostřednictvím podání kontrolního hlášení.
- (2) Správce daně údaje uvedené v kontrolním hlášení posoudí, popřípadě prověří a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve plátce, aby údaje změnil nebo doplnil, popřípadě původní údaje potvrdil.
- (3) Plátce je povinen do 17 dnů ode dne dodání výzvy podle odstavce 2 do datové schránky nebo do 5 pracovních dnů od oznámení výzvy podle odstavce 2, není-li doručováno do datové schránky, nesprávné nebo neúplné údaje změnit nebo doplnit, popřípadě původní údaje potvrdit, a to prostřednictvím následného kontrolního hlášení; pokud není toto následné kontrolní hlášení včas podáno, odstavec 1 se nepoužije.
- (4) Správce daně může plátci, kterému podle daňového řádu není doručováno elektronicky, namísto jiných způsobů doručování doručit výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty za tímto účelem uvedenou plátcem.

§ 101h

Následky za porušení povinnosti související s kontrolním hlášením

- (1) Pokud plátce nepodá kontrolní hlášení včas, vzniká mu povinnost uhradit pokutu ve výši
- a) 1 000 Kč, pokud jej dodatečně podá, aniž by k tomu byl vyzván,
 - b) 10 000 Kč, pokud jej podá v náhradní lhůtě poté, co k tomu byl správcem daně vyzván; to neplatí, pokud plátcí povinnost podat kontrolní hlášení podle § 101c nevznikla,
 - c) 30 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy ke změně, doplnění či potvrzení údajů uvedených v podaném kontrolním hlášení, nebo
 - d) 50 000 Kč, pokud jej nepodá na základě výzvy podle § 101g odst. 1.
- (2) Výše pokuty podle odstavce 1 písm. b) až d) je poloviční, pokud je
- a) plátce fyzickou osobou,
 - b) ke dni, ve kterém vznikla povinnost uhradit tuto pokutu, zdaňovacím obdobím plátce kalendářní čtvrtletí, nebo
 - c) plátce společností s ručením omezeným, která má jednoho společníka, přičemž tento společník je fyzickou osobou; pro účely posouzení splnění těchto podmínek je rozhodným dnem
- 1. první den kalendářního čtvrtletí, ve kterém vznikla povinnost uhradit tuto pokutu, nebo
 - 2. den vzniku této společnosti, pokud tato skutečnost nastane po rozhodném dni podle bodu 1.

(3) Správce daně uloží pokutu do 50 000 Kč plátcí, který na základě výzvy správce daně k odstranění pochybností nezmění nebo nedoplní nesprávné nebo neúplné údaje prostřednictvím následného kontrolního hlášení.

(4) Správce daně uloží plátcí, který nesplněním povinnosti související s kontrolním hlášením závažně ztěžuje nebo maří správu daně z přidané hodnoty, pokutu do 500 000 Kč.

(5) O povinnosti platit pokutu podle odstavce 1 rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní.

(6) Pokuta podle odstavců 1, 3 a 4 je splatná do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o pokutě.

(7) Při stanovení výše pokuty podle odstavců 3 a 4 dbá správce daně, aby pokuta nebyla v hrubém nepoměru k významu porušené povinnosti a k závažnosti následku pro správu daně z přidané hodnoty. Při tom přihlédne zejména k míře součinnosti ze strany plátce.

§ 101i

Lhůta pro zánik povinnosti související s kontrolním hlášením

(1) Plnění povinností souvisejících s kontrolním hlášením lze vyžadovat do uplynutí lhůty pro stanovení daně.

(2) Pokutu lze uložit nebo rozhodnout o povinnosti ji platit nejpozději do 3 let ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

(3) Povinnost uhradit pokutu zaniká, pokud nebyl platební výměr, kterým je rozhodnuto o této povinnosti, vydán do 6 měsíců ode dne, ve kterém došlo k porušení povinnosti.

§ 101j

Vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení

Povinnost uhradit pokutu nevzniká, pokud v daném kalendářním roce došlo u plátce při podání kontrolního hlášení poprvé k prodlení podle § 101h odst. 1 písm. a) nebo poprvé k prodlení podle § 101h odst. 1 písm. b).

§ 101k

Prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení

(1) Plátce je oprávněn požádat správce daně o prominutí pokuty podle § 101h odst. 1 písm. b) až d).

(2) Správce daně může zcela nebo zčásti prominout pokutu podle odstavce 1, pokud k nepodání kontrolního hlášení došlo z důvodu, který lze s přihlédnutím k okolnostem daného případu ospravedlnit. Při tom není vázán návrhem plátce.

(3) Žádost o prominutí pokuty podle odstavce 1 lze podat nejpozději do 3 měsíců ode dne právní moci platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

(4) Podání žádosti o prominutí pokuty podle odstavce 1 má odkladný účinek pro vykonatelnost platebního výměru, kterým bylo rozhodnuto o povinnosti uhradit tuto pokutu.

§ 102

Souhrnné hlášení

(1) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud mu vznikla povinnost přiznat

- a) dodání zboží z tuzemska do jiného členského státu osobě registrované k dani v jiném členském státě,
- b) přemístění zboží plátcem z tuzemska do jiného členského státu,
- c) dodání zboží kupujícímu při třístranném obchodu, pokud je plátce prostřední osobou v tomto obchodu, nebo
- d) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo pokud před uskutečněním této služby přijal úplatu, byla-li tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě.

(2) Plátce je povinen podat souhrnné hlášení, pokud jako prodávající přemístil zboží v režimu skladu z tuzemska do jiného členského státu.

(3) Identifikovaná osoba je povinna podat souhrnné hlášení, pokud uskutečnila

- a) poskytnutí služby s místem plnění v jiném členském státě podle § 9 odst. 1, s výjimkou poskytnutí služby, které je v jiném členském státě osvobozeno od daně, osobě registrované k dani v jiném členském státě, pokud je povinen přiznat daň příjemce služby, nebo pokud před uskutečněním této služby přijala úplatu, byla-li tato služba ke dni přijetí úplaty známa dostatečně určitě, nebo
- b) dodání zboží kupujícímu při třístranném obchodu, pokud je identifikovaná osoba prostřední osobou v tomto obchodu.

(4) Pokud je souhrnné hlášení podáno prostřednictvím datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení, musí být potvrzeno za podmínek uvedených v daňovém řádu ve lhůtě pro podání souhrnného hlášení. Údaje o hodnotě dodaného zboží nebo poskytnuté služby se uvádějí v české měně.

(5) Souhrnné hlášení podává plátce za každý kalendářní měsíc do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce. Souhrnné hlášení podává identifikovaná osoba do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém bylo plnění uskutečněno.

(6) Pokud plátce uskutečňuje pouze plnění podle odstavce 1 písm. d), podává souhrnné hlášení ve lhůtě pro podání daňového přiznání.

(7) Pokud plátce podle odstavce 6 podává souhrnné hlášení za každé kalendářní čtvrtletí a v průběhu kalendářního čtvrtletí uskuteční plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), vzniká plátcovi povinnost v tomto kalendářním čtvrtletí za

měsíce, které předcházejí kalendářnímu měsíci, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c), povinnost podat souhrnné hlášení za každý kalendářní měsíc tohoto kalendářního čtvrtletí, a to do 25 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém došlo k uskutečnění plnění podle odstavce 1 písm. a) až c). Tento plátcce dále podává souhrnné hlášení podle odstavce 5, a to za každý kalendářní měsíc do konce kalendářního roku, ve kterém uskutečnil plnění podle odstavce 1 písm. a) až c).

(8) Pokud plátcce nebo identifikovaná osoba, kteří podali souhrnné hlášení, zjistí, že uvedli chybné údaje, jsou povinni do 15 dnů ode dne zjištění chybných údajů podat následné souhrnné hlášení způsobem uvedeným v odstavci 4.

(9) Správce daně údaje v souhrnném hlášení, popřípadě v následném souhrnném hlášení posoudí, případně prověř a využije při stanovení daně. Obdobný postup uplatní ohledně údajů, které správce daně obdrží v rámci mezinárodní spolupráce.

§ 103

Zvláštní ustanovení o zajištění úhrady na nesplatnou nebo dosud nestanovenou daň

Hrozí-li nebezpečí z prodlení, je zajišťovací příkaz účinný a vykonatelný okamžikem jeho vydání. Správce daně současně s vydáním zajišťovacího příkazu učiní pokus vyrozumět vhodným způsobem daňový subjekt o vydání zajišťovacího příkazu a sepiše o tom úřední záznam.

§ 104

Nesprávné uvedení daně za jiné zdaňovací období

(1) Pokud plátcce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.

(2) Pokud plátcce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a nesnížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.

(3) Pokud plátcce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za dřívější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím v tomto dřívějším zdaňovacím období daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za toto dřívější zdaňovací období vyměří nebo doměří a za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří.

(4) Plátcce vzniká z částky daně podle odstavce 3 úrok z prodlení, a to za každý den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za dřívější zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely.

(5) Pokud plátce uvedl skutečnosti rozhodné pro stanovení daně v daňovém přiznání za pozdější zdaňovací období, než do kterého náležely, a snížil tím ve zdaňovacím období, do kterého tyto skutečnosti náležely, daň, správce daně daň vztahující se k těmto skutečnostem za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, nevyměří nebo nedoměří a za toto pozdější zdaňovací období vyměří nebo doměří.

(6) Plátcí vzniká z částky daně podle odstavce 5 úrok z prodlení, a to za každý den ode dne uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti náležely, do posledního dne lhůty pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, do kterého tyto skutečnosti uvedl.

(7) Pokud plátce přiznal daň z přijatého zdanitelného plnění nebo úplaty poskytnuté před uskutečněním zdanitelného plnění v jiném zdaňovacím období, než do kterého náležely, a současně uplatnil

- a) plný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty, nevzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6, nebo
- b) nárok na odpočet daně v částečné výši z tohoto plnění nebo z této úplaty, vzniká mu povinnost uhradit úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6 z částky daně snížené o uplatněný nárok na odpočet daně z tohoto plnění nebo z této úplaty.

(8) Úrok z prodlení podle odstavce 4 nebo 6 se nepředepíše a nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li částku 1 000 Kč.

(9) Správce daně podle odstavce 1 až 8 nepostupuje, pokud

- a) uvedení skutečností rozhodných pro stanovení daně v daňovém přiznání za nesprávné zdaňovací období ovlivní výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v poměrné výši podle § 75 nebo výši koeficientu pro výpočet odpočtu daně v krácené výši podle § 76,
- b) plátce v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně za zdaňovací období, za které daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání je předmětem probíhajícího postupu k odstranění pochybností,
- c) plátce uvede skutečnosti rozhodné pro stanovení daně, která je předmětem probíhající daňové kontroly, v daňovém přiznání za jiné zdaňovací období, nebo
- d) se jedná o uskutečnění vybraného plnění v rámci použití zvláštního režimu jednoho správního místa s místem plnění v tuzemsku nebo uskutečnění zdanitelného plnění v rámci použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(10) Pro identifikovanou osobu platí odstavce 3 až 6, 8 a 9 obdobně.

§ 105

Přeplatek skupiny

Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku stanovení daně se použije na úhradu případného nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny. Pokud skupina ani žádný její člen nemá nedoplatek, stává se tento přeplatek

vratitelným.

§ 105a

Záloha na nadměrný odpočet

Plátcí vzniká nárok na zálohu na nadměrný odpočet ve výši a za podmínek uvedených v daňovém řádu.

§ 106

Zrušení registrace plátce

(1) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední nebo na žádost plátce, pokud plátce přestal uskutečňovat ekonomickou činnost v tuzemsku.

(2) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední, pokud za předcházející kalendářní rok, po který byl plátcem, neuskutečnil plnění, které spadá do obratu v tuzemsku, a takové plnění neuskutečnil rovněž do dne předcházejícího dni zahájení řízení o zrušení registrace. Pokud je plátce v tuzemsku registrován k dani v režimu Evropské unie nebo dovozním režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, zruší správce daně jeho registraci plátce pouze, pokud v této době neuskutečnil ani vybraná plnění v těchto režimech.

(3) Správce daně zruší registraci plátce z moci úřední, pokud

a) závažným způsobem poruší své povinnosti vztahující se ke správě daně a jedná se o

1. plátce, který nemá sídlo v tuzemsku, stal se plátcem podle § 6c a neuskutečnil za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce zdanitelné plnění,
2. plátce jiný než podle bodu 1, jehož obrat v tuzemsku za bezprostředně předcházející kalendářní rok nepřesáhl částku podle § 6 odst. 1, nebo
3. skupinu,

b) nemá v tuzemsku sídlo, stal se plátcem podle § 6c a neuskutečnil v tuzemsku za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců zdanitelné plnění ani plnění osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně,

c) nemá v tuzemsku sídlo, uskutečnil v tuzemsku za 3 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce pouze vybraná plnění, na která je použit zvláštní režim jednoho správního místa, a nevznikla mu povinnost přiznat daň podle § 108 odst. 2 nebo 3; pokud se však nestal plátcem podle § 6c nebo § 6f, zruší správce daně jeho registraci, pouze pokud uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, nebo

d) má sídlo v tuzemsku, není skupinou, uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a uskutečnil za předchozí kalendářní rok a v příslušném kalendářním roce pouze plnění, u kterých neměl nárok na odpočet daně.

(4) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud

- a) má sídlo v tuzemsku, není skupinou, uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a
 - 1. jeho obrat v tuzemsku nepřesáhl za předchozí kalendářní rok ani v příslušném kalendářním roce částku podle § 6 odst. 1, nebo
 - 2. uskutečnil za předchozí kalendářní rok a v příslušném kalendářním roce pouze plnění, u kterých neměl nárok na odpočet daně, nebo
- b) se stal plátcem podle § 6c a za 2 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou
 - 1. zdanitelného plnění, u kterého je povinna přiznat daň osoba, které je toto plnění poskytováno,
 - 2. dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem, nebo
 - 3. vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(5) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud nemá sídlo v tuzemsku, nestal se plátcem podle § 6c a

- a) ke dni podání žádosti uplynul alespoň jeden kalendářní rok ode dne, kdy se stal plátcem, a
- b) za 2 bezprostředně předcházející po sobě jdoucí kalendářní měsíce v tuzemsku neuskutečnil zdanitelné plnění nebo dodání zboží do jiného členského státu osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně, s výjimkou
 - 1. zdanitelného plnění, u kterého je povinna přiznat daň osoba, které je toto plnění poskytováno,
 - 2. dodání zboží, které by tento plátce mohl dodat jako prostřední osoba pro kupujícího, pokud by v tuzemsku nebyl plátcem, nebo
 - 3. vybraného plnění, na které je použit zvláštní režim jednoho správního místa.

(6) Správce daně zruší registraci plátce na jeho žádost, pokud se stal plátcem podle § 6f a

- a) ke dni podání žádosti uplynulo alespoň 6 měsíců ode dne, kdy se stal plátcem, a
- b) v případě plátce se sídlem v tuzemsku nebo plátce, který byl bezprostředně předtím, než se stal plátcem, osobou registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, jejich obrat v tuzemsku za příslušný ani předchozí kalendářní rok nepřesáhl částku podle § 6 odst. 1.

(7) Odvolání proti rozhodnutí správce daně z moci úřední má odkladný účinek.

(8) Plátce přestává být plátcem dnem

- a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace z moci úřední, nebo

b) předcházejícím dni přechodu daňové povinnosti zůstavitele.

§ 106a

Nespolehlivý plátc

(1) Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem, pokud z tohoto důvodu nelze zrušit registraci plátce z moci úřední.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Stane-li se nespolehlivá osoba plátcem, stává se současně nespolehlivým plátcem. Stane-li se nespolehlivá osoba nebo nespolehlivý plátce členem skupiny anebo přestoupí-li člen skupiny, která je nespolehlivým plátcem, do nové skupiny, stává se tato skupina nespolehlivým plátcem, a to dnem přistoupení nebo přestoupení těchto osob.

(5) Dojde-li ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, který je skupinou, stávají se členové této skupiny nespolehlivými plátcí dnem následujícím po dni, kdy tato skupina přestala být plátcem. Dojde-li k zániku nebo zrušení členství člena skupiny, která je nespolehlivým plátcem, stává se tento člen nespolehlivým plátcem dnem následujícím po dni, kdy zaniklo nebo bylo zrušeno jeho členství ve skupině.

§ 106aa

Nespolehlivá osoba

(1) Poruší-li osoba, která není plátcem, závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivou osobou.

(2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 lze podat do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí a má odkladný účinek.

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může správce daně odkladný účinek vyloučit.

(4) Dojde-li ke zrušení registrace plátce z moci úřední z důvodu, že závažným způsobem porušil své povinnosti vztahující se ke správě daně, nebo ke zrušení registrace nespolehlivého plátce, stávají se tyto osoby nespolehlivými osobami okamžikem, kdy přestanou být plátcí.

§ 106ab

Dokončení řízení o nespolehlivosti

(1) Dojde-li v průběhu řízení o nespolehlivosti k registraci plátce nebo zrušení registrace plátce u osoby, o jejíž

nespolehlivosti se řízení vede, řízení o nespolehlivosti se dokončí s tím, že jde-li o

- a) registraci plátce, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivým plátcem, pokud jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o nespolehlivé osobě, nebo
- b) zrušení registrace plátce, správce daně rozhodne, že tato osoba je nespolehlivou osobou, pokud jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o nespolehlivém plátcí.

(2) Odstavec 1 se při registraci skupiny, zrušení registrace skupiny, přistoupení člena do skupiny nebo zániku nebo zrušení členství ve skupině použije obdobně s tím, že o nespolehlivosti se rozhodne pro

- a) celou skupinu, bylo-li řízení o nespolehlivosti vedeno s osobou, která je jejím členem, nebo
- b) každou osobu, která byla členem skupiny, bylo-li řízení o nespolehlivosti vedeno s plátcem, který byl skupinou.

§ 106ac

Společná ustanovení pro nespolehlivého plátce a nespolehlivou osobu

(1) Nespolehlivý plátce nebo nespolehlivá osoba mohou požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými; žádost mohou podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci posledního z rozhodnutí,

- a) že jsou nespolehlivými,
- b) kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že nejsou nespolehlivými,
- c) že je skupina, jejíž byli členové, nespolehlivým plátcem, nebo
- d) kterým správce daně z moci úřední zrušil registraci plátce daně z důvodu, že závažným způsobem porušil své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(2) Nespolehlivý plátce, který je skupinou, může požádat správce daně o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem; žádost může podat nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne, kdy

- a) se stal nespolehlivým plátcem, nebo
- b) nabylo právní moci rozhodnutí, kterým správce daně zamítl žádost o vydání rozhodnutí, že není nespolehlivým plátcem.

(3) Správce daně na žádost nespolehlivého plátce nebo nespolehlivé osoby rozhodne, že nejsou nespolehlivými, pokud po dobu 1 roku závažným způsobem neporušují své povinnosti vztahující se ke správě daně.

(4) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že daná osoba je nespolehlivým plátcem nebo nespolehlivou osobou.

§ 106b

Zánik registrace plátce

- (1) Registrace plátce se sídlem v jiném členském státě, který bude registrován do režimu pro malé podniky pro tuzemsko, zaniká a plátce přestává být plátcem dnem předcházejícím dni registrace do tohoto režimu.
- (2) Plátce, který se stane členem skupiny, přestává být plátcem ke dni předcházejícímu dni vzniku jeho členství ve skupině.
- (3) O zániku registrace podle odstavce 1 nebo 2 správce daně osobu podle odstavce 1 nebo 2 vhodným způsobem vyrozumí.
- (4) Na osobu, které zanikla registrace plátce podle odstavce 1 nebo 2, se hledí jako na plátce, kterému byla zrušena registrace.

§ 106e

Zrušení registrace skupiny

- (1) Správce daně zruší registraci skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku skupina podá žádost o zrušení registrace.
- (2) Pokud skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, je zastupující člen povinen tuto skutečnost oznámit neprodleně správci daně.
- (3) Správce daně zruší registraci skupiny rovněž, pokud
 - a) skupina nesplňuje podmínky podle § 5a, nebo
 - b) zjistí, že žádný z členů skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.
- (4) Skupina přestává být plátcem dnem
 - a) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace, nebo
 - b) zrušení registrace, a to v případě zrušení registrace na žádost.
- (5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy skupina přestala být plátcem.

§ 106f

Zánik a zrušení členství člena skupiny

- (1) Správce daně zruší členství člena skupiny k poslednímu dni příslušného kalendářního roku, pokud do konce měsíce října příslušného kalendářního roku
 - a) skupina podá žádost o vystoupení člena skupiny, nebo
 - b) správce daně zjistí, že člen skupiny nesplňuje podmínky pro členství ve skupině.

- (2) Žádost o vystoupení člena ze skupiny, který přistoupil do skupiny podle § 95a odst. 4, může skupina podat, pokud ke dni zrušení jeho členství bude toto členství trvat alespoň 1 kalendářní rok.
- (3) Pokud bylo vydáno rozhodnutí o úpadku člena skupiny, zaniká jeho členství dnem, kdy nastaly účinky tohoto rozhodnutí.
- (4) V případě zániku nebo zrušení členství zastupujícího člena ve skupině jsou členové skupiny povinni zvolit nového zastupujícího člena do 15 dnů ode dne zániku nebo zrušení jeho členství ve skupině. Pokud tak neučiní, ustanoví zastupujícího člena správce daně rozhodnutím.
- (5) Člen skupiny je plátcem ode dne následujícího po dni, kdy zaniklo nebo bylo zrušeno jeho členství ve skupině.

§ 107

Zánik a zrušení registrace identifikované osoby z moci úřední

- (1) Správce daně může zrušit registraci identifikované osoby, pokud jí ve 2 bezprostředně předcházejících kalendářních letech nevznikla povinnost přiznat daň.
- (2) Odvolání proti rozhodnutí podle odstavce 1 má odkladný účinek.
- (3) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace.
- (4) Registrace identifikované osoby zaniká a tato osoba přestává být identifikovanou osobou ke dni předcházejícímu
- a) dni, kdy se stala plátcem, nebo
 - b) dni vzniku jejího členství ve skupině.

§ 107a

Zrušení registrace identifikované osoby na žádost

Identifikovaná osoba může požádat o zrušení registrace, pokud není v tuzemsku registrovaná k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa a splňuje tyto podmínky:

- a) za 6 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců jí nevznikla povinnost
1. přiznat daň z přijatých služeb,
 2. přiznat daň z přijatého dodání zboží s instalací nebo montáží nebo dodání zboží soustavami nebo sítěmi,
 3. přiznat daň z pořízení nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, nebo
 4. podat souhrnné hlášení,

b) v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce

1. nepořídila zboží z jiného členského státu, které je odesláno nebo přepraveno do tuzemska, s výjimkou nového dopravního prostředku nebo zboží, které je předmětem spotřební daně, jehož celková hodnota bez daně překročila 326 000 Kč, a

2. neučinila rozhodnutí podle § 2b, nebo

c) přestala uskutečňovat ekonomickou činnost.

§ 107b

Společná ustanovení o zrušení registrace plátce a identifikované osoby na žádost

(1) Správce daně zruší registraci plátce nebo identifikované osoby, kteří žádají o zrušení registrace, pokud prokáží, že splňují podmínky pro zrušení registrace.

(2) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace na žádost plátce nebo identifikované osoby, nelze uplatnit opravné prostředky.

(3) Plátce přestává být plátcem dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je mu zrušena registrace na žádost.

(4) Identifikovaná osoba přestává být identifikovanou osobou dnem následujícím po dni oznámení rozhodnutí, kterým je jí zrušena registrace na žádost.

(5) Plátce, kterému byla na žádost zrušena registrace, se stává identifikovanou osobou dnem, kdy přestal být plátcem, pokud

a) nesplňuje podmínky pro zrušení registrace identifikované osoby, nebo

b) v žádosti o zrušení registrace uvedl, že se chce stát identifikovanou osobou.

§ 108

Osoby povinné přiznat nebo zaplatit daň

(1) Plátce, který uskutečňuje zdanitelné plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku, je povinen z tohoto plnění přiznat daň.

(2) Při pořízení zboží z jiného členského státu s místem plnění v tuzemsku jsou povinni přiznat daň plátce nebo identifikovaná osoba, kteří toto zboží pořizují.

(3) Pokud zdanitelné plnění uskutečňuje osoba neusazená v tuzemsku, je povinna přiznat daň osoba, která toto plnění přijala, a to

a) plátce nebo identifikovaná osoba, pokud se jedná o

1. poskytnutí služby podle § 9 až 10d,
2. dodání zboží s instalací nebo montáží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce, nebo
3. dodání zboží soustavami nebo sítěmi,

b) plátce, kterému je dodáno zboží, pokud osoba neusazená v tuzemsku není registrovaná jako plátce; toto ustanovení se nepoužije v případě, že plátce, kterému je dodáno zboží, nesplnil svou registrační povinnost ve stanovené lhůtě, a to do dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým je registrován jako plátce.

(4) Přiznat daň jsou povinni

- a) plátce, kterému je poskytnuto plnění v režimu přenesení daňové povinnosti,
- b) kupující, který je plátcem nebo identifikovanou osobou, kterému je dodáno zboží při třístranném obchodu,
- c) plátce, na jehož účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost přiznat daň podle § 23 odst. 1 písm. a) nebo § 23 odst. 4, pokud není na toto zboží použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty,
- d) osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, pokud je na zboží použit tento režim, a to ve zvláštním doplňkovém celním prohlášení,
- e) uživatel, který uskutečňuje vybrané plnění nebo je zprostředkovatelem v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
- f) osoba, která pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu podle § 19c odst. 3,
- g) osoba, která vystaví doklad, na kterém uvede daň,
- h) osoba registrovaná k dani v jiném členském státě, která pořídila zboží s místem plnění v tuzemsku od plátce, jestliže
 1. zboží do jiného členského státu nepřepравила nebo neodeslala a
 2. plátce přijal všechna opatření k prokázání osvobození při dodání zboží do jiného členského státu.

(5) Zaplatit daň jsou povinny

- a) osoba, která není plátcem, na jejíž účet je zboží při dovozu propuštěno do celního režimu, u kterého vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. a) nebo § 23 odst. 5 a na které není použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty,
- b) osoba, na jejíž účet je jednáno ve zvláštním režimu při dovozu zboží nízké hodnoty, pokud jde o daň při dovozu zboží ve výši rozdílu daně nově zjištěné a částky odpovídající dani zaplacené podle § 109f písm. b) osobě povinné k dani, která používá tento režim,
- c) osoba, u které vzniká povinnost zaplatit daň podle § 23 odst. 1 písm. b) až e),
- d) osoba uskutečňující vybraná plnění, která byla uvedena v registraci zprostředkovatele a které vzniká povinnost

zaplatit daň podle § 110zx.

(6) Osoba povinná přiznat nebo zaplatit daň je daňovým subjektem.

(7) Osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje obchodního majetku plátce je povinna oznámit správci daně uskutečnění a výši zdanitelného plnění podle odstavce 1 spočívajícího v nuceném prodeji obchodního majetku plátce do 15 dnů ode dne uskutečnění tohoto plnění. Pokud tato osoba přijala za toto plnění úplatu, je namísto plátce povinna zaplatit daň na jeho osobní daňový účet bezodkladně po obdržení této úplaty. Ustanovení § 28 odst. 7 se v případě účasti více osob uskutečňujících nucený prodej obchodního majetku na tomto prodeji použije obdobně. Za zaplacení daně odpovídají plátce a osoba určená k uskutečnění nuceného prodeje jeho obchodního majetku společně a nerozdílně.

§ 108a

Osoby povinné přiznat plnění

Plátce je povinen přiznat plnění, pokud uskutečňuje plnění

- a) s místem plnění mimo tuzemsko podle § 24a,
- b) osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně, nebo
- c) osvobozené od daně s nárokem na odpočet daně.

§ 109

Ručení příjemce zdanitelného plnění a oprávněného příjemce

(1) Plátce, který jedná jako osoba povinná k dani a který přijme zdanitelné plnění s místem plnění v tuzemsku uskutečněné jiným plátcem nebo poskytne úplatu na takové plnění (dále jen „příjemce zdanitelného plnění“), ručí z nedoplatek na dani z tohoto plnění nebo úplaty, pokud v okamžiku vzniku povinnosti přiznat daň věděl nebo vědět měl a mohl, že daň z tohoto plnění nebude úmyslně uhrazena. Vznikne-li povinnost přiznat daň na základě uskutečnění zdanitelného plnění, ručí příjemce zdanitelného plnění za nedoplatek na dani i v případě, že o tom, že daň nebude úmyslně uhrazena, věděl nebo vědět měl a mohl v okamžiku poskytnutí úplaty za toto plnění.

(2) Má se za to, že příjemce zdanitelného plnění věděl nebo vědět měl a mohl, že daň nebude úmyslně uhrazena, pokud

- a) je o plátcí, který uskutečňuje toto zdanitelné plnění nebo obdrží úplatu na takové plnění (dále jen „poskytovatel zdanitelného plnění“), zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivým plátcem,
- b) je toto plnění uskutečněno mezi osobami podle § 36a odst. 3,
- c) je nebo má být úplata za toto plnění

1. bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od ceny obvyklé,
2. poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup,
3. poskytnuta zcela nebo zčásti virtuálním aktivem podle právního předpisu upravujícího některá opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, nebo
4. poskytnuta zcela nebo zčásti v hotovosti, pokud částka uhrazená v hotovosti převyšuje částku podle zákona upravujícího omezení plateb v hotovosti, při jejímž překročení je stanovena povinnost provést platbu bezhotovostně, nebo

d) o poskytovateli zdanitelného plnění spočívajícího v dodání pohonných hmot, které podle zákona upravujícího pohonné hmoty může být skutečně pouze distributorem pohonných hmot, není skutečnost, že je jako distributor pohonných hmot registrován podle zákona upravujícího pohonné hmoty, zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Oprávněný příjemce, kterému vznikla povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit v souvislosti s přijetím vybraných výrobků z jiného členského státu, ručí za nedoplatek na dani z dodání tohoto zboží třetí osobou, která toto zboží pořídila z jiného členského státu, pokud v okamžiku vzniku povinnosti přiznat daň věděl nebo vědět měl a mohl, že daň z tohoto plnění nebude úmyslně uhrazena. Má se za to, že oprávněný příjemce o tom, že daň nebude úmyslně uhrazena, věděl nebo vědět měl a mohl.

(4) Oprávněný příjemce ručí podle odstavce 3 za nedoplatek na dani pouze do výše daně vypočtené ze základu daně odpovídajícího obvyklé ceně včetně spotřební daně.

(5) Dojde-li k zahájení řízení o ručení s příjemcem zdanitelného plnění nebo s oprávněným příjemcem jiným úkonem než výzvou ručiteli, jsou příjemce zdanitelného plnění nebo oprávněný příjemce oprávněni nahlížet do spisu ohledně nedoplatku na dani, za který ručí, v rozsahu potřebném pro jejich vyjádření ode dne zahájení tohoto řízení.

(6) Správce daně může z důvodů hodných zvláštního zřetele vyloučit odkladný účinek odvolání proti výzvě ručiteli.

§ 109a

Zvláštní způsob zajištění daně

(1) Pokud příjemce zdanitelného plnění uhradí za poskytovatele zdanitelného plnění daň z takového zdanitelného plnění, aniž by byl vyzván jako ručitel, použije se tato úhrada pouze na úhradu daně poskytovatele zdanitelného plnění z tohoto zdanitelného plnění.

(2) Úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění se hradí jeho správcem daně. Současně s platbou příjemce zdanitelného plnění způsobem zveřejněným správcem daně uvede

- a) identifikaci poskytovatele zdanitelného plnění,
- b) daň, na kterou je úhrada určena,

c) identifikaci příjemce zdanitelného plnění,

d) den uskutečnění zdanitelného plnění nebo den přijetí úplaty poskytovatelem zdanitelného plnění.

(3) Pokud je úhrada za poskytovatele zdanitelného plnění provedena bez uvedení dne uskutečnění zdanitelného plnění nebo dne přijetí úplaty, má se za to, že takovým dnem je den přijetí platby správcem daně.

(4) Částka uhrazená za poskytovatele zdanitelného plnění se přijímá a eviduje na jeho osobním depozitním účtu. Ke dni splatnosti daně se tato částka převede na osobní daňový účet poskytovatele zdanitelného plnění s datem platby k tomuto dni; dojde-li k úhradě později, převede se na osobní daňový účet s datem platby evidovaným na osobním depozitním účtu.

(5) Byla-li daň, na kterou je úhrada určena, zcela nebo zčásti uhrazena, použije se částka převáděná z osobního depozitního účtu nebo její část jako úhrada daně na osobním daňovém účtu poskytovatele zdanitelného plnění.

(6) Oprávněný příjemce může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li oprávněný příjemce této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) oprávněného příjemce jako na příjemce zdanitelného plnění,

b) osobu, která pořídila zboží, které je předmětem spotřební daně, z jiného členského státu a dodala toto zboží třetí osobě, jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109aa

Ručení osoby povinné k dani, která dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní

(1) Osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, ručí za nedoplatek na dani ze zdanitelného plnění, které provozovatel elektronického rozhraní uskutečnil podle § 13a, pokud nejpozději ke dni uskutečnění zdanitelného plnění provozovatelem elektronického rozhraní tato osoba věděla nebo vědět měla a mohla, že daň nebude provozovatelem elektronického rozhraní úmyslně zaplácena.

(2) Při ručení osoby povinné k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, se § 109 odst. 4 a 5 použijí obdobně.

(3) Osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, může využít zvláštní způsob zajištění daně; využije-li této možnosti, hledí se pro účely zvláštního způsobu zajištění daně na

a) osobu povinnou k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, jako na příjemce zdanitelného plnění,

b) provozovatele elektronického rozhraní jako na poskytovatele zdanitelného plnění.

§ 109ab

Změna odpovědnosti za úhradu daně

(1) Pokud provozovatel elektronického rozhraní, který uskutečnil dodání zboží podle § 13a, prokáže, že jsou splněny všechny podmínky podle čl. 5c přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}, správce daně vydá rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně, ve kterém stanoví část daně, za jejíž úhradu odpovídá namísto provozovatele elektronického rozhraní osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží tomuto provozovateli.

(2) Příjemci rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně jsou provozovatel elektronického rozhraní a osoba povinná k dani, která podle § 13a dodala zboží tomuto provozovateli.

(3) V rozsahu, ve kterém na osobu povinnou k dani, která podle § 13a dodala zboží provozovateli elektronického rozhraní, přešla povinnost k úhradě daně podle odstavce 1, na ni přechází rovněž povinnost hradit případný úrok z prodlení.

(4) Daň podle odstavce 1 je splatná v náhradní lhůtě do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o změně odpovědnosti za úhradu daně.

(5) K doměření daně z moci úřední provozovateli elektronického rozhraní může dojít také, zjistí-li správce daně na základě řízení o změně odpovědnosti za úhradu daně, že poslední známá daň není ve správné výši.

(6) Na řízení o změně odpovědnosti za úhradu daně podle odstavce 1 se pro účely běhu lhůty pro stanovení daně hledí jako na řízení o stanovení daně provozovateli elektronického rozhraní.

§ 109ac

Pozbytí obchodního závodu

V případě pozbytí obchodního závodu přecházejí práva a povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty související s tímto obchodním závodem na jeho nabyvatele.

§ 109b

Regulační opatření za stavu nouze, ohrožení státu a válečného stavu

Je-li vyhlášen nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav, může vláda nařízením na časově omezenou nezbytně nutnou dobu, odpovídající charakteru a intenzitě ohrožení bezpečnosti České republiky,

a) provést úpravu sazeb daně, nejvýše však o 5 procentních bodů, případně přeradit zboží nebo služby mezi sazbami daně,

b) umožnit plátcům, kteří uskutečňují zdanitelná plnění pro ozbrojené síly, ozbrojené bezpečnostní sbory, hasičské záchranné sbory, havarijní služby a subjekty hospodářské mobilizace, dodávat stanovené druhy zboží a poskytovat stanovené služby těmto subjektům bez daně, při zachování nároku na odpočet daně v plné výši.

§ 109ba

Regulační opatření v případě katastrof

(1) Povolila-li Evropská komise České republice v souladu se směrnicí Rady upravující osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu⁸¹⁾ uplatnit osvobození od daně u zboží dováženého ve prospěch obětí katastrof, může vláda nařízením osvobodit od daně s nárokem na odpočet daně dodání zboží nebo pořízení zboží z jiného členského státu, na které je možné uplatnit osvobození od daně při dovozu, nebo poskytnutí služby související s tímto zbožím. Vláda může nařízením omezit okruh zboží, souvisejících služeb nebo osob, na které se osvobození od daně použije.

(2) Vláda v nařízení podle odstavce 1 stanoví

- a) druh zboží nebo související služby, na které se osvobození od daně podle odstavce 1 použije,
- b) okruh osob,
 - 1. které mohou uplatnit osvobození od daně podle odstavce 1,
 - 2. pro které může být uskutečněno plnění, na které lze uplatnit osvobození od daně podle odstavce 1, nebo
- c) údaje, které mají osoby podle písmene b) povinnost vést, pokud je to nutné pro splnění oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím Evropské komise.

(3) Osvobození od daně podle odstavce 1 může vláda nařízením stanovit ode dne podání žádosti Evropské komisi o vydání rozhodnutí podle směrnice Rady upravující osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu⁸¹⁾. Zamítne-li Evropská komise tuto žádost, zveřejnění Ministerstvo financí informaci o jejím zamítnutí ve Finančním zpravodaji.

(4) Zamítne-li Evropská komise žádost podle odstavce 3, vzniká osobě, která uskutečnila osvobozené plnění, povinnost přiznat daň z tohoto plnění s tím, že

- a) pro účely počátku běhu lhůty pro podání dodatečného daňového přiznání se za den zjištění zamítnutí žádosti považuje den zveřejnění této informace ve Finančním zpravodaji,
- b) z části daně stanovené na základě zjištění, že již nejsou splněny podmínky pro uplatnění osvobození od daně podle odstavce 1, nevzniká úrok z prodlení do dne splatnosti daně za zdaňovací období, v němž plátce zjistil tuto skutečnost.

(5) Plátce nebo identifikovaná osoba, kteří poskytují nebo přijímají plnění osvobozené od daně na základě nařízení vlády, mají povinnost vést údaje o rozsahu a předmětu uskutečněných plnění.

(6) Ministerstvo financí může vyhláškou stanovit další údaje, které má osoba podle odstavce 5 povinnost vést, pokud je to nutné pro splnění oznamovací povinnosti v souladu s rozhodnutím Evropské komise.

(7) Údaje podle odstavců 5 a 6 tvoří přílohu daňového přiznání.

DÍL 2

Přeshraniční režim pro malé podniky

Základní ustanovení o přeshraničním režimu pro malé podniky

§ 109bb

Využití přeshraničního režimu pro malé podniky

(1) Podmínky využití režimu pro malé podniky osobou povinnou k dani v členském státě, ve kterém nemá sídlo, jsou:

- a) obrat této osoby v Evropské unii nepřesáhl v příslušném ani bezprostředně předcházejícím kalendářním roce částku 100 000 EUR; splnění této podmínky posuzuje správce daně členského státu, ve kterém má tato osoba sídlo (dále jen „stát usazení“),
- b) obrat této osoby v členském státě, ve kterém chce využít nebo využívá režim pro malé podniky (dále jen „stát osvobození“), nepřesáhl za období stanovené tímto členským státem prahovou hodnotu stanovenou tímto jiným členským státem; splnění této podmínky posuzuje správce daně státu osvobození, a
- c) tato osoba splňuje další podmínky stanovené státem osvobození; tyto podmínky posuzuje správce daně státu osvobození.

(2) Obratem v jiném členském státě se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí obrat stanovený podle právních předpisů tohoto jiného členského státu.

(3) Obratem v Evropské unii se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí obrat získaný součtem obratu v tuzemsku a obrátů ve všech jiných členských státech.

(4) Daňovými subjekty jsou osoba povinná k dani se sídlem v

- a) jiném členském státě, která hodlá využít nebo využívá režim pro malé podniky v tuzemsku, nebo
- b) tuzemsku, která hodlá využít nebo využívá režim pro malé podniky v jiném členském státě.

§ 109bc

Registrační povinnost

Osoba povinná k dani, která hodlá využít režim pro malé podniky v členském státě, ve kterém nemá sídlo, musí být před využitím tohoto režimu do tohoto režimu registrovaná nebo jinak identifikovaná podle právních předpisů státu usazení.

Přeshraniční režim pro malé podniky pro tuzemsko v případě osoby povinné k dani se sídlem v jiném členském státě

§ 109bd

Registrace do režimu pro malé podniky pro tuzemsko

- (1) Hodlá-li osoba povinná k dani se sídlem v jiném členském státě využít v tuzemsku režim pro malé podniky, je povinna podat přihlášku k registraci nebo jiné podání podle právních předpisů státu usazení, a to správci daně státu usazení.
- (2) V tuzemsku je řízení o registraci do režimu pro malé podniky pro tuzemsko zahájeno dnem, ve kterém správce daně obdrží podle nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty⁸²⁾ od správce daně státu usazení informaci, že osoba povinná k dani hodlá v tuzemsku tento režim využít.
- (3) Splňuje-li osoba podle odstavce 2 podmínky využití režimu pro malé podniky pro tuzemsko, správce daně rozhodnutí o registraci neoznamuje a založí jej do spisu a správci daně státu usazení sdělí, že tato osoba tyto podmínky splňuje. V opačném případě nebo v případě, že údaje poskytnuté správcem daně státu usazení nejsou dostačující pro posouzení splnění podmínek využití režimu pro malé podniky pro tuzemsko, registraci zamítne; důvody zamítnutí sdělí správci daně státu usazení.
- (4) Správce daně rozhodne o registraci a sdělí skutečnost správci daně státu usazení podle odstavce 3 nebo rozhodne o zamítnutí registrace a sdělí důvody zamítnutí správci daně státu usazení podle odstavce 3 ve lhůtě a za podmínek stanovených pro potvrzení splnění podmínek pro využití přeshraničního režimu pro malé podniky státem osvobození nařízením Rady o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty⁸²⁾. Jedná-li se o zvláště složitý případ, může správce daně tuto lhůtu prodloužit po dobu nezbytnou k prověření splnění podmínek využití režimu pro malé podniky, pokud ve lhůtě podle věty první o tomto prodloužení informuje správce daně státu usazení.
- (5) Správce daně v rozhodnutí o registraci nebo zamítnutí registrace podle odstavce 3 zohlední pouze
- a) informace, které obdržel od správce daně státu usazení, a
 - b) jiné informace než podle písmene a), které má k dispozici.
- (6) Proti rozhodnutí o registraci nelze uplatnit opravné prostředky. Proti rozhodnutí o zamítnutí registrace se lze odvolat do 60 dnů ode dne, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno nebo jinak doručeno správcem daně státu usazení podle právních předpisů státu usazení. Nepředal-li správce daně státu usazení správci daně informaci o tom, kdy bylo toto rozhodnutí oznámeno nebo jinak doručeno, má se za to, že bylo oznámeno desátým dnem následujícím po dni, ve kterém bylo toto rozhodnutí předáno správci daně státu usazení.
- (7) Režim pro malé podniky lze využít ode dne, ve kterém byla osoba podle odstavce 1 správcem daně státu usazení registrovaná nebo jinak identifikovaná podle právních předpisů státu usazení pro přeshraniční režim pro malé podniky pro daný členský stát. Od tohoto dne se tato osoba považuje za osobu registrovanou do režimu pro malé podniky pro tuzemsko.

§ 109be

Skončení použití režimu pro malé podniky pro tuzemsko

(1) Režim pro malé podniky pro tuzemsko nelze využít ode dne následujícího po dni, ve kterém osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu. Správce daně vydá rozhodnutí, pokud se jedná o nesplnění podmínek, které posuzuje.

(2) Osobě registrované do režimu pro malé podniky pro tuzemsko zaniká registrace dnem, ve kterém správce daně státu usazení zrušil registraci nebo jinou identifikaci osoby registrované do režimu pro malé podniky pro tuzemsko podle právních předpisů státu usazení.

§ 109bf

Doručování v řízeních souvisejících s registrací do režimu pro malé podniky a zákazem použití režimu pro malé podniky pro tuzemsko

(1) Správce daně v řízeních souvisejících s registrací do režimu pro malé podniky pro tuzemsko doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo

b) veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Správce daně doručuje rozhodnutí o zamítnutí registrace do režimu pro malé podniky pro tuzemsko a rozhodnutí o skutečnosti, že osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu, elektronicky, a to prostřednictvím

a) správce daně státu usazení, nebo

b) datové schránky nebo veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(3) Písemnost podle odstavce 1 nebo 2, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty, se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

§ 109bg

Plnění povinností v režimu pro malé podniky pro tuzemsko

Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro tuzemsko plní povinnosti týkající se režimu pro malé podniky v tuzemsku vůči státu usazení podle právních předpisů tohoto státu; to neplatí v případě povinností stanovených správcem daně ve výzvě.

ODDÍL 3

Přeshraniční režim pro malé podniky pro jiný členský stát v případě

osoby povinné k dani se sídlem v tuzemsku

PODODDÍL 1

Registrační řízení do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

§ 109bh

Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, je povinna v tuzemsku podat přihlášku k registraci.

(2) V přihlášce k registraci podle odstavce 1 je osoba povinná k dani kromě obecných náležitostí podání povinna uvést alespoň

a) jiný členský stát, ve kterém hodlá režim pro malé podniky využívat,

b) celkovou výši plnění, která spadají do obratu v tuzemsku a do obratu v každém jiném členském státě, uskutečněných

1. v příslušném kalendářním roce do dne podání přihlášky k registraci,

2. v předchozím kalendářním roce a

3. ve druhém kalendářním roce předcházejícímu kalendářnímu roku, v němž došlo k podání přihlášky k registraci, pokud příslušný členský stát prodloužil dobu, v níž nelze využít režim pro malé podniky, na 2 kalendářní roky.

(3) Pokud členský stát, ve kterém osoba podle odstavce 1 hodlá využívat režim pro malé podniky, používá různé prahové hodnoty obratu, v přihlášce k registraci tato osoba uvede rovněž informace o celkové výši plnění, která spadají do obratu v tomto členském státě, ve vztahu k jednotlivým prahovým hodnotám.

(4) Zjistí-li osoba podle odstavce 1 před vydáním rozhodnutí v registračním řízení, že v přihlášce k registraci uvedla nesprávné nebo neúplné údaje důležité pro posouzení splnění podmínek využití tohoto režimu, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat novou přihlášku k registraci, ve které tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období; k nové přihlášce k registraci podané po vydání rozhodnutí v registračním řízení se nepřihlíží. Podáním nové přihlášky k registraci se řízení o předchozí přihlášce k registraci zastaví.

§ 109bi

Další podmínky využití režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Režim pro malé podniky pro jiný členský stát nemůže využít

a) skupina,

b) člen skupiny,

c) osoba registrovaná pro dovozní režim v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

(2) Splnění podmínek podle odstavce 1 posuzuje správce daně.

§ 109bj

Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně vydá rozhodnutí o registraci do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, pokud osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku splňuje podmínky využití tohoto režimu, které posuzuje správce daně, a správce daně státu osvobození nesdělil správci daně ve lhůtě pro potvrzení splnění podmínek využití tohoto režimu, že tato osoba nesplňuje podmínky využití tohoto režimu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky využití režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, které posuzuje

a) správce daně, tento správce daně přihlášku k registraci zamítne,

b) správce daně státu osvobození, správce daně přihlášku k registraci zamítne.

(3) Správce daně je při rozhodování podle odstavce 1 a odstavce 2 písm. b) vázán stanoviskem správce daně státu osvobození.

(4) V rozhodnutí o registraci správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo pro režim pro malé podniky pro jiný členský stát. Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle s tím, že správce daně přidělí vlastní identifikátor, a toto číslo obsahuje také kód „-EX“.

§ 109bk

Rozšíření rozsahu registrace do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát využívat tento režim pro další jiný členský stát, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně v tuzemsku prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) V oznámení podle odstavce 1 nemusí osoba podle odstavce 1 uvádět údaje týkající se celkové výše plnění v tuzemsku a v jiných členských státech, pokud tyto údaje poskytla v rámci přihlášky k registraci nebo v rámci oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí.

(3) Na členský stát, který byl uveden v přihlášce k registraci, ale který se do dne předcházejícího dni vydání rozhodnutí o registraci nevyjádřil, správce daně v tuzemsku hledí jako na stát, který byl uveden v oznámení o změně registračních údajů. Správce daně o tomto oznámení rozhodne ve lhůtě pro rozhodnutí o přihlášce k registraci.

(4) Zjistí-li osoba podle odstavce 1 před vydáním rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů, že v tomto oznámení uvedla nesprávné nebo neúplné údaje důležité pro posouzení splnění podmínek využití režimu pro malé

podniky v jiném členském státě, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat nové oznámení o změně registračních údajů, ve kterém tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období. Podáním nového oznámení o změně registračních údajů se řízení o předchozím oznámení zastaví.

(5) Na rozhodnutí o rozšíření rozsahu registrace se použijí ustanovení o registraci do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát obdobně.

§ 109bI

Společné ustanovení pro rozhodnutí o přihlášce k registraci a pro rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů

(1) Rozhodnutí o přihlášce k registraci nebo rozhodnutí o oznámení o změně registračních údajů ve věci rozšíření rozsahu registrace vydá správce daně do 35 pracovních dnů od posledního dne, ve kterém nastala některá z těchto skutečností:

- a) podání přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů,
- b) podání nové přihlášky k registraci, pokud byly podány před vydáním rozhodnutí o původní přihlášce k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů,
- c) odstranění vad přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů, je-li vydána výzva k odstranění vad, nebo
- d) odstranění pochybností o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti přihlášky k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů, je-li vydána výzva k odstranění pochybností.

(2) Rozhodnutí podle odstavce 1 nemusí správce daně vydat ve lhůtě podle odstavce 1, pokud mu správce daně státu osvobození ve lhůtě stanovené pro potvrzení splnění podmínek pro využití přeshraničního režimu pro malé podniky státem osvobození nařízením Rady o správné spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty⁸²⁾ sdělí, že vyžaduje dodatečnou lhůtu pro vyjádření; o této skutečnosti správce daně osobu, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osobu registrovanou do režimu pro malé podniky v jiném členském státě vhodným způsobem vyrozumí. V takovém případě správce daně vydá rozhodnutí podle odstavce 1 bezodkladně po obdržení stanoviska správce daně státu osvobození v této dodatečné lhůtě.

(3) Sdělí-li správce daně státu osvobození správci daně, že osoba, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osoba registrovaná do režimu pro malé podniky v jiném členském státě nesplňuje podmínky pro využití tohoto režimu, je správce daně tímto sdělením vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(4) Správce daně oznámí osobě, která hodlá využít v jiném členském státě režim pro malé podniky, nebo osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

- a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a
- b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce

daně státu osvobození.

§ 109bm

Zúžení rozsahu registrace do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát přestat využívat tento režim pro jiný členský stát, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) Správce daně zúží rozsah registrace do režimu pro malé podniky na základě oznámení podle odstavce 1 od prvního dne

a) kalendářního čtvrtletí bezprostředně následujícího po dni podání oznámení, nebo

b) druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího kalendářního čtvrtletí, pokud bylo toto oznámení podáno v posledním měsíci příslušného kalendářního čtvrtletí.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 správce daně neoznamuje a založí jej do spisu a osobu podle odstavce 1 o rozhodnutí vhodným způsobem vyrozumí. Proti tomuto rozhodnutí nelze uplatnit opravné prostředky.

(4) Správce daně bez zbytečného odkladu zúží rozsah registrace do režimu pro malé podniky osoby registrované do tohoto režimu pro stát, který správci daně v tuzemsku sdělil, že tato osoba nemá v tomto státě nárok na využití režimu pro malé podniky, nebo bylo využití tohoto režimu tímto státem ukončeno.

(5) Správce daně je sdělením správce daně státu osvobození podle odstavce 4 vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(6) Správce daně oznámí osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a

b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce daně státu osvobození.

§ 109bn

Zrušení registrace

(1) Hodlá-li osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát přestat využívat tento režim, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně prostřednictvím oznámení o změně registračních údajů.

(2) Správce daně zruší registraci osoby podle odstavce 1 od prvního dne

a) kalendářního čtvrtletí bezprostředně následujícího po dni podání oznámení, nebo

b) druhého kalendářního měsíce bezprostředně následujícího kalendářního čtvrtletí, pokud bylo toto oznámení

podáno v posledním měsíci příslušného kalendářního čtvrtletí.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 správce daně neoznamuje a založí jej do spisu a osobu podle odstavce 1 o rozhodnutí vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Správce daně bez zbytečného odkladu zruší registraci osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, a to

- a) pokud tato osoba oznámila ukončení ekonomické činnosti nebo lze jinak mít za to, že svou činnost ukončila,
- b) na základě oznámení o překročení obratu v Evropské unii,
- c) pokud její obrat v Evropské unii přesáhl v průběhu příslušného kalendářního roku částku 100 000 EUR, nebo
- d) pokud poslední členský stát správci daně oznámil, že tato osoba nemá v tomto státě nárok na využití režimu pro malé podniky, nebo že přestala splňovat podmínky využití tohoto režimu, které posuzuje správce daně státu osvobození.

(5) Proti rozhodnutí, kterým je zrušena registrace v souladu s oznámením osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát, nelze uplatnit opravné prostředky.

(6) Správce daně je sdělením správce daně státu osvobození podle odstavce 4 písm. d) vázán a nepřísluší mu posuzovat zákonnost nebo správnost rozhodnutí správce daně státu osvobození.

(7) Správce daně oznámí osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát také

- a) rozhodnutí správce daně státu osvobození, pokud mu jej správce daně státu osvobození předal, a
- b) informaci o prostředcích ochrany podle právních předpisů státu osvobození, které správci daně sdělil správce daně státu osvobození.

§ 109bo

Zánik registrace

Osobě registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát zaniká registrace do tohoto režimu dnem předcházejícím dni, ve kterém se stane členem skupiny nebo osobou registrovanou pro dovozní režim v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa.

PODODDÍL 2

Oznámení v režimu pro malé podniky

§ 109bp

Oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí

(1) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát je povinna podat oznámení o plněních

uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí, v němž je kromě obecných náležitostí podání povinna uvést celkovou výši plnění uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí, která spadají do obratu v

a) tuzemsku a

b) jiném členském státě, a to samostatně za

1. každý jiný členský stát a

2. každou prahovou hodnotu obratu, pokud členský stát, ve kterém tato osoba využívá režim pro malé podniky, používá různé prahové hodnoty obratu.

(2) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát je povinna podat oznámení podle odstavce 1 i v případě, že v kalendářním čtvrtletí neuskutečnila plnění.

(3) Oznámení podle odstavce 1 se podává za kalendářní čtvrtletí, a to po skončení tohoto čtvrtletí do konce kalendářního měsíce následujícího po skončení kalendářního čtvrtletí, za které se toto oznámení podává.

(4) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 3 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(5) Před uplynutím lhůty k podání oznámení podle odstavce 1 může osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát nahradit oznámení, které již podala, oznámením novým. Dále se postupuje podle tohoto nového oznámení a k předchozímu oznámení se nepřihlíží.

(6) Osoba registrovaná do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát v prvním oznámení, které má povinnost podat po registraci do tohoto režimu, uvede rovněž údaje za plnění, která se uskutečnila před kalendářním čtvrtletím předcházejícím kalendářnímu čtvrtletí, za které se podává první oznámení, a to ode dne podání přihlášky k registraci; to neplatí pro údaje, které tato osoba uvedla v rámci registračního řízení.

§ 109bq

Oznámení o překročení obratu v Evropské unii

(1) Překročí-li obrat v Evropské unii osoby registrované do režimu pro malé podniky pro jiný členský stát v průběhu příslušného kalendářního roku částku 100 000 EUR, je tato osoba povinna správci daně tuto skutečnost oznámit do 15 pracovních dnů ode dne jejího překročení. V tomto oznámení uvede údaje podle § 109bp odst. 1 do dne překročení této částky.

(2) Není-li oznámení podle odstavce 1 podáno včas a správce daně nemá k dispozici informaci o tom, kdy obrat v Evropské unii překročil částku 100 000 EUR, má se za to, že k tomuto překročení došlo k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí bezprostředně předcházejícího kalendářnímu čtvrtletí, ve kterém správce daně zjistil, že došlo k překročení tohoto obratu.

§ 109br

Společné ustanovení pro oznámení v režimu pro malé podniky

(1) Oznámení v režimu pro malé podniky je formulářovým podáním.

(2) Zjistí-li osoba, která podala oznámení v režimu pro malé podniky, že v něm uvedla nesprávné nebo neúplné údaje, je povinna bez zbytečného odkladu ode dne tohoto zjištění podat následné oznámení, ve kterém tyto údaje opraví a uvede všechny údaje za příslušné období.

PODODDÍL 3

Společná ustanovení režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

§ 109bs

Použití měny pro účely režimu pro malé podniky v jiném členském státě

(1) Základ daně zdanitelných plnění, hodnota osvobozených plnění, která spadají do obratu v tuzemsku, základ daně plnění obdobných zdanitelným plněním a hodnota plnění obdobných osvobozeným plněním, která spadají do obratu v jiném členském státě, se v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát určí v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Pro účely odstavce 1 se použije směnný kurz zveřejněný Evropskou centrální bankou platný pro první den kalendářního roku nebo platný pro nejbližší následující den, není-li kurz pro první den kalendářního roku zveřejněn.

§ 109bt

Zvláštní ustanovení o doručování v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát

(1) Správce daně může v režimu pro malé podniky pro jiný členský stát doručovat elektronicky také prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnou datovou schránku.

(2) V případě doručování podle odstavce 1 se rozhodnutí považuje za doručené desátým dnem následujícím po dni ve kterém byla datová zpráva odeslána.

§ 109bu

Elektronická forma podání

(1) Přihláška k registraci, oznámení o změně registračních údajů a oznámení v režimu pro malé podniky se podávají elektronicky prostřednictvím systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Finanční správy České republiky.

(2) Podání podle odstavce 1 nelze podat způsobem spočívajícím v podání datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení.

(3) Oznámení o plněních uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí obsahující vady podle § 74 daňového řádu je neúčinné; o této skutečnosti správce daně osobu registrovanou do režimu pro malé podniky v jiném členském státě vhodným způsobem vyrozumí.

(4) Oznámení o překročení obrátu v Evropské unii obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

DÍL 3

Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty

§ 109c

Úvodní ustanovení

(1) Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která

a) podává v tuzemsku na účet jiné osoby celní prohlášení ve věci propuštění zboží do celního režimu volného oběhu týkající se zboží,

1. které není předmětem spotřební daně,
2. jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR a
3. jehož odeslání nebo přeprava je ukončena v tuzemsku, a

b) je držitelem povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty.

(2) Zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty nelze použít, je-li dovoz tohoto zboží osvobozen od daně podle § 71 odst. 7.

(3) Celní úřad pro Středočeský kraj je místně příslušným ve věci

- a) povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty,
- b) týkající se zvláštního doplňkového celního prohlášení,
- c) zrušení platnosti celního prohlášení podle odstavce 1 písm. a).

§ 109d

Povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty

Podmínkou pro vydání povolení k použití zvláštního režimu při dovozu zboží nízké hodnoty je zajištění daně poskytnutím jistoty podle právních předpisů upravujících správu cel.

§ 109e

Zvláštní ustanovení o evidenci pro účely daně z přidané hodnoty

(1) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna vést v evidenci pro účely daně z přidané hodnoty údaje vztahující se ke zdanitelným plněním, na která tento režim použila.

(2) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo zdanitelné plnění uskutečněno,

b) poskytnout na žádost správce daně elektronicky.

§ 109f

Povinnost vybrat a zaplatit daň

Pokud je na zboží použit zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, má

a) osoba povinná k dani, která používá tento režim, povinnost vybrat částku odpovídající dani za toto zboží od osoby, na jejíž účet jedná,

b) osoba, na jejíž účet je jednáno, povinnost zaplatit částku odpovídající dani za toto zboží osobě povinné k dani, která používá tento režim.

§ 110

Zvláštní doplňkové celní prohlášení

(1) Osoba povinná k dani, která používá zvláštní režim při dovozu zboží nízké hodnoty, je povinna podat nejpozději do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce zvláštní doplňkové celní prohlášení za tento kalendářní měsíc, a to souhrnně za všechny osoby, na jejichž účet jedná.

(2) Zvláštní doplňkové celní prohlášení podle odstavce 1 se podává elektronicky datovou zprávou prostřednictvím systému automatizovaného zpracování dat podle prováděcího rozhodnutí Evropské komise⁷⁶).

(3) Daň je splatná šestnáctý den po skončení kalendářního měsíce, za který se podává zvláštní doplňkové celní prohlášení.

DÍL 4

Zvláštní režim jednoho správního místa

ODDÍL 1

Základní ustanovení

§ 110a

Úvodní ustanovení

(1) Zvláštním režimem jednoho správního místa je

- a) režim mimo Evropskou unii,
- b) režim Evropské unie,
- c) dovozní režim.

(2) Zvláštní režim jednoho správního místa může v tuzemsku použít osoba povinná k dani, která uskutečňuje vybrané plnění a splňuje v tuzemsku podmínky pro použití zvláštního režimu jednoho správního místa.

(3) V případě zvláštního režimu jednoho správního místa je místně příslušným Finanční úřad pro Jihomoravský kraj.

(4) Ustanovení o příslušnosti Specializovaného finančního úřadu se v případě zvláštního režimu jednoho správního místa nepoužijí.

§ 110b

Vymezení základních pojmů

(1) Pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa se rozumí

- a) daní peněžité plnění spravované v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa,
- b) osobou uskutečňující vybraná plnění osoba povinná k dani, která uskutečňuje vybraná plnění,
- c) státem spotřeby členský stát, ve kterém je místo plnění uskutečňovaného vybraného plnění,
- d) státem identifikace členský stát, ve kterém se osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel registrují ve zvláštním režimu jednoho správního místa,
- e) uživatelem osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří jsou v tuzemsku registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Vybraným plněním se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí v případě

- a) režimu mimo Evropskou unii poskytnutí služby osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie,
- b) režimu Evropské unie
 - 1. poskytnutí služby osobě nepovinné k dani s místem plnění na území Evropské unie,
 - 2. prodej zboží na dálku,
 - 3. dodání zboží provozovatelem elektronického rozhraní podle § 13a odst. 2 písm. b),

c) dovozního režimu prodej dovezeného zboží na dálku,

1. které není předmětem spotřební daně a
2. jehož vlastní hodnota nepřesahuje 150 EUR.

(3) Za provozovnu se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa považuje i ta organizační složka osoby povinné k dani, která může přijímat a využívat plnění, která jsou uskutečňována pro potřebu této provozovny, neboť je dostatečně stálá a má vhodné personální a technické zdroje.

(4) Rozpočet, jehož příjmem je peněžité plnění podle odstavce 1 písm. a), se považuje za veřejný rozpočet.

§ 110c

Zprostředkovatel a pověřující osoba

(1) Zprostředkovatelem se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí osoba povinná k dani, která

- a) má sídlo nebo provozovnu na území Evropské unie a
- b) je pověřena osobou uskutečňující vybraná plnění, aby jejím jménem a na její účet plnila povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu.

(2) Pověřující osobou se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí osoba uskutečňující vybraná plnění, která je uvedena v registraci zprostředkovatele, nebo je k němu obdobně přiřazena podle právních předpisů jiného členského státu.

(3) Zprostředkovatel plní povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu za každou pověřující osobu samostatně.

(4) Pověřující osoba nemůže plnit povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu svým jménem a na svůj účet ani prostřednictvím zástupce.

(5) Povinnosti vyplývající z vybraných plnění uskutečněných pověřující osobou se považují za povinnosti zprostředkovatele.

ODDÍL 2

Obecná ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku

§ 110d

Zastupování

Plnou moc lze udělit pouze v rozsahu opravňujícím k zastupování ve všech úkonech, řízeních nebo jiných postupech v rámci daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa; to platí i pro zprostředkovatele pověřeného více

pověřujícími osobami.

§ 110e

Doručování

(1) Správce daně doručuje písemnost elektronicky, a to prostřednictvím

a) datové schránky, nebo

b) veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci, nemá-li adresát zpřístupněnu datovou schránku.

(2) Upomínka upozorňující na nesplnění povinnosti se doručuje prostřednictvím datové schránky nebo veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty uvedenou v přihlášce k registraci.

(3) Písemnost, která se doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě na adresu elektronické pošty, se považuje za doručenou desátým dnem následujícím po dni, ve kterém byla datová zpráva odeslána.

(4) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří se ze závažného důvodu nemohli s rozhodnutím správce daně doručovaným podle odstavce 1 na adresu elektronické pošty seznámit, mohou požádat správce daně, který toto rozhodnutí doručoval, o vyslovení neúčinnosti tohoto doručení. Tato žádost musí být podána nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se dané rozhodnutí považuje za doručené. Shledá-li správce daně žádost důvodnou, vysloví neúčinnost doručení daného rozhodnutí, jinak žádost zamítne. Rozhodnutí o této žádosti správce daně doručí způsobem podle daňového řádu; je-li žádosti vyhověno, doručí správce daně společně s tímto rozhodnutím také rozhodnutí, u něhož neúčinnost doručení vyslovil.

§ 110f

Evidence pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni k uskutečněným vybraným plněním vést evidenci obsahující údaje podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty^{7e)}.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni údaje podle odstavce 1

a) uchovávat po dobu 10 let od konce kalendářního roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno,

b) poskytnout na žádost správce daně nebo správce daně příslušného státu spotřeby elektronicky.

§ 110g

Poslední známá daň

(1) Poslední známou daní se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa rozumí daň ve výši, ve které byla

naposledy za příslušné zdaňovací období

- a) tvrzena osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni k dani ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v daňovém přiznání, nebo
- b) správcem daně pravomocně doměřena z moci úřední.

(2) Je-li místo plnění v jiném členském státě, rozumí se pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa poslední známou daní výsledná daň, jak byla dosud stanovena podle právních předpisů jiného členského státu.

§ 110h

Způsob placení daně

- (1) Daň se platí správci daně v eurech.
- (2) Daň se platí na příslušný účet správce daně vedený v eurech, a to bezhotovostním převodem.
- (3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni uvést, na kterou daň je platba určena, a označit platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání.

§ 110i

Přeplatek

- (1) Přeplatek správce daně nepřevede na vymáhaný nedoplatek nebo na neuhrazenou částku zajištěné daně. Vznikne-li tak vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí ve lhůtě pro jeho vrácení poté, co provede jeho započtení na úhradu vymáhaného nedoplatku nebo neuhrazené částky zajištěné daně. Za den úhrady vymáhaného nedoplatku se považuje den, kdy k tomuto započtení došlo.
- (2) Za dobu, po kterou nebylo možné převést přeplatek, který byl započten podle odstavce 1, na úhradu vymáhaného nedoplatku nebo neuhrazené částky zajištěné daně, nevzniká osobě uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovateli v tomto rozsahu úrok z prodlení.
- (3) Vratitelný přeplatek nižší než 10 EUR se nevrací.
- (4) Úrok z vratitelného přeplatku se nepřiznává, nepřesahuje-li 40 EUR.

§ 110j

Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku

- (1) Správce daně vrátí vratitelný přeplatek v eurech bez žádosti do 30 kalendářních dnů od vzniku vratitelného přeplatku.
- (2) V tuzemsku jako státě spotřeby počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy tuzemský

správce daně obdrží informace potřebné pro předepsání daně.

(3) Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku se přerušuje

- a) vydáním výzvy k podání dodatečného daňového přiznání,
- b) vydáním výzvy k odstranění pochybností,
- c) sdělením výsledku postupu k odstranění pochybností, v rámci něhož nedošlo k odstranění pochybností, nebo
- d) vydáním oznámení o zahájení daňové kontroly.

(4) Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku přerušená podle odstavce 3 začne znovu běžet ode

- a) dne, ve kterém správce daně v tuzemsku jako státě spotřeby obdrží informace potřebné pro předepsání daně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání včas podaném na základě výzvy k podání dodatečného daňového přiznání nebo výzvy k odstranění pochybností,
- b) dne sdělení výsledku postupu k odstranění pochybností, v rámci něhož došlo k odstranění pochybností, nebo
- c) dne pravomocného ukončení doměřovacího řízení.

(5) Vydá-li správce daně oznámení o zahájení daňové kontroly po uplynutí lhůty pro vrácení vratitelného přeplatku vzniklého v důsledku stanovení daně, která je předmětem této daňové kontroly, počne dnem následujícím po vydání tohoto oznámení běžet nová lhůta pro vrácení tohoto vratitelného přeplatku. Tato lhůta končí třicátým dnem po pravomocném ukončení doměřovacího řízení.

ODDÍL 3

Zvláštní ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku jako státě identifikace

PODODDÍL 1

Podmínky použití jednotlivých režimů

§ 110k

Podmínky použití režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku

(1) Režim mimo Evropskou unii může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění, která

- a) nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu a
- b) nepoužívá v jiném členském státě režim mimo Evropskou unii.

(2) Režim mimo Evropskou unii se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim.

§ 110l

Podmínky použití režimu Evropské unie v tuzemsku

(1) Režim Evropské unie může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění, pokud

a) v tuzemsku

1. má sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo, nebo
2. je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží, nemá-li tato osoba na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,

b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a

c) nepoužívá v jiném členském státě režim Evropské unie.

(2) Režim Evropské unie se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim, s výjimkou

a) služeb

1. s místem plnění v členském státě, ve kterém má tato osoba sídlo nebo provozovnu, nebo
2. v případě, že tato osoba nemá sídlo ani provozovnu na území Evropské unie, a

b) prodeje zboží na dálku s místem plnění v členském státě zahájení odeslání nebo přepravy zboží.

§ 110m

Podmínky použití dovozního režimu v tuzemsku

(1) Dovozní režim může v tuzemsku použít osoba uskutečňující vybraná plnění,

a) která

1. má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,
2. je plátcem a
3. nepoužívá v jiném členském státě dovozní režim, nebo

b) která nepoužívá v žádném členském státě dovozní režim ani nevyužívá režim pro malé podniky a která pověřila zprostředkovatele, který je uživatelem, aby jejím jménem a na její účet plnil povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu.

(2) Zprostředkovatelem v dovozním režimu v tuzemsku může být osoba povinná k dani, která

a) má v tuzemsku sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo,

b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a

c) nepoužívá v jiném členském státě jako zprostředkovatel dovozní režim.

(3) Pokud jsou odeslání nebo přeprava zboží zahájeny v Norském království, může dovozní režim v tuzemsku použít také osoba uskutečňující vybraná plnění, která

a) má v Norském království sídlo, nebo provozovnu, nemá-li na území Evropské unie sídlo ani provozovnu,

b) je plátcem nebo identifikovanou osobou a

c) nepoužívá v žádném členském státě dovozní režim.

(4) Dovozní režim se v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění uskutečněná osobou, která používá tento režim. V případě použití dovozního režimu podle odstavce 3 se dovozní režim v tuzemsku použije na všechna vybraná plnění, u kterých byly odeslání nebo přeprava zboží zahájeny v Norském království.

§ 110n

Omezení použití zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nemůže v tuzemsku použít zvláštní režim jednoho správního místa po dobu 2 let od konce zdaňovacího období, v němž došlo ke zrušení její registrace jako osoby uskutečňující vybraná plnění z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie nebo dovozní režim po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat daný režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění sídla do tuzemska nebo ke zrušení její registrace v daném režimu v jiném členském státě z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění, která nemá na území Evropské unie sídlo ani provozovnu, nemůže v tuzemsku použít režim Evropské unie po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě z důvodu zahájení odeslání nebo přepravy zboží v tomto jiném členském státě.

(4) Osoba povinná k dani nemůže být v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel po dobu 2 let od konce zdaňovacího období, v němž došlo ke zrušení její registrace jako zprostředkovatele z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

(5) Osoba povinná k dani, která má v tuzemsku provozovnu, nemůže být v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel po dobu 2 let od konce kalendářního roku, ve kterém začala používat tento režim v jiném členském státě; to neplatí v případě, že dojde k přemístění jejího sídla do tuzemska nebo ke zrušení její registrace jako zprostředkovatele z důvodu zrušení provozovny v jiném členském státě.

PODODDÍL 2

Podání

§ 110o

(1) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni činit formulářová podání s výjimkou přihlášky k registraci v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa elektronicky prostřednictvím elektronického portálu. Jiná podání v rámci zvláštního režimu jednoho správního místa lze činit prostřednictvím elektronického portálu, pokud tak určí správce daně.

(2) Přihlášku k registraci lze podat v případě

a) režimu mimo Evropskou unii pouze datovou zprávou potvrzenou prostřednictvím registračních údajů,

b) režimu Evropské unie nebo dovozního režimu pouze datovou zprávou

1. s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky,

2. s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo

3. prostřednictvím daňové informační schránky.

(3) Správce daně na základě přihlášky k registraci podané v režimu mimo Evropskou unii přidělí přístupové údaje.

(4) Přístup k elektronickému portálu je možný prostřednictvím přihlášení

a) pomocí přístupových údajů v případě režimu mimo Evropskou unii,

b) způsobem, kterým lze podat přihlášku k registraci v případě režimu Evropské unie nebo dovozního režimu.

(5) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

a) podmínky a postup pro přihlášení se na elektronický portál,

b) podání, která lze činit prostřednictvím elektronického portálu,

c) skutečnost, že je technicky vybaven k přijetí datové zprávy s ověřenou identitou podatele způsobem, kterým se lze přihlásit do jeho datové schránky.

(6) Osoba oprávněná k přístupu na elektronický portál je povinna zacházet s přístupovými údaji tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.

(7) Podání vyhotovené v anglickém jazyce nemusí být předložené současně v překladu do jazyka českého.

PODODDÍL 3

Registrace osoby uskutečňující vybraná plnění

§ 110p

Přihláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba uskutečňující vybraná plnění používat v tuzemsku některý z režimů zvláštního režimu jednoho

správného místa a splňuje-li v tuzemsku podmínky jeho použití, je povinna podat přihlášku k registraci osoby uskutečňující vybraná plnění.

(2) Přihláška k registraci se podává

a) ve zdaňovacím období bezprostředně předcházejícím zdaňovacímu období, od něhož hodlá osoba uskutečňující vybraná plnění používat režim mimo Evropskou unii nebo režim Evropské unie, nebo

b) do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém

1. osoba uskutečňující vybraná plnění uskutečnila vybrané plnění, na které hodlá v tuzemsku použít režim mimo Evropskou unii nebo režim Evropské unie, aniž by byla v daném režimu registrována; v přihlášce k registraci tato osoba uvede den uskutečnění prvního vybraného plnění,
2. došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku, pokud osoba uskutečňující vybraná plnění hodlá používat režim Evropské unie nebo dovozní režim v tuzemsku a přestane používat režim Evropské unie nebo dovozní režim v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu, nebo
3. došlo ke splnění podmínek pro používání režimu Evropské unie v tuzemsku, pokud osoba uskutečňující vybraná plnění hodlá používat režim Evropské unie v tuzemsku a přestane používat tento režim v jiném členském státě, protože přestane uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v jiném členském státě.

(3) Odstavce 1 a 2 se pro pověřující osobu nepoužijí.

§ 110q

Oznamovací povinnost osoby používající zvláštní režim jednoho správního místa

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je osoba uskutečňující vybraná plnění povinna uvádět při registraci ve zvláštním režimu jednoho správního místa, je povinna tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Přestane-li osoba uskutečňující vybraná plnění uskutečňovat vybraná plnění v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa, je povinna tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém přestala tato plnění uskutečňovat.

§ 110r

Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně zaregistruje osobu uskutečňující vybraná plnění, která podala přihlášku k registraci ve zvláštním režimu jednoho správního místa, pokud

a) splňuje podmínky použití daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa a

b) není pověřující osobou.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění je v tuzemsku registrována ve zvláštním režimu jednoho správního místa

a) od prvního dne zdaňovacího období následujícího po podání přihlášky k registraci v režimu mimo Evropskou unii nebo v režimu Evropské unie,

b) ode dne uskutečnění vybraného plnění, který uvedla v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů v režimu mimo Evropskou unii nebo v režimu Evropské unie,

c) ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována v dovozním režimu,

d) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala daný režim v jiném členském státě, nebo

e) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro použití režimu Evropské unie tím, že přestala uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v jiném členském státě, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých používala režim Evropské unie v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla v případě

a) režimu mimo Evropskou unii daňové evidenční číslo pro účely režimu mimo Evropskou unii,

b) dovozního režimu daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110s

Zrušení registrace na žádost

Správce daně zruší registraci na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém osoba uskutečňující vybraná plnění žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání tohoto oznámení.

§ 110t

Zrušení registrace z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci z moci úřední, pouze pokud osoba uskutečňující vybraná plnění

a) oznámí, že přestala v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa uskutečňovat vybraná plnění,

b) neuskuteční v daném režimu zvláštního režimu jednoho správního místa vybrané plnění po dobu 2 let,

c) nesplňuje některou z podmínek použití daného režimu zvláštního režimu jednoho správního místa v tuzemsku,

na jejichž základě byla registrována,

d) soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nebo

e) je pověřující osobou; správce daně zruší pouze registraci v dovozním režimu.

(2) Registrace je zrušena k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno.

(3) Pokud osoba uskutečňující vybraná plnění

a) přestala splňovat některou z podmínek pro použití

1. režimu mimo Evropskou unii v tuzemsku tím, že začala mít na území Evropské unie sídlo nebo provozovnu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku,

2. režimu Evropské unie nebo dovozního režimu v tuzemsku tím, že přemístila sídlo z tuzemska nebo přestala mít v tuzemsku provozovnu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku, nebo

3. režimu Evropské unie v tuzemsku tím, že přestala uskutečňovat dodání zboží, jehož odeslání nebo přeprava jsou zahájeny v tuzemsku, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém přestala splňovat tuto podmínku,

b) soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně v dovozním režimu, je jí registrace zrušena ke dni, ve kterém je vydáno rozhodnutí o zrušení registrace, nebo

c) je pověřující osobou, je jí registrace zrušena ke dni předcházejícímu dni, od kterého je uvedena v registraci zprostředkovatele nebo k němu obdobně přiřazena.

PODODDÍL 4

Registrace zprostředkovatele

§ 110u

Příhláška k registraci

(1) Hodlá-li osoba povinná k dani v tuzemsku plnit jako zprostředkovatel jménem a na účet osoby uskutečňující vybraná plnění povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu a splňuje-li podmínky, za kterých může být v tuzemsku zprostředkovatelem, je povinna podat přihlášku k registraci zprostředkovatele.

(2) Příhláška k registraci se podává do 10 dnů po skončení zdaňovacího období, ve kterém došlo ke splnění podmínek, za kterých může být osoba povinná k dani v tuzemsku zprostředkovatelem, pokud přestane jako zprostředkovatel používat dovozní režim v jiném členském státě, protože přemístí sídlo nebo přestane mít v jiném členském státě provozovnu.

§ 110v

Oznamovací povinnost

(1) Dojde-li ke změně údajů, které je zprostředkovatel povinen uvádět při registraci zprostředkovatele, je povinen tuto změnu oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém nastala.

(2) Přestane-li pověřující osoba uskutečňovat vybraná plnění v dovozním režimu, je zprostředkovatel, v jehož registraci je uvedena, povinen tuto skutečnost oznámit správci daně do 10 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém tato osoba přestala vybraná plnění uskutečňovat.

§ 110w

Rozhodnutí o registraci

(1) Správce daně zaregistruje osobu povinnou k dani, která podala přihlášku k registraci zprostředkovatele, pokud splňuje podmínky pro registraci zprostředkovatele.

(2) Osoba povinná k dani je v tuzemsku registrována jako zprostředkovatel

a) ode dne oznámení rozhodnutí, kterým je tato osoba registrována v dovozním režimu,

b) ode dne, ve kterém došlo ke splnění podmínek pro registraci v dovozním režimu jako zprostředkovatele v tuzemsku tím, že přemístila sídlo nebo přestala mít v jiném členském státě provozovnu, a tím přestala splňovat podmínky, na základě kterých byla jako zprostředkovatel registrována v dovozním režimu v jiném členském státě.

(3) V rozhodnutí o registraci zprostředkovatele v tuzemsku správce daně přidělí namísto daňového identifikačního čísla daňové evidenční číslo zprostředkovatele pro účely dovozního režimu.

(4) Na daňové evidenční číslo se přiměřeně použijí ustanovení o daňovém identifikačním čísle.

§ 110x

Změna registrace na žádost

(1) Správce daně změní rozhodnutím registraci zprostředkovatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém zprostředkovatel žádá o změnu registrace spočívající v doplnění osoby uskutečňující vybraná plnění do jeho registrace nebo ve vynětí pověřující osoby z této registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání tohoto oznámení.

(2) V rozhodnutí o změně registrace zprostředkovatele správce daně přidělí každé osobě uskutečňující vybraná plnění doplněné do registrace zprostředkovatele daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu.

§ 110y

Změna registrace z moci úřední

(1) Správce daně rozhodne z moci úřední o změně registrace zprostředkovatele spočívající ve vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele, pouze pokud

- a) zprostředkovatel oznámí, že pověřující osoba přestala uskutečňovat vybraná plnění v dovozním režimu,
- b) pověřující osoba po dobu 2 let neuskuteční vybrané plnění v dovozním režimu,
- c) pověřující osoba nesplňuje některou z podmínek použití dovozního režimu v tuzemsku, na jejichž základě byla uvedena v registraci zprostředkovatele,
- d) pověřující osoba soustavně porušuje povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nebo
- e) zprostředkovatel oznámí, že již není pověřující osobou pověřen, aby plnil povinnosti vyplývající z použití dovozního režimu jejím jménem a na její účet.

(2) Pověřující osoba přestane být uvedena v registraci zprostředkovatele

- a) k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o změně registrace vydáno, nebo
- b) ke dni, ve kterém je vydáno rozhodnutí o změně registrace z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa.

§ 110z

Zrušení registrace na žádost

Správce daně zruší registraci zprostředkovatele na základě oznámení o změně registračních údajů, ve kterém zprostředkovatel žádá o zrušení registrace, k poslednímu dni zdaňovacího období, který následuje nejdříve 15 dnů po podání této žádosti.

§ 110za

Zrušení registrace z moci úřední

(1) Správce daně zruší registraci zprostředkovatele z moci úřední, pouze pokud zprostředkovatel

- a) po dobu 2 po sobě jdoucích kalendářních čtvrtletí neměl ve své registraci uvedenou žádnou pověřující osobu,
- b) nesplňuje některou z podmínek, na jejichž základě byl jako zprostředkovatel registrován, nebo
- c) soustavně porušuje povinnosti zprostředkovatele vztahující se ke správě daně v dovozním režimu v tuzemsku.

(2) Registrace zprostředkovatele je zrušena

- a) k poslednímu dni zdaňovacího období, v němž bylo rozhodnutí o zrušení registrace vydáno,
- b) ke dni, ve kterém zprostředkovatel přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě byl jako

zprostředkovatel registrován, tím, že přemístil sídlo z tuzemska nebo přestal mít v tuzemsku provozovnu, nebo

c) ke dni, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí o zrušení registrace z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

PODODDÍL 5

Daňové přiznání a placení daně

§ 110zb

Zdaňovací období

Zdaňovacím obdobím je pro účely zvláštního režimu jednoho správního místa

a) kalendářní čtvrtletí v případě režimu mimo Evropskou unii a režimu Evropské unie,

b) kalendářní měsíc v případě dovozního režimu.

§ 110zc

Daňové přiznání

(1) Uživatel je povinen podat daňové přiznání do konce kalendářního měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že za příslušné zdaňovací období neuskutečnil vybrané plnění.

(2) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 1 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

§ 110zd

Dodatečné daňové přiznání

(1) Pokud uživatel zjistí, že daň má být vyšší nebo nižší než poslední známá daň, a je povinen provést opravu daně, nebo využije svého oprávnění provést opravu daně, uvede ji nejpozději v dodatečném daňovém přiznání, které je součástí daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém se uživatel dozvěděl o skutečnostech rozhodných pro tuto opravu; důvody pro uvedení opravy daně a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani se neuvádí.

(2) Podání dodatečného daňového přiznání z jiných důvodů, než jsou důvody podle odstavce 1, není přípustné.

(3) Opravu daně podle odstavce 1 nelze v dodatečném daňovém přiznání uvést po uplynutí lhůty pro opravu daně ve státě identifikace, která činí 3 roky; lhůta pro opravu daně počne běžet dnem, ve kterém uplynula lhůta pro podání původního daňového přiznání.

(4) Případně-li poslední den lhůty pro opravu daně ve státě identifikace na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.

(5) Daň dodatečně tvrzená uživatelem je splatná v náhradní lhůtě splatnosti, která je shodná s lhůtou pro podání daňového přiznání, ve kterém uživatel uvedl příslušnou opravu daně.

§ 110ze

Vyčíslení daně

(1) Daň se vyčíslí v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.

(2) Pro účely vyčíslení daně v eurech se pro přepoččet použije směnný kurz

a) Evropské centrální banky zveřejněný pro

1. poslední den zdaňovacího období, nebo

2. nejbližší následující den, pokud pro poslední den zdaňovacího období není kurz zveřejněn, nebo

b) použitý u původního plnění v případě vyčíslení daně, pokud jde o podání dodatečného daňového přiznání.

§ 110zf

Předepsání a stanovení daně

Správce daně na základě podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání předepíše do evidence daní výši tvrzené daně nebo rozdílu a daň nestanoví.

§ 110zg

Postoupení daňového přiznání a platby

Správce daně postoupí správci daně státu spotřeby v odpovídajícím rozsahu

a) údaje z podaného daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání a

b) poukázanou platbu nejvýše do výše tvrzené daně.

§ 110zh

Platba bez dostatečného označení

Pokud uživatel neuvede, na kterou daň je platba určena, nebo neoznačí platbu referenčním číslem příslušného daňového přiznání, použijí se obdobně ustanovení daňového řádu o platbách vykonaných bez dostatečného označení daně. Neodpoví-li uživatel ve lhůtě stanovené správcem daně, vrátí mu správce daně tuto platbu.

Zvláštní ustanovení o správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa v tuzemsku jako státě spotřeby

§ 110zi

Základní ustanovení

(1) Povinnosti vztahující se ke správě daně ve zvláštním režimu jednoho správního místa plní prostřednictvím správce daně státu identifikace

- a) osoba uskutečňující vybraná plnění, která je registrována ve zvláštním režimu jednoho správního místa a uskutečňuje vybraná plnění s místem plnění v tuzemsku,
- b) zprostředkovatel, který je registrován v dovozním režimu a plní povinnosti vyplývající z uskutečnění vybraných plnění s místem plnění v tuzemsku.

(2) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel podle odstavce 1 jsou povinni plnit povinnosti podle odstavce 1, s výjimkou podání činěných prostřednictvím elektronického portálu, vůči správci daně v tuzemsku jako státu spotřeby od okamžiku, kdy vůči nim tento správce daně učiní úkon za účelem stanovení, vybírání, zajištění nebo vymáhání daně, při němž těmto osobám oznámí vznik této povinnosti.

(3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel podle odstavce 1 jsou daňovými subjekty.

§ 110zj

Postup k odstranění pochybností

(1) Výzva k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání nezahajuje doměřovací řízení z moci úřední. Nevyhoví-li osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel této výzvě nebo nepodají-li ve lhůtě uvedené ve výzvě dodatečné daňové přiznání, je doměřovací řízení zahájeno uplynutím této lhůty.

(2) Lhůta podle odstavce 1 nesmí být, a to ani v důsledku jejího prodloužení, delší než lhůta, ve které jsou osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel povinni uvést opravu daně v dodatečném daňovém přiznání.

(3) Nedošlo-li k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání, k němuž byla vydána výzva k odstranění pochybností podle odstavce 1, a nedošlo-li dosud k zahájení doměřovacího řízení, je doměřovací řízení zahájeno sdělením výsledku postupu k odstranění pochybností. Správce daně o této skutečnosti osobu uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatele vyrozumí v rámci tohoto sdělení.

(4) Došlo-li k odstranění pochybností u daňového přiznání nebo dodatečného daňového přiznání, k němuž byla vydána výzva k odstranění pochybností podle odstavce 1, aniž by bylo podáno dodatečné daňové přiznání, sdělí správce daně tento výsledek osobě uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovateli.

§ 110zk

Předepsání daně

Správce daně předepíše poslední známou daň do evidence daní.

§ 110zl

Samovyměření a samodoměření daně

(1) Daň tvrzená osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v daňovém přiznání se považuje za vyměřenou dnem uplynutí lhůty pro podání daňového přiznání, a to ve výši v něm tvrzené.

(2) V případě, že osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, nepodají daňové přiznání v zákonem stanovené lhůtě, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR.

(3) Daň tvrzená osobou uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatelem, kteří jsou registrováni ve zvláštním režimu jednoho správního místa, v dodatečném daňovém přiznání se považuje za doměřenou dnem podání dodatečného daňového přiznání, a to ve výši tvrzeného rozdílu oproti poslední známé dani.

(4) Pokud je daň tvrzená v

a) daňovém přiznání nižší než nula, považuje se daň za tvrzenou ve výši 0 EUR,

b) dodatečném daňovém přiznání ve výši, v důsledku které by daň za původní zdaňovací období měla být nižší než nula, odstavec 3 se nepoužije.

§ 110zm

Oprava základu daně a výše daně

(1) Při opravě základu daně postupují osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel obdobně podle § 42. Tato oprava se nepovažuje za samostatné zdanitelné plnění.

(2) Pokud osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel využijí svého oprávnění provést opravu výše daně, postupují obdobně podle § 43 odst. 1 až 4.

§ 110zn

Zvláštní ustanovení o doměření daně z moci úřední

K doměření daně z moci úřední může dojít také, pokud správce daně zjistí na základě postupu k odstranění pochybností, že poslední známá daň není ve správné výši.

§ 110zo

Výzva k podání dodatečného daňového přiznání

Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel jsou povinni na základě výzvy k podání dodatečného daňového přiznání podat toto dodatečné daňové přiznání nejpozději ve lhůtě pro podání daňového přiznání za zdaňovací období, ve kterém je jim tato výzva oznámena. Tuto lhůtu nelze prodloužit.

§ 110zp

Podání dodatečného daňového přiznání správci daně státu spotřeby

- (1) Po uplynutí lhůty pro opravu daně ve státě identifikace uvedou osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel opravy daně v samostatném dodatečném daňovém přiznání; v tomto dodatečném daňovém přiznání se uvádí i důvody pro uvedení opravy daně a den zjištění rozdílu oproti poslední známé dani.
- (2) Dodatečné daňové přiznání podle odstavce 1 není formulářovým podáním.
- (3) Osoba uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatel činí podání podle odstavce 1 vůči správci daně státu spotřeby; § 110o odst. 1 se nepoužije.
- (4) Dodatečné daňové přiznání není přípustné podat po uplynutí 9 let od počátku běhu lhůty pro stanovení daně.

§ 110zq

Pořadí úhrady daně

Platba se použije přednostně na úhradu daně tvrzené v daňovém přiznání, jehož referenčním číslem je tato platba označena.

§ 110zr

Placení daně státu spotřeby

Daň lze uhradit i přeplatkem na jiné dani.

§ 110zs

Příslušenství daně

- (1) Úroky a penále vznikají v eurech s přesností na 2 desetinná místa bez zaokrouhlování.
- (2) Za nepodání daňového přiznání nevzniká daňovému subjektu povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně.

(3) Úrok z prodlení se nepředepíše, nepřesáhne-li částku 40 EUR.

(4) Úrok z posečkané částky se nepředepíše, nepřesahuje-li 40 EUR.

(5) V případě režimu mimo Evropskou unii a režimu Evropské unie úrok z prodlení nevzniká po dobu zdaňovacího období, za které se podává daňové přiznání, od něhož je odvozena náhradní lhůta splatnosti daně.

(6) Správce daně může na základě posouzení rozsahu součinnosti daňového subjektu v rámci postupu vedoucího k doměření daně z moci úřední prominout až 100 % penále. Při tom není vázán návrhem daňového subjektu.

§ 110zt

Vymáhání daně

(1) Při přepočtu nedoplatku na českou měnu nebo na eura pro účely vymáhání daně se použije kurz devizového trhu vyhlášený Českou národní bankou platný pro den stanovení daně. Výsledná částka se zaokrouhlí na jednotky nahoru.

(2) Neuhrazená část nedoplatku zaniká, pokud

a) není nedoplatek plně uhrazen pouze v důsledku kurzového rozdílu a

b) nepřesahuje 20 EUR.

(3) Přeplatek vzniklý pouze v důsledku kurzového rozdílu, který nepřesahuje 20 EUR, zaniká.

§ 110zu

Insolvenční řízení

Na zdaňovací období a lhůtu pro podání daňového přiznání se nepoužijí zvláštní ustanovení o insolvenčním řízení.

ODDÍL 5

Zvláštní ustanovení o správě daně po zrušení registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa

§ 110zv

Postup po zrušení registrace v dovozním režimu nebo vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele

Přidělené daňové evidenční číslo pro účely dovozního režimu lze po dobu 2 měsíců ode dne zrušení registrace osoby uskutečňující vybraná plnění nebo zprostředkovatele anebo ode dne změny registrace zprostředkovatele spočívající ve vynětí pověřující osoby z registrace zprostředkovatele používat pro dovoz zboží, které bylo dodáno přede dnem zrušení nebo změny registrace, pokud je tento dovoz zboží vybraným plněním; to neplatí, pokud

zrušení nebo změna registrace byly provedeny z důvodu soustavného porušování povinností vztahujících se ke správě daně v dovozním režimu.

§ 110zw

Oprava daně po zrušení registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa

Na opravu daně, která nebyla uvedena nejpozději v dodatečném daňovém přiznání, které je součástí daňového přiznání za poslední zdaňovací období registrace ve zvláštním režimu jednoho správního místa, se použije § 110zp obdobně.

§ 110zx

Placení daně nezaplacené zprostředkovatelem

Osoba uskutečňující vybraná plnění, která byla uvedena v registraci zprostředkovatele, je povinna zaplatit daň z vybraného plnění, které uskutečnila a na které byl použit zvláštní režim jednoho správního místa, pokud

a) byla registrace zprostředkovatele zrušena a

b) tato daň nebyla zprostředkovatelem ani při vymáhání zaplacená, nebo je zřejmé, že by její vymáhání bylo prokazatelně bezvýsledné.

§ 110zy

Zvláštní ustanovení o daňových povinnostech zprostředkovatele

(1) Daňové povinnosti zprostředkovatele týkající se vybraných plnění uskutečněných pověřující osobou nezanikají smrtí nebo zánikem zprostředkovatele.

(2) Daňové povinnosti podle odstavce 1 vzniklé ode dne skončení řízení o pozůstalosti zprostředkovatele, nebo ode dne zániku zprostředkovatele plní osoba, která uskutečnila vybraná plnění podle odstavce 1, s výjimkou daňových povinností zprostředkovatele, který je právnickou osobou s právním nástupcem; tyto povinnosti plní právní nástupce.

DÍL 5

Evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích

§ 110zz

Vymezení základních pojmů

Pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích se rozumí

- a) poskytovatelem evidované platební služby osoba oprávněná podle zákona upravujícího platební styk poskytovat evidovanou platební službu s výjimkou České národní banky,
- b) evidovanou platební službou platební služba s výjimkou služby
1. umožňující vložení hotovosti na platební účet vedený poskytovatelem platební služby,
 2. umožňující výběr hotovosti z platebního účtu vedeného poskytovatelem platební služby,
 3. nepřímého dání platebního příkazu,
 4. informování o platebním účtu,
- c) platbou platební transakce podle zákona upravujícího platební styk, je-li prováděna v rámci evidované platební služby,
- d) přeshraniční platbou platba, pokud je státem usazení příkazce členský stát a státem usazení příjemce odlišný členský stát nebo třetí země,
- e) příkazcem plátce podle zákona upravujícího platební styk,
- f) příjemcem příjemce podle zákona upravujícího platební styk,
- g) platebním účtem platební účet podle zákona upravujícího platební styk,
- h) identifikátorem IBAN identifikátor IBAN podle nařízení Evropského parlamentu a Rady stanovujícího technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech⁷⁷),
- i) kódem BIC kód BIC podle nařízení Evropského parlamentu a Rady stanovujícího technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech⁷⁷).

§ 110zza

Stát usazení

(1) Státem usazení příkazce nebo příjemce je pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích stát odpovídající

- a) identifikátoru IBAN platebního účtu příkazce nebo příjemce nebo jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje příkazce nebo příjemce a jejich stát usazení, nebo
- b) kódu BIC nebo jinému obdobnému identifikačnímu kódu jednoznačně označujícímu poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu, který jedná jménem příkazce nebo příjemce, a jeho stát usazení, neexistuje-li identifikátor podle písmene a).

(2) Státem usazení poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu je pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích stát odpovídající kódu BIC nebo jinému obdobnému identifikačnímu kódu jednoznačně označujícímu tohoto poskytovatele a jeho stát usazení.

§ 110zzb

Stát poskytnutí služby

Pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích se v případě určení státu, ve kterém je poskytnuta evidovaná platební služba, ustanovení upravující stanovení místa plnění nepoužijí.

§ 110zzc

Povinnost vést evidenci

(1) Poskytovatel evidované platební služby je povinen vést evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích, pokud

a) poskytne v tuzemsku v průběhu kalendářního čtvrtletí evidované platební služby odpovídající více než 25 přeshraničním platbám pro stejného příjemce a

b) alespoň jedna z plateb podle písmene a) splňuje podmínky pro vedení v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích podle § 110zdz.

(2) Počet přeshraničních plateb pro stejného příjemce se určuje podle jednotlivých identifikátorů určujících stát usazení příjemce.

(3) V případě, že má poskytovatel evidované platební služby informace o tom, že má příjemce několik identifikátorů určujících jeho stát usazení, určí se počet přeshraničních plateb pro takového příjemce jako součet všech přeshraničních plateb s těmito identifikátory.

§ 110zdz

Předmět evidence

(1) Poskytovatel evidované platební služby příjemce vede v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích údaje o přeshraniční platbě a jejím příjemci, pokud je evidovaná platební služba odpovídající této platbě poskytnuta v tuzemsku.

(2) Poskytovatel evidované platební služby příkazce vede v evidenci o přeshraničních platbách a jejich příjemcích údaje o přeshraniční platbě a jejím příjemci, pokud v případě této platby není státem usazení žádného poskytovatele evidované platební služby příjemce ani obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného členského státu členský stát.

§ 110zze

Údaje o přeshraničních platbách a jejich příjemcích

Údaji o přeshraniční platbě a jejím příjemci jsou

- a) kód BIC nebo jiný obdobný identifikační kód, který jednoznačně označuje poskytovatele evidované platební služby,
- b) jméno nebo obchodní firma příjemce, jak jsou uvedeny v záznamech poskytovatele evidované platební služby,
- c) daňové identifikační číslo nebo evidenční číslo příjemce pro účely daně z přidané hodnoty, jak je uvedeno v záznamech poskytovatele evidované platební služby,
- d) identifikátor IBAN nebo jiný obdobný identifikátor, není-li identifikátor IBAN k dispozici, který jednoznačně označuje příjemce a jeho stát usazení,
- e) kód BIC nebo jiný obdobný identifikační kód, který jednoznačně označuje poskytovatele evidované platební služby nebo obdobného poskytovatele podle právních předpisů jiného státu jednajícího jménem příjemce, a jeho stát usazení, pokud příjemce přijímá peněžní prostředky, aniž by měl platební účet,
- f) adresa příjemce, jak je uvedena v záznamech poskytovatele evidované platební služby, a
- g) údaje o přeshraničních platbách a údaje o vrácených platbách, které s těmito přeshraničními platbami souvisejí, a to
1. datum a čas provedení přeshraniční platby nebo vrácené platby,
 2. částka a měna přeshraniční platby nebo vrácené platby,
 3. členský stát původu přeshraniční platby, kterou obdržel příjemce nebo která byla obdržena pro příjemce, nebo členský stát, do něhož se platba vrací, a informace použité k určení státu původu přeshraniční platby nebo státu určení vrácené platby podle státu usazení příkazce,
 4. další údaje, které jednoznačně označují přeshraniční platbu, a
 5. informace o tom, že k zahájení přeshraniční platby došlo v prostorách obchodníka.

§ 110zzf

Povinnost poskytovat údaje z evidence

- (1) Poskytovatel evidované platební služby je povinen podat oznámení obsahující údaje z evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích správci daně do konce kalendářního měsíce bezprostředně následujícího po skončení kalendářního čtvrtletí, kterého se tyto údaje týkají.
- (2) Případně-li poslední den lhůty podle odstavce 1 na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty tento den.
- (3) Pokud poskytovatel evidované platební služby zjistí, že v oznámení podle odstavce 1 uvedl nesprávné nebo neúplné údaje, je povinen do 5 pracovních dnů ode dne zjištění nesprávných nebo neúplných údajů podat správci daně následné oznámení, ve kterém tyto nedostatky napraví.

§ 110zzg

Uchovávání údajů a povinnost poskytnout údaje z evidence na žádost

Poskytovatel evidované platební služby je povinen údaje z evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích uchovávat elektronicky po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k provedení přeshraniční platby; poskytovatel evidované platební služby je povinen podat oznámení obsahující tyto údaje správci daně na jeho žádost.

§ 110zzh

Způsob podání oznámení

(1) Oznámení podle § 110zzf a 110zzg jsou formulářovým podáním s tím, že se činí elektronicky prostřednictvím informačního systému veřejné správy spravovaného za tímto účelem orgánem Finanční správy České republiky.

(2) Oznámení podle odstavce 1 nelze podat způsobem spočívajícím v podání datové zprávy vyžadující dodatečné potvrzení.

(3) Oznámení podle odstavce 1 obsahující vady podání spočívající ve skutečnosti, že nebylo učiněno stanoveným způsobem, ve stanoveném formátu nebo ve stanovené struktuře, je neúčinné.

§ 110zzi

Postavení poskytovatele evidované platební služby

Poskytovatel evidované platební služby má pro účely evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích postavení daňového subjektu.

§ 110zzj

Správce daně

V případě evidence o přeshraničních platbách a jejich příjemcích je místně příslušným správcem daně specializovaný finanční úřad.

ČÁST DRUHÁ

Přechodná, zrušovací a závěrečná ustanovení

§ 111

Přechodná ustanovení

1. Pro uplatnění daně z přidané hodnoty za období přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro uplatnění práv s tím souvisejících, platí dosavadní právní předpisy.
2. Podle dosavadních právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se až do svého ukončení posuzují všechny procesní lhůty, které začaly běžet před účinností tohoto zákona. Lhůty pro uplatnění práv podle bodu 1 se řídí dosavadními právními předpisy.
3. Plátce registrovaný podle dosavadních předpisů je plátcem podle tohoto zákona.
4. Plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí, je povinen do 25. července 2004 podat daňové přiznání za měsíc duben 2004 podle dosavadních právních předpisů.
5. Zdaňovacím obdobím pro plátce, který podává daňové přiznání za kalendářní čtvrtletí a tento plátce postupoval podle bodu 4, je období od 1. května 2004 do 30. června 2004. Od 1. července 2004 plátce podává daňové přiznání podle § 99.
6. Osvědčení o registraci, která byla vydána přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají v platnosti. Daňová identifikační čísla přidělená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona zaregistrovaným daňovým subjektům se mění tak, že první tři číslice a pomlčka se nahrazují kódem „CZ“. Daňový subjekt je povinen uvádět takto změněné daňové identifikační číslo. Na žádost daňového subjektu správce daně vyznačí změnu daňového identifikačního čísla v osvědčení o registraci.
7. Pro stanovení výše obratu uvedené v § 6 tohoto zákona se pro účely registrace nepřihlíží k obratu dosaženému před účinností tohoto zákona.
8. Ve zdaňovacích obdobích roku 2004 ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období kalendářního roku 2003.
9. Při zrušení registrace počínaje dnem účinnosti tohoto zákona plátce, který při uplatnění nároku na odpočet daně u majetku v období do 31. prosince 2000 použil koeficient podle § 20 dosavadního zákona, upraví částku snížení nároku na odpočet daně podle § 74 odst. 5 koeficientem stanoveným podle § 76 tohoto zákona.
10. Při vypořádání nároku na odpočet daně od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 postupuje plátce tak, že za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona provede vypořádání podle znění § 20 dosavadního zákona, a za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 podle § 76 tohoto zákona. Vypořádání za období od 1. ledna 2004 do data účinnosti tohoto zákona plátce uvede do daňového přiznání za měsíc duben 2004. V případě dodatečné opravy uskutečněných zdanitelných plnění za již vypořádané období podle předchozí věty plátce postupuje podle § 20 odst. 11 dosavadního zákona. Vypořádání za období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 plátce uvede do daňového přiznání za poslední zdaňovací období roku 2004. Ve zdaňovacích obdobích roku 2005 se použije jako zálohový koeficient pro zkracování nároku na odpočet daně podle § 76 odst. 6 koeficient vypočtený při vypořádání odpočtu daně za zdaňovací období od data účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004.
11. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, u nichž byly do tohoto dne poskytnuty zálohy na zdanitelná plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona, je plátce

daně povinen přiznat daň ke dni uskutečnění zdanitelného plnění. Záloha zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona. U smluv uzavřených do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona na plnění, která budou uskutečněna po nabytí účinnosti tohoto zákona a budou zdanitelnými plněními podle tohoto zákona, je plátce, který je povinen přiznat a zaplatit daň, povinen tuto daň přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, pokud je platba přijata po nabytí účinnosti tohoto zákona. Částka zaplacená před datem účinnosti tohoto zákona není přijatou platbou podle tohoto zákona.

12. Pro smlouvy o finančním pronájmu, které byly uzavřeny a předmět smlouvy byl předán do užívání do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí příslušná ustanovení zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění platném do dne předcházejícího datu nabytí účinnosti tohoto zákona.

13. Osoba registrovaná k dani v jiném členském státě se může zaregistrovat ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud bude uskutečňovat zdanitelná plnění v tuzemsku.

14. U zboží, které bylo v jiném členském státě nebo nově přistupujícím členském státě propuštěno do celního režimu vývoz nebo tranzit do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do tuzemska, se postupuje jako při dovozu zboží.

15. U zboží, které bylo v tuzemsku propuštěno do celního režimu vývoz, tranzit nebo pasivní zušlechťovací styk do 30. dubna 2004 a po dni nabytí účinnosti tohoto zákona vstoupí do jiného členského státu, se postupuje jako při vývozu zboží.

16. Ustanovení § 36 odst. 10 se poprvé použije pro vratné zálohované obaly vykoupené po 30. dubnu 2004.

18. Pro stanovení místa plnění podle § 8 odst. 3 v období od účinnosti tohoto zákona do 31. prosince 2004 neplatí podmínka, že hodnota dodaného zboží do jiného členského státu nebyla překročena v předcházejícím kalendářním roce.

19. Rozhodnutí o záznamní povinnosti vydané správci daně podle § 18 zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to s platností do 31. prosince 2004, zůstávají v platnosti i po dni účinnosti tohoto zákona.

20. U převodu nemovitosti, u kterého dojde k právním účinkům vkladu do 30. dubna 2004, se použijí dosavadní právní předpisy.

21. U zboží, které bylo dovezeno ze zemí, které byly členskými státy před účinností tohoto zákona, a propuštěno do příslušných celních režimů, se postupuje při uplatnění daně po účinnosti tohoto zákona podle celních předpisů.

22. U programů předvstupní pomoci se po účinnosti tohoto zákona vrací daň podle § 81 až do ukončení těchto programů.

23. Pokud bude zboží před účinností tohoto zákona propuštěno do režimu vývozu a jeho výstup do jiného členského státu po účinnosti tohoto zákona nebude potvrzen celním orgánem, prokazuje plátce splnění podmínek pro osvobození od daně jinými důkazními prostředky.

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.
2. Zákon č. 321/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 196/1993 Sb.
3. Zákon č. 258/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 133/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 208/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

§ 113

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 23 odst. 3, § 73 odst. 3 věty poslední a § 51 odst. 1 písm. j), která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2005.

Zaorálek v. r.

Špidla v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 235/2004 sb.

Seznam plnění, při jejichž provádění se subjekty, které vykonávají veřejnou správu, považují za osoby povinné k dani

1. Dodání vody, plynu, tepla, chladu a elektřiny.
2. Dodání nového zboží vyrobeného za účelem prodeje.
3. Služby telekomunikační.
4. Přeprava osobní a nákladní.
5. Skladování, přístavní a letištní služby.
6. Služby cestovních kanceláří a agentur, průvodcovské služby.

7. Služby reklamních agentur.
8. Služby pořádání výstav, veletrhů a kongresů.
9. Provozování prodejen pro zaměstnance, kantýn, závodních a podobných jídelen.
10. Služby provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání jiné než osvobozené od daně podle § 53.
11. Plnění uskutečněná Státním zemědělským intervenčním fondem týkající se dodání zemědělských a potravinářských výrobků podle předpisů platných pro činnost tohoto fondu.

Příloha č. 2 k zákonu č. 235/2004 sb.

Seznam služeb podléhajících snížené sazbě daně

CZ-CPA	Popis služby
36.00.2	Úprava a rozvod vody prostřednictvím sítí.
37	Odvádění a čištění odpadních vod včetně ostatních služeb souvisejících s těmito činnostmi.
49	Pozemní hromadná doprava osob a jejich zavazadel; osobní doprava lyžařskými vleky.
50	Vodní hromadná doprava osob a jejich zavazadel.
55	Ubytovací služby.
56	Stravovací služby s výjimkou podávání nápojů jiných než pitné vody a vybraných nápojů; podávání pitné vody a vybraných nápojů.
59.14, 90, 91, 93	Poskytnutí oprávnění ke vstupu na představení, do divadel, do cirkusů, do zábavních parků, na koncerty, do muzeí, do zoologických zahrad, do kin, na výstavy a na podobné kulturní události nebo do podobných kulturních zařízení; poskytnutí oprávnění ke vstupu do botanických zahrad, přírodních rezervací a národních parků.

77, 85, 91	Půjčování nebo nájem novin, časopisů a periodik, na jejichž dodání se uplatňuje snížená sazba daně, pokud se jedná o veřejné knihovnické a informační nebo další služby poskytované podle knihovního zákona nebo obdobné služby poskytované podle jiného právního předpisu.
86	Zdravotní péče.
87	Sociální péče.
88.10, 88.91	Domácí péče o děti, staré, nemocné nebo zdravotně postižené občany.
93.11, 93.12, 93.13, 93.29.11,	Poskytnutí oprávnění ke vstupu na sportovní události; použití krytých i nekrytých sportovních zařízení ke sportovním činnostem; služby související
93.29.19	s provozem rekreačních parků a pláží; provoz lyžařských svahů.
96.03	Pohřební a související služby mimo pohřebních služeb pro zvířata.
96.04	Služby tureckých lázní, saun, parních lázní a solných jeskyní.

Snížené sazbě daně podléhají služby, které odpovídají současně číselnému kódu klasifikace produkce CZ-CPA, ve znění platném k 1. lednu 2015, a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku, ve znění platném k 1. lednu 2018.

Hromadnou dopravou osob se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí přeprava osob po stanovených trasách, kdy cestující nastupují a vystupují na předem určených zastávkách nebo místech podle předem stanovených jízdních řádů schválených podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, nebo zákona č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a přeprava osob, která je linkovou osobní dopravou nebo příležitostnou osobní silniční dopravou podle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

Pitnou vodou se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí voda splňující požadavky pro pitnou vodu stanovené zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dodávaná odběratelům vodovodem a teplá voda splňující podmínky pro teplou vodu podle

zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dodávaná odběratelům potrubím nebo vnitřním vodovodem, které jsou konstrukčně propojeny směšovací baterií s vodovodním potrubím pitné vody.

Vodovodem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody její úpravu a shromažďování.

Vnitřním vodovodem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí potrubí určené pro rozvod vody po pozemku nebo stavbě, které navazuje na konec vodovodní přípojky.

Vybraným nápojem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí nealkoholický nápoj, pokud jde o

a) mléko a tekuté mléčné výrobky uvedené pod kódy nomenklatury celního sazebníku v kapitole 4,

b) nápoje uvedené pod kódy nomenklatury celního sazebníku 2202 99 11 a 2202 99 15,

c) mléko a tekuté mléčné výrobky podle písmene a) a nápoje podle písmene b) obsahující přidaný cukr nebo jiné sladidlo, přísadu nebo jinou potravinu, pokud si zachovávají podstatný charakter mléka nebo tekutých mléčných výrobků podle písmene a) nebo nápojů podle písmene b).

Nealkoholickým nápojem se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí nápoj jiný než alkoholický nápoj podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů.

Příloha č. 3 k zákonu č. 235/2004 sb.

Seznam zboží podléhajícího snížené sazbě daně

Kód nomenklatury celního sazebníku		Název zboží
01-05, 07-23, 25	-	Potraviny; krmiva pro zvířata; živá zvířata, semena, rostliny a přísady, obvykle určené k přípravě potravin; výrobky obvykle používané jako doplněk nebo náhražka potravin. Mimo nápojů a vody; to neplatí pro vybrané nápoje.
2201	-	Pitná voda.
0601, 0602	-	Živé dřeviny a jiné rostliny; cibule, kořeny a podobné.

07-12	-	Rostliny a semena.
28-30	-	Sorbit pro diabetiky, aspartam, sacharin a jeho soli, antibiotika, farmaceutické výrobky - jen určené pro zdravotní služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní lékařské účely; radiofarmaka, očkovací látky, léky, kontrastní prostředky pro rentgenová vyšetření, diagnostické reagenty určené k podávání pacientům, chemické antikoncepční přípravky na hormonálním základě - určené pro zdravotní a veterinární služby, prevenci nemocí a léčbu pro humánní a veterinární lékařské účely.
4902, 8523	-	Noviny, časopisy a periodika, včetně zvukového záznamu přednesu jejich obsahu, pokud nejde o zboží,
	-	u kterého reklama podle zákona upravujícího regulaci reklamy představuje více než 50 % obsahu, nebo
-	-	které výlučně nebo převážně sestává z hudebního zvukového nebo audiovizuálního obsahu.

01-96	-	Zdravotnické prostředky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího zdravotnické prostředky ⁷⁹⁾ (dále jen „nařízení o zdravotnických prostředcích“) a jejich příslušenství podle tohoto nařízení a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro podle nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího diagnostické zdravotnické prostředky in vitro ⁸⁰⁾ (dále jen „nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro“) a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud lze tyto prostředky a tato příslušenství zařadit mezi zdravotnické prostředky předepisované na poukaz nebo stomatologické výrobky, které lze hradit z veřejného zdravotního pojištění podle zákona upravujícího úhrady zdravotnických prostředků předepisovaných na poukaz a stomatologických výrobků hrazených z veřejného zdravotního pojištění; mimo zdravotnické prostředky a příslušenství zdravotnických prostředků, které lze zařadit do úhradové skupiny „Nekategorizované zdravotnické prostředky“, vatu buničitou a náplast s výjimkou hypoalergenní náplasti.
-------	---	---

01-96	-	Zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud jsou zhotovené podle předpisu kvalifikovaného zdravotnického pracovníka, kterým tento pracovník vydává individuální návrh charakteristik zdravotnického prostředku určeného k použití pouze pro jednoho konkrétního pacienta.
-------	---	--

01-96	-	Zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích a jejich příslušenství podle tohoto nařízení a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro podle nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro, a jejich příslušenství podle tohoto nařízení, pokud jsou tyto prostředky určeny pro jedno použití.
-------	---	--

9001 30	-	Kontaktní čočky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
---------	---	---

9001 40	-	Brýlové čočky ze skla, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9001 50	-	Brýlové čočky z ostatních materiálů, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9003	-	Obruby a obroučky pro brýle, pro ochranné brýle nebo pro podobné výrobky, a jejich části a součásti, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích, a jejich příslušenství podle tohoto nařízení.
9004	-	Brýle korekční, ochranné nebo jiné a podobné výrobky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 19	-	Pulzní oxymetry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 31, 9018 32, 9018 39 00	-	Injekční stříkačky, jehly, katétry (cévky), kanyly a podobné výrobky, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9018 90 10	-	Tlakoměry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
9019	-	Přístroje pro mechanoterapii; masážní přístroje; psychotechnické přístroje; přístroje pro léčbu ozonem, kyslíkem, aerosolem, dýchací oživovací přístroje nebo jiné léčebné dýchací přístroje. Pouze pokud se jedná o zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích. Příslušenství těchto zdravotnických prostředků podle tohoto nařízení.
9020 00 00	-	Ostatní dýchací přístroje a plynové masky, kromě ochranných masek bez mechanických částí a vyměnitelných filtrů, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích, a jejich příslušenství podle tohoto nařízení.

9021	-	Ortopedické pomůcky a přístroje, včetně berlí, chirurgických pásů a kýlních pásů; dlahy a jiné prostředky k léčbě zlomenin; umělé části těla; pomůcky pro nedoslýchavé a jiné prostředky nošené v ruce nebo na těle anebo implantované v organismu ke kompenzování následků nějaké vady nebo neschopnosti. Pouze pokud se jedná o zdravotnické prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích. Příslušenství těchto zdravotnických prostředků podle tohoto nařízení.
9025	-	Teploměry, které jsou zdravotnickými prostředky podle nařízení o zdravotnických prostředcích.
48, 64, 66, 84, 85, 87, 90, 91	-	Zboží pro osobní používání nemocnými nebo zdravotně postiženými k léčení nemoci nebo zdravotního postižení nebo ke zmírnění jejich důsledků, jež není zdravotnickým prostředkem nebo příslušenstvím zdravotnických prostředků podle právního předpisu upravujícího zdravotnické prostředky, a to:
	-	Braille papír
-	-	Osobní a kuchyňské váhy s hlasovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby

- Psací stroje a stroje na zpracování textu (slovní procesory) upravené k používání nevidomými a částečně vidícími osobami nebo osobami s amputovanou nebo ochrnutou horní končetinou

- Elektronické kalkulačky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby a elektronické počítačí stroje s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby

- Počítače
speciálně
upravené pro
nevidomé a
částečně vidící
osoby s
hlasovým nebo
hmatovým
výstupem nebo
hardwarovým
adaptérem pro
zvětšování
písma a obrazu,
a jejich
jednotky a
přídavná
zařízení s
hlasovým nebo
hmatovým
výstupem nebo
hardwarovým
adaptérem pro
zvětšování
písma a obrazu

- Braillovská
počítačová
tiskárna pro
nevidomé a
částečně vidící
osoby,
klávesnice pro
nevidomé a
částečně vidící
osoby a jiné
výstupní a
vstupní
jednotky
počítače pro
zpracování
hmatového
písmu

- Jednotky
počítačů a
přídavná
zařízení k
počítačům
umožňující
jejich ovládání
osobami se
sníženou
jemnou
motorikou nebo
amputovanými
končetinami

- Telefony a
videotelefony
konstruované
pro použití
neslyšícími
osobami

- Zvětšovače
televizního
obrazu pro
nevidomé a
částečně vidící
osoby

- Speciální
akustické nebo
vizuální
přístroje pro
neslyšící,
nevidomé a
částečně vidící
osoby

- Ruční ovládání
nožních pedálů,
ruční páky,
včetně řadicí
páky, pro
tělesně
postižené
osoby

- Hodinky pro nevidomé a částečně vidící osoby s
hmatovým

nebo

hlasovým výstupem s pouzdrům jiným než z drahých kovů
a vibrační a světelné hodinky pro neslyšící osoby

- Vibrační a světelné budíky pro neslyšící osoby a budíky s hlasovým nebo hmatovým výstupem pro nevidomé a částečně vidící osoby

- Části a součásti těchto výrobků, u kterých je čestným prohlášením doloženo, že zboží náleží k určitému výše uvedenému druhu zboží.

94

-

Dětské sedačky do automobilů.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018.

Snížené sazbě daně podléhá zboží, které odpovídá současně kódu nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedenému slovnímu popisu k tomuto kódu v textové části této přílohy.

Příloha č. 4 k zákonu č. 235/2004 sb.

Umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti

Kód

nomenklatury
celního
sazebníku

Název zboží

A) Umělecká díla

- 5805** - Tapisérie zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
- 6304** - Nástěnné textilie, zhotovené ručně podle originální předlohy poskytnuté umělcem, nejvýše však v osmi kopiích.
- 9701** - Obrazy, malby, kresby, koláže, a podobná výtvarná díla, zhotoveny zcela výhradně ručně umělcem, kromě plánů a výkresů pro architektonické, technické, průmyslové, obchodní, topografické nebo podobné účely, ručně dekorované a zhotovené předměty, divadelní kulisy, ateliérová a podobná malovaná pozadí.
- 9702** - Původní rytiny, tisky a litografie, které jsou zhotoveny umělcem bezprostředním přetiskem v omezeném počtu exemplářů v černobílém nebo barevném provedení a to výhradně ručně nikoli mechanickým nebo fototechnickým postupem.
- 9703** - Původní plastiky a sochy z jakéhokoliv materiálu, pokud byly zcela zhotoveny umělcem; odlévané sochy do 8 kusů, pokud výroba probíhá pod dohledem umělce nebo jeho právního zástupce.

B) Sběratelské předměty

- 9704** - Poštovní známky, výplatní známky nebo kolky, obálky frankované a opatřené poštovním razítkem prvního dne emise známky, poštovní ceniny a obdobné frankované či nefrankované předměty, pokud nejsou zákonným platidlem ani nejsou zamýšleny k použití jako zákonné platidlo.
- 9705** - Sbírky a sběratelské předměty zoologického, botanického, mineralogického, anatomického historického, archeologického, paleontologického, etnografického nebo numismatického zájmu.

C) Starožitnosti

Příloha č. 5 k zákonu č. 235/2004 sb.

Seznam zboží, u kterého se při dodání použije režim přenesení daňové povinnosti

Kód
nomenklatury
celního
sazebníku

Název zboží

2618 00 00 Granulovaná struska (struskový písek) z výroby železa nebo oceli

2619 00 Struska, zpěněná struska (jiná než granulovaná struska), okuje a jiné odpady z výroby železa nebo oceli

2620 Struska, popel a zbytky (jiné než z výroby železa nebo oceli), obsahující kovy, arsen, nebo jejich sloučeniny

3915 Odpady, úlomky a odřezky z plastů

4004 00 00 Odpady, úlomky a odřezky z kaučuku (jiné než z tvrdého kaučuku) a prášky a zrna z nich

4707 Sběrový papír, kartón nebo lepenka (odpad a výmět)

5003 00 00 Hedvábný odpad (včetně zámotků nevhodných ke smotávání, niťového odpadu a rozvlákněného materiálu)

5103 00 00 Odpad z vlny nebo z jemných nebo hrubých zvířecích chlupů (včetně niťového odpadu avšak kromě rozvlákněného materiálu)

5103 20 00 Ostatní odpad z vlny nebo jemných zvířecích chlupů

5103 30 00 Odpad z hrubých zvířecích chlupů

5202 00 00	Bavlněný odpad (včetně nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)
5202 10 00	Nitový odpad
5505	Odpad z chemických vláken (včetně výčesků, nitového odpadu a rozvlákněného materiálu)
6310	Použité nebo nové hadry, motouzy, šňůry, provazy a lana z textilních materiálů ve formě zbytků nebo výrobků vyřazených z používání
7001 00 10	Skleněné střepy a jiné skleněné odpady
7112	Odpad a šrot z drahých kovů nebo z kovů plátovaných drahými kovy; ostatní odpad a šrot obsahující drahé kovy nebo sloučeniny drahých kovů, používaný hlavně pro rekuperaci drahých kovů
7204	Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze železa nebo oceli v ingotech
7404 00	Měděný odpad a šrot
7503 00	Niklový odpad a šrot
7602 00	Hliníkový odpad a šrot
7802 00 00	Olověný odpad a šrot
7902 00 00	Zinkový odpad a šrot
8002 00 00	Cínový odpad a šrot
8101 97 00	Odpad a šrot z wolframu
8102 97 00	Odpad a šrot z molybdenu
8103 30 00	Odpad a šrot z tantalu
8104 20 00	Odpad a šrot z hořčíku

8105 30 00	Odpad a šrot z kobaltu
ex 8106 00 10	Odpad a šrot z bismutu
8107 30 00	Odpad a šrot z kadmia
8108 30 00	Odpad a šrot z titanu
8109 30 00	Odpad a šrot ze zirkonia
8110 20 00	Odpad a šrot z antimonu
8111 00 19	Odpad a šrot z manganu
8112 13 00	Odpad a šrot z berylia
8112 22 00	Odpad a šrot z chrómu
8112 52 00	Odpad a šrot z thallia
8112 92 10	Odpad a šrot hafnia
8112 92 21	Odpad a šrot z niobu (columbia); rhenia; gallia; india; vanadu a germania
8113 00 40	Odpad a šrot z cermetů
8548 10	Odpad a zbytky galvanických článků, baterií a elektrických akumulátorů; nepoužitelné galvanické články, baterie a elektrické akumulátory.

Kódem nomenklatury celního sazebníku se rozumí kód popisu vybraných výrobků uvedený v celním sazebníku ve znění platném k 1. lednu 2018⁷²).

Je-li před kódem nomenklatury celního sazebníku uvedeno „ex“, vztahuje se příloha na zboží označené současně kódem nomenklatury celního sazebníku a výslovně uvedeným slovním popisem k tomuto kódu v části přílohy.

Příloha č. 6 k zákonu č. 235/2004 sb.

Seznam dodání zboží nebo poskytnutí služeb, při nichž se

použije režim přenesení daňové povinnosti, stanoví-li tak vláda nařízením

1. Převod povolenek na emise skleníkových plynů podle zákona upravujícího podmínky obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů.
2. Dodání mobilních telefonů, kterými se pro účely daně z přidané hodnoty rozumí zařízení vyrobená nebo upravená pro použití ve spojení se sítí, která má licenci, a provozovaná na stanovených frekvencích, bez ohledu na to, zda mají další využití.
3. Dodání zařízení s integrovanými obvody, jako jsou mikroprocesory a centrální procesorové jednotky, ve stavu před zabudováním do výrobků pro konečné uživatele.
4. Dodání plynu a elektřiny obchodníkovi vymezenému v § 7a odst. 2.
5. Dodání certifikátů plynu a elektřiny.
6. Poskytnutí telekomunikačních služeb.
7. Dodání herních konzolí, tabletů a laptopů.
8. Dodání obilovin a technických plodin, včetně olejnatých semen a cukrové řepy.
9. Dodání surových či polozpracovaných kovů, včetně drahých kovů, jiných než v příloze č. 5 a s výjimkou dodání, na která se vztahují zvláštní režimy podle § 90 nebo 92.
10. Dodání zboží nebo poskytnutí služby, u kterých bylo České republice prováděcím rozhodnutím Rady povoleno uplatňovat zvláštní opatření odchylovající se od článku 193 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty. Směrnice Rady 2006/79/ES ze dne 5. října 2006 o osvobození zboží dováženého v drobných zásilkách neobchodní povahy ze třetích zemí od daní.

Směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Třináctá směrnice Rady ze dne 17. listopadu 1986 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Úprava vrácení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným na území Společenství.

Směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, kterou se mění směrnice Rady 2006/112/ES, pokud jde o místo poskytnutí služby.

Směrnice Rady 2008/117/ES ze dne 16. prosince 2008, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty za účelem boje proti daňovým únikům spojeným s plněním uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 2009/47/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o snížené sazby daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2009/69/ES ze dne 5. května 2009, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o daňové úniky spojené s dovozem.

Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.

Směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, kterou se mění některá ustanovení směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady 2010/23/EU ze dne 16. března 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, kterou se mění směrnice 2008/9/ES, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě.

Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace.

Směrnice Rady 2013/61/EU ze dne 17. prosince 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o francouzské nejvzdálenější regiony, a zejména Mayotte.

Směrnice Rady 2013/42/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o mechanismus rychlé reakce proti podvodům v oblasti DPH.

Směrnice Rady 2013/43/EU ze dne 22. července 2013, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o volitelné a dočasné používání mechanismu přenesení daňové povinnosti ve vztahu k dodání některého zboží a poskytnutí některých služeb s vysokým rizikem podvodů.

Směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zacházení s poukazy.

Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku.

Směrnice Rady (EU) 2018/1713 ze dne 6. listopadu 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty uplatňované na knihy, noviny a časopisy.

Směrnice Rady (EU) 2018/1910 ze dne 4. prosince 2018, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty pro obchod mezi členskými státy.

Směrnice Rady (EU) 2019/475 ze dne 18. února 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o zahrnutí italské obce Campione d'Italia a italských vod jezera Lugano do celního území unie a do územní působnosti směrnice 2008/118/ES.

Směrnice Rady (EU) 2019/1995 ze dne 21. listopadu 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží.

Směrnice Rady (EU) 2021/1159 ze dne 13. července 2021, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o dočasná osvobození od daně při dovozu a některých dodáních v reakci na pandemii COVID-19.

Směrnice Rady (EU) 2019/2235 ze dne 16. prosince 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty a směrnice 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní, pokud jde o obranné úsilí v rámci Unie.

Směrnice Rady (EU) 2022/542 ze dne 5. dubna 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty.

Směrnice Rady (EU) 2020/284 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb.

Směrnice Rady (EU) 2020/285 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky.

²⁾ § 25 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 353/2001 Sb. a zákona č. 437/2003 Sb.

^{4a)} Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ § 476 obchodního zákoníku.

^{7e)} Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, v platném znění.

^{10a)} Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Čl. 2 Doporučení komise 1994/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny informací.

^{24a)} Čl. 170 bod 2 písmeno c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

²⁷⁾ Zákon č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (zákon o vlastnictví bytů), ve znění pozdějších předpisů.

²⁹⁾ Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

³⁰⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb.

³¹⁾ § 2 odst. 1 písm. n) zákona č. 231/2001 Sb.

³²⁾ § 2 odst. 1 písm. o) zákona č. 231/2001 Sb.

⁴²⁾ § 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

⁴⁴⁾ Zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{44f)} Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kterým se stanoví Seznam standardizovaných jazykových zkoušek, či další jiný podobný seznam.

⁴⁶⁾ Zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁷⁾ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

^{47a)} § 78 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách.

^{48a)} § 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla.

^{49c)} § 77 zákona č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁵³⁾ § 25 odst. 1 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

⁶¹⁾ Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu a o změně zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁶⁶⁾ § 2 odst. 2 písm. c) a d) obchodního zákoníku.

^{66a)} Například čl. 222 bod 1 písmeno a) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92.

⁷¹⁾ Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a změně některých dalších zákonů.

Nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění zákona č. 336/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na implantabilní zdravotnické prostředky ve znění zákona č. 337/2001 Sb. a zákona č. 251/2003 Sb.

Nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

- ⁷²⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku.
- ⁷⁶⁾ Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů.
- ⁷⁶⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/2151 ze dne 13. prosince 2019, kterým se zavádí pracovní program pro vývoj elektronických systémů stanovených v celním kodexu Unie a jejich uvedení do provozu.
- ⁷⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, v platném znění.
- ⁷⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/858 ze dne 30. května 2018 o schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla a o doзору nad trhem s nimi, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a č. 595/2009 a o zrušení směrnice 2007/46/ES, v platném znění.
- ⁷⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS, v platném znění.
- ⁸⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU, v platném znění.
- ⁸¹⁾ Směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu.
- ⁸²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepracované znění), v platném znění.